

Lagrådsremiss

Anpassning av svensk rätt till den reviderade VIS-förordningen

Regeringen överlämnar denna remiss till Lagrådet.

Stockholm den 27 mars 2025

Gunnar Strömmer

Pontus Abado Nilsson
(Justitiedepartementet)

Lagrådsremissens huvudsakliga innehåll

Informationssystemet för viseringar (VIS) är ett EU-gemensamt informationssystem för utbyte av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, som också brukar benämnas Schengenviseringar. I juli 2021 antogs en EU-förordning i syfte att reformera VIS-systemet. Ändringarna innebär bl.a. att VIS-systemet också ska innehålla uppgifter om viseringar för längre vistelse, som i svensk rätt benämns nationella viseringar, och om uppehållstillstånd. Dessutom kommer åtkomsten till VIS-systemet för brottsbekämpande myndigheter att förbättras.

Förordningen är direkt tillämplig och gäller som lag i Sverige. Den ska börja tillämpas fullt ut vid ett datum som kommissionen ska fastställa.

I lagrådsremissen föreslår regeringen de lagändringar som behövs för att anpassa svensk rätt till EU:s reviderade regelverk om VIS-systemet. Förslagen handlar om

- att det ska tydliggöras i vilka situationer en utlänning är skyldig att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas för att en kontroll mot systemet ska kunna genomföras
- att en skyldighet att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas ska införas i ärenden om nationell visering
- hur personuppgifterna ska behandlas
- hur regelverket ska förhålla sig till annan reglering om behandling av personuppgifter.

Lagändringarna föreslås träda i kraft den dag regeringen bestämmer.

Innehållsförteckning

1	Beslut	4
2	Lagtext	5
2.1	Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)	5
2.2	Förslag till lag om ändring i utlänningsdatalagen (2016:27)	8
2.3	Förslag till lag om ändring i lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete	10
2.4	Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område	12
3	Ärendet och dess beredning	14
4	Ett uppdaterat informationssystem för viseringar	15
4.1	VIS-systemet i korthet	15
4.2	Ändringsförordningen	16
4.3	Ändringar genom andra rättsakter	17
4.4	Den reviderade VIS-förordningens innehåll	18
5	Svensk rätt ska anpassas till VIS-reformen	19
5.1	Bestämmelser som kompletterar VIS-förordningen ska införas	19
5.2	Behöriga myndigheters åtkomst till VIS-systemet	24
5.3	Anpassning av svensk rätt till bestämmelserna om åtkomst till VIS-systemet för brottsbekämpande ändamål	31
6	Biometrisk uppgifter	32
6.1	Utgångspunkter för bedömningen av behovet av nationella bestämmelser	32
6.2	Fotografering och upptagande av fingeravtryck i ärenden om Schengenvisering	33
6.3	Fotografering och upptagande av fingeravtryck i ärenden om uppehållstillstånd	34
6.4	Fotografering och upptagande av fingeravtryck i ärenden om nationell visering	35
6.5	Fotografering och upptagande av fingeravtryck vid gränskontroll	46
6.6	Fotografering och upptagande av fingeravtryck vid inre utlänningskontroll	54
7	Övriga frågor om dataskydd och personuppgiftsansvar	60
7.1	VIS-förordningens förhållande till dataskyddsregleringen	60
7.2	Skadestånd	64
8	Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser	66
9	Ekonomiska och andra konsekvenser	67
10	Författningskommentar	73

10.1	Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)	73
10.2	Förslaget till lag om ändring i utlänningsdatalagen (2016:27)	77
10.3	Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete	78
10.4	Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område	79
Bilaga 1	Förordning (EU) 2021/1134	81
Bilaga 2	Sammanfattning av departementspromemorian Anpassning av svensk rätt till den reviderade VIS- förordningen	158
Bilaga 3	Promemorians lagförslag	159
Bilaga 4	Förteckning över remissinstanserna	168

1 Beslut

Regeringen har beslutat att inhämta Lagrådets yttrande över förslag till

1. lag om ändring i utlänningslagen (2005:716),
2. lag om ändring i utlänningsdatalagen (2016:27),
3. lag om ändring i lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete,
4. lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område.

2 Lagtext

Regeringen har följande förslag till lagtext.

2.1 Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

Härigenom föreskrivs i fråga om utlänningslagen (2005:716)

dels att 9 kap. 8 d och 8 h §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 1 kap. 4 g § och 9 kap. 8 j och 18 §§, och närmast före 1 kap. 4 g § och 9 kap. 18 § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

VIS-förordningen

4 g §

Med VIS-förordningen avses i denna lag Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om Informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd (VIS-förordningen).

Lydelse enligt SFS 2022:242

Föreslagen lydelse

9 kap.

8 d §

Vid en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 i i kodexen om Schengengränserna är en utlänningskyldig att låta en polisman, en särskilt förordnad passkontrollant eller en tjänsteman vid Tullverket, Kustbevakningen eller Migrationsverket ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med artikel 20 i *Europa-*

Vid en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 i i kodexen om Schengengränserna är en utlänningskyldig att låta en polisman, en särskilt förordnad passkontrollant eller en tjänsteman vid Tullverket, Kustbevakningen eller Migrationsverket *fotografera honom eller henne och* ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet

parlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) och kontroll i enlighet med artikel 27 i in- och utreseförordningen. Vid en sådan in- eller utresekontroll är utlännen även skyldig att låta sig bli fotograferad för kontroll i enlighet med artikel 27 i in- och utreseförordningen.

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck gäller inte om utlännen är under tolv år eller om det är fysiskt omöjligt för utlännen att lämna fingeravtryck.

När en sådan in- eller utresekontroll som avses i första stycket har genomförts för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen, ska de fingeravtryck som tagits för kontrollen omedelbart förstöras. Det gäller också de biometriska data som tagits fram i samband med kontrollen.

med artikel 20 i VIS-förordningen och kontroll i enlighet med artikel 27 i in- och utreseförordningen. *Samma skyldighet gäller vid en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 bb i kodexen om Schengen-gränserna för kontroll i enlighet med artikel 22g och 22i i VIS-förordningen.*

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med VIS-förordningen gäller inte om utlännen är under sex år. Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med in- och utreseförordningen gäller inte om utlännen är under tolv år. Skyldigheten gäller inte heller om det är fysiskt omöjligt för utlännen att lämna fingeravtryck.

När en sådan in- eller utresekontroll som avses i första stycket har genomförts för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen, ska *det fotografi och* de fingeravtryck som tagits för kontrollen omedelbart förstöras. Det gäller också de biometriska data som tagits fram i samband med kontrollen.

8 h §

En utlännings är vid en kontroll enligt 9 § skyldig att låta en polisman, eller en tjänsteman vid Kustbevakningen eller Migrationsverket, fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med artiklarna 26 och 27 i in- och utreseförordningen.

En utlännings är vid en kontroll enligt 9 § skyldig att låta en polisman, eller en tjänsteman vid Kustbevakningen eller Migrationsverket, fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med artiklarna 19, 20, 22h och 22i i VIS-förordningen och artiklarna 26 och 27 i in- och utreseförordningen.

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck gäller inte om utlänningen är under tolv år *eller* om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med VIS-förordningen gäller inte om utlänningen är under sex år. Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med in- och utreseförordningen gäller inte om utlänningen är under tolv år. Skyldigheten gäller inte heller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

När en kontroll enligt första stycket har genomförts ska det fotografi och de fingeravtryck som har tagits för kontrollen omedelbart förstöras om det framkommer att utlänningen har rätt att vistas i Sverige.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 j §

En utlänning som ansöker om nationell visering är skyldig att låta Migrationsverket, en utlandsmyndighet eller Regeringskansliet fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck.

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck gäller inte om utlänningen är under sex år eller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

Bemyndigande

18 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om ytterligare undantag från skyldigheten i 8 j § första stycket att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas.

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

2.2 Förslag till lag om ändring i utlänningsdatalagen (2016:27)

Härigenom föreskrivs att 6 och 15 §§ utlänningsdatalagen (2016:27) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

När personuppgifter behandlas med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) ska bestämmelserna om rätten till ersättning i artikel 82 i EU:s dataskyddsförordning tillämpas om inte något annat följer av VIS-förordningen. I övrigt är denna lag inte tillämplig när personuppgifter behandlas med stöd av VIS-förordningen.

Denna lag är inte tillämplig när personuppgifter behandlas med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om Informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd (VIS-förordningen).

Lydelse enligt SFS 2025:133

Föreslagen lydelse

15 §

Migrationsverket får föra separata register över fingeravtryck och fotografier som tas med stöd av 9 kap. 8 och 8 h §§ utlänningslagen (2005:716).

Migrationsverket får föra separata register över fingeravtryck och fotografier som tas med stöd av 9 kap. 8, 8 h och 8 j §§ utlänningslagen (2005:716).

Med begränsning av de ändamål som annars gäller enligt 11 och 13 §§ får uppgifter om fingeravtryck eller fotografier i registren användas endast

1. vid prövning av ansökningar om uppehållstillstånd där skäl som anges i 4 kap. 1–2 a §§ utlänningslagen åberopas,
2. i ärenden om avvisning och utvisning,
3. i testverksamhet,
4. om det behövs för att kontrollera identiteten av en person på ett fotografi som kommit in till Migrationsverket,
5. om det behövs för att Migrationsverket ska kunna kontrollera ett fingeravtryck mot biometreregister som förs enligt lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område,
6. vid kontroll av utlänningar under vistelsen i Sverige, eller
7. om det behövs för att Polismyndigheten ska kunna jämföra fingeravtryck eller fotografier i registren enligt 6 a kap. lagen om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela

1. ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i registren över fingeravtryck och fotografier, och
2. föreskrifter om gallring.

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

2.3 Förslag till lag om ändring i lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete¹

dels att 9 kap. ska upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 3 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §²

I lagen avses med

- *Schengenkonventionen*: konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985,
- *avtalet med Danmark*: avtalet av den 6 oktober 1999 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen,
- *Öresundsförbindelsen*: den fasta förbindelsen över Öresund som den definieras i artikel 2 i avtalet med Danmark,
- *Prümrådsbeslutet*: rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet,
- *Atlasrådsbeslutet*: rådets beslut 2008/617/RIF av den 23 juni 2008 om förbättrat samarbete i krissituationer mellan Europeiska unionens medlemsstaters särskilda insatsgrupper,
- *avtalet med Norge*: avtalet av den 4 september 2018 mellan Sveriges regering och Norges regering om ömsesidigt bistånd mellan polisens särskilda insatsgrupper i krissituationer,
- *avtalet med Finland*: avtalet av den 19 oktober 2021 mellan Konungariket Sveriges regering och Republiken Finlands regering om polis-samarbete i gränsområdet,
- *referensuppgifter*: registeruppgifter som inte röjer identiteten på en person, antingen i form av en sifferbeteckning och ett fingeravtryck eller en sifferbeteckning och en dna-profil från den icke-kodifierande delen av personens dna,
- *CBE-direktivet*: Europa-parlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, i den ursprungliga lydelsen,
- *CBE-direktivet*: Europa-parlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, i den ursprungliga lydelsen, *och*

¹ Senaste lydelse av

9 kap. 4 § 2018:1714

9 kap. 5 § 2018:1714.

² Senaste lydelse 2024:1259 (jfr 2024:1261).

– *VIS-rådsbeslutet: rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informations-systemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott, och*

– *avtalet med USA: avtalet av den 16 december 2011 mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering om ett förstärkt samarbete för att förebygga och bekämpa brottslighet.*

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

2.4 Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalogens område

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalogens område ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2023:339

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Denna lag gäller inte vid behandling av personuppgifter enligt

1. vapenlagen (1996:67),
2. lagen (1998:620) om belastningsregister,
3. lagen (1998:621) om misstankeregister,
4. lagen (2006:444) om passagerarregister,
5. lagen (2014:400) om Polismyndighetens elimineringsdatabas,
6. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1860 av den 28 november 2018 om användning av Schengens informationssystem för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna,
7. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1861 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området in- och utresekontroller, om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och om ändring och upphävande av förordning (EG) nr 1987/2006,
8. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1862 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, om ändring och upphävande av rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 och kommissionens beslut 2010/261/EU,
9. lagen (2021:1187) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar om Schengens informationssystem och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen,
10. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utrese-system för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och
10. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utrese-system för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och

om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011, *eller*

11. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226.

om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011,

11. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226, *eller*

12. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om Informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd (VIS-förordningen).

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

3 Ärendet och dess beredning

Informationssystemet för viseringar (VIS) är ett EU-gemensamt informationssystem för utbyte av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse. Systemet regleras av förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) och kompletteras av rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott (VIS-rådsbeslutet), som reglerar åtkomst till systemet för brottsbekämpande ändamål.

I juli 2021 antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 av den 7 juli 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 och om upphävande av rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF, i syfte att reformera Informationssystemet för viseringar (här kallad ändringsförordningen). Genom ändringsförordningen görs även ändringar i bl.a. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodexen) och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/399 av den 9 mars 2016 om en unionskodex om gränspassage för personer (kodex om Schengengränserna), som i denna lagrådsremiss benämns gränskodexen. Ändringsförordningen finns i *bilaga 1*.

Tillsammans med ändringsförordningen antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1133 av den 7 juli 2021 om ändring av förordningarna (EU) nr 603/2013, (EU) 2016/794, (EU) 2018/1862, (EU) 2019/816 och (EU) 2019/818 vad gäller fastställandet av villkoren för åtkomst till andra EU-informationssystem för ändamål som gäller Informationssystemet för viseringar.

Samma dag som ändringsförordningen och förordning (EU) 2021/1133 antogs, antogs Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1152 av den 7 juli 2021 om ändring av förordningarna (EG) nr 767/2008, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861 och (EU) 2019/817 avseende fastställande av villkoren för åtkomst till andra EU-informationssystem för syften med anknytning till EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd.

Vidare har Migrationsverket lämnat in en hemställan till regeringen om att biometriska uppgifter ska få tas upp i ärenden om nationell visering (Ju2018/01106).

I Justitiedepartementet har departementspromemorian Anpassning av svensk rätt till den reviderade VIS-förordningen (Ds 2023:30) tagits fram med anledning av den reviderade VIS-förordningen och ändringarna i övriga EU-förordningar samt Migrationsverkets hemställan. En

Sammanfattning av promemorian finns i *bilaga 2*. Promemorians lagförslag finns i *bilaga 3*.

Promemorian har remissbehandlats. En förteckning över remissinstanserna finns i *bilaga 4*. Remissvaren finns tillgängliga i Justitiedepartementet (Ju2023/02300).

Lagrådsremissens förslag till ändring av 9 kap. 8 d § utlänningslagen (2005:716), förkortad UtIL, skiljer sig från det förslag som lämnas i promemorian (se avsnitt 6.5). Förslaget har därför beretts under hand med Migrationsverket, Polismyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen, Säkerhetspolisen och Integritetsskyddsmyndigheten. Inkomna synpunkter finns tillgängliga i Justitiedepartementet (Ju2023/02300).

4 Ett uppdaterat informationssystem för viseringar

4.1 VIS-systemet i korthet

VIS-systemet inrättades år 2004 och är en teknisk lösning för att underlätta utbyte av uppgifter mellan medlemsstaterna i Schengensamarbetet om viseringar för kortare vistelse, s.k. Schengenviseringar. Ett av målen med systemet är att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken. Den närmare regleringen av VIS-systemet finns i VIS-förordningen, som i sin ursprungliga lydelse trädde i kraft den 2 september 2008 och tillämpas från den 11 oktober 2011 då systemet togs i drift.

VIS-förordningen kompletteras av VIS-rådsbeslutet. VIS-rådsbeslutet har genomförts i svensk rätt främst genom bestämmelser i lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete och förordningen (2017:504) om internationellt polisiärt samarbete (se prop. 2014/15:82).

VIS-systemet innehåller uppgifter om ansökningar om Schengenvisering och de beslut som medlemsstaterna har fattat med anledning av sådana ansökningar. Systemet innehåller bl.a. personuppgifter om de personer som har lämnat in en ansökan, inklusive fotografier och fingeravtryck, och vilka beslut som har fattats i varje enskilt ärende. De myndigheter som ansvarar för att fatta beslut om viseringar har åtkomst till systemet både för att ändra innehållet, dvs. lägga in och ta bort uppgifter, och för att ta del av uppgifter för särskilt angivna syften, t.ex. för att pröva viseringsansökningar. Därutöver har vissa myndigheter i varje medlemsstat åtkomst endast för att ta del av uppgifter för särskilt angivna syften, t.ex. gränskontroll. VIS-förordningen innehåller även bestämmelser som tar sikte på att skydda uppgifterna i VIS-systemet från felaktig behandling, exempelvis bestämmelser om datasäkerhet (artikel 32).

4.2 Ändringsförordningen

I juli 2021 antogs ändringsförordningen i syfte att reformera VIS-systemet. Genom ändringsförordningen ändras VIS-förordningens namn till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om Informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd (VIS-förordningen). Ändringsförordningen trädde i kraft den 2 augusti 2021. Vissa av bestämmelserna tillämpas från det datumet. Vissa andra bestämmelser tillämpas från den 3 augusti 2022. Enligt artiklarna 11 och 12 i ändringsförordningen ska kommissionen senast den 31 december 2023 fatta beslut om när det uppdaterade VIS-systemet ska tas i drift och merparten av bestämmelserna ska tillämpas från det datum som kommissionen fastställer. Kommissionen har dock ännu inte fattat något sådant beslut och det är därmed ännu oklart när det uppdaterade systemet ska tas i drift och ändringsförordningen tillämpas fullt ut. När det i lagrådsremissen hänvisas till VIS-förordningen menas förordningen i sin lydelse efter ändringarna enligt ändringsförordningen. När lydelsen före ändringarna åsyftas skrivs detta ut.

Artikel 1 i ändringsförordningen innebär att nästan alla artiklar i VIS-förordningen ändras eller tas bort. Vidare införs två nya kapitel och därutöver ett antal nya artiklar i VIS-förordningen. Ändringarna i relevanta delar behandlas i de efterföljande kapitlen i lagrådsremissen. Det rör sig huvudsakligen om tre stora förändringar.

Nya uppgiftskategorier ska läggas in i VIS-systemet

En av de större nyheterna är att uppgifter, bl.a. biometriska uppgifter i form av fotografi och fingeravtryck, om uppehållstillstånd och viseringar för längre vistelse (s.k. nationella viseringar) ska läggas in och lagras i VIS-systemet. Uppgifter om sådana tillstånd finns inte i systemet i dag utan systemet innehåller endast uppgifter om Schengenviseringar. Ändringarna innebär att ett nytt kapitel införs i VIS-förordningen, kapitel IIIa (artikel 1.26 i ändringsförordningen).

Åtkomst för brottsbekämpande ändamål ska regleras i förordningen

En annan större förändring är att VIS-rådsbeslutet som tidigare reglerade brottsbekämpande myndigheters åtkomst till VIS-uppgifter för brottsbekämpande ändamål integreras i VIS-förordningen. Bestämmelserna om sådana myndigheters åtkomst till uppgifter i systemet kommer att finnas i ett nytt kapitel, kapitel IIIb (artikel 1.26 i ändringsförordningen). Även rådsbeslutet om att inrätta VIS-systemet ersätts med direkt tillämpliga bestämmelser i VIS-förordningen. Hänvisningar till besluten ska anses som hänvisningar till VIS-förordningen och läsas i enlighet med jämförelsetablerna i bilaga 1 och 2 till ändringsförordningen (artikel 10 i ändringsförordningen).

Kontrollerna ska utökas vid handläggningen av ansökningar

Flera bestämmelser som införs i VIS-förordningen innebär nya moment i handläggningen av ansökningar om visering och uppehållstillstånd. Det

handlar om att VIS-systemet vid upprättandet av en ansökningsakt ska utföra automatiska sökningar mot flera andra gemensamma informationssystem för att jämföra de uppgifter som sökanden har lämnat, och hur eventuella träffar ska behandlas. Träffarna ska behandlas manuellt. Vilken aktör som ska verifiera träffen och vidta eventuella uppföljningsåtgärder beror på vilket system som träffen har skett mot. För att behandla vissa träffar ska en eller flera myndigheter i varje medlemsstat utpekats till särskild utsedd VIS-myndighet (bl.a. artiklarna 9a–9g och 22b i VIS-förordningen som införs genom artiklarna 1.11 och 1.26 i ändringsförordningen). Vidare ska det vara möjligt att göra sökningar med hjälp av en persons ansiktsbild (bl.a. artiklarna 19, 20, 22h och 22i i VIS-förordningen som införs genom artiklarna 1.22, 1.24 och 1.26 i ändringsförordningen).

4.3 Ändringar genom andra rättsakter

Enligt artiklarna 9a och 22b i VIS-förordningen ska automatiska sökningar ske i andra informationssystem genom VIS-systemet när en ansökningsakt upprättas. I förordning (EU) 2021/1133, som antogs tillsammans med ändringsförordningen, görs de ändringar som krävs i vissa andra EU-rättsakter för att de sökningarna tekniskt ska kunna genomföras. Ändringar görs för att ansluta VIS-systemet till Eurodac (artikel 1), Schengens informationssystem (SIS) (artikel 3) och Ecris-TCN (artikel 4) samt Europoluppgifter (artikel 2). Genom ändringarna införs vidare villkor som gäller för åtkomst till uppgifter i systemen. Till exempel att det är de behöriga viseringsmyndigheterna eller de utsedda VIS-myndigheterna som behöver åtkomst för att genomföra den manuella verifieringen av träffar.

Vissa ändringar görs även för att Europol ska kunna genomföra de nya uppgifter som åläggs byrån i den reviderade VIS-förordningen, såsom att avge yttranden med anledning av begäranden om samråd från utsedda VIS-myndigheter (skäl 9 och artikel 2 i förordning (EU) 2021/1133).

Vad gäller Ecris-TCN införs också en möjlighet för VIS-systemet att jämföra uppgifter i ansökningsakten med Ecris-TCN-uppgifter om vilka medlemsstater som innehar information om tredjelandsmedborgare och statslösa personer om fällande domar för ett terroristbrott eller något annat brott som förtecknas i bilagan till Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 om det kan bestraffas med fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd för en maximal tidsperiod på minst tre år enligt nationell rätt (artikel 4 i förordning (EU) 2021/1133).

Samma dag som ändringsförordningen och förordningen (EU) 2021/1133 antogs, antogs även förordning (EU) 2021/1152 gällande åtkomsten till andra EU-informationssystem för syften med anknypning till EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias). Förordning (EU) 2021/1152 innebär att vissa ändringar görs i VIS-förordningen. Artikel 6.2 har ändrats och fyra nya artiklar har införts – artiklarna 18b–18d och 34a. Vidare har en bilaga II lagts till.

Ändringarna i VIS-förordningen genom förordningarna (EU) 2021/1133 och (EU) 2021/1152 är i huvudsak av teknisk karaktär. Bestämmelserna i förordningarna kommer inte att behandlas ytterligare i lagrådsremissen.

4.4 Den reviderade VIS-förordningens innehåll

Förordningen inleds i kapitel I med ett antal allmänna bestämmelser som bl.a. beskriver VIS-systemets syfte och struktur, hur centrala begrepp ska förstås och vilka uppgiftskategorier som ska registreras i systemet. Där finns även bestämmelser om åtkomst till systemet och om allmänna principer vid användandet av systemet.

I kapitel II finns bestämmelser om viseringsmyndigheternas införande och användning av uppgifter om viseringar för kortare vistelse, dvs. Schengenviseringar. Där regleras bl.a. vilka uppgifter som ska registreras i ansökningsakten vid en ansökan om Schengenvisering. Där finns också bestämmelser om sökningar i andra informationssystem och databaser samt om manuell verifiering av träffar och uppföljningsåtgärder som ska göras av behöriga viseringsmyndigheter respektive av utsedda VIS-myndigheter. Vidare finns där bestämmelser om särskilda riskindikatorer och om VIS-granskningsnämnden.

I kapitel III finns bestämmelser om andra myndigheters åtkomst till uppgifter om Schengenviseringar. Där finns bl.a. bestämmelser om interoperabilitet med EU:s in- och utresesystem, åtkomst till uppgifter för verifiering vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift, behöriga asylmyndigheters åtkomst till VIS-uppgifter för att fastställa vem som ansvarar för ansökningar om internationellt skydd samt för att pröva en sådan ansökan.

I det nya kapitlet IIIa finns bestämmelser om införande och användning av uppgifter om viseringar för längre vistelse (dvs. nationella viseringar) och uppehållstillstånd. Där regleras bl.a. vilka uppgifter som ska registreras i ansökningsakten vid en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd. Där finns också bestämmelser om sökningar i andra informationssystem och databaser samt om manuell verifiering av träffar och uppföljningsåtgärder som ska göras av utsedda behöriga myndigheter respektive av utsedda VIS-myndigheter. I kapitlet regleras också behöriga myndigheters åtkomst till VIS-uppgifter för vissa angivna ändamål.

I det nya kapitlet IIIb finns bestämmelser om förfarande och villkor för åtkomst till VIS-systemet för brottsbekämpande ändamål. Där finns bl.a. bestämmelser om att varje medlemsstat ska utse de myndigheter som ska ha rätt att inhämta VIS-uppgifter samt en central åtkomstpunkt som ska ha åtkomst till systemet för brottsbekämpande ändamål. Där regleras också förfarande och villkor för åtkomst till VIS-uppgifter för brottsbekämpande ändamål samt om förande av loggar avseende begäranden om inhämtande av sådana VIS-uppgifter.

I kapitel IV finns bestämmelser om lagring och ändring av uppgifter som följs av kapitel V med bestämmelser om drift och ansvar. I kapitel VI finns bestämmelser om rättigheter och övervakning med avseende på

uppgiftsskydd. VIS-förordningen avslutas med kapitel VII med slutbestämmelser.

VIS-förordningen kommer även att kompletteras av direkt tillämpliga rättsakter som antas av kommissionen.

5 Svensk rätt ska anpassas till VIS-reformen

5.1 Bestämmelser som kompletterar VIS-förordningen ska införas

Regeringens förslag: Bestämmelser som kompletterar VIS-förordningen ska införas i utlänningslagen, utlänningsdatalagen och lagen om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område. Vissa ändringar som följer av VIS-förordningen ska göras i lagen om internationellt polisiärt samarbete.

Det ska i utlänningslagen införas en definition av ordet VIS-förordningen. Hänvisningarna till VIS-förordningen i de bestämmelser som föreslås ska vara dynamiska, dvs. avse förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot förslagen. *Diskrimineringsombudsmannen* för fram att det är viktigt att VIS-systemet används på ett icke-diskriminerande sätt och att diskrimineringslagens (2008:567) tillämpningsområde utvidgas så att offentlig verksamhet fullt ut omfattas av lagens förbud mot diskriminering och att uppföljning därmed kan göras av myndigheternas användning av VIS-systemet. *Riksdagens ombudsmän, Institutet för mänskliga rättigheter och Uppsala universitet (juridiska fakulteten)*, understryker att det utgör ett intrång i den personliga integriteten att ta upp biometriska uppgifter. Uppsala universitet framhåller även att det vid anpassning av svensk rätt till en EU-förordning är viktigt att inte överimplementera, utan lojalt följa EU-rätten. *Kustbevakningen* efterfrågar ett ställningstagande av om de förhandsanmälningar som myndigheten tar emot enligt gränskodexen kan kontrolleras mot EU:s in- och utresesystem, vilket styr myndighetens åtkomst till VIS-systemet. Vidare anför *Kustbevakningen* att det är ytterst angeläget att myndigheten ges samma möjlighet som andra brottsbekämpande myndigheter med motsvarande ansvar att använda biometriska uppgifter för brottsbekämpande syfte.

Skälen för regeringens förslag

Utgångspunkter för anpassningen till VIS-reformen

En EU-förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater. Det betyder att en förordning ska tillämpas direkt av nationella myndigheter på samma sätt som lagar och andra nationella föreskrifter. Medlemsstaterna är skyldiga att se till att det inte finns nationella bestämmelser som står i strid med en EU-förordning. En fråga som är reglerad i en EU-förordning får som huvudregel inte heller regleras nationellt. Bestämmelserna får dock återges om det är nödvändigt för att den nationella regleringen ska bli begriplig eller sammanhållen. En EU-förordning kan även leda till behov av kompletterande bestämmelser i nationell rätt.

VIS är ett system som har varit i drift sedan tidigare och saknar svensk motsvarighet. Behovet av författningsändringar med anledning av att VIS-förordningen skulle börja tillämpas övervägdes i promemorian *Författningsändringar med anledning av VIS-förordningen* (Ds 2009:5). Sådana ändringar gjordes på förordningsnivå. Däremot bedömdes det inte finnas något behov av lagändringar. VIS-förordningen kompletteras av VIS-rådsbeslutet som rör brottsbekämpande myndigheters åtkomst till uppgifter i VIS-systemet. Rådsbeslutet genomfördes i svensk rätt främst genom bestämmelser i lagen och förordningen om internationellt polisiärt samarbete (prop. 2014/15:82).

De ändringar som nu görs i VIS-förordningen och andra EU-förordningar genom ändringsförordningen gäller som lag i Sverige och ska tillämpas av svenska myndigheter. Det finns dock ett behov av vissa anpassningar av svensk rätt för att tillämpningen ska fungera på ett ändamålsenligt sätt och för att Sverige ska uppfylla sina åtaganden enligt förordningarna. I avsnitt 5.3 samt avsnitt 6 och 7 övervägs behovet av sådana anpassningar och förslag till de lagändringar som behövs för att anpassa svensk rätt till förordningarna. Utöver de förslag som lämnas där bör det i utlänningslagen införas en definition av VIS-förordningen.

I promemorian görs bedömningen att ett flertal av bestämmelserna i ändringsförordningen inte kräver några ändringar i svensk rätt. Regeringen delar promemorians bedömningar i dessa delar. De kommer som utgångspunkt endast att behandlas i lagrådsremissen i den utsträckning som remissinstansernas synpunkter på promemorians bedömningar ger anledning till det eller om det behövs för förståelsen av regelverket.

Vidare föreslås det i promemorian att VIS-förordningen i vissa delar ska kompletteras med förordningsbestämmelser i nationell rätt. Exempelvis lämnas det förslag på förordningsändringar som innebär att Polismyndigheten ska vara utsedd VIS-myndighet, att Migrationsverket ska ansvara för Sveriges behandling av personuppgifter i VIS-systemet och att vissa särskilt angivna myndigheter ska vara behöriga att begära sökningar enligt VIS-förordningen för brottsbekämpande ändamål. De synpunkter som remissinstanserna lämnar på promemorians förslag i dessa delar kommer beaktas inom ramen för arbetet med regleringen på förordningsnivå.

Regeringen anser att utgångspunkten bör vara att endast anpassningar av svensk rätt bör göras som är nödvändiga för att Sverige ska uppfylla sina förpliktelser enligt regelverket och för att tillämpningen av

regelverket ska kunna fungera på ett ändamålsenligt sätt. Som *Uppsala universitet* framhåller är det viktigt att inte överimplementera när svensk rätt ska anpassas till EU-rätten. Som också anges i promemorian har regeringen nyligen bedömt att det finns skäl att undvika kompletterande nationella bestämmelser om bestämmelserna i EU-regelverket är tillräckligt tydligt (prop. 2021/22:81 s. 27, 28 och 33). Det är också utgångspunkten för bedömningen i den här lagrådsremissen.

Vissa remissinstanser efterfrågar lagändringar eller ställningstaganden som inte omfattas av promemorians förslag och inte heller är nödvändiga för att komplettera VIS-förordningen. Regeringen anser att det inte finns förutsättningar att överväga eller lämna förslag om dessa frågor inom ramen för det här lagstiftningsärendet. Exempelvis kommer den bredare frågan om behandling av biometriska uppgifter för brottsbekämpande ändamål som har väckts av *Kustbevakningen* inte att behandlas inom ramen för detta lagstiftningsärende. Det finns inte heller förutsättningar för regeringen att i denna lagrådsremiss göra ett sådant ställningstagande som *Kustbevakningen* efterfrågar av om de förhandsanmälningar som myndigheten tar emot enligt gränskodexen kan kontrolleras mot EU:s in- och utresesystem.

Förslagens förhållande till enskildas rättigheter och friheter

Ändringarna som görs i VIS-förordningen genom ändringsförordningen innebär att personuppgifter kommer att behandlas, även barns personuppgifter. Av de nya bestämmelserna följer också att fotografier och fingeravtryck ska tas i fler fall – eller i vart fall för fler syften – än vad som är fallet idag. Detta gäller också barn, även om vissa åldersgränser föreskrivs när det gäller fingeravtryck.

I lagrådsremissen lämnas förslag på vissa kompletterande bestämmelser för att kontroller i VIS-systemet ska kunna göras i enlighet med relevanta artiklar i VIS-förordningen. Det handlar bl.a. om skyldigheten för en utlänning att lämna fingeravtryck och låta sig bli fotograferad vid ansökan om nationell visering (avsnitt 6.4), vid gränskontroll (avsnitt 6.5) och vid inre utlänningskontroll (avsnitt 6.6). De kompletterande bestämmelserna utgör dock i huvudsak endast förtydliganden av den skyldighet att lämna biometriska uppgifter som följer av VIS-förordningen. I respektive avsnitt lämnas även förslag på lagändringar om den efterföljande behandlingen av de biometriska uppgifter som ska tas för aktuella kontroller. Förslagen aktualiserar frågor om enskildas rättigheter och friheter.

Diskrimineringsombudsmannen för fram att det är viktigt att VIS-systemet används på ett icke-diskriminerande sätt och att uppgifterna endast används för de särskilda och i förordningen uttryckligen angivna ändamålen. *Institutet för mänskliga rättigheter* understryker att biometriska data är att betrakta som känsliga personuppgifter och att det finns risker för integritetskränkningar, vilket innebär att de skyddsmekanismer som finns för att upprätthålla den personliga integriteten alltid måste ges mycket hög prioritet. *Riksdagens ombudsmän* framhåller att det ofta innebär ett betydande intrång i den personliga integriteten att ta upp och behandla biometriska uppgifter och att det därför måste säkerställas att integritetsaspekter ges en tillräcklig tyngd när det övervägs att utöka möjligheterna att använda biometri. *Uppsala universitet*

för fram att flera av de föreslagna åtgärderna utgör ingrepp i den personliga integriteten och att det är av största vikt att sådana ingrepp uppfyller kraven på proportionalitet och nödvändighet i förhållande till ändamålet.

Regeringen konstaterar att skyldigheterna att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas samt behandlingen av personuppgifter i princip följer av VIS-förordningen. I väsentliga delar av regelverket saknas således handlingsutrymme för Sverige att överväga andra lösningar. Det är noga reglerat i VIS-förordningen på vilket sätt och hur länge uppgifterna får behandlas. Enligt artikel 7 i VIS-förordningen ska all användning av VIS-systemet vara proportionell och icke diskriminerande. Som också *Uppsala universitet* framhåller, ska behandlingen fullt ut respektera människovärdet och principerna i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (stadgan). Särskild hänsyn ska tas till barn, äldre och personer med funktionsnedsättning. Vidare ska barnets rättigheter respekteras och säkerställas i enlighet med Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter (barnkonventionen).

Det bör framhållas att EU enligt dess fördrag vilar på respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inbegripet rättigheter för personer som tillhör minoriteter. Som ett led i detta ska EU och medlemsstaterna respektera stadgan vid tillämpningen av unionsrätten. I stadgan finns bl.a. bestämmelser om människans rätt till integritet och rätten till respekt för privat- och familjelivet (se artiklarna 3 och 7).

Vidare är EU-regelverket och de regler som föreslås i denna lagrådsremiss om den enskildes lämnande och myndigheternas användning av fingeravtryck och andra personuppgifter omgärdat av detaljerade bestämmelser som syftar till att ge skydd för den enskilde. Sådana bestämmelser finns exempelvis i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning), lagen (2018:218) med kompletterande bestämmelser till EU:s dataskyddsförordning och brottsdatalagen (2018:1177, se även avsnitt 7.1. De två förstnämnda benämns i denna lagrådsremiss dataskyddsförordningen respektive dataskyddslagen.

Biometriska uppgifter behandlas i dataskyddsförordningen som en särskild kategori personuppgifter om de behandlas i syfte att entydigt identifiera en person och användningen är därför särskilt strängt reglerad (jfr artiklarna 4.14 och 9 i dataskyddsförordningen, se även avsnitt 7.1). Av artikel 9.2 g i dataskyddsförordningen följer att sådan behandling av biometriska uppgifter är tillåten om den är nödvändig av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse, på grundval av unionsrätten eller medlemsstaternas nationella rätt, vilken ska stå i proportion till det eftersträlvade syftet, vara förenligt med det väsentliga innehållet i rätten till dataskydd och innehålla bestämmelser om lämpliga och särskilda åtgärder för att säkerställa den registrerades grundläggande rättigheter och intressen. Enligt 3 kap. 3 § dataskyddslagen måste behandlingen vidare vara nödvändig med hänsyn till ett viktigt allmänt intresse och får inte innebära ett otillbörligt intrång i den registrerades personliga integritet.

Enligt 2 kap. 6 § första stycket regeringsformen är var och en skyddad mot påtvingade kroppsliga ingrepp från det allmännas sida. Fotografering

räknas inte som ett kroppsligt ingrepp (prop. 2017/18:35 s. 12). Det gör däremot fingeravtryckstagning. Var och en har alltså ett skydd mot att lämna fingeravtryck. Av 2 kap. 6 § andra stycket regeringsformen följer att var och en gentemot det allmänna är skyddad mot betydande intrång i den personliga integriteten, om det sker utan samtycke och innebär övervakning eller kartläggning av den enskildes personliga förhållanden. Skyddet enligt 2 kap. 6 § regeringsformen är inte absolut. Det får begränsas i lag, bl.a. enligt 2 kap. 25 § regeringsformen som reglerar skyddet för utländska medborgares fri- och rättigheter.

Ett skydd mot integritetsintrång av olika slag följer även av den europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna (Europakonventionen). Enligt artikel 8.1 i Europakonventionen har var och en rätt till respekt för sitt privat- och familjeliv. Det innebär en rätt till skydd mot att bli fotograferad. Likaså får det antas att fingeravtryckstagning omfattas av skyddet (prop. 2014/15:32 s. 26). Inskränkningar i skyddet godtas bara om de har stöd i lag och är nödvändiga med hänsyn till vissa uppräknade ändamål, däribland statens säkerhet, den allmänna säkerheten eller förebyggande av oordning eller brott (artikel 8.2). Att inskränkningen ska anses vara nödvändig i ett demokratiskt samhälle innebär att det måste finnas ett angeläget samhälleligt behov och att inskränkningen måste stå i rimlig proportion till det syfte som ska tillgodoses genom inskränkningen. Europakonventionen gäller som lag i Sverige (se lagen [1994:1219] om den europeiska konventionen angående skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna). Enligt 2 kap. 19 § regeringsformen gäller vidare att lagar eller andra föreskrifter inte får meddelas i strid med Sveriges åtaganden på grund av konventionen.

I sammanhanget bör även barnkonventionen nämnas, som gäller som lag i Sverige (se lagen [2018:1197] om Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter). Av konventionen följer bl.a. att barnets bästa är det som i första hand ska beaktas vid alla åtgärder som rör barn och att barn ska skyddas från godtyckliga eller olagliga ingripanden i sitt privat- och familjeliv (artiklarna 3 och 16). Åtgärder som rör barn ska genomföras på ett barnvänligt och barnanpassat sätt. Även Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning är relevant i sammanhanget. Den stat som har ratificerat konventionen har en skyldighet att skydda integriteten hos personer med funktionsnedsättning. Av konventionen följer att varje person med funktionsnedsättning rätt till respekt för sin fysiska och mentala integritet på samma villkor som andra (artikel 17).

I skäl 58 i ändringsförordningen anges att förordningen bedöms förenlig med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i stadgan. De lagändringar i nationell rätt som föreslås i denna lagrådsremiss innebär inte mer långtgående intrång i den kroppsliga och personliga integriteten än vad som är nödvändigt och proportionerligt med hänsyn till ändamålen. Regeringen anser därför att lagförslagen är förenliga med regeringsformen, stadgan och Europakonventionen, liksom barnkonventionen och Förenta nationernas konvention om rättigheter för personer med funktionsnedsättning. Lagförslagen innebär sammanfattningsvis godtagbara inskränkningar i den enskildes rättigheter och friheter.

Hänvisningsteknik

I flera av de bestämmelser som föreslås förekommer hänvisningar till VIS-förordningen. Hänvisningar till en EU-rättsakt kan göras antingen statiska eller dynamiska. En statisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i en viss angiven lydelse. En dynamisk hänvisning innebär att hänvisningen avser EU-rättsakten i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

VIS-förordningen är återkommande föremål för översyn och ändras och kompletteras löpande. Därutöver är den svenska reglering som föreslås, där hänvisningar till VIS-förordningen görs, huvudsakligen beroende av hur EU:s reglering av de aktuella kontrollerna kommer att se ut. För att minska risken för framtida oklarheter eller brister i lagstiftningen och för att säkerställa att ändringar i EU-regleringen får omedelbart genomslag finns det anledning att utforma hänvisningarna så att de avser EU-bestämmelsen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Regeringen anser därför, i likhet med vad som föreslås i promemorian, att samtliga hänvisningar till VIS-förordningen bör vara dynamiska. Hänvisningarna kommer alltså att omfatta eventuella ändringar i förordningen.

5.2 Behöriga myndigheters åtkomst till VIS-systemet

Regeringens bedömning: Bestämmelserna om åtkomst i artikel 6 i VIS-förordningen kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot promemorians bedömning. *Domstolsverket*, *Förvaltningsrätten i Luleå* och *Förvaltningsrätten i Stockholm* ifrågasätter att migrationsdomstolarna ska ha åtkomst till VIS-systemet för att skapa ansökningsakter eller föra in uppgifter om uppehållstillståndsärenden i systemet. De förordar att sådana arbetsuppgifter i stället ska utföras av Migrationsverket. Domstolsverket förordar i stället att Migrationsverket ska tillhandahålla domstolarna uppgifter ur systemet samt komplettera uppgifter i systemet i samband med mål i migrationsdomstolarna. Även *Förvaltningsrätten i Luleå* och *Förvaltningsrätten i Stockholm* anser att det inte bör ankomma på en migrationsdomstol att skapa ansökningsakter eller föra in uppgifter om uppehållstillståndsärenden i VIS-systemet, utan att detta lämpligen bör utföras av Migrationsverket. De anser vidare att den åtkomst som migrationsdomstolarna behöver ha för att kunna fullgöra de uppgifter som ankommer på domstolarna bör begränsas så att den står i proportion till de eftersträlvade syftena med VIS-förordningen.

Skälen för regeringens bedömning

Medlemsstaterna ska utse de behöriga myndigheter som ska ha åtkomst till VIS-systemet

Artikel 6 i VIS-förordningen sätter ramen för hur personuppgifter i VIS-systemet får behandlas. I artikeln anges vilka myndigheter som ska få åtkomst till uppgifter i systemet, för vilka ändamål och syften som behandling av uppgifterna får ske och vissa begränsningar för behandlingen. Varje medlemsstat ska utse de behöriga myndigheter som ska ha åtkomst till systemet och skicka en förteckning över dessa till kommissionen (artiklarna 6.3, 45b.2 och 45b.3).

Artikel 6 får en ny lydelse genom artikel 1.6 i ändringsförordningen. Liksom tidigare ser åtkomsten olika ut beroende på vilken myndighet det är fråga om. Vissa myndigheter ges åtkomst för att påverka innehållet i systemet och andra myndigheter har endast åtkomst för att ta del av innehållet.

Det införs särskilda begränsningar för användning av barns fingeravtrycksuppgifter och ansiktsbilder (artikel 6.2a). Undantag görs i förhållande till vad som gäller för användning av uppgifter enligt kapitlen II, III och IIIa. Undantagen omfattar viseringsmyndigheternas och andra myndigheters användning av VIS-systemet.

Genom ändringsförordningen införs även särskilda begränsningar för användning av uppgifter om personer som under minst tio år oavbrutet har innehåft giltiga uppehållstillstånd, som har registrerats i VIS-systemet (artikel 6.2b–6.2f i VIS-förordningen). Bestämmelserna är direkt tillämpliga och kräver inte några författningsändringar.

Viseringsmyndigheternas och behöriga myndigheters åtkomst till VIS-systemet

Precis som tidigare ska vederbörligen bemyndigad personal vid viseringsmyndigheterna ha åtkomst för att påverka innehållet i VIS-systemet. Åtkomsten omfattar då att föra in, ändra eller radera de uppgifter som ska registreras i systemet enligt artikel 5.1 i VIS-förordningen. Enligt den nya lydelsen ska även vederbörligen bemyndigad personal vid de myndigheter som är behöriga att uppta eller besluta om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd ges sådan åtkomst. Antalet bemyndigade bland personalen ska begränsas till dem som behöver åtkomsten i sin tjänsteutövning (artikel 6.1 i VIS-förordningen).

Åtkomst för att ta del av innehållet i VIS-systemet ska endast ges till vederbörligen bemyndigad personal vid de myndigheter som är behöriga för de ändamål som anges i artiklarna 15–22, 22g–22m och 45e i VIS-förordningen, samt för de syften som anges i artiklarna 20 och 21 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 och (EU) 2018/1861 samt rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF (hädanefter IO-förordningen på området gränser och viseringar). Åtkomst får endast ges för dessa ändamål i den utsträckning det är nödvändigt för utförandet av myndigheternas, och i förekommande fall unionsbyråernas,

arbetsuppgifter och ska stå i proportion till de mål som eftersträvas med åtkomsten (artikel 6.2).

Vad gäller nationella myndigheter omfattar åtkomst för att ta del av innehållet enligt artiklarna 15–22 och 22g–22k – förutom viseringsmyndigheter – myndigheter som ansvarar för

- gränskontroller vid yttre gräns enligt gränskodexen eller där in- och utresesystemet har tagits i drift,
- myndigheter som ansvarar för kontroller inom medlemsstaternas territorium av om villkoren för inresa, vistelse eller bosättning är uppfyllda, och
- behöriga asylmyndigheter.

Rätten till åtkomst enligt artikel 22l och 22m omfattar utsedda myndigheter för att inhämta uppgifter för brottsbekämpande ändamål och centrala åtkomstpunkter för detta. Vilka myndigheter som utses i de här avseendena bör regleras på förordningsnivå och kommer därför inte att behandlas i lagrådsremissen.

Vilka myndigheter som är behöriga för de syften som anges i artiklarna 20 och 21 i IO-förordningen på området gränser och viseringar behandlas i promemorian Anpassningar av svensk rätt till EU:s förordningar om interoperabilitet (Ds 2022:21), och kommer inte att beröras närmare i den här lagrådsremissen.

Vilka myndigheter är viseringsmyndigheter?

Bemyndigad personal vid viseringsmyndigheterna ska ha åtkomst till VIS-systemet för att påverka innehållet i systemet, dvs. föra in, ändra eller radera de uppgifter som ska registreras i systemet.

Viseringsmyndighet definieras i artikel 4 i VIS-förordningen i sin lydelse före ändringsförordningen som de myndigheter som i varje medlemsstat är ansvariga för att behandla och fatta beslut om viseringsansökningar eller för beslut om huruvida viseringar ska upphävas, återkallas eller förlängas. Detta inbegriper de centrala viseringsmyndigheterna och de myndigheter som ansvarar för att utfärda viseringar vid gränsen i enlighet med rådets förordning (EG) nr 415/2003 av den 27 februari 2003 om utfärdandet av viseringar vid gränsen, inbegripet till sjömän i transit (artikel 4.3). Med visering avses enhetlig visering, visering för flygplatstransitering och visering med territoriellt begränsad giltighet – som alla utfärdas enligt viseringskodexen (artikel 4.1). Med visering avses alltså inte nationella viseringar i detta sammanhang.

När det övervägdes vilka författningsändringar som krävdes på grund av den ursprungliga VIS-förordningen ansågs det inte krävas några nationella bestämmelser för att särskilt ange vilka myndigheter som omfattades av rätten till åtkomst till VIS-systemet. Det bedömdes tillräckligt att förordningen tydligt pekade ut vilka slags myndigheter det rörde sig om. Det bedömdes då att Migrationsverket, Regeringskansliet, polismyndigheten vid gränsen samt de svenska beskickningar och konsulat som getts rätt att besluta i ärenden om viseringar var att anse som viseringsmyndigheter. Detsamma ansågs gälla för Sveriges exportråds kontor i Taiwan (Ds 2009:5 s. 50 och 51).

Genom ändringsförordningen görs vissa språkliga justeringar av definitionen av viseringsmyndighet i artikel 4.3 i VIS-förordningen. Vidare tas hänvisningen till förordning (EG) nr 415/2003, som upphävdes genom viseringskodexen, bort. Numera regleras viseringar som utfärdas vid de yttre gränserna i artiklarna 35 och 36 i viseringskodexen (artikel 56.3 och bilaga XIII till viseringskodexen). Trots att ingen ändring görs i sak finns det anledning att här beröra vilka myndigheter som omfattas av definitionen av viseringsmyndighet eftersom det har skett vissa förändringar av regelverket sedan frågan analyserades med anledning av VIS-förordningens införande.

Bestämmelser om vilka nationella myndigheter som är ansvariga för viseringsbeslut finns både i viseringskodexen och i nationell rätt. Vilka myndigheter som ska anses vara viseringsmyndigheter enligt definitionen i VIS-förordningen bedömdes nyligen i lagstiftningsärendet om anpassning av svensk rätt till EU:s nya in- och utresesystem. Detta eftersom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (in- och utreseförordningen) hänvisar till VIS-förordningens definition (se prop. 2021/22:81 s. 25 och 26). Det finns inte skäl att göra en annan bedömning än den som regeringen gjorde i det lagstiftningsärendet. Enligt vad som närmare redovisas i propositionen bedöms därför de konsulat som utfärdar viseringar och Polismyndigheten – som är den myndighet som utfärdar viseringar vid yttre gräns – omfattas av definitionen av viseringsmyndighet. Vidare bedöms Migrationsverket omfattas av definitionen, liksom de myndigheter som Migrationsverket föreskriver ska ha rätt att besluta om visering (om Migrationsverket skulle utnyttja sin föreskriftsrätt). Dessutom har regeringen möjlighet att föreskriva att ett organ som är knutet till Sveriges exportråd ska ha rätt att bevilja visering. För det fall bemyndigandet skulle nyttjas bedöms även ett sådant organ omfattas av definitionen av viseringsmyndighet. De myndigheter som har rätt att meddela beslut om nationell visering anses dock inte som viseringsmyndigheter eftersom en sådan visering inte omfattas av definitionen av visering enligt VIS-förordningen.

Eftersom det följer av VIS-förordningen, andra EU-rättsakter och nationell rätt vilka myndigheter som är att anse som viseringsmyndigheter finns det inte något behov av att särskilt ange detta i respektive myndighets instruktion eller i någon annan författning.

Vilka myndigheter är behöriga att uppta eller besluta om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd?

Myndigheter som är behöriga att uppta eller besluta om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd ska ha åtkomst till VIS-systemet för att kunna föra in, ändra eller radera de uppgifter som ska registreras i systemet, dvs. påverka innehållet i systemet (artikel 6.1 i VIS-förordningen). Det finns inte någon definition av sådana myndigheter i

förordningen. Det i förordningen använda uttrycket ”behöriga att uppta” bör för svenskt vidkommande ta sikte på myndigheter som är behöriga att handlägga en ansökan. En myndighet som är behörig att handlägga en ansökan är som regel även behörig att fatta beslut i ärendet.

Beslut om visering för längre vistelse, vilket i svensk rätt kallas nationell visering, får fattas av Migrationsverket och Regeringskansliet (3 kap. 5 § UtL). Vidare får regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Migrationsverket meddela föreskrifter om att andra myndigheter har rätt att besluta om visering. Regeringen får även meddela föreskrifter om att ett organ som är knutet till Sveriges exportråd har rätt att bevilja visering (3 kap. 6 § första och andra stycket UtL). Migrationsverket har, efter bemyndigande från regeringen, fått rätt att ge en svensk beskickning eller ett svenskt konsulat rätt att besluta om nationella viseringar. Även Regeringskansliet (Utrikesdepartementet) får ge en svensk beskickning eller ett svenskt konsulat rätt att bevilja nationella viseringar inom departementets ansvarsområde (3 kap. 12 § utlänningsförordningen [2006:97]). Det är alltså Migrationsverket, Regeringskansliet och de ytterligare myndigheter och organ som fått rätt att meddela beslut om nationella viseringar som ska ha åtkomst till VIS-systemet.

Beslut om uppehållstillstånd fattas främst av Migrationsverket (5 kap. 20 § första stycket UtL). Beslut om uppehållstillstånd får dock även meddelas av Regeringskansliet (5 kap. 20 § tredje stycket UtL). Vidare får regeringen eller, efter regeringens bemyndigande, Migrationsverket meddela föreskrifter om att andra myndigheter har rätt att besluta om uppehållstillstånd (5 kap. 22 § UtL). Migrationsverket, Regeringskansliet och de ytterligare myndigheter som har fått rätt att meddela beslut om uppehållstillstånd ska därför ha rätt till åtkomst till VIS-systemet.

En migrationsdomstol och Migrationsöverdomstolen får besluta om uppehållstillstånd i överklagade ärenden (se t.ex. 14 kap. 3 § och 16 kap. 9 § första stycket UtL). I vissa fall får domstolarna även fatta beslut om uppehållstillstånd som första instans (se t.ex. 8 kap. 27 § och 12 kap. 16 b § UtL). Dessa domstolar är därmed också sådana myndigheter som är behöriga att besluta om en ansökan om uppehållstillstånd och har rätt till åtkomst till VIS-systemet i den egenskapen (se även prop. 2021/22:81 s. 23). Åtkomsten innefattar då möjligheten att påverka innehållet i systemet.

Domstolsverket ställer sig tveksam till att migrationsdomstolarna ska ha åtkomst till systemet för att skapa ansökningsakter och lägga in uppgifter om uppehållstillståndsärenden i systemet och förordar i stället att Migrationsverket ska tillhandahålla domstolarna uppgifter ur systemet samt komplettera uppgifter i systemet i samband med mål i migrationsdomstolarna. Vidare för *Domstolsverket* fram att VIS-systemet ger tillgång till information som är angelägen ur ett säkerhets- och brottsbekämpande perspektiv, och att direkt åtkomst till systemet därför inte bör medges annat än när det är oundgängligen nödvändigt. *Domstolsverket* påpekar också att direkt åtkomst till systemet innebär att uppgifterna i systemet blir allmänna handlingar hos migrationsdomstolarna. *Förvaltningsrätten i Luleå* och *Förvaltningsrätten i Stockholm* anser att det inte bör ankomma på en migrationsdomstol att skapa ansökningsakter eller föra in uppgifter om uppehållstillståndsärenden i VIS-systemet, utan att detta lämpligen bör utföras av

Migrationsverket. De anser vidare att den åtkomst som migrationsdomstolarna behöver ha för att kunna fullgöra de uppgifter som ankommer på domstolarna bör begränsas så att den står i proportion till de eftersträfvade syftena med VIS-förordningen.

Det framgår uttryckligen av VIS-förordningen att de myndigheter som är behöriga att uppta eller besluta om en ansökan om uppehållstillstånd ska ha åtkomst till VIS-systemet för att föra in, ändra eller radera vissa angivna uppgifter i systemet (artikel 6). Vidare framgår uttryckligen när en sådan behörig myndighet ska upprätta en ansökningsakt respektive föra in uppgifter i systemet i samband med att olika beslut fattas (artikel 22a och 22c–22f). Bestämmelserna i förordningen är direkt tillämpliga och det kommer att vara upp till de myndigheter som berörs att se till att åtkomsten begränsas i enlighet med bestämmelserna i VIS-förordningen. Det gäller bl.a. i fråga om vilken personal som ska ha åtkomst till systemet (artikel 6.1 i VIS-förordningen). Det ska även framhållas att alla behöriga myndigheter som beviljas åtkomst till VIS-systemet i enlighet med förordningen ska se till att användningen av systemet är nödvändig, lämplig och står i proportion till utförandet av de behöriga myndigheternas arbetsuppgifter (artikel 7.1 i VIS-förordningen). Behovet av åtkomst får avgöras från fall till fall av myndigheten. Det finns inte utrymme att göra några ytterligare överväganden i fråga om migrationsdomstolarnas åtkomst till systemet.

Eftersom det följer av nationell rätt vilka myndigheter som är behöriga att ta upp och fatta beslut om ansökningar om nationella viseringar och uppehållstillstånd krävs det inte att detta anges särskilt i respektive myndighets instruktion eller i någon annan författning.

Vilka myndigheter är gränskontrollerande myndigheter?

Det finns inte någon definition av gränskontrollerande myndighet i VIS-förordningen. I stället framgår av respektive artikel som reglerar sådana myndigheters åtkomst till, och användning av, VIS-systemet vilken behörighet myndigheten ska ha för att omfattas av artikelns tillämpningsområde. Det handlar om myndigheter som ansvarar för gränskontroller vid yttre gräns enligt gränskodexen respektive vid de gränsövergångsställen där in- och utresesystemet har tagits i drift (när så sker enligt in- och utreseförordningen). Dessa myndigheter ska ha åtkomst till VIS för att ta del av innehållet i systemet.

Bestämmelser om vilken myndighet som ansvarar för in- och utresekontroller enligt gränskodexen finns i 9 kap. 1 § UtlL. Enligt paragrafen ansvarar Polismyndigheten för kontroll av personer enligt gränskodexen. Tullverket och Kustbevakningen är skyldiga att hjälpa Polismyndigheten vid en sådan kontroll och även Migrationsverket får hjälpa till efter överenskommelse med Polismyndigheten.

Reglerna om vilka myndigheter som är ansvariga för gränskontrollen var desamma när VIS-förordningen infördes och det bedömdes då att de här myndigheterna kommer att fungera som behöriga gränsmyndigheter enligt VIS-förordningen (Ds 2009:5 s. 50 och 51). Av samma skäl som gällande behöriga viseringsmyndigheter ansågs det inte krävas att detta skulle anges särskilt i myndigheternas respektive instruktion eller i någon annan författning. Det finns inte skäl att göra en annan bedömning nu.

I lagstiftningsärendet där svensk rätt anpassas till in- och utreseförordningen föreslås det inte några författningsändringar gällande vilka myndigheter som ska vara behöriga att utföra gränskontroll vid de gränser där in- och utresesystemet tas i drift (prop. 2021/22:81). Det kommer alltså att vara samma myndigheter som är behöriga för kontroller vid de gränsövergångsställena som för gränskontroller enligt gränskodexen.

Vilka myndigheter är behöriga myndigheter för kontroll inom medlemsstaternas territorium?

Myndigheter som ansvarar för kontroller inom medlemsstaternas territorium av om villkoren för inresa, vistelse eller bosättning är uppfyllda ska ha åtkomst till VIS för att ta del av uppgifter i systemet. Det finns inte någon definition av sådana myndigheter i VIS-förordningen. Utifrån det föreskrivna ansvarsområdet omfattar detta dock de myndigheter som ansvarar för inre utlänningskontroller.

Bestämmelser om sådana kontroller finns i 9 kap. 9 och 10 §§ UtlL. Regleringen innebär att det är Polismyndigheten som i regel utför olika typer av kontroller under en utlännings vistelse i Sverige. Även Säkerhetspolisen får i vissa avseenden genomföra sådana kontroller. En utlänningskontroll är också skyldig att efter kallelse komma till Migrationsverket och lämna uppgifter om sin vistelse här i landet. Därutöver ska Kustbevakningen medverka i Polismyndighetens kontrollverksamhet genom kontroll av och i anslutning till sjötrafiken och får även i annat fall biträda Polismyndigheten. Dessa myndigheter är alltså behöriga myndigheter för kontroll inom medlemsstaternas territorium och ska ha åtkomst till VIS-systemet i denna egenskap (jfr Ds 2009:5 s. 50 och 51). Av samma skäl som anges för viserings- och gränsmyndigheter behöver detta inte anges särskilt i myndigheternas instruktioner eller i någon annan författning.

Vilka myndigheter är asylmyndigheter?

Behöriga asylmyndigheter ska ha åtkomst till VIS för att ta del av uppgifter i systemet för att pröva vilken medlemsstat som är behörig att pröva en asylansökan samt för att själva kunna pröva denna. Det finns inte någon definition av behörig asylmyndighet i VIS-förordningen.

I Sverige är det Migrationsverket som i första hand fattar beslut om asylansökningar (4 kap. 6 § UtlL). Vid VIS-förordningens införande bedömdes därför Migrationsverket, men även migrationsdomstolarna och Migrationsöverdomstolen som prövar överklaganden av Migrationsverkets beslut, vara asylmyndigheter. Det ansågs inte finnas något behov av att ange detta i respektive myndighets instruktion (Ds 2009:5 s. 51).

För behöriga asylmyndigheter begränsas åtkomsten till de myndigheter som utsetts att dela information enligt Dublinförordningen (artiklarna 21.3, 22.3, 22j.3 och 22k.3 i VIS-förordningen). Sverige har utsett Migrationsverket och dåvarande Rikspolisstyrelsen till behöriga myndigheter i det här avseendet (se EUT C 55, 14.2.2015, s. 5–9). Det mesta av verksamheten vid Rikspolisstyrelsen ingår nu i Polismyndigheten. Polismyndigheten fattar dock inte beslut om asylansökningar och bör därför inte anses vara behörig asylmyndighet för

åtkomst och användning av VIS-systemet enligt VIS-förordningen. Det är därmed endast Migrationsverket som bör anses vara behörig asylmyndighet i det avseendet. Liksom enligt tidigare bedömning finns det inte något behov av att ange detta i Migrationsverkets instruktion eller i någon annan författning.

5.3 Anpassning av svensk rätt till bestämmelserna om åtkomst till VIS-systemet för brottsbekämpande ändamål

Regeringens förslag: Bestämmelserna om uppgiftsutbyte enligt VIS-rådsbeslutet i lagen om internationellt polisiärt samarbete ska upphävas.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Ingen remissinstans lämnar synpunkter på förslaget.

Skälen för regeringens förslag: De brottsbekämpande myndigheternas åtkomst till VIS-systemet grundas i dag på VIS-rådsbeslutet. I samband med att ändringarna i VIS-förordningen börjar tillämpas kommer VIS-rådsbeslutet att upphävas. Reglerna om de brottsbekämpande myndigheternas tillgång till VIS-systemet kommer då i stället integreras i och följa direkt av VIS-förordningen.

I den reviderade VIS-förordningen ges de brottsbekämpande myndigheterna och Europol förbättrad tillgång till VIS-systemet för att upptäcka, förhindra eller utreda terroristbrott eller andra allvarliga brott. Till skillnad från i dag kommer det bl.a. vara möjligt att söka i systemet med ansiktsbilder. För sökningar och träffar avseende barn under 14 år finns särskilda bestämmelser som innebär att uppgifter om fingeravtryck, fingeravtrycksspår och ansiktsbild endast får användas för sökning i VIS-systemet och endast ges åtkomst till vid träff under vissa angivna omständigheter. Vidare får brottsbekämpande myndigheter utökade möjligheter att göra sökningar för att identifiera en person i personens eget intresse. Så kan vara fallet när en försvunnen eller bortförd person eller ett offer för människohandel hittas. De brottsbekämpande myndigheterna får i ett sådant fall snabb åtkomst till VIS-uppgifter för att skyndsamt och på ett tillförlitligt sätt identifiera personen utan att behöva uppfylla alla villkor och ytterligare säkerhetsåtgärder för åtkomst för brottsbekämpande myndigheter.

Förfarandet och villkoren för åtkomst till VIS-systemet är strikt reglerat i VIS-förordningen. All åtkomst sker genom en central åtkomstpunkt och endast viss särskilt utpekad personal ska ha behörighet att få åtkomst. Medlemsstaterna ska också upprätta en förteckning över vilka myndigheter som har rätt att inhämta uppgifter från VIS-systemet och vilka operativa enheter inom dessa som är behöriga att begära sådan åtkomst. VIS-förordningen innehåller också särskilda regler för loggning avseende begäran att inhämta uppgifter för brottsbekämpande ändamål.

De svenska bestämmelser som genomför VIS-rådsbeslutet i svensk rätt finns i huvudsak i lagen om internationellt polisiärt samarbete och förordningen om internationellt polisiärt samarbete. I 9 kap. lagen regleras

villkoren för åtkomst till VIS-uppgifter (1 §), vilka sökbegrepp som får användas (2 §), vilka ändamål inhämtade personuppgifter får behandlas för (3 §), de begränsningar som finns för att överföra eller tillgängliggöra inhämtade uppgifter för tredjeland eller en internationell organisation (4 §) och vad som gäller beträffande skadestånd vid behandling av personuppgifter i strid med kapitlet (5 §). I 7 kap. förordningen pekas de myndigheter som är behöriga att begära en sökning i VIS-systemet ut. Där anges också att Polismyndigheten är central åtkomstpunkt och att endast särskilt utsedda enheter vid de behöriga myndigheterna är behöriga att framställa en begäran (1 §). Där finns också bestämmelser om förfarandet för åtkomst (2 §), utländska myndigheters rätt att begära sökningar i VIS-systemet (3 §), förteckningar över behöriga tjänstemän (4 §), underrättelse- och informationsskyldighet (5–8 §§), registrerings-skyldighet (9 §), längsta tid för behandling av uppgifter (10 och 11 §§), tillsyn (12 §) och rätten för Polismyndigheten att meddela ytterligare föreskrifter (13 §).

De brottsbekämpande myndigheternas åtkomst till VIS-uppgifter kommer att följa direkt av VIS-förordningen och förordningen gäller som lag i Sverige. Eftersom bestämmelserna i lagen om internationellt polisiärt samarbete grundar sig på VIS-rådsbeslutet som kommer att upphävas, bör dessa bestämmelser upphävas. Behovet av ändringar på förordningsnivå kommer hanteras i förordningsarbetet.

6 Biometriska uppgifter

6.1 Utgångspunkter för bedömningen av behovet av nationella bestämmelser

VIS-systemet innehåller uppgifter om viseringar för kortare vistelse, Schengenviseringar. Systemet innehåller uppgifter om sökanden och om beslut som fattas. Det är såväl alfanumeriska uppgifter, dvs. uppgifter som återges med bokstäver och siffror eller andra tecken, som biometriska uppgifter i form av fingeravtryck. Genom ändringsförordningen har vissa ändringar gjorts av vilka uppgifter om Schengenviseringar som ska läggas in i systemet. Den centrala förändringen är att sökanden ska inställa sig personligen vid ansökningstillfället för att en ansiktsbild, som enligt ändringsförordningen är en biometrisk uppgift, ska kunna tas.

En av de stora nyheterna i VIS-förordningen är att systemet också ska innehålla uppgifter om viseringar för längre vistelse (nationella viseringar) och uppehållstillstånd. Även för de här tillståndskategorierna kan systemet komma att innehålla såväl alfanumeriska som biometriska uppgifter i form av fingeravtryck och ansiktsbild.

VIS-systemet ska således innehålla fler biometriska uppgifter och av en annan typ än tidigare. Det förutsätter att uppgifterna tas upp från den person som ansöker om Schengenvisering, nationell visering eller uppehållstillstånd (i lagrådsremissen används termen biometriska uppgifter för uppgifter om fingeravtryck och ansiktsbild i enlighet med

definitionen i skäl 13 i ändringsförordningen). Vidare ska, genom ändringsförordningen, fler kontroller än tidigare göras vid ansökningar om Schengenviseringar. Sådana utökade kontroller ska nu dessutom omfatta sökningar om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd. Sökningarna ska bl.a. göras med biometriska uppgifter.

Bestämmelser om myndigheters möjlighet att ta fotografier och fingeravtryck i utlänningsärenden finns i 9 kap. UtIL. Inom det migrationsrättsliga området har det på senare tid också antagits ett antal unionsrättsliga akter som innebär att enskilda ska lämna biometriska uppgifter i olika sammanhang. VIS-förordningen, viseringskodexen och gränskodexen är exempel på sådana rättsakter.

De unionsrättsliga bestämmelserna om biometriska uppgifter har olika syften och är utformade på olika sätt. Vissa bestämmelser är förhållandevis detaljerade medan andra är mer allmänt hållna. Det har införts kompletterande bestämmelser i 9 kap. UtIL för vissa av rättsakterna men inte för andra. Som skäl för att införa nationella bestämmelser har det anförts bl.a. att bestämmelserna i EU-förordningarna har varit alltför allmänt utformade och inte utgjort tillräckligt stöd för att det ska finnas en skyldighet att lämna de biometriska uppgifterna, men även att det har behövts för att skapa tydlighet och enhetlighet i regelverket. Regeringen har nyligen bedömt att det finns skäl att undvika kompletterande nationella bestämmelser om bestämmelserna i EU-regelverket ger ett tillräckligt tydligt stöd för en sådan skyldighet (prop. 2021/22:81 s. 27, 28 och 33). Det är också utgångspunkten för bedömningen i den här lagrådsremissen.

6.2 Fotografering och upptagande av fingeravtryck i ärenden om Schengenvisering

Regeringens bedömning: Bestämmelserna i VIS-förordningen om att sökandens fotografi och fingeravtryck ska läggas in i VIS-systemet vid ansökan om Schengenvisering kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Remissinstanserna antingen tillstyrker eller har inga invändningar mot bedömningen.

Skälen för regeringens bedömning: I VIS-förordningen har vissa ändringar gjorts av vilka uppgifter om Schengenviseringar som ska läggas in i VIS-systemet. Vilka uppgifter som ska läggas in i systemet har även samband med ändringar i viseringskodexen om ansökningsförfarandet. Den centrala förändringen är att sökanden ska inställa sig personligen vid ansökningstillfället för att en ansiktsbild, som är en biometrisk uppgift, ska kunna tas på plats och sedan registreras i systemet (se artikel 9 i VIS-förordningen och artikel 13 i viseringskodexen).

Ändringarna i artikel 13 i viseringskodexen innebär också att en ny begränsning införs av vilka uppgifter som ska registreras i VIS-systemet. Det införs bl.a. nya åldersgränser för upptagande av fingeravtryck. Tidigare har barn under tolv år undantagits från kravet på att lämna fingeravtryck. Enligt den nya lydelsen ska barn under sex år inte lämna

fingeravtryck och det införs en övre åldersgräns så att inte heller personer över 75 år ska lämna fingeravtryck.

Regeringen konstaterar, i likhet med promemorian, att VIS-förordningen innehåller en uttömmande reglering om att biometriska uppgifter ska läggas in i VIS-systemet vid en ansökan om Schengenvisering. Skyldigheten för sökanden att inställa sig personligen och låta sig bli fotograferad vid ansökningstillfället framgår tydligt i artikel 13 i viseringskodexen. Vidare är ändringen i viseringskodexen gällande åldersgränser för upptagande av fingeravtryck direkt tillämplig. Regeringen bedömer därför att ändringarna i VIS-förordningen och viseringskodexen om registrering i VIS-systemet av biometriska uppgifter vid ansökan om Schengenvisering inte kräver några författningsändringar.

6.3 Fotografering och upptagande av fingeravtryck i ärenden om uppehållstillstånd

Regeringens bedömning: Bestämmelserna i VIS-förordningen om att sökandens fotografi och fingeravtryck ska läggas in i VIS-systemet vid ansökan om uppehållstillstånd kräver inte några författningsändringar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser antingen tillstyrker eller har inte några invändningar mot bedömningen. *Migrationsverket* anser att det är tveksamt om det lagstöd för att ta upp fingeravtryck och fotografier i samband med ansökningar om uppehållstillstånd som finns i 9 kap. 8 a § UtL är tillräckligt för att uppgifterna också kan användas för registrering i VIS-systemet. Om så bedöms vara fallet, vill *Migrationsverket* väcka frågan om inte biometriska uppgifter som tas upp i ärenden om uppehållstillstånd bör få lagras i *Migrationsverkets* register.

Skälen för regeringens bedömning: Enligt artikel 22a i VIS-förordningen ska vissa uppgifter, inklusive biometriska uppgifter, registreras i VIS-systemet vid ansökan om uppehållstillstånd. De biometriska uppgifter som räknas upp i artikeln är fingeravtryck och ansiktsbild. En förutsättning för att uppgifterna ska föras in i systemet är att sökanden i enlighet med relevant unionsrätt eller nationell rätt måste tillhandahålla dem.

Enligt gällande nationell rätt måste sökanden lämna fingeravtryck och låta sig bli fotograferad vid ansökan om uppehållstillstånd (9 kap. 8 a § UtL, prop. 2010/11:123 s. 14). Sökanden måste dock inte lämna fingeravtryck om han eller hon är under sex år eller fysiskt förhindrad att lämna fingeravtryck. Det gäller inte heller om sökanden omfattas av avtalet mellan Europeiska gemenskapen och dess medlemsstater å ena sidan och Schweiz å andra sidan om fri rörlighet för personer. Skyldighet att lämna fingeravtryck och att bli fotograferad i ärenden om uppehållstillstånd av skyddsskäl följer av 9 kap. 8 § UtL. I sådana ärenden ska fingeravtryck tas om sökanden har fyllt 14 år. För fotografering finns ingen åldersgräns.

Migrationsverket anser att det är tveksamt om bestämmelsen i 9 kap. 8 a § UtL om upptagande av biometri i samband med ansökan om

uppehållstillstånd ger tillräckligt stöd för att den upptagna biometrin också får användas för registrering i VIS-systemet. Som Migrationsverket för fram infördes bestämmelsen för att möjliggöra upptagande av biometri för utfärdande av uppehållstillståndskort i enlighet med rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (prop. 2010/11:123). Migrationsverket anser att det är tveksamt om det i efterhand går att tolka in att det finns stöd för att använda den upptagna biometrin för andra ändamål, även om bestämmelsens ordalydelse i sig medger det.

Bestämmelsen i 9 kap. 8 a § UtL är generellt utformad och det framgår uttryckligen av ordalydelsen att en sökande är skyldig att låta sig fotograferas och lämna fingeravtryck i samband med en ansökan om uppehållstillstånd (se även prop. 2010/11:123 s. 13). Uppgifterna om fingeravtryck och fotografier tas således från en sökande under handläggningen av ett ärende om uppehållstillstånd redan i dag. Att dessa uppgifter även ska läggas in i VIS-systemet framgår av artikel 22a.1 j och k i VIS-förordningen som är direkt tillämpliga. Det ankommer på den handläggande myndigheten att iaktta de begränsningar för registrering av underårigas uppgifter om ansiktsbild och fingeravtryck som följer av artikel 22a.2, bl.a. om att fingeravtryck från barn under sex år inte får föras in i VIS-systemet.

Regeringen anser mot bakgrund av det anförda, i likhet med promemorian, att bestämmelserna i VIS-förordningen om skyldigheten för en utlänning som ansöker om uppehållstillstånd att låta sig fotograferas och lämna fingeravtryck inte kräver några författningsändringar.

Migrationsverket vill väcka frågan om inte biometriska uppgifter som tas upp vid en ansökan om uppehållstillstånd bör få lagras i Migrationsverkets register. Denna fråga behandlas inte i promemorian och det finns därmed inte tillräckligt beredningsunderlag för att inom ramen för detta lagstiftningsärende bedöma om det finns ett sådant behov. I slutbetänkandet Vissa åtgärder för stärkt återvändandeverksamhet och utlänningskontroll (SOU 2024:80) lämnas dock förslag på lagändringar om bl.a. lagring av fotografier och fingeravtryck som tas upp i ärenden om uppehållstillstånd.

6.4 Fotografering och upptagande av fingeravtryck i ärenden om nationell visering

Regeringens förslag: En utlänning som ansöker om nationell visering ska vara skyldig att låta Migrationsverket, en utlandsmyndighet eller Regeringskansliet ta hans eller hennes fingeravtryck och fotografera honom eller henne. Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck ska inte gälla om utlänningen är under sex år eller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer ska få meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas i ärenden om nationell visering.

Det fotografi och de fingeravtryck som har tagits upp i ett ärende om nationell visering ska få lagras i Migrationsverkets register över fotografier och fingeravtryck.

Promemorians förslag överensstämmer i huvudsak med regeringens. Promemorians förslag har dock en delvis annan språklig utformning.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot förslagen. *Migrationsverket* välkomnar förslagen och anser att det är rimligt att det ges möjlighet att införa undantag i vissa fall. *Barnombudsmannen* avstyrker förslaget att åldersgränsen för att lämna fingeravtryck ska vara sex år och för fram att det inte finns tillräckligt underlag för en bedömning av om förslaget är motiverat och väl avvägt utifrån olika relevanta perspektiv för barn samt att resonemangen kring åldersgränser framstår som något svårförståeliga. *Uppsala universitet (juridiska fakulteten)* efterfrågar en mer djupgående analys av varför de ingrepp i den personliga integriteten som förslagen innebär är godtagbara. När det gäller åldersgränsen för lämnande av biometriska uppgifter från barn saknar universitetet en tydlig och utförlig motivering ur ett barnskyddsperspektiv. *Göteborgs tingsrätt* anser att det kan finnas anledning att överväga mer könsneutrala lydelse än ”honom eller henne” respektive ”hans eller hennes” i ändringsförslagen till aktuella bestämmelser i utlänningslagen. *Integritetsskyddsmyndigheten* anser att behovet av att lagra biometriska uppgifter som tas upp i ärenden om nationell visering i Migrationsverkets register behöver utredas ytterligare och ifrågasätter i vart fall behovet av att uppgifterna sparas så lång tid som tio år. *Polismyndigheten* är positiv till förslaget om att de biometriska uppgifter som tas upp i ärenden om nationell visering ska få lagras i Migrationsverkets register och bedömer att det kan ge positiva effekter på myndighetens brottsbekämpande arbete.

Skälen för regeringens förslag

Förfarandet för att pröva ansökningar om nationella viseringar regleras i svensk rätt

Av artikel 18 i Konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (Schengenkonventionen) framgår att viseringar för längre vistelse ska vara nationella viseringar utfärdade av någon av medlemsstaterna i enlighet med dess nationella lagstiftning eller unionslagstiftningen. Det framgår vidare att de får ha en giltighetstid om högst ett år. Förutsättningarna för beviljande av nationella viseringar är alltså varje medlemsstats nationella angelägenhet i den mån det inte införs EU-gemensamma bestämmelser.

Enligt 3 kap. 4 § UtlL får en nationell visering beviljas om det finns särskilda skäl. Viseringen får endast beviljas för längre tid än tre månader, men högst för ett år. En sådan visering ger tillstånd att resa in i och vistas i Sverige. Vid införandet av bestämmelsen anfördes att särskilda skäl kan vara att det rör sig om nära släktingar som önskar vistas här i landet för släktbesök längre tid än tre månader eller affärsbesök (prop. 2010/11:121

s. 36). I sådana fall ansöker dock utlänningen ofta i stället om uppehållstillstånd för besök.

I praktiken används den nationella viseringen i stor utsträckning för att utlänningar i vissa situationer ska kunna resa in i Sverige och beviljas ett uppehållstillstånd på plats i landet. I de ärenden som handläggs av Migrationsverket kan ett exempel på en sådan situation vara att det finns brådskande och ömmande skäl så att sökanden inte kan invänta att ett uppehållstillståndskort skickas till honom eller henne. Vidare kan det röra sig om att det finns praktiska hinder som gör att det inte är möjligt att utfärda ett uppehållstillstånd. En sådan situation kan uppstå vid uttagning av så kallade kvotflyktingar. Det sker ofta ute i fält och det förekommer att det saknas tillgång till den teknik som krävs för att ta upp fingeravtryck. Migrationsverket beslutar då om en nationell visering så att personen kan komma till myndigheten och lämna biometri efter ankomst till Sverige.

I Utrikesdepartementets viseringsärenden är sökandena diplomater och annan konsulär personal som ansöker om nationell visering för inresan. Väl på plats i Sverige beviljas de ett uppehållstillstånd för tjänstgöringstiden.

Under perioden 2018–2022 har det utfärdats omkring 4 000–6 000 nationella viseringar till Sverige per år. Därefter har det skett en minskning av antalet utfärdade nationella viseringar till drygt 2 000 under år 2023 och knappt 1 200 under 2024.

Det finns skäl att kräva att sökanden ska lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas vid ansökan om nationell visering

I likhet med vad som gäller i ärenden om uppehållstillstånd enligt artikel 22a i VIS-förordningen (se avsnitt 6.3) ska vissa uppgifter, inklusive biometriska uppgifter, registreras i VIS-systemet vid ansökan om nationella viseringar. De uppgifter som räknas upp i artikeln ska registreras i den mån som sökanden i enlighet med relevant unionsrätt eller nationell rätt måste tillhandahålla dessa uppgifter. För att biometriska uppgifter ska kunna registreras i systemet vid ansökan om nationell visering, och syftet med förordningen därmed uppnås, måste det således finnas en skyldighet för sökanden att tillhandahålla sådana uppgifter. Till skillnad från i ärenden om uppehållstillstånd finns dock ingen skyldighet enligt svensk rätt för sökanden att lämna fingeravtryck eller att låta sig fotograferas i ärenden om nationell visering.

Uppsala universitet anför att promemorians analys av varför de ingrepp i den personliga integriteten som lämnande av biometriska uppgifter innebär är godtagbara, skulle kunna vara mer djupgående.

I promemorian konstateras att anledningen till att uppgifter om nationella viseringar ska läggas in i VIS-systemet är att innehavare av sådana numera har rätt till fri rörlighet inom medlemsstaternas territorium. Detta följer av artikel 21 i Schengenkonventionen (efter ändring som infördes genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 265/2010 av den 25 mars 2010 om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och av förordning (EG) nr 562/2006 vad gäller rörlighet för personer med visering för längre vistelse). Det finns därför ett intresse av att bl.a. kunna kontrollera om innehavare av sådana tillstånd kan utgöra ett hot mot säkerheten i andra medlemsstater än den

som handlagt ansökan samt att ha information om sådana tillståndshavare för att förbättra gränskontrollerna och kontroller inom medlemsstaterna (skäl 7 i ändringsförordningen).

Biometriska uppgifter är unika och därför mer tillförlitliga än alfanumeriska uppgifter för att identifiera en person (vilket även framhålls i skäl 13 i ändringsförordningen). Migrationsverket påtalar i en hemställan till regeringen den 30 november 2020 (Ju2018/01106-3) ett behov av författningsändringar för att biometriska uppgifter ska få tas upp i ärenden om nationell visering och kunna läggas in i VIS-systemet enligt VIS-förordningen. Migrationsverket anför också i hemställan att verket genom en förfrågan i European Migration Network har fått information om att en majoritet av medlemsstaterna har infört eller avser att införa ett nationellt krav på biometriska uppgifter för nationella viseringar.

Som framgår ovan under avsnitt 6.2 är sökanden i ett ärende om Schengenvisering skyldig att lämna biometriska uppgifter vid ansökan. Vid anpassning av svensk rätt till gränskodexen infördes även en skyldighet för innehavare av Schengenviseringar att lämna fingeravtryck vid gränskontroll för kontroll av identiteten och viseringens äkthet mot VIS-systemet (bestämmelsen som finns i 9 kap. 8 d § första stycket UtL upphävs den dag regeringen bestämmer eftersom en sådan skyldighet införs i gränskodexen, se SFS 2022:242 och prop. 2021/22:81 s. 41). I samband med detta uttalade regeringen att den avsåg följa frågan om det finns behov av att införa en sådan skyldighet även beträffande nationella viseringar (prop. 2014/15:32 s. 25 ff.).

Om biometriska uppgifter från sökanden av en nationell visering läggs in i VIS-systemet kommer det att vara möjligt att med hjälp av biometriska uppgifter kontrollera sådana viseringars äkthet och innehavarens identitet vid gränskontroller och inre utlänningskontroller genom sökning mot uppgifter i systemet (artiklarna 22g–22i i VIS-förordningen som behandlas i avsnitt 6.5 och 6.6). En sådan möjlighet skulle motsvara vad som gäller i fråga om Schengenviseringar. Syftet med att ta upp biometriska uppgifter i ärenden om nationell visering skulle alltså vara detsamma som i ärenden om Schengenviseringar vad gäller möjlighet till kontroll av innehavarens identitet och viseringens äkthet.

Som också anges i promemorian är ett starkt skäl för att införa en skyldighet att lämna biometriska uppgifter i ärenden om nationell visering att det skulle möjliggöra en kontroll av om sökanden utgör ett hot mot säkerheten i någon av Schengenmedlemsstaterna. Det är vidare viktigt att minska risken för att en och samma person söker och beviljas tillstånd för inresa och vistelse under olika identiteter. Mot en sådan ordning kan anföras att sökandens biometriska uppgifter kommer att läggas in i VIS-systemet under handläggningen av det uppehållstillståndsärende som ofta följer efter inresan. Det är dock inte alltid en sådan ansökan om uppehållstillstånd görs. Regeringen anser mot den bakgrunden att det ur säkerhetssynpunkt är att föredra att en tillförlitlig riskbedömning kan göras innan ankomst till Schengenområdet.

Även om det finns starka skäl som talar för att sökanden ska lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas i ärenden om nationell visering utgör en sådan skyldighet ett intrång i den personliga integriteten. Att lämna fingeravtryck utgör därtill ett påtvingat kroppsligt ingrepp som var och en som utgångspunkt är skyddad mot enligt regeringsformen men som

för andra än svenska medborgare får begränsas genom lag. Som nämnts är var och en även enligt Europakonventionen skyddad mot bl.a. att lämna fingeravtryck. Inskränkningar i skyddet godtas bara om de har stöd i lag och är nödvändiga med hänsyn till vissa uppräknade ändamål, däribland statens säkerhet, den allmänna säkerheten eller förebyggande av oordning eller brott (se avsnitt 5.1). Att inskränkningen ska anses vara nödvändig i ett demokratiskt samhälle innebär att det måste finnas ett angeläget samhällsligt behov och att inskränkningen måste stå i rimlig proportion till det syfte som ska tillgodoses genom inskränkningen. En bedömning måste därför göras av om ett införande av sådana skyldigheter innebär mer långtgående inskränkningar i den personliga och kroppsliga integriteten än vad som är nödvändigt och proportionerligt i förhållande till ändamålen.

I promemorian konstateras att användningen av biometri för kontroll av identitet och resehandlingar samt olika former av tillstånd för inresa och vistelse har utökats genom flera rättsakter på EU-nivå samt nationellt under senare år. Syftet med det är i huvudsak att öka säkerheten inom Schengenområdet och att motverka irreguljär migration. Det krävs i regel av en sökande att denne lämnar biometriska uppgifter för inresa till Schengenområdet. Regeringen anser att lämnande av biometriska uppgifter i ärenden om nationell visering inte kan anses utgöra ett större ingrepp i den kroppsliga och personliga integriteten än i andra tillståndsärenden. Det finns inte heller några principiella skäl för att göra skillnad på nationella viseringar och andra tillstånd i det här avseendet. Att det inte ska förekomma tillstånd med lägre säkerhetsnivå än andra är, som också anförs i promemorian, ett viktigt ändamål och ett av syftena med att registrera uppgifter om nationella viseringar i VIS-systemet. Att också biometriska uppgifter tas upp och registreras i systemet är en del i att detta kan uppnås.

Det finns även anledning att framhålla att behandlingen av personuppgifter, inklusive biometriska uppgifter, omgärdas av omfattande och detaljerade bestämmelser till skydd för den enskilde. Förutom de särskilda bestämmelser om personuppgiftsbehandling, som finns i t.ex. VIS-förordningen, finns generella bestämmelser i EU:s dataskyddsförordning. Vidare finns regler i dataskyddslagen och i brottsdatalagen. Biometriska uppgifter behandlas i dataskyddsförordningen som en särskild kategori personuppgifter om de behandlas i syfte att entydigt identifiera en person och användningen är därför särskilt strängt reglerad (jfr artiklarna 4.14 och 9 i dataskyddsförordningen, se även avsnitt 7.1). Behandlingen av aktuellt slag av personuppgifter begränsas vidare i dataskyddslagen (jfr 3 kap. 3 §).

Regeringen anser att insamling av biometriska uppgifter vid ansökan om nationell visering är nödvändigt för att säkerställa korrekt identitet på sökanden och för att minska risken för identitetsbedrägerier. Förslaget syftar således till att uppfylla viktiga allmänna intressen och det innebär inte ett otillbörligt intrång i den registrerades personliga integritet. Vidare bedömer regeringen att det innebär en godtagbar inskränkning i den enskildes rättigheter och friheter att sökanden ska lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas i ärenden om nationell visering. Regeringen bedömer vidare att de övriga förutsättningarna för att ta upp och behandla uppgifterna är uppfyllda (se avsnitt 5.1).

Det är Migrationsverket, utlandsmyndigheterna och Regeringskansliet som handlägger ärenden om nationell visering. Det är alltså de myndigheterna som har ett behov av att ta upp biometriska uppgifter i sådana ärenden.

Vidare används uttrycket ansiktsbild i VIS-förordningen för en digital bild av ansiktet (artikel 4.15 som införs genom artikel 1.5 b i ändringsförordningen). I utlänningslagen används dock genomgående fotografi eller fotograferas. Syftet är att skapa enhetlighet inom utlänningslagen (prop. 2010/11:123 s. 13). Motsvarande uttryck bör därför användas även i detta sammanhang.

Göteborgs tingsrätt anser att det kan finnas anledning att överväga mer könsneutrala lydelse än ”honom eller henne” respektive ”hans eller hennes” i den nu föreslagna bestämmelsen i utlänningslagen. Dessa begrepp används i andra bestämmelser i 9 kap. UtL som reglerar en utlännings skyldighet att låta sig fotograferas och lämna fingeravtryck och i flera andra bestämmelser i utlänningslagen. Regeringen anser att samma begrepp som redan används i andra bestämmelser i utlänningslagen bör användas även i nu föreslagna bestämmelse. Frågan om det bör införas en mer könsneutral utformning av bestämmelserna i utlänningslagen kan inte hanteras inom ramen för detta lagstiftningsärende.

Sammanfattningsvis bör det införas en skyldighet i utlänningslagen för en utlännings sökare om nationell visering att låta Migrationsverket, utlandsmyndigheterna eller Regeringskansliet ta hans eller hennes fingeravtryck och fotografera honom eller henne.

Det bör införas vissa undantag från skyldigheten att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas

De skäl som anges ovan i detta avsnitt för att fingeravtryck och fotografi ska tas i ärenden om nationell visering gör sig i huvudsak gällande för upptagning av sådana uppgifter även när utlännings ärendet är ett barn. Enligt artikel 22a.2 i VIS-förordningen får dock fingeravtryck från personer under sex år inte läggas in i VIS-systemet. Vilken, om någon, åldersgräns som ska gälla för upptagning av fingeravtrycken och ansiktsbilden måste dock regleras nationellt.

Barnombudsmannen avstyrker promemorians förslag om att åldersgränsen för barn att lämna fingeravtryck ska vara sex år. Barnombudsmannen anser att det inte finns tillräckligt underlag för en bedömning av om förslaget är motiverat och väl avvägt utifrån olika relevanta perspektiv för barn samt att eventuella negativa konsekvenser för barns rättigheter inte har analyserats i tillräcklig grad. *Uppsala universitet* vill påminna om att FN:s barnrättskommitté i sin allmänna kommentar om de allmänna principerna rörande barns rättigheter inom ramen för internationell migration särskilt framhåller att ”barns personuppgifter, särskilt biometriska data, bör endast användas i barnskyddssyfte” (punkt 17). Enligt universitetet torde det indikera att lämnande av biometriska data från barn så unga som sex år bör kunna motiveras tydligt och utförligt ur ett barnskyddsperspektiv, vilket universitetet anser saknas i promemorian.

Regeringen konstaterar att all lagstiftning som rör barn ska utformas i överensstämmelse med barnkonventionens bestämmelser och utifrån

principen om barnets bästa. Upptagande av barns fingeravtryck utgör ett påtvingat kroppsligt ingrepp och visst intrång i barnets rätt till privatliv, men är också ett viktigt hjälpmedel för svenska myndigheter i deras arbete att identifiera och skydda barn som far eller riskerar att fara illa.

Som framgår ovan i avsnitt 6.2 sänks åldersgränsen för upptagande av fingeravtryck i ärenden om Schengenvisering till sex år genom ändringsförordningen. Den nya åldersgränsen har föregåtts av tre studier som genomförts mellan år 2013 och 2018. I de två första studierna konstaterades att fingeravtryck från barn mellan sex och tolv år kan användas för igenkänning. Den senaste studien visade att en sänkning av åldersgränsen skulle bidra till att målen för VIS-systemet skulle uppnås på ett bättre sätt, särskilt när det gäller att underlätta kampen mot identitetsbedrägerier och underlätta kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna. Den visade också att en sänkning av åldersgränsen kan stärka förebyggandet av och kampen mot kränkningar av barns rättigheter, särskilt genom att möjliggöra identifiering eller verifiering av identiteten på barn som befinner sig i en situation där deras rättigheter har kränkts eller kan kränkas, t.ex. på grund av att de är barn som är offer för människohandel, försvunna barn eller barn som söker asyl utan att medföljas av en vuxen (skäl 10 i ändringsförordningen). Åldersgränsen sex år för registrering av fingeravtrycken i VIS-systemet är vidare densamma som gäller för upptagning av fingeravtryck i ärenden om uppehållstillstånd där skyddsskäl inte har åberopats. Det är därför, enligt promemorians bedömning, lämpligt att åldersgränsen för upptagande av fingeravtryck i ärenden om nationell visering motsvarar den som gäller för de ärendetyperna och för ansökan om Schengenvisering. Regeringen instämmer i den bedömningen.

Barnombudsmannen för fram att resonemanget i promemorian kring åldersgränsen framstår som något svårförståeligt eftersom åldersgränsen fortsatt ska vara tolv år när det gäller skyldigheten att vid en in- eller utresekontroll lämna fingeravtryck för en kontroll i enlighet med artikel 27 i in- och utreseförordningen (se 9 kap. 8 d § UtIL, i dess lydelse enligt SFS 2022:242 och som träder i kraft den dag som regeringen bestämmer, se prop. 2021/22:81 s. 42 ff.). Åldersgränsen för när uppgifter ska registreras i in- och utresesystemet följer dock av EU-rätten och är inget som medlemsstaterna själva kan reglera. Av in- och utreseförordningen följer att barn under tolv år är undantagna från kravet på att lämna fingeravtryck vid skapandet av en personakt i in- och utresesystemet. Vid en in- eller utresekontroll finns det alltså inget behov av att ta fingeravtryck från barn under tolv år för en kontroll mot in- och utresesystemet eftersom en sådan sökning inte kan ge en träff i systemet (jfr prop. 2021/22:81 s. 39). När det gäller VIS kommer systemet att innehålla fingeravtryck från personer från sex års ålder som kan ge träff vid olika sökningar i enlighet med VIS-förordningen.

Regeringen anser att de skäl som motiverar upptagande av fingeravtryck från barn från sex års ålder i ärenden om Schengenvisering också gör sig gällande i ärenden om nationell visering. I svensk rätt är därtill sex år den åldersgräns som gäller för upptagning av fingeravtryck i ärenden om uppehållstillstånd när skyddsskäl inte åberopas och som därmed ska registreras i VIS-systemet genom ändringsförordningen (9 kap. 8 a § UtIL, se även avsnitt 6.3). Regeringen anser att det är motiverat att samma

åldersgräns ska gälla i ärenden om nationell visering. Vidare bedömer regeringen, i likhet med promemorian, att det ingrepp i barns privatliv som en skyldighet att lämna fingeravtryck från sex års ålder i ärenden om nationell visering skulle innebära får anses vara en godtagbar inskränkning i barnets rättigheter och friheter i enlighet med Europakonventionen och barnkonventionen. Liksom i ärenden om uppehållstillstånd ankommer det på den handläggande myndigheten att endast registrera sådana uppgifter om ansiktsbild och fingeravtryck från barn i VIS-systemet som uppfyller de krav som ställs i artikel 22a.2 i VIS-förordningen. Vidare ska barnkonventionens krav på att vid alla åtgärder som rör barn i första hand beakta vad som bedöms vara barnets bästa respekteras, och åtgärder ska genomföras på ett barnvänligt och barnanpassat sätt.

Vad gäller den övre åldersgränsen om 75 år som genom ändringsförordningen införs vid ansökan om Schengenvisering framgår i en av de nämnda studierna att äldre personers fingeravtryck är av sämre kvalitet och att precisionen är medelgod. Detta innebär dock inte att det saknas behov av att möjliggöra användning av fingeravtryck från denna ålderskategori. Det finns inte heller någon övre åldersgräns för registrering i VIS-systemet av fingeravtryck som har tagits upp i ärenden om nationell visering. Regeringen anser att de skäl som motiverar upptagning av fingeravtryck vid ansökan om nationell visering, bl.a. att kontrollera att sökanden inte utgör ett hot mot säkerheten eller tidigare beviljats tillstånd eller visering under en annan identitet, också görs gällande när personen i fråga är över 75 år. Upptagning och registrering av fingeravtryck i sådana ärenden utan övre åldersgräns skulle alltså bidra till att syftet med bestämmelsen kan uppnås fullt ut. Därtill saknas det en övre åldersgräns i utlänningslagens bestämmelser om upptagande av fingeravtryck, såväl i ansökningsärenden som vid kontroll av identitet och handlingars äkthet inom ramen för inre utlänningskontroller. En bestämmelse om en övre åldersgräns i nu aktuellt avseende skulle alltså avvika från vad som i allmänhet gäller. Regeringen anser därför att det finns starka skäl för att det inte bör införas en övre åldersgräns för upptagande av fingeravtryck vid ansökningar om nationell visering.

När det gäller skyldigheten att låta sig fotograferas finns inga åldersgränser för vilka ansiktsbilder som får registreras i VIS-systemet i ärenden om nationell visering. Vidare saknas det åldersgräns i andra ärendetyper och när fotografering sker för kontroll av identitet och handlingars äkthet. En reglerad skyldighet att låta sig fotograferas, utan nedre åldersgräns, bedöms även vara förenlig med grundläggande rättigheter i enlighet med Europakonventionen och barnkonventionen. Regeringen anser därför att det inte heller bör införas någon åldersgräns för fotografering i ärenden om nationell visering.

Som också föreslås i promemorian bör det införas ett undantag för personer som är fysiskt förhindrade att lämna fingeravtryck på motsvarande sätt som gäller i ärenden om uppehållstillstånd och Schengenviseringar (jfr artikel 22a.5 i VIS-förordningen). En skyldighet att lämna biometriska uppgifter kan omöjliggöra beslut om nationell visering i vissa ärenden hos Migrationsverket där det finns praktiska hinder, t.ex. vid uttagning av s.k. kvotflyktingar. En sådan skyldighet kan också vara olämplig i ärenden hos Utrikesdepartementet där sökanden omfattas av särskilda privilegier på grund av sitt diplomatiska uppdrag,

uppdrag för en internationell organisation eller anknytning till sådana uppdrag. Eftersom behovet av undantag kan variera över tid regleras detta lämpligast i förordning. Det bör därför införas ett bemyndigande som innebär att regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas i ärenden om nationell visering.

Efterföljande behandling av biometriska uppgifter som tagits vid en ansökan om nationell visering för registrering i VIS

De uppgifter som har tagits upp vid ansökan om nationell visering kommer finnas kvar hos den handläggande myndigheten även efter att de har registrerats i VIS-systemet. Det finns inga bestämmelser i VIS-förordningen om hur uppgifterna då ska hanteras.

Enligt artikel 30.2 i VIS-förordningen är det tillåtet för medlemsstaterna att lagra uppgifter som de själva har fört in i VIS-systemet. För behandling av uppgifterna hos den handläggande myndigheten, som i det här fallet behandlar uppgifterna i ett icke brottsbekämpande syfte, finns det bestämmelser i EU:s dataskyddsförordning. Vidare är dataskyddslagen och utlänningsdatalagen (2016:27) tillämpliga.

Migrationsverket får föra register över fingeravtryck och fotografier som tagits med stöd av 9 kap. 8 § UtLL, dvs. för att en person som kommit till Sverige inte har kunnat styrka sin identitet, har sökt asyl eller har varit föremål för inre utlänningskontroll där varken identiteten eller rätten att vistas i Sverige har kunnat klarläggas eller om det finns grund för att besluta om förvar (15 § första stycket utlänningsdatalagen). Det har nyligen beslutats om en ändring i 15 § som innebär att ytterligare uppgifter ska få lagras i registren. Det gäller fingeravtryck och fotografier som tagits vid en inre utlänningskontroll för att en kontroll enligt vissa bestämmelser i in- och utreseförordningen ska kunna genomföras (prop. 2021/22:81 s. 51 och 52 och SFS 2022:243 som träder i kraft den dag som regeringen bestämmer). Biometriska uppgifter i Migrationsverkets register ska enligt huvudregeln i 3 § utlänningsdataförordningen (2016:30) gallras senast tio år efter att de registrerades, om inte utlänningsmyndigheten blir svensk medborgare.

Integritetsskyddsmyndigheten anser att utredningen inte visat att det finns ett tillräckligt starkt behov av att spara biometriska uppgifter över personer som har ansökt om en nationell visering. I bedömningen väger myndigheten in att nationella viseringar har en relativt kort giltighetstid och att den kommande interoperabiliteten mellan europeiska informationssystem kommer att möjliggöra utökade kontrollmöjligheter. Även om en ytterligare analys skulle fastställa att det finns ett sådant behov ifrågasätter Integritetsskyddsmyndigheten behovet av att uppgifterna sparas så lång tid som tio år.

Det kan till en början konstateras att fingeravtryck och fotografier som har lämnats vid ansökan om Schengenvisering vid svenska myndigheter inte lagras nationellt. Som anförs i promemorian är nationella viseringar dock på grund av sin giltighetstid, som kan uppgå till ett år, och användningsområde närmast att jämföra med uppehållstillstånd för besök eller andra tillfälliga uppehållstillstånd med kort giltighetstid. En möjlighet att spara och jämföra biometriska uppgifter skulle minska risken

för att den som ansöker om nationell visering, eller något annat tillstånd för inresa och vistelse, kan göra det under fler än en identitet. Det skulle också öka möjligheterna för svenska myndigheter att fastställa identiteten på en utlänning som påträffas i Sverige och som inte kan styrka sin identitet eller rätt att vistas i landet. Behovet av nationell lagring av uppgifter beror dock, som anförs i promemorian, på i vilken utsträckning som samma uppgifter lagras i VIS-systemet och kan användas av svenska myndigheter för de syften som bedöms angelägna från det allmännas synpunkt.

Som konstateras i promemorian finns det skillnader mellan VIS-förordningen och utlänningsdatalagen när det gäller på vilket sätt uppgifterna får användas. Vad beträffar svenska myndigheter får uppgifterna i VIS-systemet användas vid prövning av ansökningar om Schengenvisering och internationellt skydd (asyl) samt för att kontrollera identitet och tillståndens äkthet vid gränskontroll och vid inre utlänningskontroll (artiklarna 15, 18, 19, 20, 21, 22, 22g–22k i VIS-förordningen). Uppgifterna i Migrationsverkets register får också användas vid prövning av ansökningar om asyl och vid inre utlänningskontroll men får även t.ex. användas i ärenden om avvisning och utvisning, om det behövs för att kontrollera identiteten av en person på ett fotografi som kommit in till Migrationsverket och om det behövs för att Migrationsverket ska kunna kontrollera ett fingeravtryck mot det fingeravtrycks- och signalementsregister som Polismyndigheten för (15 § andra stycket 1, 2, och 4–6 utlänningsdatalagen).

En bestämmelse om att fingeravtryck och fotografier som lämnas i ärenden om nationell visering ska få lagras i Migrationsverkets register skulle således innebära att uppgifterna får lagras för delvis andra syften än vad som gäller om uppgifterna enbart lagras i VIS-systemet. En sådan bestämmelse skulle ge svenska myndigheter större möjligheter till att identifiera personer i olika ärenden, och motverka användandet av falska identiteter, än vad som följer av enbart VIS-förordningen. Detta eftersom de sökningar som får göras i Migrationsverkets register enligt 15 § andra stycket utlänningsdatalagen även skulle ske mot fingeravtryck och fotografier som tas i ärenden om nationell visering. Till skillnad från Integritetsskyddsmyndigheten anser regeringen att utredningen visar att det finns ett starkt behov av att lagra biometriska uppgifter om personer som har ansökt om en nationell visering i Migrationsverkets register.

Regeringen anser att intresset av att motverka identitetsbedrägerier och att fastställa identiteten på de personer som vistas i Sverige är ändamål som är godtagbara i ett demokratiskt samhälle med hänsyn till förebyggande av nationell och allmän säkerhet samt förebyggande av oordning. Detta intresse väger tyngre än det intrång i den personliga integriteten som lagring av de biometriska uppgifter som tas vid ansökan om nationell visering innebär för den enskilde. Intrånget går inte heller utöver målen med lagringen, som bl.a. är att underlätta identifiering och undvika identitetsbedrägerier. I den bedömningen beaktas bl.a. att det i utlänningsdatalagen är uttömmande reglerat för vilka ändamål som fotografier och fingeravtryck som tagits med stöd av utlänningslagen får behandlas och att tillgången till personuppgifterna ska begränsas till det som varje tjänsteman behöver för att kunna fullgöra sina arbetsuppgifter (15 och 16 §§ utlänningsdatalagen). I utlänningsdataförordningen finns

ytterligare bestämmelser om behandling av uppgifterna, bl.a. om gallring och att det för tilldelning av behörighet för tillgång till personuppgifter i registret särskilt ska beaktas att det, utöver behovet av uppgifterna, ställs krav på utbildning och erfarenhet (3 och 4 §§ utlänningsdataförordningen).

Förslaget innebär att fingeravtryck och fotografier av barn från sex års ålder ska få lagras i Migrationsverkets register. Regeringen anser att de skäl som anges ovan i detta avsnitt för att ta upp biometriska uppgifter från barn i ärenden om nationell visering, dvs. intresset av att kunna identifiera barn som befinner sig i en utsatt situation, även gör sig gällande i fråga om lagring av uppgifterna. Intresset väger upp den integritetskränkning som lagringen innebär, även med beaktande av det särskilda skydd för barn som rättigheterna i barnkonventionen ställer upp, se avsnitt 5.1.

Sammanfattningsvis anser regeringen att de fotografier och fingeravtryck som samlas in vid ansökan om nationell visering bör få föras in i Migrationsverkets register över fotografier och fingeravtryck.

I andra lagstiftningsärenden har regeringen konstaterat att den rättsliga grunden för den personuppgiftsbehandling som får utföras enligt utlänningsdatalagen är fastställd i den nationella rätten på ett sådant sätt som krävs enligt EU:s dataskyddsförordning (se prop. 2017/18:254 s. 15 och 16 och prop. 2021/22:81 s. 52). Biometriska uppgifter anses vara en särskild kategori personuppgifter om de behandlas i syfte att entydigt identifiera en person och de omgärdas därför av särskilda, mer restriktiva bestämmelser för behandlingen (jfr artiklarna 4.14 och 9.1 i dataskyddsförordningen). Behandlingen av aktuellt slag av personuppgifter begränsas vidare i dataskyddslagen (jfr 3 kap. 3 §, se även avsnitt 5.1). I andra lagstiftningsärenden har regeringen gjort bedömningen att personuppgiftsbehandlingen enligt 15 § utlänningsdatalagen är nödvändig av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse och att förutsättningarna även i övrigt för att tillämpa undantaget i artikel 9.2 g är uppfyllda (se om den bedömningen prop. 2017/18:254 s. 35 och prop. 2021/22:81 s. 52; jfr även prop. 2020/21:159 s. 22). Regeringen gör, i likhet med promemorian, samma bedömning för den nu aktuella personuppgiftsbehandlingen. Ett tillägg bör därför göras i 15 § första stycket utlänningsdatalagen med innebörden att Migrationsverket får föra separata register över de fingeravtryck och fotografier som tas i samband med en ansökan om nationell visering.

Som huvudregel gäller att en uppgift ska gallras tio år efter att uppgiften registrerades (3 § utlänningsdataförordningen). Även med beaktande av denna lagringstid menar regeringen att förslagen är proportionerliga.

Uppgifterna ska få användas även vid utredning om viss allvarlig brottslighet

Den 26 februari 2025 antog riksdagen förslag som bl.a. innebär att det görs en ändring i 15 § andra stycket utlänningsdatalagen (se prop. 2024/25:37, bet. 2024/25:JuU18, rskr. 2024/25:147). Lagändringen träder i kraft den 1 juli 2025 (se SFS 2025:132). Ändringen innebär att uppgifter om fingeravtryck eller fotografier i Migrationsverkets register även ska få användas om det behövs för att Polismyndigheten ska kunna jämföra fingeravtryck eller fotografier i registren inom ramen för en förundersökning enligt nya bestämmelser som införs i ett nytt kapitel i

lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalogens område. En sådan jämförelse får endast göras vid förundersökning om viss allvarlig brottslighet och med uppgifter som finns i registren om personer som har fyllt 15 år. Vidare krävs att åtgärden är av synnerlig vikt för utredningen.

I förarbetena till ändringen gör regeringen bedömningen att biometriska jämförelser i Migrationsverkets register på ett väsentligt sätt skulle öka polisens och andra brottsbekämpande myndigheters förutsättningar att identifiera den som har begått ett brott i de fall det finns anledning att anta att den misstänkte förekommer i verkets register (se prop. 2024/25:37 s. 132). Regeringen anser att detta även gäller för fingeravtryck och fotografier som tas upp i ärenden om nationell visering, vilket också Polismyndigheten framhåller i sitt remissvar. Vidare bedömer regeringen att intresset av att kunna göra biometriska jämförelser med nu aktuella uppgifter vid allvarlig brottslighet väger tyngre än det intrång i den personliga integriteten som sådana jämförande sökningar innebär för den enskilde (jfr prop. 2024/25:37). I den bedömningen beaktar regeringen att sökningar för brottsbekämpande ändamål under vissa förutsättningar också får göras med uppgifter i bl.a. VIS-systemet och att brottsbekämpande myndigheter i vissa fall även kommer kunna få tillgång till uppgifter i andra EU-gemensamma informationssystem inom ramen för den kommande interoperabiliteten (jfr prop. 2024/25:37 s. 133–135). De aktuella biometriska uppgifterna bör därför vid lagring i Migrationsverkets register få användas även för detta ändamål.

6.5 Fotografering och upptagande av fingeravtryck vid gränskontroll

Regeringens förslag: Vid en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 bb i gränskodexen ska en utlänning vara skyldig att låta en polisman, en särskilt förordnad passkontrollant eller en tjänsteman vid Tullverket, Kustbevakningen eller Migrationsverket fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med artikel 22g och 22i i VIS-förordningen. Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck ska inte gälla om utlänningen är under sex år eller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

Vid en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 i i gränskodexen ska en utlänning vara skyldig att låta en polisman, en särskilt förordnad passkontrollant eller en tjänsteman vid Tullverket, Kustbevakningen eller Migrationsverket fotografera honom eller henne för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen.

Åldersgränsen för när utlänningen inte är skyldig att vid en sådan kontroll låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen ska sänkas från tolv till sex år.

Det fotografi som tagits upp vid en gränskontroll för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen ska omedelbart förstöras när sökningen har genomförts.

Regeringens bedömning: Ändringarna i gränskodexen om särskilda regler för kontroll av underåriga kräver inte några författningsändringar.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer i huvudsak med regeringens. I promemorian görs bedömningen att det inte framkommit något klart behov för gränskontrollerande myndigheter att ta upp biometriska uppgifter för att söka i VIS-systemet för identifiering i enlighet med artikel 22i i VIS-förordningen. I promemorian lämnas inte något förslag om att en utlänning ska vara skyldig att låta en polisman, en särskilt förordnad passkontrollant eller en tjänsteman vid Tullverket, Kustbevakningen eller Migrationsverket fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll även i enlighet med artikel 22i i VIS-förordningen vid en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 bb i gränskodexen.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot förslagen eller bedömningen. *Barnombudsmannen* anser att resonemangen kring åldersgränser framstår som något svårförståeliga. Vidare vill *Barnombudsmannen* understryka att det måste ses som nödvändigt att personal som upptar biometriska uppgifter från barn utbildas och att personalen noga säkerställer att barnet får ordentlig information. *Göteborgs tingsrätt* anser att det kan finnas anledning att överväga mer könsneutrala lydelse än ”honom eller henne” respektive ”hans eller hennes” i de föreslagna bestämmelserna.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Vid en gränskontroll ska sökningar i VIS-systemet göras

Vid en gränskontroll ska de gränskontrollerande myndigheterna söka i VIS-systemet för att kontrollera resenärers identitet och giltigheten av de eventuella tillstånd som resenärerna har för inresa. Dessa myndigheter ska ges åtkomst till VIS-systemet för sådana sökningar. Detta följer av bestämmelser i gränskodexen, in- och utreseförordningen och VIS-förordningen.

Enligt gällande ordning ska sådana kontroller göras av viseringsinnehavare, dvs. innehavare av Schengenviseringar. Förfarandet regleras i artikel 8.3 b och 8.3 i i gränskodexen, artikel 23.2 och 23.4 i in- och utreseförordningen samt artiklarna 18 och 20 i VIS-förordningen och beskrivs utförligt i promemorian. Bestämmelserna innebär bl.a. att den gränskontrollerande myndigheten – för att kunna verifiera tredjelandsmedborgarens identitet och tillstånd samt om villkoren för inresa enligt gränskodexen är uppfyllda – ska kunna söka i VIS-systemet, bl.a. med hjälp av personens fingeravtryck. Sökningarna i VIS-systemet kan i vissa fall ske direkt från in- och utresesystemet. Om verifikationen av identiteten eller tillståndet inte lyckas, eller om det råder oklarhet om identiteten eller om tillståndets eller resehandlingens äkthet, kan sökning göras för identifiering. Detta innebär att gränsmyndigheterna får söka i VIS-systemet med en persons fingeravtryck för att identifiera personer som tidigare kan ha registrerats i systemet eller som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa, vistelse eller bosättning. Om sökningen visar att det finns uppgifter om personen i VIS-systemet ska

åtkomst ges till vissa särskilt angivna uppgifter i ansökningsakten och länkade ansökningsakter. Genom ändringsförordningen görs ändringar i artiklarna 18 och 20 i VIS-förordningen. I huvudsak innebär ändringarna att ansiktsbild kan användas för att söka i VIS-systemet vid såväl verifiering som identifiering. Vid identifiering får dock ansiktsbilden inte vara det enda sökkriteriet (artikel 1.21 och 1.24 i ändringsförordningen).

En av de större nyheterna i den reviderade VIS-förordningen är att uppgifter om nationella viseringar och uppehållstillstånd ska läggas in i VIS-systemet (se avsnitt 6.3 och 6.4). Enligt bestämmelser som införs i gränskodexen och i VIS-förordningen genom ändringsförordningen, ska kontroller i form av verifiering och identifiering även göras av innehavare av sådana tillstånd (artikel 8.3 bb i gränskodexen som införs genom artikel 3.1 i ändringsförordningen och artikel 22g och 22i i VIS-förordningen som införs genom artikel 1.26 i ändringsförordningen). Bestämmelserna i VIS-förordningen motsvarar i tillämpliga delar i huvudsak vad som gäller för verifiering och identifiering av innehavare av Schengenviseringar enligt artiklarna 18 och 20 i samma förordning.

Det behövs kompletterande bestämmelser om skyldigheten att lämna biometriska uppgifter för verifiering vid gränskontroll

I Sverige är det Polismyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Migrationsverket som är gränskontrollerande myndigheter (9 kap. 1 § UtLL). Enligt artikel 18 i VIS-förordningen får gränsmyndigheterna söka med en persons fingeravtryck för att verifiera bl.a. identiteten hos en innehavare av en Schengenvisering. Enligt de ändringar som enligt ändringsförordningen görs i artikeln får verifiering även ske med hjälp av ansiktsbild. Sökningarna som artikeln reglerar förutsätter alltså såväl att fingeravtryck tas upp från den som ska kontrolleras som att denne fotograferas.

Det infördes en ny lydelse av artikel 18 i VIS-förordningen genom in- och utreseförordningen. Vidare infördes nya villkor för inresa för tredjelandsmedborgare i artikel 6.1 f i gränskodexen. De innebär bl.a. att tredjelandsmedborgare ska lämna biometriska uppgifter för utförandet av in- och utresekontroller. Detta gäller även för kontroll i enlighet med artikel 18 i VIS-förordningen, i tillämpliga fall (artikel 6.1 f ii). Det finns alltså en skyldighet enligt en direkt tillämplig bestämmelse i gränskodexen att både lämna fingeravtryck och att låta sig fotograferas för att sökningar i enlighet med artikel 18 i VIS-förordningen ska kunna göras vid en gränskontroll (prop. 2021/22:81 s. 41). Eftersom den aktuella bestämmelsen i gränskodexen ger stöd för att även fotografera personer anser regeringen, i likhet med promemorian, att det inte behövs några författningsändringar med anledning av att ansiktsbild får användas för verifiering enligt artikel 18 i VIS-förordningen.

Nästa fråga är om det bör införas en skyldighet att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas för kontroll enligt artikel 22g i VIS-förordningen. Enligt artikeln ska de gränskontrollerande myndigheterna ha åtkomst för verifiering av nationella viseringar och uppehållstillstånd samt identiteten på innehavare av sådana tillstånd. Kontrollen motsvarar den som gäller för Schengenviseringar enligt artikel 18. Även i det här fallet förutsätter

sökningarna att fingeravtryck tas upp från den som ska kontrolleras och att denne fotograferas.

Genom ändringsförordningen införs en artikel 8.3 bb i gränskodexen (artikel 3.1 a i ändringsförordningen). Enligt bestämmelsen ska myndigheterna i samband med en noggrann gränskontroll söka i VIS-systemet enligt artikel 22g i VIS-förordningen. Sökningen ska göras för att verifiera att en tredjelandsmedborgares visering eller uppehållstillstånd är äkta och giltigt samt verifiera tredjelandsmedborgarens identitet. Om verifieringen av innehavaren av nationella viseringen eller uppehållstillståndet inte lyckas, eller om det råder tvivel om innehavarens identitet eller äktheten för uppvisade handlingar, ska bemyndigad personal vid gränskontrollerande myndigheter ha åtkomst till VIS-uppgifter för identifiering i enlighet med artikel 22i i VIS-förordningen (artikel 22g.4 i VIS-förordningen).

Som konstateras i promemorian innehåller bestämmelsen i artikel 8.3 bb i gränskodexen inte någon uttrycklig föreskrift som tar sikte på lämnande av biometriska uppgifter. Den tar, liksom artikel 22g i VIS-förordningen, snarare sikte på myndigheternas åtkomst för att söka i VIS-systemet. Det finns inte heller någon koppling mellan de nu nämnda bestämmelserna och den uttryckliga föreskrift att lämna biometriska uppgifter som föreskrivs i artikel 6.1 f i gränskodexen. Regeringen bedömer därför att det finns behov av en kompletterande bestämmelse om när en tredjelandsmedborgare är skyldig att lämna biometriska uppgifter för kontroll mot VIS-systemet enligt artikel 8.3 bb i gränskodexen och artikel 22g i VIS-förordningen. En sådan bestämmelse bedöms inte medföra mer långtgående inskränkningar i den kroppsliga och personliga integriteten än vad som är nödvändigt och proportionerligt med hänsyn till ändamålen med VIS, bl.a. att underlätta gränskontrollerna och kampen mot identitetsbedrägerier (se skäl 2 i ändringsförordningen).

Gällande skyldigheten att låta sig fotograferas för att uppgift om ansiktsbild ska kunna användas bör, som anges i avsnitt 6.4, uttrycket fotografi användas, i stället för det i förordningen förekommande uttrycket ansiktsbild. Såvitt avser den synpunkt som framförs av *Göteborgs tingsrätt* att begreppen ”honom eller henne” respektive ”hans eller hennes” bör bytas ut mot mer könsneutrala lydelse, gör regeringen samma bedömning som i avsnitt 6.4. Samma begrepp bör alltså användas i nu aktuell bestämmelse som i andra bestämmelser i utlänningslagen och överväganden om det rent generellt bör införas mer könsneutrala lydelse i utlänningslagen ryms inte inom ramen för detta lagstiftningsärende.

Det bör sammanfattningsvis införas en bestämmelse i 9 kap. UtL som innebär att en utlännings ska vara skyldig att låta en polisman, en särskilt förordnad passkontrollant eller en tjänsteman vid Tullverket, Kustbevakningen eller Migrationsverket fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med artikel 22g i VIS-förordningen vid en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 bb i gränskodexen. Hänvisningen ger lagbestämmelsen materiellt innehåll.

Som anges i promemorian bör skyldigheten att lämna fingeravtryck för kontroll mot VIS-systemet endast gälla i den utsträckning det finns ett behov av det. I vilken mån det finns ett behov av att ta upp fingeravtryck för kontroll beror på vilka uppgifter som systemet innehåller och som sökningen därmed kan ge träff mot. Om sökningen inte kan ge någon träff

saknas behov av att ta upp fingeravtryck för kontroll (jfr prop. 2021/22:81 s. 39). Enligt artikel 22a.2 i VIS-förordningen får fingeravtryck som tagits upp vid en ansökan om nationell visering eller uppehållstillstånd inte föras in i VIS-systemet om de tagits upp från barn under sex år. Vid en gränskontroll, där verifiering ska ske av identiteten på innehavaren av ett sådant tillstånd och tillståndets äkthet m.m., finns det alltså inget behov av att ta fingeravtryck om utlänningen som ska kontrolleras är under sex år. Det bör därför införas en reglering som innebär att skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck inte gäller om utlänningen är under sex år eller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck. Det finns inte några motsvarande begränsningar när det gäller vilka ansiktsbilder som får registreras i VIS-systemet. Regeringen anser därför att det inte bör införas någon åldersgräns när det gäller skyldigheten för en utlänning att låta sig fotograferas.

Det behövs kompletterande bestämmelser om skyldigheten att lämna biometrisk data för identifiering vid gränskontroll

Som redogjorts för är det vid en in- och utresekontroll av tredjelandsmedborgare som innehar en Schengenvisering möjligt för de gränskontrollerande myndigheterna att söka i VIS-systemet för att identifiera personer som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse i eller bosättning på medlemsstaternas territorium, i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen (artikel 8.3 i i gränskodexen samt artiklarna 18.8 och 19a.6 i VIS-förordningen). En skyldighet att lämna fingeravtryck i det här syftet har föreskrivits i 9 kap. 8 d § UtL. Vid införandet av bestämmelsen anfördes att det som föreskrivs i gränskodexen inte kan anses utgöra ett tillräckligt stöd för tagande av fingeravtryck. Det ansågs därför krävas ytterligare precisering i lag (prop. 2014/15:32 s. 25–28).

De ändringar som görs i artikel 20 i VIS-förordningen genom ändringsförordningen innebär att åtkomst även ska ges för sökning i systemet med ansiktsbild. Det saknas dock en skyldighet i 9 kap. 8 d § UtL för utlänningen att låta sig fotograferas för kontrollen enligt artikel 20. Som anges i promemorian bör det därför införas en skyldighet i 9 kap. 8 d § UtL för en utlänning att vid en kontroll enligt artikel 8.3 i i gränskodexen låta sig fotograferas för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen.

Enligt artikel 22i i VIS-förordningen, som införs genom artikel 1.26 i ändringsförordningen, finns en motsvarande möjlighet som i artikel 20 att söka i VIS-systemet för identifiering, med den skillnaden att vid träff får myndigheten åtkomst till uppgifter om ärenden om nationella viseringar och uppehållstillstånd. På samma sätt som enligt artikel 20 får sökning ske med en persons fingeravtryck för att identifiera personer som tidigare kan ha registrerats i VIS-systemet eller som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa och vistelse eller bosättning. Om fingeravtrycken inte kan användas eller om sökningen på fingeravtrycken inte lyckas får sökning göras med uppgifter såsom namn och uppgifter om resehandlingen samt ansiktsbild. Inte heller vid identifiering enligt den här artikeln får ansiktsbilden vara det enda sökkriteriet (artikel 22i.1). Om sökningen visar att det finns uppgifter om personen registrerade i VIS-

systemet ska åtkomst ges till vissa uppgifter i ansökningsakten och länkade ansökningsakter, men som i det här fallet omfattar uppgifter om nationella viseringar och uppehållstillstånd (artikel 22i.2). Om personen innehar en nationell visering eller ett uppehållstillstånd ska i första hand verifiering ske enligt artikel 22g och 22h (artikel 22i.3).

I promemorian görs antagandet att avsaknaden av en bestämmelse i gränskodexen som anger att gränskontrollerande myndigheter vid gränskontroll ska eller får söka i VIS-systemet för identifiering i enlighet med artikel 22i i VIS-förordningen innebär att det inte finns något klart behov för myndigheterna att ta upp biometriska uppgifter för det ändamålet. Enligt artikel 22g.4 i VIS-förordningen förutsätts dock sådana sökningar göras i vissa situationer. Det gäller bl.a. när verifieringen av innehavaren av den nationella viseringen eller uppehållstillståndet inte lyckas eller då det råder tvivel om innehavarens identitet. Det saknas visserligen en bestämmelse i gränskodexen som hänvisar till artikel 22i i VIS-förordningen. Artikel 8.3 bb i gränskodexen hänvisar dock till artikel 22g som i sin tur hänvisar till artikel 22i. Till skillnad från vad som antas i promemorian anser regeringen att behöriga myndigheter bör kunna göra sökningar i VIS-systemet i identifieringssyfte enligt artikel 22i när förutsättningarna för detta är uppfyllda enligt EU-rätten. För att sådana sökningar ska kunna genomföras bör det i 9 kap. 8 d § UtL även införas en skyldighet för en utlänning att vid en kontroll enligt artikel 8.3 bb i gränskodexen låta en polisman, en särskilt förordnad passkontrollant eller en tjänsteman vid Tullverket, Kustbevakningen eller Migrationsverket fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med artikel 22i i VIS-förordningen.

Regeringen bedömer att en sådan bestämmelse inte innebär mer långtgående inskränkningar i den kroppsliga och personliga integriteten än vad som är nödvändigt och proportionerligt med hänsyn till ändamålen med VIS, bl.a. att underlätta gränskontrollerna och kampen mot identitetsbedrägerier (se skäl 2 i ändringsförordningen).

En annan fråga är vilken åldersgräns som ska gälla för skyldigheten att lämna fingeravtryck enligt 9 kap. 8 d § UtL. Vid anpassningen av svensk rätt till in- och utreseförordningen har ändringar gjorts i 8 d § som ska träda i kraft den dag som regeringen bestämmer (SFS 2022:242). Ändringarna innebär, såvitt avser kontroll enligt artikel 20 i VIS-förordningen, att det införs en åldersgräns på tolv år för upptagande av fingeravtryck samt att fingeravtryck inte heller ska lämnas om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att göra det. Som angetts om åldersgränsen för verifiering enligt artikel 22g i VIS-förordningen beror behovet av att ta upp fingeravtryck för kontroll på vilka uppgifter som systemet innehåller och som sökningen därmed kan ge träff mot (jfr prop. 2021/22:81 s. 39).

Enligt ändringar som görs i viseringskodexen och i VIS-förordningen genom ändringsförordningen ska fingeravtrycksuppgifter registreras i VIS-systemet från personer som ansökt om Schengenvisering från sex års ålder, och det finns en möjlighet för medlemsstaterna att registrera sådana uppgifter från personer som ansökt om nationell visering eller uppehållstillstånd från samma ålder (se avsnitt 6.2 och 6.4 samt artikel 13 i viseringskodexen som ändras genom artikel 2.2 c i ändringsförordningen samt artikel 22a.2 i VIS-förordningen). Enligt svensk rätt och unionsrätt ska fingeravtryck tas från sex års ålder i ärenden om uppehållstillstånd när

skyddsskäl inte åberopas (9 kap. 8 a § UtIL och artikel 4b i rådets förordning (EG) nr 1030/2002). I ärenden om nationell visering regleras frågan om åldersgräns för upptagning nationellt. Enligt förslag som lämnas i den här lagrådsremissen ska åldersgränsen enligt svensk rätt vara sex år även i sådana ärenden (se avsnitt 6.4).

Eftersom VIS-systemet kommer att innehålla uppgifter om fingeravtryck som tagits upp från personer från sex års ålder finns det skäl att ändra den åldersgräns som stadgas i 9 kap. 8 d § andra stycket UtIL (i dess lydelse enligt SFS 2022:242). Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen bör inte gälla om utlänningen är under sex år i stället för under tolv år. Samma åldersgräns ska gälla i fråga om skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med artikel 22i i VIS-förordningen. Det finns inte några motsvarande begränsningar när det gäller vilka ansiktsbilder som får registreras i systemet. Regeringen anser därför att det inte bör införas någon åldersgräns när det gäller skyldigheten för en utlänning att låta sig fotograferas. I promemorian anges att åldersgränsen för skyldigheten att lämna fingeravtryck för kontroll mot in- och utreseförordningen, som också stadgas i 9 kap. 8 d § UtIL, inte ska ändras utan fortsatt vara tolv år.

Barnombudsmannen anser att det framstår som något svårförståeligt att det bedöms finnas skäl att sänka åldersgränsen från tolv år till sex år på ett område men inte på ett annat. Behovet av att ta upp fingeravtryck för kontroll beror på vilka uppgifter som systemet innehåller och som sökningen därmed kan ge träff på. Vilka uppgifter som systemet ska innehålla regleras i sin tur av EU-rätten och bestäms således inte av medlemsstaterna själva. Av in- och utreseförordningen följer att barn under tolv år är undantagna från kravet på att lämna fingeravtryck vid skapandet av en personakt i in- och utresesystemet. Vid en in- eller utresekontroll finns det alltså inget behov av att ta fingeravtryck från barn under tolv år för en kontroll mot in- och utresesystemet eftersom en sådan sökning inte kan ge en träff (jfr prop. 2021/22:81 s. 39). Regeringen delar därför promemorians slutsats i denna del.

Efterföljande behandling av biometriska uppgifter som tas vid en gränskontroll för sökningar i VIS-systemet

För de biometriska uppgifter som tas vid en gränskontroll finns det ett befintligt dataskyddsrättsligt regelverk som skulle reglera hur dessa uppgifter får behandlas efter genomförda sökningar, om det inte införs några särskilda bestämmelser. Det befintliga regelverk som det skulle handla om är främst antingen reglerna i EU:s dataskyddsförordning och utlänningsdatalagen eller Tullverkets och Kustbevakningens registerlagar. Utrymmet för att lagra biometriska uppgifter i enlighet med dessa regler får bedömas som begränsat. I många fall innebär regelverket att uppgifterna måste förstöras efter att sökningen har genomförts.

Den begränsade möjlighet till fortsatt behandling som det dataskyddsrättsliga regelverket i vissa fall kan ge utrymme för – om det är absolut nödvändigt för syftet med behandlingen och för särskilt angivna ändamål – bedöms vara proportionell i förhållande till det behov av fortsatt behandling som kan finnas och skyddet för den personliga integriteten.

Frågan är då om det finns något annat skäl för att införa kompletterande nationella regler.

Ett skäl för att införa kompletterande bestämmelser kan vara vikten av enhetlighet och överskådlighet i regelverket (se t.ex. prop. 2021/22:81 s. 27). Det finns flera bestämmelser i 9 kap. UtIL om efterföljande behandling som anger att biometriska uppgifter ska förstöras omedelbart efter genomförd kontroll (se t.ex. 9 kap. 8 b, 8 c och 8 f §§).

I fråga om regleringen av efterföljande behandling inom EU:s dataskyddsförordnings tillämpningsområde är det visserligen tillåtet att återge bestämmelser i EU-förordningar om det är nödvändigt för att den nationella regleringen ska bli begriplig och sammanhållen. Under senare tid har det antagits allt fler unionsrättsliga rättsakter som direkt eller indirekt innebär att enskilda behöver lämna biometriska uppgifter i olika sammanhang. Detta är en utveckling som kan antas fortsätta, bl.a. med hänsyn till de möjligheter som utvecklingen av ny teknik innebär. När det tillkommer bestämmelser om upptagning av biometriska uppgifter kan det också medföra att nya bestämmelser om förstörande av uppgifter införs. Att även fortsättningsvis reglera den efterföljande behandlingen i svensk rätt, trots att det redan finns reglering på EU-nivå, kan på sikt riskera att leda till ett komplext och svåröverskådligt regelverk snarare än att skapa enhetlighet och tydlighet. Huvudregeln är dessutom att bestämmelser i EU-förordningar inte ska återges i nationell rätt. De bestämmelser i utlänningslagen som uttryckligen reglerar att uppgifter ska förstöras efter att en kontroll har genomförts har dessutom i huvudsak genomförts i tiden innan dataskyddsförordningen började tillämpas. Det finns mot denna bakgrund inte skäl att regelmässigt införa bestämmelser om efterföljande behandling när nya bestämmelser om upptagning av biometriska uppgifter införs.

I linje med dessa överväganden infördes i lagstiftningsärendet om anpassningar till in- och utresesystemet bestämmelser om upptagning av biometriska uppgifter i 9 kap. 8 d § första stycket – för kontroll i enlighet med artikel 27 i in- och utreseförordningen – och 9 kap. 8 i § UtIL, utan någon särskild reglering om efterföljande behandling (se även prop. 2021/22:81 s. 45–50 och Ds 2022:21, Anpassningar av svensk rätt till EU:s förordningar om interoperabilitet, s. 142–147).

Efter synpunkter från Lagrådet valde regeringen dock att inte föreslå att ta bort bestämmelsen om att de fingeravtryck som tas upp enligt 9 kap. 8 d § första stycket UtIL – för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen – ska förstöras efter kontrollen (prop. 2021/22:81 s. 49 och 50). Det finns alltså en nationell bestämmelse om hur fingeravtrycken ska behandlas efter genomförd kontroll i enlighet med artikel 20. I promemorian konstateras att om det inte införs en motsvarande bestämmelse för de fotografier som enligt nu aktuella förslag också ska tas för samma kontroll skulle rättsläget framstå som otydligt och riskera att leda till frågor hos rättstillämparen. Regeringen bedömer att det därför bör införas en bestämmelse om att dessa fotografier ska förstöras efter att kontrollen har genomförts.

När det gäller den bestämmelse som föreslås ovan i detta avsnitt om att en utlänning ska vara skyldig att lämna biometriska uppgifter för kontroll i enlighet med artikel 22g och 22i anser regeringen att inte finns skäl att införa särskilda bestämmelser om den efterföljande behandlingen. I linje

med de överväganden som redovisas ovan i detta avsnitt kommer sådana uppgifter att omfattas av det befintliga dataskyddsregelverket som i många fall innebär att uppgifterna måste förstöras efter att sökningen har genomförts.

Vissa särskilda bestämmelser för kontroll av underåriga

Enligt artikel 20 i gränskodexen ska de särskilda bestämmelser som anges i bilaga VII till den förordningen tillämpas vid kontroller av vissa personkategorier, bl.a. underåriga. Genom artikel 3.2 i ändringsförordningen görs ändringar i bilaga VII såvitt avser underåriga. Ändringarna innebär bl.a. att gränskontrolltjänstemän som verifierar barns biometriska kännetecken eller använder dem för identifiering ska ha utbildats särskilt för att göra det på ett barnvänligt och barnanpassat sätt. Om barnet reser med en förälder eller förmyndare ska denne följa med barnet när biometriska kännetecken verifieras eller används för identifiering. Om det krävs ska även infrastrukturen för användning av biometrin anpassas.

Barnombudsmannen vill understryka att det måste ses som nödvändigt att personal som upptar biometriska uppgifter från barn utbildas och att personalen noga säkerställer att barnet får ordentlig information om vad som ska ske och varför samt att detta görs på ett lättbegripligt sätt, anpassat efter barnets ålder och mognad och på ett språk som barnet behärskar. Bestämmelserna i gränskodexen är direkt tillämpliga och tydliga. Regeringen bedömer därför att det inte krävs några författningsändringar med anledning av ändringarna i den förordningen. Det ankommer på berörda myndigheter att säkerställa att den personal som tar upp eller använder biometriska uppgifter från barn har den utbildning som krävs och att infrastrukturen vid gränsövergångsställena är anpassade i enlighet med bestämmelserna i gränskodexen.

6.6 Fotografering och upptagande av fingeravtryck vid inre utlänningskontroll

Regeringens förslag: En utlänning ska vid en inre utlänningskontroll vara skyldig att låta en polisman, eller en tjänsteman vid Kustbevakningen eller Migrationsverket, fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med artiklarna 19, 20, 22h och 22i i VIS-förordningen. Skyldigheten att lämna fingeravtryck ska inte gälla om utlänningen är under sex år eller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

Det fotografi och de fingeravtryck som har tagits vid en inre utlänningskontroll för sökning i VIS-systemet ska omedelbart förstöras när kontrollen har genomförts om det framkommer att utlänningen har rätt att vistas i Sverige. De biometriska uppgifter som tagits för detta syfte och som inte ska förstöras ska få lagras i Migrationsverkets register över fotografier och fingeravtryck.

Promemorians förslag överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Remissinstanserna antingen tillstyrker eller har inga invändningar mot förslagen. *Polismyndigheten* är positiv till förslaget att de biometriska uppgifter som tas upp vid en inre utlänningskontroll ska få lagras i Migrationsverkets register och bedömer att det kan ge positiva effekter på myndighetens brottsbekämpande arbete.

Skälen för regeringens förslag

Vid inre utlänningskontroller ska sökningar kunna göras i VIS

Som framgår ovan i avsnitt 5.2 ska myndigheter som ansvarar för kontroller inom medlemsstaternas territorium av om villkoren för inresa, vistelse eller bosättning är uppfyllda ha åtkomst till VIS-systemet för att ta del av uppgifter i systemet. I samma avsnitt görs bedömningen att detta omfattar de myndigheter som ansvarar för inre utlänningskontroller enligt 9 kap. 9 och 10 §§ UtIL, dvs. Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Migrationsverket och Kustbevakningen. Med inre utlänningskontroller avses olika kontroller av en utlännings som finns inne i landet, i syfte att kontrollera utlänningsen rätt att vistas här.

Åtkomst till uppgifter i VIS-systemet för verifiering vid inre utlänningskontroll

De behöriga myndigheter som ansvarar för kontrollen inom medlemsstaterna av om villkoren för inresa till, vistelse eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda har möjlighet att söka i VIS-systemet för kontroll av innehavare av Schengenviseringars identitet, viseringens äkthet och om villkoren för inresa, vistelse eller bosättning är uppfyllda. Förfarandet regleras i artikel 19 i VIS-förordningen. Artikelns bestämmelser innebär bl.a. att sökning får göras på viseringsmärkets nummer i kombination med verifiering av viseringsinnehavarens fingeravtryck eller viseringsmärkets nummer. Om viseringsinnehavarens fingeravtryck inte kan användas ska sökningen göras med bara viseringsmärkets nummer (artikel 19.1 i VIS-förordningen i sin lydelse före ändringsförordningen). Om sökningen visar att det finns uppgifter om viseringsinnehavaren i VIS-systemet ska åtkomst ges till vissa uppgifter i ansökningsakten och länkade ansökningsakter. Om verifieringen inte lyckas eller om det råder oklarhet om innehavarens identitet eller viseringens eller resehandlingens äkthet ska åtkomst ges för identifiering till de uppgifter som anges i artikel 20.1 och 20.2.

Genom ändringsförordningen görs mindre ändringar i artikel 19. Ändringarna innebär att ansiktsbild får användas för verifiering, i stället för viseringsmärkets nummer, om fingeravtryck inte kan användas (artikel 19.1 i VIS-förordningen som ändras genom artikel 1.22 i ändringsförordningen).

Genom ändringsförordningen införs också en ny artikel, artikel 22h, i VIS-förordningen. Artikel 22h reglerar en motsvarande möjlighet att söka i VIS-systemet för verifiering av innehavare av nationella viseringar och uppehållstillstånds identitet, sådana tillstånds äkthet och giltighet samt att villkoren för inresa, vistelse eller bosättning är uppfyllda. Det införs även möjlighet att gå vidare och få åtkomst till uppgifter för identifiering i enlighet med artikel 22i.1 och 22i.2 (artikel 1.26 i ändringsförordningen).

Åtkomst till uppgifter i VIS-systemet för identifiering vid inre utlänningskontroll

Liksom de gränskontrollerande myndigheterna har de myndigheter som ansvarar för kontroll inom medlemsstaternas territorium möjlighet att använda VIS-systemet för identifiering enligt artikel 20 i VIS-förordningen i sin lydelse före ändringsförordningen. Vid en träff enligt artikel 20 får myndigheten åtkomst till uppgifter om ärenden om Schengenviseringar.

Som anges ovan i avsnittet om identifiering vid gränskontroll (avsnitt 6.5) görs genom ändringsförordningen vissa ändringar i artikel 20. Den centrala ändringen är att ansiktsbild får användas för sökning om sökningen med fingeravtryck inte lyckas eller om fingeravtryck inte kan användas. Ansiktsbilden får dock inte vara det enda sökkriteriet (artikel 20.1 som ändras genom artikel 1.24 i ändringsförordningen). I samma avsnitt anges även att genom ändringsförordningen införs artikel 22i. Artikel 22i innebär att det införs en motsvarande möjlighet som i artikel 20 att söka i VIS-systemet för identifiering, med den skillnaden att vid träff får myndigheten åtkomst till uppgifter om ärenden om uppehållstillstånd och viseringar för längre vistelse (se avsnitt 6.5).

Det behövs kompletterande bestämmelser om skyldigheten att lämna biometriska uppgifter vid inre utlänningskontroll

Åtkomst till VIS-systemet för kontroller inom medlemsstaternas territorium aktualiserar frågor om lämnande av biometriska uppgifter vid inre utlänningskontroller. I Sverige är det Polismyndigheten, Migrationsverket och Kustbevakningen som är behöriga att utföra sådana kontroller. Även en polisman vid Säkerhetspolisen får utföra en sådan kontroll. Liksom vid användning av VIS-systemet för gränskontroll förutsätter verifiering enligt artiklarna 19 och 22h samt identifiering enligt artiklarna 20 och 22i att utlännningen låter sig fotograferas och lämnar fingeravtryck.

Artiklarna 19, 20, 22h och 22i innehåller inte någon uttrycklig föreskrift som tar sikte på lämnande av biometriska uppgifter. Det finns inte heller någon annan bestämmelse som reglerar lämnande av biometriska uppgifter vid inre utlänningskontroller för kontroll mot VIS-systemet.

Möjligheten att söka i VIS-systemet vid inre utlänningskontroll enligt artikel 19 har funnits sedan VIS-förordningen började tillämpas. Vid anpassningen av svensk rätt till förordningens ursprungliga lydelse bedömdes det inte krävas några författningsändringar med anledning av bestämmelserna i artikel 19 (Ds 2009:5 s. 49–51). Sedan VIS-förordningen infördes har det dock antagits ett nytt dataskyddsregelverk inom EU (för närmare beskrivning av detta se avsnitt 7.1). Vidare har det, vilket beskrivs närmare i avsnitt 6.1, på senare tid antagits ett antal EU-förordningar på det migrationsrättsliga området som innebär att enskilda ska lämna biometriska uppgifter i olika sammanhang. Som närmare utvecklas i det kapitlet har lagstiftaren ansett att det saknas behov av kompletterande bestämmelser i svensk rätt för vissa av dessa medan det för andra har bedömts att det krävs kompletterande bestämmelser. Som skäl för att införa nationella bestämmelser har det framhållits bl.a. att bestämmelserna i EU-förordningarna har varit alltför allmänt utformade

och inte utgjort tillräckligt stöd för att det ska finnas en skyldighet att ta de biometriska uppgifterna, men även att det har behövts för att skapa tydlighet och enhetlighet i regelverket.

In- och utreseförordningen innehåller också bestämmelser om användande av biometriska uppgifter för verifiering och identifiering vid inre utlänningskontroller – som förutsätter att den kontrollerade lämnar fingeravtryck och låter sig fotograferas (artiklarna 26 och 27). I lagstiftningsärendet om anpassning av svensk rätt till in- och utreseförordningen bedömde regeringen att det fanns ett behov av kompletterande bestämmelser som klargör när en tredjelandsmedborgare är skyldig att lämna biometriska uppgifter vid inre utlänningskontroll för att kontroller enligt artiklarna 26 och 27 i in- och utreseförordningen ska kunna genomföras (prop. 2021/22:81 s. 39). En sådan kompletterande bestämmelse infördes i 9 kap. 8 h § UtLL (SFS 2022:242, som ska träda i kraft den dag som regeringen bestämmer).

De nu nämnda artiklarna i in- och utreseförordningen samt artiklarna 19, 20, 22h och 22i i VIS-förordningen reglerar samtliga en möjlighet att använda biometriska uppgifter för att kontrollera personers identitet mot uppgifter i EU-gemensamma informationssystem vid inre utlänningskontroller. Vidare förutsätter de att personen som kontrolleras lämnar fingeravtryck och låter sig fotograferas. En kontroll enligt artiklarna 26 och 27 i in- och utreseförordningen innebär i vissa fall att en sökning även ska göras mot VIS-systemet enligt artiklarna 19 och 20 i VIS-förordningen. Om det saknas en nationell bestämmelse som ger stöd för att ta upp fingeravtryck och fotografera personer vid inre utlänningskontroll för kontroll mot VIS-systemet – trots att en sådan skyldighet finns vid en inre utlänningskontroll för kontroll mot in- och utresesystemet – riskerar regelverket att bli otydligt och det kan väcka frågor hos rättstillämparen. För att regelverket ska bli så enhetligt och tydligt som möjligt bör det införas en kompletterande bestämmelse som anger att en utlänning är skyldig att låta en polisman, eller en tjänsteman vid Kustbevakningen eller Migrationsverket, fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck vid inre utlänningskontroll för kontroll i enlighet med artiklarna 19, 20, 22h och 22i i VIS-förordningen. Bestämmelsen bör placeras i den nya paragrafen 9 kap. 8 h § UtLL. Regeringen bedömer att bestämmelsen inte innebär mer långtgående inskränkningar i den kroppsliga och personliga integriteten än vad som är nödvändigt och proportionerligt med hänsyn till ändamålen med VIS, bl.a. att underlätta kontroller inom medlemsstaternas territorium och kampen mot identitetsbedrägerier (se skäl 2 i ändringsförordningen).

Regeringen har ovan i avsnitt 6.4 bedömt att när det gäller ärenden om nationell visering bör fingeravtryck tas även när utlänningen är ett barn, bl.a. i syfte att möjliggöra för svenska myndigheter att identifiera barn som har farit eller riskerar att fara illa. De skäl som redogörs för där gör sig även gällande vid en inre utlänningskontroll. VIS-systemet kommer inte att innehålla fingeravtryck från barn under sex år som söknings i enlighet med VIS-förordningen kan ge träff mot (se avsnitt 6.4 och 6.5). Det bör därför införas en bestämmelse om att skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck vid en inre utlänningskontroll för kontroll i enlighet med artiklarna 19, 20, 22h och 22i i VIS-förordningen inte gäller om utlänningen är under sex år. Skyldigheten bör inte heller gälla om det är

fysiskt omöjligt för utläningen att lämna fingeravtryck. Eftersom det inte finns några motsvarande begränsningar när det gäller vilka ansiktsbilder som får registreras i VIS-systemet anser regeringen att det inte bör införas någon åldersgräns när det gäller skyldigheten för en utläning att låta sig fotograferas.

Efterföljande behandling av biometriska uppgifter som tagits vid en inre utlänningskontroll för kontroll mot uppgifter i VIS-systemet

Det finns inga bestämmelser i VIS-förordningen om hur de biometriska uppgifter som tas för att genomföra en sökning i VIS-systemet ska hanteras efter det att sökningen har genomförts. Det finns dock ett allmänt dataskyddsrättsligt regelverk som gäller för sådan efterföljande behandling. Frågan är om bestämmelsen som föreslås i detta avsnitt ändå bör kompletteras med en bestämmelse om efterföljande behandling av de biometriska uppgifterna.

Om det vid kontrollen framkommer att utläningen har rätt att vistas i Sverige, saknas det skäl att spara de biometriska uppgifter som har tagits. I sådana fall bör uppgifterna inte få sparas utan i stället förstöras, inte minst med hänsyn till integritetsaspekter. Samtidigt bedöms det vara motiverat att spara uppgifterna om det visar sig att personen inte har rätt att vistas i Sverige. En sådan ordning kan inte åstadkommas genom att falla tillbaka på den allmänna dataskyddsrättsliga regleringen, eftersom den inte innehåller någon sådan regel. Regeringen anser, i likhet med promemorian, att detta talar för att det i fråga om inre utlänningskontroll är motiverat med en särskild regel om förstörande.

Vidare har i utlänningslagen nyligen införts två olika bestämmelser om skyldighet för en utläning att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas vid en inre utlänningskontroll. I båda bestämmelserna anges att det fotografi och de fingeravtryck som har tagits omedelbart ska förstöras om det framkommer att utläningen har rätt att vistas i Sverige (9 kap. 8 och 8 h §§ UtL, varav den senare träder i kraft den dag som regeringen bestämmer). Det bör undvikas att det i två paragrafer om inre utlänningskontroll finns bestämmelser om efterföljande behandling av personuppgifter medan sådana bestämmelser saknas i en annan paragraf om inre utlänningskontroll (jfr prop. 2021/22:81 s. 51).

Regeringen bedömer därför att det bör införas en bestämmelse som anger att de biometriska uppgifter som har tagits i nu aktuell situation omedelbart ska förstöras om det framkommer att utläningen har rätt att vistas i Sverige. 9 kap. 8 h § tredje stycket innehåller redan en sådan bestämmelse som hänvisar till uppgifter som har tagits upp enligt första stycket. Bestämmelsen om en skyldighet att lämna biometriska uppgifter vid en inre utlänningskontroll för kontroll mot VIS-systemet föreslås föras in i 8 h § första stycket UtL. Med den föreslagna lydelsen av 8 h § UtL krävs ingen ytterligare ändring av paragrafen i det här avseendet.

Om det vid en inre utlänningskontroll i stället framkommer att utläningen saknar rätt att vistas i landet är situationen annorlunda. Som anges i promemorian är möjligheten att spara och jämföra sådana biometriska uppgifter ett viktigt verktyg för att motverka att personer som inte har rätt att vistas i Sverige ändå fortsätter att uppehålla sig här, vilket är angeläget för upprätthållandet av den inre säkerheten. Det ligger också

i linje med VIS-förordningens syften. Jämförelser av biometriska uppgifter är även avgörande för att kunna upptäcka personer som uppträder under olika identiteter.

Enligt gällande ordning har Migrationsverket rätt att föra separata register över fingeravtryck och fotografier som tas med stöd av 9 kap. 8 § UtL, som bl.a. gäller asylärenden eller när varken utlänningens identitet eller rätt att vistas i Sverige har kunnat klarläggas vid en inre utlänningskontroll (15 § utlänningsdatalagen). Detta kommer även att gälla biometriska uppgifter som tagits med stöd av 9 kap. 8 h § UtL för kontroll enligt in- och utreseförordningen, när in- och utresesystemet sätts i drift (se även förslag i Ds 2022:21, s. 147). Förutom fingeravtryck och fotografier får registren innehålla uppgift om bl.a. namn och andra identitetsuppgifter (2 § utlänningsdataförordningen).

För att det ska vara möjligt att spara de biometriska uppgifter som tas vid en inre utlänningskontroll för kontroll enligt artiklarna 19, 20, 22h och 22i i VIS-förordningen, i de fall utlänningen saknar rätt att vistas i Sverige, behöver uppgifterna i dessa fall kunna föras in i Migrationsverkets register över fotografier och fingeravtryck. Någon sådan möjlighet finns alltså inte enligt 15 § utlänningsdatalagen.

Av samma skäl som redogörs för i avsnitt 6.4 om efterföljande behandling av biometriska uppgifter som tagits vid en ansökan om nationell visering anser regeringen att det är proportionerligt och ändamålsenligt att nu aktuella biometriska uppgifter som tagits vid en inre utlänningskontroll för kontroll i VIS-systemet kan sparas om kontrollen visar att utlänningen inte har rätt att vistas i landet.

Regeringen har i andra lagstiftningsärenden konstaterat att den rättsliga grunden för den personuppgiftsbehandling som får utföras enligt utlänningsdatalagen är fastställd i den nationella rätten på ett sådant sätt som krävs enligt EU:s dataskyddsförordning (se prop. 2017/18:254 s. 15 och 16 och prop. 2021/22:81 s. 52). Biometriska uppgifter anses vara en särskild kategori personuppgifter om de behandlas i syfte att entydigt identifiera en person och de omgärdas därför av särskilda, mer restriktiva bestämmelser för behandlingen (jfr artiklarna 4.14 och 9.1 i dataskyddsförordningen). Behandlingen av aktuellt slag av personuppgifter begränsas vidare i dataskyddslagen (jfr 3 kap. 3 §, se även avsnitt 5.1). I andra lagstiftningsärenden har regeringen gjort bedömningen att personuppgiftsbehandlingen enligt 15 § utlänningsdatalagen är nödvändig av hänsyn till ett viktigt allmänt intresse och att förutsättningarna även i övrigt för att tillämpa undantaget i artikel 9.2 g är uppfyllda (se om den bedömningen prop. 2017/18:254 s. 35 och prop. 2021/22:81 s. 52; jfr även prop. 2020/21:159 s. 22). I promemorian görs samma bedömning för den nu aktuella personuppgiftsbehandlingen.

Regeringen delar den bedömning som görs i promemorian i denna fråga. Migrationsverket bör därför få föra separata register över de fingeravtryck och fotografier som tas vid en inre utlänningskontroll för att genomföra en sökning i VIS-systemet, och som inte ska förstöras omedelbart efter kontrollen. Det bör regleras i 15 § första stycket utlänningsdatalagen. Eftersom bestämmelsen om en skyldighet att lämna biometriska uppgifter vid en inre utlänningskontroll för kontroll mot VIS-systemet föreslås föras in i 8 h § första stycket UtL, vartill 15 § första stycket utlänningsdatalagen

enligt gällande lydelse redan hänvisar, krävs ingen ytterligare ändring av paragrafen i det här avseendet.

I utlänningsdataförordningen finns bestämmelser om gallring av uppgifter i registret. Som huvudregel gäller att en uppgift ska gallras tio år efter att uppgiften registrerades (3 §). Även med beaktande av denna lagringstid menar regeringen att förslagen är proportionerliga.

Av samma skäl som redogörs för i avsnitt 6.4 anser regeringen att det är proportionerligt att de nu aktuella biometriska uppgifterna vid lagring i Migrationsverkets register också ska få användas om det behövs för att Polismyndigheten ska kunna jämföra fingeravtryck eller fotografier vid utredning om viss allvarlig brottslighet i enlighet med den nyligen beslutade ändringen i 15 § första stycket utlänningsdatalagen (se SFS 2025:132, prop. 2024/25:37, bet. 2024/25:JuU18 och rskr. 2024/25:147).

7 Övriga frågor om dataskydd och personuppgiftsansvar

7.1 VIS-förordningens förhållande till dataskyddsregleringen

Regeringens förslag: VIS-förordningen ska undantas från tillämpningsområdet för lagen om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område.

Regeringens bedömning: VIS-förordningens förhållande till utlänningsdatalagen kräver inte några författningsändringar utöver förslaget om att ta bort hänvisningen till bestämmelserna om rätt till ersättning i EU:s dataskyddsförordning.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser antingen tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget och bedömningen. *Migrationsverket* för fram att det kan uppkomma situationer när biometri riskerar att lagras felaktigt och önskar klagörande av hur gallring av uppgifterna då ska hanteras. *Polismyndigheten* anser att det bör förtydligas om det kan bli aktuellt för de utsedda VIS-myndigheterna att behandla personuppgifter för andra syften än brottsbekämpning och, om så är fallet, vilka situationer som då omfattas och vilka dataskyddsregelverk som är tillämpliga. *Försvarsmakten* och *Säkerhetspolisen* framhåller att behandling av personuppgifter som respektive myndighet får del av i VIS-systemet för brottsbekämpande ändamål kommer att omfattas av de särskilda lagar om personuppgiftsbehandling som gäller för verksamheten vid myndigheterna. *Tullverket* anser att VIS-förordningen ska undantas från tillämpningsområdet även för lagen (2018:1694) om Tullverkets behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område (Tullverkets brottsdatalag).

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Allmänt om dataskyddsregleringen

EU:s dataskyddsförordning utgör den generella regleringen för behandling av personuppgifter inom EU. Dataskyddsförordningen kompletteras på generell nivå av dataskyddslagen. Dataskyddsförordningen är dock inte tillämplig på den behandling av personuppgifter som myndigheter utför i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder (artikel 2.2 d). För personuppgiftsbehandling inom detta område gäller i stället Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (dataskyddsdirektivet). Dataskyddsdirektivet har genomförts i svensk rätt genom brottsdatalagen.

Brottsdatalagen gäller vid behandling av personuppgifter som utförs av behöriga myndigheter i syfte att förebygga, förhindra eller upptäcka brottslig verksamhet, utreda eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder. Den gäller också vid behandling av personuppgifter som en behörig myndighet utför i syfte att upprätthålla allmän ordning och säkerhet (1 kap. 2 §).

VIS-förordningens förhållande till dataskyddsregleringen

Genom ändringsförordningen införs artikel 36a i VIS-förordningen (artikel 1.40). Där anges att EU:s dataskyddsförordning ska vara tillämplig på de nationella myndigheternas (viseringsmyndigheter, gränsmyndigheter, asylmyndigheter och immigrationsmyndigheter) behandling av personuppgifter när de fullgör sina uppgifter enligt VIS-förordningen (artikel 36a.2).

EU:s dataskyddsförordning är direkt tillämplig vid de nationella myndigheternas behandling av personuppgifter enligt VIS-förordningen. Dataskyddslagen innehåller bestämmelser som kompletterar dataskyddsförordningen på nationell nivå. Regeringen bedömer att det inte krävs några ändringar i nationell rätt för att dataskyddslagen ska vara tillämplig även vid behandling av personuppgifter enligt VIS-förordningen.

När de utsedda myndigheterna behandlar personuppgifter i VIS-systemet för brottsbekämpande ändamål med stöd av bestämmelserna i kapitel IIb är dataskyddsdirektivet – som har genomförts i svensk rätt genom brottsdatalagen – tillämpligt i stället för EU:s dataskyddsförordning (artikel 36a.3). Ett första krav för att brottsdatalagen ska vara tillämplig är att behandlingen av personuppgifter utförs av en myndighet som fullgör uppgifter inom brottsdatalagens tillämpningsområde eller annars anförtrots myndighetsutövning i samma syften. Därutöver krävs att behandlingen av personuppgifter i det enskilda fallet sker antingen i ett brottsbekämpande syfte eller i syfte att upprätthålla allmän ordning och säkerhet (1 kap. 2 och 6 §§ brottsdatalagen). För en mer utförlig redogörelse kring vilka principer som ska tillämpas för att bedöma om brottsdatalagen är tillämplig eller inte hänvisas till propositionen

Brottsdatalog (prop. 2017/18:232 s. 111–113). I promemorian lämnas förslag på förordningsändring som innebär att det är Polismyndigheten som kommer att behandla personuppgifter i egenskap av utsedd VIS-myndighet och central åtkomstpunkt. I likhet med promemorian bedömer regeringen att det inte krävs några dataskyddsrättsliga författningsändringar i dessa delar.

Polismyndigheten anser att det bör förtydligas om det kan bli aktuellt för de utsedda VIS-myndigheterna att behandla personuppgifter för andra syften än brottsbekämpning och, om så är fallet, vilka situationer som då omfattas och vilka dataskyddsregelverk som är tillämpliga. Regeringen konstaterar att det finns särskilda regler om personuppgiftsbehandling i VIS-förordningen. Där framgår även specifika syften med behandlingen. Behandling av personuppgifter enligt VIS-förordningen kan vidare omfattas antingen av dataskyddsförordningens eller brottsdatalogens tillämpningsområde (jfr prop. 2018/19:65 s. 132 f.). Det ankommer på utsedd VIS-myndighet att i det enskilda fallet ta ställning till om behandlingen av uppgifterna är tillåten enligt tillämpligt regelverk. Regeringen kan inte uttala sig generellt om i vilka situationer sådan behandling får ske.

VIS-förordningens förhållande till utlänningsdatalogen och polisens brottsdatalog

Utöver dataskyddslagen finns sektorspecifika registerlagar som också utgör kompletterande regleringar till EU:s dataskyddsförordning. Utlänningsdatalogen är en sådan sektorspecifik registerlag som gäller vid behandling av personuppgifter i Migrationsverkets, Polismyndighetens och utlandsmyndigheternas verksamhet enligt utlännings- och medborgarskapslagstiftningen (1 § utlänningsdatalogen). Bestämmelserna i utlänningsdatalogen har sin grund i de särskilda behov som dessa myndigheter har av att behandla personuppgifter för sin verksamhet.

Personuppgiftsbehandling med stöd av VIS-förordningen är sedan tidigare undantagen från utlänningsdatalogens tillämpningsområde (6 § utlänningsdatalogen). Av de skäl som anges ovan i detta avsnitt bör det vara så även fortsättningsvis. Undantaget är dock inte absolut. Enligt 6 § ska bestämmelserna om rätten till ersättning i artikel 82 i EU:s dataskyddsförordning tillämpas när personuppgifter behandlas med stöd av VIS-förordningen, om inte något annat följer av VIS-förordningen. Enligt vad som närmare framgår i avsnitt 7.2 föreslås att hänvisningen till rätten till ersättning enligt EU:s dataskyddsförordning ska tas bort. Detta innebär att utlänningsdatalogen alltså inte bör vara tillämplig alls när personuppgiftsbehandling sker med stöd av VIS-förordningen. Regeringen anser, i likhet med den bedömning som görs i promemorian, att det inte krävs några författningsändringar i övrigt med anledning av VIS-förordningens förhållande till utlänningsdatalogen.

Migrationsverket anför att de lagändringar som föreslås för att komplettera VIS-förordningen medför att fingeravtryck kan komma att tillföras verkets fingeravtrycksregister i fler fall än vad som gäller idag. Detta skapar praktiska problem eftersom det kan uppstå situationer när en utlänningsperson kan ha rätt att vistas i Sverige utan att det framkommer vid en kontroll i in- och utresesystemet eller VIS-systemet, exempelvis pga. att

upptagen biometri brister i kvalitet. Detta riskerar att medföra att biometri lagras felaktigt. För att felaktigt lagrad biometri ska kunna gallras i samband med upptäckten förutsätter det att biometrin kodas på något sätt, vilket inte sker idag. Migrationsverket önskar därför att det klagörs hur den beskrivna situationen ska hanteras.

Det ankommer på den personuppgiftsansvarige att säkerställa att behandlingen av personuppgifter sker i enlighet med EU:s dataskyddsförordning och det regelverk som kompletterar förordningen och som den egna verksamheten omfattas av. Det innefattar bl.a. en skyldighet att säkerställa att personuppgifter som behandlas felaktigt raderas eller rättas. Det är således upp till lagtillämparen att bedöma hur den situation som Migrationsverket beskriver ska hanteras inom ramen för befintligt regelverk.

För den brottsbekämpande verksamheten finns ett antal registerförfattningar som kompletterar brottsdatalagen. Lag (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område (polisens brottsdatalag) är en sådan författning. Lagen gäller utöver brottsdatalagen vid behandling av personuppgifter i brottsbekämpande verksamhet vid bl.a. Polismyndigheten (1 kap. 1 § polisens brottsdatalag).

Det finns särskilda regler om personuppgiftsbehandling i VIS-förordningen, i utlänningsdatalagen och i polisens brottsdatalag. För att undvika dubbelreglering och för att säkerställa att det inte införs en reglering som står i strid med andra regelverk har det i liknande situationer gjorts undantag från tillämpningsområdet i utlänningsdatalagen för behandling av personuppgifter som sker med stöd av andra lagar och EU-förordningar (se bl.a. 5 § utlänningsdatalagen och prop. 2017/18:254 s. 25). Vidare har det inte ansetts möjligt att reglera all Polismyndighetens personuppgiftsbehandling i polisens brottsdatalag (prop. 2017/18:269 s. 147 f.). I 1 kap. 2 § polisens brottsdatalag undantas därför ett antal lagar och EU-förordningar också från den lagens tillämpningsområde.

Som konstateras i promemorian finns det inget undantag i polisens brottsdatalag för personuppgiftsbehandling som sker med stöd av VIS-förordningen. Av de skäl som anförts ovan bör det därför införas en bestämmelse i polisens brottsdatalag om att sådan personuppgiftsbehandling som sker med stöd av VIS-förordningen undantas från lagens tillämpningsområde.

Tullverket anför att det bör införas en motsvarande bestämmelse om undantag i Tullverkets brottsdatalag. Regeringen konstaterar att polisens, men inte Tullverkets, registerlagstiftning regelmässigt undantas i liknande situationer för att undvika dubbelreglering. Regeringen finner inte tillräckliga skäl att frånga denna ordning vad gäller VIS-förordningen.

VIS-förordningens förhållande till Försvarmaktens och Säkerhetspolisens registerförfattningar

Försvarmakten uppger att de uppgifter som myndigheten kommer att få del av i VIS-systemet kommer att behandlas inom ramen för dess försvarsunderrättelseverksamhet och militära säkerhetstjänst. Personuppgiftsbehandlingen kommer därmed att regleras av lagen (2021:1171) om behandling av personuppgifter vid Försvarmakten.

Säkerhetspolisen framhåller att lagen (2019:1182) om Säkerhetspolisens

behandling av personuppgifter kommer att vara tillämplig på personuppgifter som myndigheten kommer att få del av vid sökning i VIS-systemet i brottsförebyggande syfte. Säkerhetspolisen anser att artikel 36.a i VIS-förordningen inte kan omfatta Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter inom området nationell säkerhet, eftersom det området ligger utanför EU:s normgivningskompetens.

Bestämmelserna i VIS-förordningen är direkt tillämpliga. I de fall Försvarmakten eller Säkerhetspolisen, såsom utsedda myndigheter, begär åtkomst till VIS-systemet i brottsförebyggande syfte gäller dataskyddsdirektivet vid behandling av personuppgifter (artikel 36a.3 i VIS-förordningen). Enligt artikel 2.3 a i dataskyddsdirektivet ska direktivet inte tillämpas på personuppgiftsbehandling som utgör ett led i en verksamhet som inte omfattas av unionsrätten. Av skäl 14 i direktivet framgår att bl.a. verksamhet som rör nationell säkerhet inte omfattas av direktivets tillämpningsområde. Direktivet har som tidigare nämnts genomförts i svensk rätt genom brottsdatalogen. I 1 kap. 4 § brottsdatalogen framgår att lagen inte gäller vid Säkerhetspolisens behandling av personuppgifter som rör nationell säkerhet eller om Polismyndigheten har tagit över en arbetsuppgift som rör nationell säkerhet från Säkerhetspolisen. I samma paragraf framgår vidare att lagen inte gäller i verksamhet enligt lagen om behandling av personuppgifter vid Försvarmakten (se även prop. 2017/18:232 s. 102–106 samt artikel 2.2 a och skäl 16 i dataskyddsförordningen). För sådan personuppgiftsbehandling gäller i stället den särskilda lag om personuppgiftsbehandling som gäller för verksamheten vid respektive myndighet (se även prop. 2022/23:66 s. 42). Regeringen delar Försvarmaktens och Säkerhetspolisens bedömning att artikel 36a.3 i VIS-förordningen inte omfattar deras personuppgiftsbehandling inom området nationell säkerhet. Det är dock en fråga för rättstillämpningen och ytterst EU-domstolen att avgöra.

7.2 Skadestånd

Regeringens förslag: Hänvisningen i utlänningsdatalogen till bestämmelserna om rätt till ersättning enligt artikel 82 i EU:s dataskyddsförordning ska tas bort.

Regeringens bedömning: VIS-förordningens bestämmelser om skadestånd kräver inte några författningsändringar i övrigt

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: Remissinstanserna antingen tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget och bedömningen.

Skälen för regeringens förslag och bedömning

Bestämmelserna om skadestånd i VIS-förordningen

Enligt artikel 33 i VIS-förordningen i sin lydelse före ändringsförordningen har varje medlemsstat ett skadeståndsansvar för skada som orsakats en person eller en annan medlemsstat. Ansvaret gäller skador till följd av en otillåten behandling eller av något annat handlande som är

oförenligt med bestämmelserna i förordningen. Medlemsstaten är även ansvarig för skador på VIS-systemet som orsakats av att medlemsstaten underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt förordningen. Under vissa förutsättningar kan medlemsstaten helt eller delvis befrias från sitt ansvar (artikel 33.1 och 33.2). Skadeståndsanspråk mot en medlemsstat ska regleras av svarandemedlemsstatens nationella rätt (artikel 33.3).

Genom ändringsförordningen får artikel 33 en ny lydelse (artikel 1.38 i ändringsförordningen). Såvitt avser medlemsstaters skadeståndsansvar är bestämmelsernas innebörd i huvudsak densamma som enligt den gamla lydelsen. Det anges dock även att rätten till ersättning för personer och andra medlemsstater omfattar såväl materiell som immateriell skada och det stadgas att skadeståndansvaret inte ska påverka rätten till ersättning från den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet, eller deras skadeståndsskyldighet enligt EU:s dataskyddsförordning och dataskyddsdirektivet. Det anges också att enskilda och medlemsstater har rätt till ersättning av unionens institutioner för såväl materiell som immateriell skada som orsakats av en åtgärd som är oförenlig med VIS-förordningen (artikel 33.1 b). Skadeståndsanspråket ska omfattas av de villkor som föreskrivs i fördragen (artikel 33.3).

Hänvisningen i utlänningsdatalagen till rätten till ersättning enligt EU:s dataskyddsförordning bör tas bort

Det framgår direkt av artikel 33.1 och 33.2 i VIS-förordningen vilka skador som omfattas av medlemsstaternas skadeståndsansvar enligt förordningen. Bestämmelserna är direkt tillämpliga. Hänvisningen i artikel 33.3 till att skadeståndsanspråk mot en medlemsstat ska regleras av den medlemsstatens nationella rätt innebär dock att det ska finnas processuella bestämmelser i den nationella rätten som möjliggör och reglerar en sådan talan. Det får även anses finnas utrymme för kompletterande materiella bestämmelser på nationell nivå.

Rättegången i tvistemål i Sverige regleras i rättegångsbalken. Denna innehåller bl.a. bestämmelser om väckande av talan och om bevisning. Av 10 kap. 2 § framgår att en talan mot staten får väckas där den myndighet som ska föra statens talan i målet har sitt säte. Om ett anspråk på ersättning från staten grundas på ett påstående om överträdelse av unionsrätten handläggs det som regel av Justitiekanslern (3 § andra stycket förordningen [1995:1301] om handläggning av skadeståndsanspråk mot staten). Justitiekanslern för då också statens talan inför domstol. Justitiekanslern har även möjlighet att förhandla med den som kräver ersättning och besluta om skadestånd för statens räkning (6 §). Som konstateras i promemorian finns det alltså bestämmelser i svensk rätt som möjliggör och reglerar förfarandet för en talan om skadestånd enligt artikel 33 i VIS-förordningen. Regeringen anser i likhet med promemorian att det inte finns något behov av utfyllande processuella regler.

Allmänna materiella bestämmelser om skadestånd finns i skadeståndslagen (1972:207). Den lagen är tillämplig om inte något annat är föreskrivet (1 §). Om en ersättningsfråga inte regleras i VIS-förordningen, och inte annat följer av EU-rätten i övrigt, tillämpas alltså de allmänna bestämmelserna i skadeståndslagen. Så kan vara fallet t.ex. i fråga om hur ersättningen för en skada ska beräknas. Även frågan om

huruvida det finns kausalitet mellan en skada och den påstådda skadeorsaken får bedömas med utgångspunkt i nationell rätt.

När det gäller möjligheten att föra skadeståndstalan mot EU:s institutioner kan en sådan talan föras vid EU-domstolen av såväl enskilda som medlemsstater (se artiklarna 268 och 340.2 i Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt).

Som nämns ovan finns det en hänvisning i 6 § utlänningsdatalagen till bestämmelserna om rätt till ersättning enligt artikel 82 i EU:s dataskyddsförordning och att dessa tillämpas när personuppgifter behandlas med stöd av VIS-förordningen. Bestämmelsen i utlänningsdatalagen infördes med anledning av hänvisningen i artikel 33 i VIS-förordningen till att skadeståndsanspråk mot en medlemsstat ska regleras av den medlemsstatens nationella rätt (se prop. 2015/16:65 s. 43–45 och prop. 2017/18:254 s. 26).

I artikel 33 i VIS-förordningen anges att rätten till skadestånd enligt förordningen inte ska påverka rätten till ersättning från den personuppgiftsansvarige eller registerföraren, eller deras skadeståndsansvar enligt bl.a. EU:s dataskyddsförordning. Det har även införts en uttrycklig bestämmelse i VIS-förordningen om att dataskyddsförordningen är tillämplig vid behandling av personuppgifter enligt VIS-förordningen (artikel 36a.2 i VIS-förordningen). Regeringen bedömer därför att det saknas behov av en hänvisning i utlänningsdatalagen till dataskyddsförordningens bestämmelser om rätt till ersättning. Hänvisningen i 6 § utlänningsdatalagen till artikel 82 i dataskyddsförordningen bör därför tas bort. Bestämmelserna om skadestånd i VIS-förordningen kräver i övrigt inte några författningsändringar.

8 Ikraftträdande- och övergångsbestämmelser

Regeringens förslag: Lagändringarna ska träda i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Regeringens bedömning: Det krävs inte några övergångsbestämmelser.

Promemorians förslag och bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser antingen tillstyrker eller har inga invändningar mot förslaget och bedömningen. *Swedavia AB* anför att det är nödvändigt att en revidering av VIS-förordningen inte sammanfaller tidsmässigt med driftsättningen av EU:s nya in- och utresesystem.

Skälen för regeringens förslag och bedömning: Ändringsförordningen trädde i kraft den 2 augusti 2021. Enligt artikel 12 ska vissa bestämmelser i VIS-förordningen tillämpas från och med detta datum. Det är regler om kommissionens antagande av genomförandeakter och

delegerade akter samt om att kommissionen ska biträdas av en kommitté vid utövandet av sina genomförandebefogenheter. Vissa andra bestämmelser ska tillämpas från den 3 augusti 2022. Det handlar om regler om dataskydd och om Frontex åtkomst till VIS-uppgifter. Merparten av bestämmelserna ska dock börja tillämpas först när VIS-systemet tas i drift enligt ändringsförordningen, vilket ska ske det datum som kommissionen bestämmer. I artikel 11 i ändringsförordningen anges att kommissionen senast den 31 december 2023 ska besluta om vilket datum det blir. Något sådant beslut har dock ännu inte fattats.

En stor del av förordningens tillämplighet är alltså beroende av kommissionens beslut. Eftersom det ännu är okänt vilken tidpunkt för driftsättning som kommissionen kommer att välja, bör det överlämnas åt regeringen att bestämma tidpunkten för ikraftträdande av de föreslagna lagändringarna. När det gäller *Swedavia AB:s* synpunkt om att det är nödvändigt att en uppdatering av VIS-systemet inte sammanfaller tidsmässigt med driftsättningen av EU:s nya in- och utresesystem så kan konstateras att det är kommissionen som beslutar om driftsättning av systemen. Enligt den tidigare tidsplanen skulle in- och utresesystemet tas i drift under andra halvan av 2024 och den uppdaterade versionen av VIS-systemet ungefär två år senare. Driftsättningen av in- och utresesystemet har dock försenats och det systemet har ännu inte tagits i drift.

Lagändringarna bör tillämpas från den dag de träder i kraft. Det bedöms därför inte vara nödvändigt med några övergångsbestämmelser.

9 Ekonomiska och andra konsekvenser

Regeringens bedömning: Den nya regleringen förväntas leda till en effektivare gräns- och utlänningskontroll samt en mer effektiv brottsbekämpning. De ekonomiska konsekvenserna för utlandsmyndigheterna ska analyseras närmare. Kostnader som kan antas uppkomma för övriga myndigheter bör rymmas inom befintliga ramar.

Promemorians bedömning överensstämmer med regeringens.

Remissinstanserna: De flesta remissinstanser tillstyrker eller har inga invändningar mot bedömningen. *Migrationsverket* bedömer att verksamheten vid utlandsmyndigheterna kommer att påverkas kraftigt vid handläggningen av ansökningar om uppehållstillstånd eftersom biometri kommer behöva tas upp i ett tidigare skede än vad som görs idag. *Polismyndigheten* anser att den nya regleringen kommer att leda till vissa merkostnader för myndigheten, även om det i nuläget är svårt att uppskatta hur stora resurser som de föreslagna nya arbetsuppgifterna kommer att ta i anspråk. *Domstolsverket* och *Förvaltningsrätten i Stockholm* framhåller att direkt åtkomst till systemet och en ökad måltillströmning kan innebära ökade kostnader. *Riksdagens ombudsmän* för fram att förslagen bl.a. innebär att mängden biometriska uppgifter i nationella och internationella register kommer att öka och att det i sig får konsekvenser för den personliga integriteten. *Barnombudsmannen* efterfrågar mer utvecklade analyser av lagförslagets konsekvenser för barn och barns rättigheter.

Skälen för regeringens bedömning

Konsekvenser för gräns- och utlänningskontrollen samt för brottsbekämpningen

Ändringarna som görs i VIS-förordningen genom ändringsförordningen och de kompletterande nationella bestämmelser som föreslås i lagrådsremissen medför en utökad reglering som får konsekvenser för såväl det allmänna som för enskilda. Vidare lämnas i promemorian förslag på vissa kompletterande nationella bestämmelser på förordningsnivå. Det är dock främst innehållet i den direkt tillämpliga EU-förordningen och inte de förslag som lämnas i lagrådsremissen och promemorian som innebär att dessa konsekvenser uppkommer.

De tre största nyheterna som införs genom ändringsförordningen är *att* uppgifter om uppehållstillstånd och nationella viseringar ska läggas in och lagras i VIS-systemet, *att* utökade kontroller ska ske vid handläggningen av ansökningar av Schengenviseringar, uppehållstillstånd och nationella viseringar genom att VIS-systemet automatiskt söker mot uppgifter i andra EU-gemensamma informationssystem när en ansökan registreras och *att* åtkomst för brottsbekämpande ändamål regleras i VIS-förordningen. Detta bedöms leda till positiva effekter för såväl gräns- och utlänningskontrollen som brottsbekämpningen.

Att uppgifter om uppehållstillstånd och nationella viseringar ska registreras i VIS-systemet bidrar till att ytterligare förbättra effektiviteten i gränskontrollen och vid inre utlänningskontroller. Det innebär också att det blir möjligt att kontrollera om en sökande eller innehavare av sådana tillstånd kan utgöra ett hot mot säkerheten i andra medlemsstater än den medlemsstat där ansökan behandlas. Enligt förslag i lagrådsremissen ska den som ansöker om nationell visering vara skyldig att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas, vilket är en förutsättning för att registrering av sådana uppgifter ska kunna göras i VIS-systemet och syftet med förordningen uppnås. Sådana uppgifter ska enligt förslaget också få lagras i Migrationsverkets register. Sammantaget bidrar detta även till att hindra att en och samma person kan söka tillstånd under olika identiteter, vilket i sig främjar den inre säkerheten och kan förebygga brottslig verksamhet. Att fler uppgifter lagras i VIS-systemet innebär också att det finns ett större underlag för de brottsbekämpande myndigheterna att söka mot när åtkomst medges i brottsbekämpande syfte.

Samma positiva effekter kan väntas av att VIS-systemet automatiskt kommer att jämföra uppgifterna i en ansökan om Schengenvisering, nationell visering och uppehållstillstånd mot uppgifter i flera andra EU-gemensamma informationssystem. Interoperabiliteten med de övriga systemen innebär t.ex. att det kan upptäckas om uppgifterna i en ansökan motsvarar uppgifter på Etias bevakningslista, som innehåller uppgifter om personer som misstänks ha begått eller deltagit i terroristbrott eller andra grova brott, eller uppgifter i SIS om personer som är efterlysta för att gripas eller som är föremål för en registrering om återvändande. Detta kan dessutom hindra att samma person beviljas tillstånd i flera identiteter, vilket som nämnts i sig förbättrar den inre säkerheten och kan förebygga brottslig verksamhet.

Vidare innebär integreringen i VIS-förordningen av VIS-rådsbeslutet om åtkomst till VIS-systemet i brottsbekämpande syfte att de

brottsbekämpande myndigheterna får förbättrad tillgång till systemet för att upptäcka, förhindra eller utreda terrorbrott eller andra allvarliga brott. Även detta förväntas leda till förbättrade förutsättningar för en effektiv brottsbekämpning.

En annan förändring som bör nämnas är att åldersgränsen för fingeravtryckstagnning i viseringsförfarandet ändras till sex år i stället för tidigare tolv år. Enligt förslag i lagrådsremissen ska åldersgränsen för fingeravtryckstagnning i ärenden om nationell visering också vara sex år. Även detta innebär att förutsättningarna för en effektiv gränskontroll förbättras och att identitetsbedrägerier kan hindras. Sänkningen av åldersgränsen kan också bidra till att barn skyddas genom att barn som är i utsatta situationer, t.ex. offer för människohandel, försvunna barn eller barn som söker asyl utan medföljande vuxen, kan identifieras.

Slutligen bör det framhållas att ansiktsbilder som tas på plats vid en ansökan om t.ex. Schengenvisering kommer att läggas in i VIS-systemet och kunna användas för sökning. Förutom att förbättra möjligheterna till korrekta träffar förväntas detta bl.a. leda till att biometriska svagheter åtgärdas, såsom ansiktsförvrängning vilket används för identitetsbedrägeri. Även de brottsbekämpande myndigheterna kommer att ha möjlighet att söka i systemet med ansiktsbild.

Ekonomiska konsekvenser

Ansvaret för att verifiera och följa upp träffar som uppstår vid de automatiska sökningar som VIS-systemet kommer att utföra innebär nya arbetsuppgifter för svenska myndigheter. Detta gäller inte minst Polismyndigheten som enligt promemorians förordningsförslag föreslås bli utsedd VIS-myndighet. Men även utlandsmyndigheterna och Migrationsverket kommer att ansvara för verifiering och uppföljning. I promemorian anges att det är svårt att uppskatta hur stora resurser som arbetet kommer att ta i anspråk för var och en av myndigheterna men att det i vart fall kommer leda till vissa merkostnader.

Polismyndigheten instämmer i promemorians bedömning i denna del. I promemorian anges vidare att detta i någon mån även gäller den ytterligare handläggningsåtgärd som registreringen i VIS-systemet av ansökningar om nationella viseringar och uppehållstillstånd innebär. VIS är i övrigt ett system som redan är i drift och det är i huvudsak samma myndigheter som tidigare som kommer att ha direkt åtkomst till systemet samt ansvara för tillsyn och andra funktioner enligt förordningen. Integritetsskyddsmyndigheten ansvarar redan för tillsyn av personuppgiftsbehandlingen enligt förordningen och de ändringar som görs av denna kan inte förväntas medföra några betydande kostnadsökningar för den uppgiften. Polismyndigheten är också redan central åtkomstpunkt för åtkomst till VIS-systemet för brottsbekämpande ändamål. Den uppgiften förväntas inte heller förändras på något betydande sätt.

Enligt *Migrationsverket* kommer verksamheten vid utlandsmyndigheterna att påverkas kraftigt vid handläggningen av ansökningar om uppehållstillstånd eftersom biometriska uppgifter kommer att behöva tas upp i ett tidigare skede än vad som görs idag. Detta eftersom sökningar enligt VIS-förordningen ska göras innan beslut fattas i ärendet. Vidare för Migrationsverket fram att det saknas nationellt stöd för att använda en

extern tjänsteleverantör för upptagning av biometriska uppgifter i ärenden om uppehållstillstånd, vilket är möjligt i ärenden om Schengenvisering.

Regeringen konstaterar att de konsekvenser som Migrationsverket tar upp är en följd av nya bestämmelser i VIS-förordningen och inte av de förslag på lagändringar som följer av denna lagrådsremiss. Migrationsverket har den 30 maj 2023 gett in en hemställan till regeringen om förutsättningar för att möjliggöra användande av extern tjänsteleverantör för upptagning av biometriska uppgifter i ärenden om uppehållstillstånd (Ju2023/01314). Hemställan bereds för närvarande inom Regeringskansliet. Det saknas förutsättningar att inom ramen för detta lagstiftningsärende ta ställning till Migrationsverkets hemställan. De nya bestämmelserna i VIS-förordningen om bl.a. upptagning av biometriska uppgifter vid ansökan om uppehållstillstånd förväntas dock leda till en ökad besöksbelastning för utlandsmyndigheterna, vilket i sin tur förväntas leda till ökade arbetsuppgifter och säkerhetsåtgärder. De ekonomiska konsekvenserna för utlandsmyndigheterna behöver därför analyseras närmare.

Förvaltningsrätten i Stockholm och *Domstolsverket* för fram att beroende på karaktären och omfattningen av den åtkomst till VIS-systemet som migrationsdomstolarna bedöms behöva för att fullgöra sina arbetsuppgifter skulle det kunna medföra ekonomiska konsekvenser gällande bl.a. utbildning, informationssäkerhet och samverkan mellan myndigheter. Förvaltningsrätten i Stockholm för vidare fram att förvaltningsdomstolarna i viss utsträckning kan komma att få överklaganden i frågor kopplade till VIS, t.ex. frågor om korrigerings- och radering av uppgifter. Regeringen anser att de kostnader för det tillkommande arbete som tas upp i denna del inte kan antas vara av sådan storleksordning att de inte ryms inom befintliga anslag. Det är dock naturligtvis viktigt att följa målutvecklingen och andra effekter som den reviderade VIS-förordningen kan ha.

De nya tekniska krav för användning av biometriska uppgifter som förordningen ställer kan eventuellt innebära merkostnader för de myndigheter som ska registrera uppgifter och söka i VIS-systemet, i form av uppdatering av utrustning eller mjukvara. Det är dock inte känt ännu om någon sådan uppdatering behöver ske. Kommissionen ska fastställa de tekniska specifikationer som ska gälla för kvalitet, bildupplösning och användning av fingeravtryck och ansiktsbild för biometrisk verifiering och identifiering i VIS-systemet (artikel 45.3). För närvarande bedöms de tekniska kraven inte innebära några merkostnader.

Den nya regleringen kan sammantaget inte antas medföra mer än mindre kostnadsökningar för de berörda myndigheterna, med undantag för utlandsmyndigheterna för vilka det i dagsläget saknas tillräckliga underlag för att kunna bedöma de ekonomiska konsekvenserna. Regeringen bedömer att eventuella kostnadsökningar som uppkommer för berörda myndigheter utöver utlandsmyndigheterna inte bör vara större än att de ryms inom myndigheternas befintliga anslag. Den nya regleringen förväntas också leda till en mer effektiv gränskontroll och brottsbekämpning vilket på sikt kan antas medföra kostnadsbesparingar för t.ex. Polismyndigheten och Migrationsverket.

Slutligen kan det antas att de ändringar som görs i VIS-förordningen genom ändringsförordningen kommer att innebära i viss mån ökade

kostnader för de transportföretag som omfattas av kraven på kontroll av att deras resenärer har ett giltigt tillstånd när så krävs. Dessa kostnader kommer sannolikt att slutligt belasta resenärskollektivet.

Konsekvenser för enskildas friheter och rättigheter

Ändringarna som görs i VIS-förordningen genom ändringsförordningen innebär att personuppgifter kommer att behandlas, även barns personuppgifter. Av de nya bestämmelserna följer också att fotografier och fingeravtryck ska tas i fler fall – eller i vart fall för fler syften – än vad som är fallet i dag. Detta gäller också för barn, även om vissa åldersgränser föreskrivs när det handlar om fingeravtryck. I lagrådsremissen föreslås vissa kompletterande bestämmelser om fotografering och fingeravtryckstagning. De kompletterande bestämmelserna utgör i huvudsak endast förtydliganden av den skyldighet att lämna biometriska uppgifter som följer av förordningen. Regleringen innebär dock ett intrång i den kroppsliga och personliga integriteten för de enskilda som berörs.

Det är noga reglerat i VIS-förordningen på vilket sätt och hur länge uppgifterna får behandlas. Enligt artikel 7 i VIS-förordningen ska all användning av VIS-systemet vara proportionell och icke diskriminerande. Vidare ska behandlingen fullt ut respektera människovärdet och principerna i stadgan och barnets rättigheter ska respekteras och säkerställas i enlighet med barnkonventionen. Genom ändringsförordningen inrättas därtill en granskningsnämnd och en rådgivningsnämnd för grundläggande rättigheter. Dessa har en rådgivande och utvärderande funktion gällande tillämpningen av VIS-förordningens bestämmelser, särskilt när det gäller rätten till privatliv, skydd av personuppgifter och icke-diskriminering (artiklarna 9k och 9l).

Förordningen innehåller även andra bestämmelser som syftar till att skydda personuppgifterna som behandlas. För behandling av barns biometriska uppgifter gäller dessutom särskilt stränga skyddsåtgärder och användningen av sådana uppgifter begränsas i förhållande till vad som gäller för vuxna (artiklarna 6.2a och 22a.2). För biometriska uppgifter från barn under tolv år gäller även viss kortare lagringstid (artikel 23.3). Vidare omfattas personuppgiftsbehandlingen av det allmänna dataskyddsrättsliga regelverket på området.

Barnombudsmannen efterfrågar mer utvecklade analyser av de aktuella lagförslagets konsekvenser för barn och barns rättigheter.

All lagstiftning som rör barn ska utformas i överensstämmelse med barnkonventionens bestämmelser och utifrån principen om barnets bästa. Åtgärder enligt de föreslagna bestämmelserna ska genomföras utifrån en bedömning av barnets bästa och på ett barnvänligt och barnanpassat sätt. Upptagande av barns fingeravtryck utgör ett påtvingat kroppsligt ingrepp och ett intrång i barnets privatliv, men är också ett viktigt hjälpmedel för svenska myndigheter i deras arbete att identifiera och skydda barn som far eller riskerar att fara illa. Som anges ovan i avsnitt 6.4 har en studie genomförts av kommissionen som visar bl.a. att en sänkning av åldersgränsen från tolv till sex år i ärenden om Schengenvisering kan stärka förebyggandet av och kampen mot kränkningar av barns rättigheter. Detta särskilt genom att möjliggöra identifiering eller verifiering av identiteten på barn som befinner sig i en situation där deras rättigheter har

kränkts eller kan kränkas, t.ex. på grund av att de är barn som är offer för människohandel, försvunna barn eller barn som söker asyl utan att medföljas av en vuxen (skäl 10 i ändringsförordningen). Regeringen anser att dessa skäl även gör sig gällande när det gäller de lagändringar som föreslås i denna lagrådsremiss som rör upptagning av biometriska uppgifter från barn.

EU vilar på respekt för människans värdighet, frihet, demokrati, jämlikhet, rättsstaten och respekt för de mänskliga rättigheterna, inbegripet rättigheter för personer som tillhör minoriteter. Som ett led i detta ska EU och medlemsstaterna respektera stadgan vid tillämpningen av unionsrätten. I skäl 58 i ändringsförordningen konstateras att reglerna om åtkomst till VIS-systemet och skyddsåtgärder för personuppgiftsbehandlingen samt enskilda personers rätt till åtkomst, rättelse, radering och korrigerande åtgärder – särskilt rätten till rättsmedel och oberoende myndigheters tillsyn – innebär att förordningen är förenlig med de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i stadgan. Detta gäller särskilt rätten till människans värdighet, rätten till frihet och säkerhet, respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter och rätten till asyl. Det gäller även särskilt skyddet av principen om non-refoulement (dvs. förbudet att utvisa någon till en stat där han eller hon riskerar förföljelse) och skyddet vid avlägsnande, utvisning och utlämning, rätten till icke-diskriminering, barnets rättigheter och rätten till ett effektivt rättsmedel. Även de bestämmelser som föreslås komplettera VIS-förordningen står i överensstämmelse med stadgan.

Även förslagen om en skyldighet att låta sig fotograferas och lämna fingeravtryck är omgärdade av bestämmelser som syftar till att skydda den enskildes integritet. Det kan i sammanhanget konstateras att det är noga reglerat när fotografier och fingeravtryck får tas. Bestämmelserna om fotografering och fingeravtryckstagning bygger på bestämmelserna i VIS-förordningen, som ska vara förenliga med stadgan. De bedöms också vara förenliga med de rättigheter och principer som fastställs i regeringsformen, Europakonventionen och barnkonventionen. Den föreslagna regleringen innebär även i detta avseende sammanfattningsvis inte mer långtgående inskränkningar i den kroppsliga eller personliga integriteten än vad som är nödvändigt och godtagbart med hänsyn till ändamålen. Vid åtgärder som rör barn ska också i första hand beaktas vad som bedöms vara barnets bästa.

Vidare görs ändringar i VIS-förordningen som får till följd att biometriska uppgifter kommer att registreras i VIS-systemet i fler fall än vad som görs idag. I lagrådsremissen lämnas även förslag på bestämmelser som innebär att fotografier och fingeravtryck som tas i ärenden om nationell visering och vid inre utlänningskontroll för vissa kontroller mot VIS-systemet ska få lagras i Migrationsverkets register. *Riksdagens ombudsmän* för fram att de aktuella ändringarna i VIS-förordningen och utlänningslagen innebär att mängden biometriska uppgifter i nationella och EU-gemensamma register kommer att öka, och att lagring av biometriska uppgifter i sig får konsekvenser för den personliga integriteten. Biometriska uppgifter är känsliga personuppgifter om de behandlas i syfte att identifiera en person. Sådana uppgifter omgärdas därför av särskilda, mer restriktiva bestämmelser om behandlingen. Det är

således noga reglerat när och för vilka syften sådan personuppgiftsbehandling får ske.

Övriga konsekvenser

Förslagen bedöms inte ha några konsekvenser för den kommunala självstyrelsen eller för sysselsättning eller offentlig service i olika delar av landet. De bedöms inte heller ha betydelse för små företags arbetsförutsättningar, konkurrensförmåga eller villkor i övrigt i förhållande till större företags. Förslagen bedöms slutligen inte ha någon betydelse för jämställdheten mellan kvinnor och män eller möjligheterna att nå de integrationspolitiska målen.

10 Författningskommentar

10.1 Förslaget till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

1 kap. Lagens innehåll, vissa definitioner och allmänna bestämmelser

Vissa definitioner

VIS-förordningen

4 g § Med VIS-förordningen avses i denna lag Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om Informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd (VIS-förordningen).

Paragrafen, som är ny, anger vad som i lagen avses med VIS-förordningen. Hänvisningen till VIS-förordningen är dynamisk, dvs. avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen. Övervägandena finns i avsnitt 5.1.

9 kap. Kontroll- och tvångsåtgärder

Fotografi och fingeravtryck

8 d § Vid en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 i i kodexen om Schengen gränserna är en utlänning skyldig att låta en polisman, en särskilt förordnad passkontrollant eller en tjänsteman vid Tullverket, Kustbevakningen eller Migrationsverket *fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck* för kontroll i enlighet med artikel 20 i *VIS-förordningen* och kontroll i enlighet med artikel 27 i in- och utreseförordningen. *Samma skyldighet gäller vid*

en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 bb i kodexen om Schengengränserna för kontroll i enlighet med artikel 22g och 22i i VIS-förordningen.

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med VIS-förordningen gäller inte om utlänningen är under sex år. Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med in- och utreseförordningen gäller inte om utlänningen är under tolv år. Skyldigheten gäller inte heller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

När en sådan in- eller utresekontroll som avses i första stycket har genomförts för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen, ska *det fotografi och de fingeravtryck som tagits för kontrollen omedelbart förstöras*. Det gäller också de biometriska data som tagits fram i samband med kontrollen.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att fotografera och ta fingeravtryck vid in- och utresekontroll när utlänningens identitet får kontrolleras i enlighet med bestämmelser i VIS-förordningen och i in- och utreseförordningen. Vad som avses med VIS-förordningen framgår av 1 kap. 4 g §. Paragrafen innehåller även bestämmelser om förstörande av uppgifter som tagits upp vid kontroll. Övervägandena finns i avsnitt 6.5.

Första stycket första meningen ändras så att skyldigheten för en utlänning att låta sig fotograferas vid en in- och utresekontroll enligt 8.3 i i kodexen om Schengengränserna även gäller för att en kontroll ska kunna utföras i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen. Syftet med åtgärden är att kunna göra en sökning i VIS-systemet för att identifiera personer som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse på eller bosättning inom medlemsstaternas territorium, se artikel 8.3 i i kodexen om Schengengränserna. I artikel 20 i VIS-förordningen finns närmare bestämmelser om den kontroll som ska göras mot VIS-systemet. Bestämmelserna innebär numera att sökning även får göras genom att fingeravtryck i kombination med ansiktsbild används. Vid den kontroll som sker i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen ska utlänningen alltså även vara skyldig att låta sig fotograferas. Termen fotografi motsvarar den i VIS-förordningen använda termen ansiktsbild.

Av *första stycket andra meningen*, som är ny, framgår att en utlänning vid en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 bb i kodexen om Schengengränserna är skyldig att låta en polisman, en särskilt förordnad passkontrollant eller en tjänsteman vid Tullverket, Kustbevakningen eller Migrationsverket fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med artikel 22g och 22i i VIS-förordningen.

Syftet med åtgärden är att i enlighet med artikel 22g och 22i i VIS-förordningen kontrollera identiteten på innehavare av viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd samt äktheten och giltigheten för viseringen eller tillståndet. Vidare görs sökningen för att kontrollera att villkoren för inresa och vistelse enligt kodexen om Schengengränserna är uppfyllda. I artikel 22g och 22i i VIS-förordningen finns närmare bestämmelser om den kontroll som ska göras mot VIS-systemet. Bestämmelserna innebär bl.a. att en sökning ska genomföras genom att uppgifter om ansiktsbilder och fingeravtryck används. Vid den kontroll som sker i enlighet med artiklarna ska utlänningen alltså vara skyldig att låta sig fotograferas och lämna fingeravtryck.

Ändringarna i *andra stycket* innebär att skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-

förordningen inte gäller om utlänningen är under sex år i stället för tidigare under tolv år. Den nya åldersgränsen gäller även för den nya bestämmelsen i första stycket andra meningen om kontroll enligt artikel 8.3 bb i kodexen om Schengengränserna för kontroll i enlighet med artikel 22g och 22i i VIS-förordningen. Åldersgränsen för lämnande av fingeravtryck för kontroll i enlighet med in- och utreseförordningen ändras inte. Bestämmelsen om undantag från skyldigheten att lämna fingeravtryck om det är omöjligt för utlänningen gäller även för den nya bestämmelsen i första stycket andra meningen.

Enligt *tredje stycket* ska de fingeravtryck som tagits upp för kontroll enligt artikel 20 i VIS-förordningen förstöras omedelbart efter kontrollen. Ändringen innebär att även det fotografi som tagits för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen ska förstöras omedelbart efter att kontrollen genomförts.

Hänvisningen till VIS-förordningen är dynamisk, dvs. avser förordningen i den vid var tid gällande lydelsen.

8 h § En utlänning är vid en kontroll enligt 9 § skyldig att låta en polisman, eller en tjänsteman vid Kustbevakningen eller Migrationsverket, fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med *artiklarna 19, 20, 22h och 22i i VIS-förordningen och artiklarna 26 och 27 i in- och utreseförordningen*.

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med VIS-förordningen gäller inte om utlänningen är under sex år. Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med in- och utreseförordningen gäller inte om utlänningen är under tolv år. Skyldigheten gäller inte heller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

När en kontroll enligt första stycket har genomförts ska det fotografi och de fingeravtryck som har tagits för kontrollen omedelbart förstöras om det framkommer att utlänningen har rätt att vistas i Sverige.

Paragrafen innehåller bestämmelser om att fotografera och ta fingeravtryck vid inre utlänningskontroll. Paragrafen innehåller även bestämmelser om förstörande av uppgifter som tagits upp vid kontroll. Övervägandena finns i avsnitt 6.6.

Första stycket ändras så att skyldigheten för en utlänning att låta sig fotograferas och lämna fingeravtryck vid en inre utlänningskontroll även gäller för att en kontroll ska kunna utföras i enlighet med artiklarna 19, 20, 22h och 22i i VIS-förordningen. Vad som avses med VIS-förordningen framgår av 1 kap. 4 g §. I artiklarna 19, 20, 22h och 22i i VIS-förordningen finns närmare bestämmelser om den kontroll som ska göras mot VIS-systemet.

I *andra stycket* införs en ny bestämmelse som innebär att skyldigheten enligt den nya bestämmelsen i första stycket om att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med VIS-förordningen inte gäller om utlänningen är under sex år. Åldersgränsen för lämnande av fingeravtryck för kontroll i enlighet med in- och utreseförordningen ändras inte. Bestämmelsen om undantag från skyldigheten att lämna fingeravtryck om det är omöjligt för utlänningen gäller även för den nya bestämmelsen i första stycket.

Av *tredje stycket*, som inte ändras, framgår att när en kontroll enligt första stycket har genomförts, ska det fotografi och de fingeravtryck som

har tagits för kontrollen omedelbart förstöras. Detta omfattar alltså även de fotografier och fingeravtryck som tagits upp för kontroll mot VIS-systemet. Det gäller dock endast om det framkommer att utlänningen har rätt att vistas i Sverige. Om den utlänning vars uppgifter har tagits upp vid kontrollen däremot inte har rätt att vistas i Sverige behöver alltså uppgifterna inte förstöras. Av 15 § första stycket utlänningsdatalagen (2016:27) följer att Migrationsverket får föra separata register över bl.a. de uppgifter som tas upp med stöd av denna paragraf.

Hänvisningen till VIS-förordningen är dynamisk, dvs. avser förordningen i den vid var tid gällande lydelsen.

8 j § *En utlänning som ansöker om nationell visering är skyldig att låta Migrationsverket, en utlandsmyndighet eller Regeringskansliet fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck.*

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck gäller inte om utlänningen är under sex år eller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

Paragrafen, som är ny, innehåller bestämmelser om att fotografera och ta fingeravtryck i ett ärende om nationell visering. Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

Av *första stycket* framgår att en utlänning som ansöker om nationell visering är skyldig att låta Migrationsverket, en utlandsmyndighet eller Regeringskansliet, dvs. den handläggande myndigheten, fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck. I 15 § första stycket utlänningsdatalagen (2016:27) anges att Migrationsverket får föra separata register över bl.a. de uppgifter som tas upp med stöd av denna paragraf. I VIS-förordningen finns därtill bestämmelser om att fingeravtryck och fotografier som en sökande måste lämna enligt nationell rätt i ett ärende om nationell visering ska registreras i VIS-systemet. Termen fotografi motsvarar den i förordningen använda termen ansiktsbild.

Av *andra stycket* framgår att skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck inte gäller om utlänningen är under sex år eller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

Bemyndigande

18 § *Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om ytterligare undantag från skyldigheten i 8 j § första stycket att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas.*

Paragrafen, som är ny, innehåller ett bemyndigande för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att meddela föreskrifter om undantag från skyldigheten att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas vid en ansökan om nationell visering. Övervägandena finns i avsnitt 6.4.

Enligt 9 kap. 8 j § är en utlänning som ansöker om nationell visering skyldig att låta Migrationsverket, en utlandsmyndighet eller Regeringskansliet fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck. Bestämmelsen i förevarande paragraf ger rätt för regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer att föreskriva undantag

från den skyldigheten. Genom bemyndigandet ges en möjlighet till undantag som kan vara motiverade t.ex. när Utrikesdepartementet handlägger ärenden om nationella viseringar för konsulär personal eller när de praktiska möjligheterna till upptagning av biometriska uppgifter är begränsade i ärenden hos Migrationsverket där nationella viseringar utfärdas, exempelvis vid uttagning av s.k. kvotflyktingar.

10.2 Förslaget till lag om ändring i utlänningsdatalagen (2016:27)

Förhållandet till annan reglering

6 § *Denna lag är inte tillämplig när personuppgifter behandlas med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om Informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd (VIS-förordningen).*

Paragrafen innehåller en bestämmelse om undantag från lagens tillämpningsområde. Övervägandena finns i avsnitt 7.1 och 7.2.

Paragrafen ändras genom att hänvisningen till att bestämmelserna rätten till ersättning i artikel 82 i EU:s dataskyddsförordning ska tillämpas när personuppgifter behandlas med stöd av VIS-förordningen tas bort. Övriga ändringar är endast språkliga och redaktionella.

Hänvisningen till VIS-förordningen är dynamisk, dvs. avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

Migrationsverkets register över fingeravtryck och fotografier

15 § Migrationsverket får föra separata register över fingeravtryck och fotografier som tas med stöd av 9 kap. 8, 8 h och 8 j §§ utlänningslagen (2005:716).

Med begränsning av de ändamål som annars gäller enligt 11 och 13 §§ får uppgifter om fingeravtryck eller fotografier i registren användas endast

1. vid prövning av ansökningar om uppehållstillstånd där skäl som anges i 4 kap. 1–2 a §§ utlänningslagen åberopas,
2. i ärenden om avvísning och utvisning,
3. i testverksamhet,
4. om det behövs för att kontrollera identiteten av en person på ett fotografi som kommit in till Migrationsverket,
5. om det behövs för att Migrationsverket ska kunna kontrollera ett fingeravtryck mot biometriregister som förs enligt lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område,
6. vid kontroll av utläningar under vistelsen i Sverige, eller
7. om det behövs för att Polismyndigheten ska kunna jämföra fingeravtryck eller fotografier i registren enligt 6 a kap. lagen om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela

1. ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i registren över fingeravtryck och fotografier, och
2. föreskrifter om gallring.

Paragrafen innehåller bestämmelser om Migrationsverkets behandling av fingeravtryck och fotografier. Övervägandena finns i avsnitt 6.4 och 6.6.

Enligt paragrafens *första stycke* får Migrationsverket föra separata register över fingeravtryck och fotografier som tas med stöd av 9 kap. 8 och 8 h §§ utlänningslagen (2005:716). Eftersom 8 h § utvidgas till att avse även uppgifter för kontroll i enlighet med artiklarna 19, 20, 22h och 22i i VIS-förordningen, har Migrationsverket rätt att föra register över även dessa uppgifter (se kommentaren till 9 kap. 8 h § utlänningslagen). Vidare ändras paragrafen på så sätt att Migrationsverket får föra separata register även över fingeravtryck och fotografier som tas med stöd av 9 kap. 8 j § utlänningslagen. Det innebär att fingeravtryck och fotografier som tas i ett ärende om nationell visering får föras in i de separata registren. Att uppgifterna i registren endast får användas för vissa särskilt angivna ändamål framgår av andra stycket.

10.3 Förslaget till lag om ändring i lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete

1 kap. Inledande bestämmelser

Uttryck i lagen

3 § I lagen avses med

– *Schengenkonventionen*: konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985,

– *avtalet med Danmark*: avtalet av den 6 oktober 1999 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen,

– *Öresundsförbindelsen*: den fasta förbindelsen över Öresund som den definieras i artikel 2 i avtalet med Danmark,

– *Prümrådsbeslutet*: rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet,

– *Atlasrådsbeslutet*: rådets beslut 2008/617/RIF av den 23 juni 2008 om förbättrat samarbete i krissituationer mellan Europeiska unionens medlemsstaters särskilda insatsgrupper,

– *avtalet med Norge*: avtalet av den 4 september 2018 mellan Sveriges regering och Norges regering om ömsesidigt bistånd mellan polisens särskilda insatsgrupper i krissituationer,

– *avtalet med Finland*: avtalet av den 19 oktober 2021 mellan Konungariket Sveriges regering och Republiken Finlands regering om polissamarbete i gränsområdet,

– *referensuppgifter*: registeruppgifter som inte röjer identiteten på en person, antingen i form av en sifferbeteckning och ett fingeravtryck eller en sifferbeteckning och en dna-profil från den icke-kodifierande delen av personens dna,

– *CBE-direktivet*: Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, i den ursprungliga lydelsen, och

– *avtalet med USA*: avtalet av den 16 december 2011 mellan Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering om ett förstärkt samarbete för att förebygga och bekämpa brottslighet.

I paragrafen anges vad som avses med vissa uttryck som används i lagen. Ändringen innebär att strecksatsen om VIS-rådsbeslutet tas bort. Övervägandena finns i avsnitt 5.3.

10.4 Förslaget till lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område

1 kap. Allmänna bestämmelser

Lagens tillämpningsområde

2 § Denna lag gäller inte vid behandling av personuppgifter enligt

1. vapenlagen (1996:67),
2. lagen (1998:620) om belastningsregister,
3. lagen (1998:621) om misstankeregister,
4. lagen (2006:444) om passagerarregister,
5. lagen (2014:400) om Polismyndighetens elimineringsdatabas,
6. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1860 av den 28 november 2018 om användning av Schengens informationssystem för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna,
7. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1861 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området in- och utresekontroller, om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och om ändring och upphävande av förordning (EG) nr 1987/2006,
8. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1862 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, om ändring och upphävande av rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 och kommissionens beslut 2010/261/EU,
9. lagen (2021:1187) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar om Schengens informationssystem och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen,
10. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011,
11. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226, eller
12. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om Informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet av information

mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd (VIS-förordningen).

Paragrafen innehåller vissa undantag från lagens tillämpningsområde. Övervägandena finns i avsnitt 7.1.

I paragrafen föreskrivs att lagen inte gäller vid behandling av personuppgifter enligt ett antal uppräknade författningar (se prop. 2017/18:269 s. 292). Dessa författningar innehåller särregler inom brottsdatalagens tillämpningsområde.

I *punkt 12*, som är ny, hänvisas till VIS-förordningen. Ändringen innebär att lagen inte heller är tillämplig vid behandling av personuppgifter enligt VIS-förordningen.

Hänvisningen till VIS-förordningen är dynamisk, dvs. avser förordningen i den vid varje tidpunkt gällande lydelsen.

EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) 2021/1134**av den 7 juli 2021****om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 och om upphävande av rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF, i syfte att reformera Informationssystemet för viseringar**

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artiklarna 77.2 a, b, d och e samt 87.2 a,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av utkastet till lagstiftningsakt till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

efter att ha hört Regionkommittén,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Informationssystemet för viseringar (VIS) inrättades genom rådets beslut 2004/512/EG ⁽³⁾ för att tjäna som teknisk lösning för utbyte av viseringsuppgifter mellan medlemsstaterna. Genom Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 ⁽⁴⁾ fastställdes ändamålet, funktionen och ansvarsfördelningen för VIS samt villkor och förfaranden för utbyte mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse i syfte att underlätta prövningen av ansökningar om viseringar för kortare vistelse och tillhörande beslut. I Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 ⁽⁵⁾ anges reglerna för registrering av biometriska kännetecken i VIS. I rådets beslut 2008/633/RIF ⁽⁶⁾ fastställdes de villkor enligt vilka utsedda myndigheter i medlemsstaterna och Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) kan få åtkomst för sökningar i VIS i syfte att förebygga, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott. VIS togs i drift den 11 oktober 2011 och infördes stegvis vid samtliga medlemsstaters konsulat mellan oktober 2011 och februari 2016.
- (2) Målen för VIS är att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken, det konsulära samarbetet och samråd mellan centrala viseringsmyndigheter genom att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna om ansökningar och de beslut som fattas om dessa, i syfte att: underlätta viseringsansökningsförfarandet, förebygga viseringsshopping, underlätta kampen mot identitetsbedrägerier, underlätta kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium, bistå vid identifiering av personer som inte, eller inte

⁽¹⁾ EUT C 440, 6.12.2018, s. 154.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 13 mars 2019 (EUT C 23, 21.1.2021, s. 286) och rådets ståndpunkt vid första behandlingen av den 27 maj 2021 (EUT C 235, 17.6.2021, s. 1). Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 juli 2021 (ännu inte offentliggjord i EUT).

⁽³⁾ Rådets beslut 2004/512/EG av den 8 juni 2004 om inrättande av Informationssystemet för viseringar (VIS) (EUT L 213, 15.6.2004, s. 5).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) (EUT L 218, 13.8.2008, s. 60).

⁽⁵⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 810/2009 av den 13 juli 2009 om införande av en gemenskapskodex om viseringar (viseringskodex) (EUT L 243, 15.9.2009, s. 1).

⁽⁶⁾ Rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informationssystemet för viseringar (VIS) för sökningar för medlemsstaternas utsedda myndigheter och för Europol i syfte att förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott och andra grova brott (EUT L 218, 13.8.2008, s. 129).

längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium, underlätta avgörandet av vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 ⁽⁷⁾ och bidra till att förebygga hot mot någon av medlemsstaternas inre säkerhet.

- (3) I sitt meddelande av den 6 april 2016 med titeln *Starkare och smartare informationssystem för gränser och säkerhet* beskrev kommissionen unionens behov av att stärka och förbättra sina informationssystem, sin dataarkitektur och sitt informationsutbyte när det gäller gränsförvaltning, brottsbekämpning och terrorismbekämpning, och betonade behovet av att förbättra interoperabiliteten mellan informationssystemen. I meddelandet konstaterades också ett behov av att ta itu med informationsluckor, inbegripet vad gäller tredjelandsmedborgare som innehar en visering för längre vistelse.
- (4) I 2016 års färdplan för förbättring av informationsutbytet och informationshanteringen och i rådets slutsatser av den 8 juni 2017 om vägen till ett förbättrat informationsutbyte och säkerställande av interoperabiliteten mellan EU-informationssystem uppmanade rådet kommissionen att företa en genomförbarhetsstudie om inrättandet av en central EU-databas med information om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd. På grundval av detta genomförde kommissionen två studier i vilka det slogs fast att det är tekniskt genomförbart att utveckla en databas och att den bästa tekniska lösningen skulle vara att återanvända strukturen för VIS samt att det skulle vara nödvändigt och proportionellt att utvidga tillämpningsområdet för VIS till att omfatta information om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd.
- (5) I sitt meddelande av den 27 september 2017 med titeln *Resultat som uppnåtts genom den europeiska migrationsagendan* slog kommissionen fast att EU:s gemensamma viseringspolitik är ett viktigt verktyg för att underlätta för turism och näringsliv men också ett centralt verktyg för att förebygga säkerhetsrisker och risker för irreguljär migration till EU. I det meddelandet konstaterade kommissionen att den gemensamma viseringspolitiken måste anpassas ytterligare till de aktuella utmaningarna genom att beakta nya it-lösningar och jämka samman fördelarna med att viseringsfria resor underlättas med att migrationshanteringen och säkerhets- och gränsförvaltningen blir bättre. Kommissionen slog i det meddelandet fast att den rättsliga ramen för VIS skulle ses över i syfte att ytterligare förbättra handläggningen av viseringsansökningar, bland annat när det gäller de aspekter som rör uppgiftsskydd och tillgång för brottsbekämpande myndigheter, för att ytterligare utöka användningen av VIS för nya datakategorier och nya användningsområden för data och fullständigt utnyttja instrumenten för interoperabilitet.
- (6) I sitt meddelande av den 14 mars 2018 om anpassning av den gemensamma viseringspolitiken till nya utmaningar bekräftade kommissionen att den rättsliga ramen för VIS skulle ses över som en del av en bredare reflektionsprocess avseende interoperabilitet mellan informationssystem.
- (7) I artikel 21 i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna ⁽⁸⁾ (Schengenkonventionen) föreskrivs en rätt för innehavare av giltiga uppehållstillstånd eller viseringar för längre vistelse att röra sig fritt på de avtalsslutande parternas territorium under en period som inte överstiger 90 dagar under en 180-dagarsperiod, genom införande av ömsesidigt erkännande av uppehållstillstånd och viseringar för längre vistelse som utfärdats av dessa avtalsslutande parter. Det är för närvarande omöjligt att kontrollera huruvida sökande eller innehavare av sådana uppehållstillstånd och viseringar för längre vistelse kan utgöra ett hot mot säkerheten i andra medlemsstater än den medlemsstat där ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd behandlas. För att den befintliga informationsluckan ska kunna åtgärdas bör information om sökande och innehavare av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd lagras i VIS. Vad dessa handlingar beträffar bör syftet med VIS vara att stödja en hög säkerhetsnivå, vilket är särskilt viktigt för Schengenområdet då det är ett område utan inre gränskontroller, genom att bidra till bedömningen av huruvida en sökande anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan. VIS bör också syfta till att förbättra ändamålsenligheten och effektiviteten i kontroller vid de yttre gränserna och i kontroller inom

⁽⁷⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

⁽⁸⁾ Konvention om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985 mellan regeringarna i Beneluxstaterna, Förbundsrepubliken Tyskland och Franska republiken om gradvis avskaffande av kontroller vid de gemensamma gränserna (EGT L 239, 22.9.2000, s. 19).

medlemsstaternas territorium, som utförs i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt. VIS bör också bistå vid identifiering, särskilt i syfte att underlätta återvändande av personer som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium. VIS bör även bidra till att förebygga, förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott, säkerställa en korrekt identifiering av personer, underlätta tillämpningen av förordning (EU) nr 604/2013 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU (*) samt stödja målen för Schengens informationssystem (SIS).

- (8) Beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF bör integreras i förordning (EG) nr 767/2008 så att reglerna om inrättandet och användningen av VIS samlas i en enda förordning.
- (9) Förordning (EG) nr 767/2008 bör även fastställa VIS struktur. Europeiska unionens byrå för den operativa förvaltningen av stora it-system inom området frihet, säkerhet och rättvisa (eu-Lisa) bör ha ansvaret för den tekniska utvecklingen och den operativa förvaltningen av VIS och dess komponenter. Om eu-Lisa samarbetar med externa entreprenörer i samband med VIS-relaterade arbetsuppgifter, bör byrån noga övervaka entreprenörens verksamhet för att säkerställa att förordning (EG) nr 767/2008 följs, särskilt de bestämmelser som rör säkerhet, konfidentialitet och uppgiftsskydd. Den operativa förvaltningen av VIS bör inte anförtros privata företag eller privata organisationer.
- (10) Vid antagandet av förordning (EG) nr 810/2009 konstaterades att frågan om tillräcklig tillförlitlighet avseende fingeravtryck från barn under 12 år när det gäller identifiering och kontroll, särskilt hur fingeravtryck utvecklas med åldern, skulle behöva behandlas senare på grundval av resultaten av en studie som genomförts under kommissionens ansvar. I en studie med titeln *Fingerprint Recognition for Children* som genomfördes 2013 av det gemensamma forskningscentrumet fastslogs att igenkänning av fingeravtryck från barn mellan 6 och 12 års ålder på vissa villkor kan uppnås med en tillfredsställande precision. I en andra studie med titeln *Automatic fingerprint recognition: from children to elderly* i december 2017 bekräftades detta resultat och det tillhandahölls en ytterligare inblick i hur åldrandet påverkar fingeravtrycks kvaliteten. På grundval av detta genomförde kommissionen 2017 ytterligare en studie med titeln *Feasibility and implications of lowering the fingerprinting age for children and on storing a scanned copy of the visa applicant's travel document in the Visa Information System (VIS)* (Genomförbarhet för och konsekvenser av att sänka åldersgränsen för tagning av fingeravtryck på barn och av att lagra en skannad kopia av viseringssökandens resehandling i Informationssystemet för viseringar (VIS)), som avslutades 2018 och undersökte nödvändigheten och proportionaliteten av att sänka åldersgränsen för tagning av fingeravtryck i viseringsförfarandet för barn till 6 år. Den studien visade att en sänkning av åldersgränsen för fingeravtryckstagning skulle bidra till att målen för VIS skulle uppnås på ett bättre sätt, särskilt när det gäller att underlätta kampen mot identitetsbedrägerier och underlätta kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna. Den visade också att en sänkning av åldersgränsen för fingeravtryckstagning kan ge ytterligare fördelar genom att stärka förebyggandet av och kampen mot kränkningar av barns rättigheter, särskilt genom att möjliggöra identifiering eller verifiering av identiteten på barn som är tredjelandsmedborgare inom Schengenområdet och som befinner sig i en situation där deras rättigheter har kränkts eller kan kränkas, till exempel på grund av att de är barn som är offer för människohandel, försvunna barn eller underåriga utan medföljande vuxen som ansöker om asyl. Samtidigt tillhör barn en särskilt utsatt grupp, och upptagandet av deras biometriska uppgifter bör vara föremål för strängare skyddsåtgärder, inbegripet en begränsning av lagringstiden för datalagring, och de ändamål för vilka dessa uppgifter får användas bör begränsas till situationer då detta är för barnets bästa. Av den andra studien, som avslutades 2018, framgick även att äldre personers fingeravtryck är av sämre kvalitet och att precisionen är medelgod, och man rekommenderade åtgärder för hur man kan komma till rätta med dessa brister. Medlemsstaterna bör följa studiens rekommendationer i syfte att förbättra kvaliteten på fingeravtryck och biometrisk matchning.
- (11) Medlemsstaterna sätter barnets bästa i främsta rummet vid alla förfaranden som föreskrivs i denna förordning. Barnets välfärd, trygghet och säkerhet och barnets åsikter ska beaktas och tillmätas vederbörlig betydelse i förhållande till barnets ålder och mognad. VIS är särskilt relevant när det finns en risk för att barnet är ett offer för människohandel.

(*) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60).

- (12) Viseringsförfarandet och VIS bör dra nytta av den tekniska utvecklingen på området för ansiktsgenkänning. Att ansiktsbilder tas på plats när ansökan lämnas in bör vara regel när sökandes ansiktsbilder registreras i VIS, även vid behandling av ansökningar om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, om så tillåts enligt nationell rätt. Att ansiktsbilder tas på plats när ansökningar lämnas in kommer också att bidra till att åtgärda biometriska svagheter, såsom sådan *ansiktsmorfning* (ansiktsförvrängning) som används för identitetsbedrägeri. För biometrisk matchning bör endast ansiktsbilder som tas på plats användas.
- (13) Biometriska uppgifter – vilket i denna förordning innebär fingeravtryck och ansiktsbilder – är unika och därför mycket mer tillförlitliga än alfanumeriska uppgifter när det gäller att identifiera en person. Biometriska uppgifter utgör emellertid känsliga personuppgifter. I denna förordning fastställs grunden och skyddsåtgärderna för behandling av sådana uppgifter i syfte att identifiera berörda personer.
- (14) De personuppgifter som tillhandahålls av sökanden av visering för kortare vistelse bör behandlas av VIS i syfte att bedöma om sökandens inresa till medlemsstaternas territorium kan utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan och att bedöma om sökanden utgör en risk för irreguljär migration. Vad gäller sökande av visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd bör sådana bedömningar begränsas till en bedömning av huruvida tredjelandsmedborgaren kan utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan.
- (15) En bedömning av sådana risker kan inte utföras utan behandling av personuppgifter som rör den berörda personens identitet, resehandling och andra relevanta uppgifter. Varje personuppgift i en ansökan bör jämföras med de uppgifter som finns i en post, akt eller registrering i följande informationssystem och databaser: VIS, SIS, in- och utresesystemet, EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etiás), Eurodac, det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister avseende tredjelandsmedborgare (Ecris-TCN) såvitt avser fällande domar för terroristbrott eller andra grova brott, Europoluppgifterna, Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (Interpol SLTD), Interpols databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (Interpol TDAWN), Etiás bevakningslista som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240⁽¹⁰⁾ och med särskilda riskindikatorer. De kategorier av personuppgifter som bör användas för jämförelser bör begränsas till de uppgiftskategorier som förekommer i de informationssystem och databaser där sökningar görs, i Etiás bevakningslista eller i de särskilda riskindikatorerna.
- (16) Interoperabilitet mellan vissa EU-informationssystem inrättades genom Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) 2019/817⁽¹¹⁾ och (EU) 2019/818⁽¹²⁾, så att de systemen och uppgifterna i dem kompletterar varandra i syfte att förbättra ändamålsenligheten och effektiviteten i gränskontroller vid unionens yttre gränser, bidra till att förebygga och bekämpa olaglig invandring och bidra till en hög säkerhetsnivå inom området med frihet, säkerhet och rättvisa i unionen, inbegripet för att upprätthålla den allmänna säkerheten och den allmänna ordningen och trygga säkerheten inom medlemsstaternas territorier.
- (17) Interoperabilitet mellan EU-informationssystem möjliggör för dessa system att komplettera varandra för att underlätta korrekt identifiering av personer, bidra till att bekämpa identitetsbedrägeri, förbättra och harmonisera kraven på uppgiftskvalitet i de relevanta EU-informationssystemen, underlätta medlemsstaternas tekniska och operativa genomförande av befintliga och framtida EU-informationssystem, stärka och förenkla de skyddsåtgärder för datasäkerhet och dataskydd som reglerar de relevanta EU-informationssystemen, rationalisera åtkomst för brottsbekämpande ändamål till VIS, in- och utresesystemet, Etiás och Eurodac samt stödja syftena med VIS, SIS, in- och utresesystemet, Etiás, Eurodac och Ecris-TCN.

⁽¹⁰⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etiás) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

⁽¹¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 och (EU) 2018/1861 samt rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF (EUT L 135, 22.5.2019, s. 27).

⁽¹²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/818 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, asyl och migration och om ändring av förordningarna (EU) 2018/1726, (EU) 2018/1862 och (EU) 2019/816 (EUT L 135, 22.5.2019, s. 85).

- (18) Interoperabilitetskomponenterna omfattar VIS, SIS, in- och utresesystemet, Etias, Eurodac och Ecris-TCN samt Europoluppgifter i syfte att möjliggöra en sökning i Europoluppgifter samtidigt som i dessa EU-informationssystem. Det är därför lämpligt att använda dessa interoperabilitetskomponenter för att utföra automatiska sökningar och vid åtkomst till VIS för brottsbekämpande ändamål. Den europeiska sökportal (ESP) som inrättats genom förordning (EU) 2019/817 bör användas för att medlemsstaternas myndigheter, i enlighet med sina åtkomsträttigheter, ska få snabb, oavbruten, effektiv, systematisk och kontrollerad åtkomst till de EU-informationssystem, Europoluppgifter och Interpoldatabaser som de behöver för att utföra sina uppgifter, och för att stödja målen för VIS.
- (19) ESP kommer att möjliggöra parallella sökningar i de uppgifter som lagras i VIS och de uppgifter som lagras i de andra berörda EU-informationssystemen.
- (20) Jämförelsen av uppgifter som lagras i VIS med uppgifter som lagras i andra informationssystem och databaser bör vara automatisk. Om en sådan jämförelse visar att det föreligger en motsvarighet, vilket kallas en *träff*, mellan någon av personuppgifterna eller en kombination av dessa i en ansökan och en post, akt eller registrering i dessa andra informationssystem eller databaser, eller med personuppgifter i Etias bevakningslista, bör ansökan kontrolleras manuellt av en användare vid den behöriga myndigheten. Beroende på vilken typ av uppgifter som har gett upphov till träffen bör denna verifieras manuellt och bedömas av den behöriga viserings- eller invandringsmyndigheten, av den nationella Etias-enhet som avses i förordning (EU) 2018/1240 eller av en central myndighet som utsetts av medlemsstaten (*utsedd VIS-myndighet*). Eftersom träffar som genereras av system eller databaser hos brottsbekämpande eller rättsliga myndigheter i allmänhet är av känsligare karaktär, bör de inte verifieras och bedömas av konsulat utan snarare av utsedda VIS-myndigheter eller de nationella Etias-enheterna. Medlemsstaterna bör kunna utse fler än en myndighet till utsedd VIS-myndighet. Sirenekontoret bör utses till utsedd VIS-myndighet endast om det i tillräcklig omfattning tilldelas ytterligare resurser för att kunna fullgöra den uppgiften. Den av den behöriga myndigheten utförda bedömningen av träffarna bör beaktas vid beslutet om huruvida en visering för kortare vistelse ska utfärdas eller vid bedömningen av huruvida sökanden av visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd kan utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan i medlemsstaterna.
- (21) Eftersom VIS kommer att utgöra en del av den gemensamma interoperabilitetsramen måste de nya funktioner och processer som utvecklas överensstämma fullständigt med funktionerna och processerna i de övriga EU-informationssystem som ingår i den ramen. De automatiska sökningar som kommer att göras genom VIS i syfte att ta reda på om information om personer som ansöker om visering eller uppehållstillstånd är känd i andra EU-informationssystem kommer att resultera i träffar mot dessa andra EU-informationssystem. Ett liknande söksystem finns för närvarande i endast ett annat system, nämligen Etias, samtidigt som systemet med träffar också återfinns i in- och utresesystemet, inbegripet när det gäller interoperabiliteten mellan in- och utresesystemet och VIS, och i SIS.
- (22) Ett avslag på en ansökan om visering för kortare vistelse bör inte grundas endast på den automatiska behandlingen av personuppgifter i ansökningarna om visering.
- (23) Sökande som har nekats en visering för kortare vistelse på grundval av information som följer av behandling i VIS bör ha rätt att överklaga. Överklaganden bör ges in i den medlemsstat som fattade beslut om ansökan och i enlighet med den medlemsstatens nationella rätt. Befintliga skyddsåtgärder och regler om överklagande enligt förordning (EG) nr 810/2009 är tillämpliga.
- (24) Användningen av särskilda riskindikatorer som motsvarar en tidigare fastställd risk för säkerheten, irreguljär migration eller en stor epidemisk bör bidra till analysen av ansökan om visering för kortare vistelse. De kriterier som används för att fastställa de särskilda riskindikatorerna bör under inga omständigheter grundas enbart på sökandens kön eller ålder. De får under inga omständigheter grundas på information som avslöjar sökandens ras, hudfärg, etniska eller sociala ursprung, genetiska särdrag, språk, politiska eller andra åsikter, religion eller filosofiska övertygelse, medlemskap i fackförening, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning eller sexuella läggning. I den mån som det är möjligt och när så är relevant bör reglerna, förfarandena och styrningsstrukturen för de särskilda riskindikatorerna anpassas till vad som gäller för Etias sökregler, såsom anges i artiklarna 9, 10 och 33 i förordning (EU) 2018/1240. De särskilda riskindikatorerna bör definieras, fastställas, bedömas på förhand, genomföras, utvärderas i efterhand, ses över och raderas av Etias centralenhet som avses i förordning (EU) 2018/1240 efter det att en VIS-granskningsnämnd som består av företrädare för de berörda centrala

viseringsmyndigheterna och byråerna har hörts. För att bidra till säkerställandet av respekten för de grundläggande rättigheterna vid genomförandet av de särskilda riskindikatorerna bör det inrättas en VIS-rådgivningsnämnd för grundläggande rättigheter. Sekretariatet för dess möten bör tillhandahållas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns ombud för grundläggande rättigheter.

- (25) Nya säkerhetsrisker som fortsätter att växa fram, nya mönster för den irreguljära migrationen och stora epidemirisker kräver en effektiv respons och måste motverkas med moderna metoder. Eftersom moderna metoder innebär att stora mängder personuppgifter behandlas, bör lämpliga skyddsåtgärder införas för att se till att intrånget i rättigheterna till respekt för privatlivet och familjelivet och till skydd av personuppgifter begränsas till vad som är nödvändigt och proportionellt i ett demokratiskt samhälle.
- (26) Det bör säkerställas att åtminstone en likvärdig nivå av kontroller tillämpas för sökande av visering för kortare vistelse, eller tredjelandsmedborgare som ansöker om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd, som för tredjelandsmedborgare som ansöker om ett resetillstånd i enlighet med förordning (EU) 2018/1240. För det ändamålet bör Etias bevakningslista – som består av uppgifter om personer som misstänks ha begått eller deltagit i terroristbrott eller annat grovt brott eller personer för vilka det finns faktiska indikationer på eller rimliga skäl att anta att de kommer att begå ett terroristbrott eller annat grovt brott – användas för kontroll även av dessa kategorier av tredjelandsmedborgare.
- (27) I syfte att fullgöra sin skyldighet enligt Schengenkonventionen bör internationella transportörer kontrollera huruvida tredjelandsmedborgare som omfattas av kravet på visering för kortare vistelse, visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd innehar en giltig visering för kortare vistelse, en giltig visering för längre vistelse eller ett giltigt uppehållstillstånd genom att sända en förfrågan till VIS. Denna kontroll bör göras möjlig genom en daglig extraktion av VIS-uppgifter till en separat skrivskyddad databas som möjliggör extraktion av minsta nödvändiga delmängd uppgifter för att möjliggöra en sökning som leder till ett OK/NOT OK-svar. De internationella transportörerna bör inte ha åtkomst till själva ansökningsakten. De tekniska specifikationerna för åtkomst till VIS via nätportalen för transportörer bör i den mån det är möjligt begränsa inverkan på passagerartrafik och internationella transportörer. För det ändamålet bör en integrering med in- och utresesystemets och Etias nätportaler för transportörer övervägas.
- (28) För att begränsa inverkan av de skyldigheter som anges i denna förordning på internationella transportörer som ansvarar för grupptransporter med buss bör användarvänliga mobila lösningar göras tillgängliga.
- (29) Den bedömning av lämpligheten, förenligheten och samstämmigheten vad gäller de bestämmelser som avses i artikel 26 i Schengenkonventionen, som det hänvisas till i ingressen till förordning (EU) 2018/1240 med avseende på Etias vad gäller bestämmelserna om transporter med buss, bör utvidgas till att även omfatta de relevanta bestämmelserna i den här förordningen.
- (30) I förordning (EG) nr 767/2008 bör det anges vilka myndigheter i medlemsstaterna som har behörighet att få åtkomst till VIS för att föra in, ändra, radera eller inhämta uppgifter om ansökningar och beslut om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd för de specifika ändamål som anges i den förordningen och, i den utsträckning som det är nödvändigt, för att de ska kunna utföra sina uppgifter.
- (31) All behandling av VIS-uppgifter avseende viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd bör stå i proportion till de mål som eftersträvas och vara nödvändig för att de behöriga myndigheterna ska kunna utföra sina uppgifter. Vissa behöriga myndigheters åtkomst till uppgifter avseende personer som i tio år eller mer oavbrutet har innehaft giltiga uppehållstillstånd som har registrerats i VIS bör därför begränsas.
- (32) När de behöriga myndigheterna använder VIS bör de säkerställa respekten för människans värdighet och integriteten avseende de personer vars uppgifter inhämtas och att de inte diskriminerar sådana personer på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politiska eller andra åsikter, tillhörighet till nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

- (33) Det är av avgörande betydelse att brottsbekämpande myndigheter har tillgång till så aktuell information som möjligt för att kunna utföra sina arbetsuppgifter i kampen mot terrorism och andra allvarliga former av brottslighet. Åtkomst till VIS för medlemsstaternas brottsbekämpande myndigheter och för Europol fastställdes genom beslut 2008/633/RIF. Det beslutet bör integreras i förordning (EG) nr 767/2008 för att anpassa den till den nuvarande fördragsramen.
- (34) Åtkomsten till VIS-uppgifter för brottsbekämpande ändamål har redan visat sig vara värdefull för att identifiera personer som har dött under våldsamma omständigheter eller för att hjälpa utredare att göra betydande framsteg i ärenden som rör människohandel, terrorism eller narkotikahandel. VIS-uppgifter om längre vistelser bör därför också vara tillgängliga för medlemsstaternas utsedda myndigheter och Europol på de villkor som fastställs i denna förordning.
- (35) Eftersom Europol har en central roll i samarbetet mellan medlemsstaternas myndigheter när det gäller gränsöverskridande brottsutredningar genom att stödja brottsförebyggande verksamhet, analyser och utredningar i hela unionen, bör Europols nuvarande åtkomst till VIS inom ramen för dess uppgifter kodifieras och rationaliseras, samtidigt som den rättsliga ramens senaste utveckling beaktas, till exempel Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 ⁽¹³⁾.
- (36) Åtkomst till VIS i syfte att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott utgör ett ingrepp i de grundläggande rättigheterna till respekt för privatlivet och familjelivet och till skydd av personuppgifter för personer vars personuppgifter behandlas i VIS. Sådana ingrepp måste vara förenliga med lagen, som måste vara formulerad med tillräcklig precision för att enskilda personer ska kunna anpassa sitt beteende, och som måste skydda dem mot godtycke och tillräckligt tydligt ange de behöriga myndigheternas utrymme för skönmässig bedömning och hur den får utövas. Sådana ingrepp i de grundläggande rättigheterna är endast möjliga om de är nödvändiga i ett demokratiskt samhälle för att skydda ett legitimt och proportionellt intresse och om de står i proportion till det legitima mål som eftersträvas.
- (37) I förordning (EU) 2019/817 föreskrivs en möjlighet för en medlemsstats polismyndighet, som har bemyndigats därtill genom nationell lagstiftning, att identifiera en person med hjälp av personens biometriska uppgifter som tagits under en identitetskontroll. Det kan dock föreligga särskilda omständigheter där det är nödvändigt att identifiera en person i den personens eget intresse. Sådana fall inbegriper situationer där en försvunnen eller bortförd person eller ett offer för människohandel hittas. I sådana fall bör brottsbekämpande myndigheter ges snabb åtkomst till VIS-uppgifter för att det ska vara möjligt att skyndsamt och på ett tillförlitligt sätt identifiera personen utan att behöva uppfylla alla villkor och ytterligare säkerhetsåtgärder för åtkomst för brottsbekämpande ändamål.
- (38) Jämförelsen av uppgifter på grundval av ett fingeravtrycksspår, som är ett daktyloskopiskt spår som kan hittas på en brottsplats, är grundläggande för polissamarbete. Möjligheten att jämföra ett fingeravtrycksspår med fingeravtrycksuppgifter som är lagrade i VIS när det finns rimliga skäl att förmoda att förövaren eller offret är registrerade i VIS, bör ge brottsbekämpande myndigheter ett mycket värdefullt verktyg i arbetet med att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott, exempelvis när den enda bevisning som finns på en brottsplats är fingeravtrycksspår.
- (39) Det är nödvändigt att utse medlemsstaternas behöriga myndigheter samt den centrala åtkomstpunkt genom vilken begäranden om åtkomst till VIS-uppgifter görs och att föra en förteckning över vilka operativa enheter inom de utsedda myndigheterna som har behörighet att begära sådan åtkomst för de särskilda ändamålen att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott.
- (40) Begäranden om åtkomst till uppgifter som lagras i VIS centrala system bör lämnas av operativa enheter inom de utsedda myndigheterna till den centrala åtkomstpunkten och bör motiveras. De operativa enheter inom de utsedda myndigheterna som är behöriga att begära åtkomst till VIS-uppgifter bör inte fungera som kontrollmyndighet. De centrala åtkomstpunkterna bör agera oberoende av de utsedda myndigheterna och vara ansvariga för att på ett oberoende sätt säkerställa att villkoren för åtkomst i enlighet med vad som fastställs i denna förordning strikt

⁽¹³⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottsbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

iaktas. I brådskande undantagsfall där det är nödvändigt att redan i ett tidigt skede få åtkomst för att bemöta ett specifikt och verkligt hot med anknytning till terroristbrott eller andra grova brott bör den centrala åtkomstpunkten behandla begäran om åtkomst omedelbart och utföra kontrollen först i efterhand.

- (41) För att skydda personuppgifter och för att utesluta möjligheten till systematiska sökningar av brottsbekämpande myndigheter bör behandling av VIS-uppgifter äga rum endast i specifika fall och när det är nödvändigt i syfte att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott. De utsedda myndigheterna och Europol bör begära åtkomst till VIS endast om de har rimliga skäl att anta att sådan åtkomst kommer att ge dem information som på ett avgörande sätt hjälper dem att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda ett terroristbrott eller ett annat grovt brott.
- (42) De personuppgifter som lagras i VIS bör inte bevaras längre än vad som är nödvändigt för ändamålen med VIS. Det är lämpligt att lagra uppgifter om tredjelandssmedborgare under fem års tid för att uppgifterna ska kunna beaktas vid bedömningen av ansökningar om viseringar för kortare vistelse, göra det möjligt att upptäcka personer som överskridit den tillåtna vistelsen och i syfte att genomföra säkerhetsbedömningar av tredjelandssmedborgare som erhållit dem. Uppgifter om tidigare användning av en handling skulle kunna förenkla utfärdandet av framtida viseringar för kortare vistelse. En kortare lagringsperiod skulle inte vara tillräcklig för att säkerställa de angivna ändamålen. Uppgifterna bör raderas efter en period på fem år, om det inte finns skäl att radera dem tidigare.
- (43) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 ⁽¹⁴⁾ är tillämplig på den behandling av personuppgifter som utförs av medlemsstaterna i enlighet med förordning (EG) nr 767/2008. Brottsbekämpande myndigheters behandling av personuppgifter i syfte att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder regleras genom Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ⁽¹⁵⁾.
- (44) Medlemmarna i den europeiska gräns- och kustbevakningens enheter samt de personalenheter som har återvändanderelaterade arbetsuppgifter har genom Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 ⁽¹⁶⁾ rätt att söka i EU-informationssystem och EU-databaser om det är nödvändigt för att de ska kunna utföra de operativa uppgifter som anges i den operativa planen för gränskontroller, gränsövervakning och återvändande, under ledning av värdmedlemsstaten. I syfte att underlätta dessa sökningar och ge enheterna en effektiv åtkomst till VIS-uppgifter bör de ges åtkomst till VIS. Vid sådan åtkomst bör de villkor och begränsningar för åtkomsten följas som gäller för medlemsstaternas myndigheter som är behöriga för varje specifikt ändamål avseende vilket VIS-uppgifter kan konsulteras.
- (45) Återvändande av tredjelandssmedborgare som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG ⁽¹⁷⁾ är en viktig del av de övergripande insatserna för att ta itu med irreguljär migration och utgör en viktig orsak av stort allmänintresse.

⁽¹⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

⁽¹⁵⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

⁽¹⁶⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1).

⁽¹⁷⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandssmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna (EUT L 348, 24.12.2008, s. 98).

- (46) I syfte att förbättra tredjeländers samarbete kring återtagande av irreguljära migranter och för att underlätta återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna och vars uppgifter kan finnas lagrade i VIS, bör kopior av de sökandes resehandlingar lagras i VIS. I motsats till information som hämtas från VIS är kopior av resehandlingar ett bevis på medborgarskap som mer allmänt erkänns av tredjeländer.
- (47) Personuppgifter som lagras i VIS bör inte överföras till eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller en internationell organisation. Som ett undantag från denna regel bör det emellertid vara möjligt att överföra sådana personuppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation när överföringen omfattas av stränga villkor och är nödvändig i enskilda fall i samband med identifieringen av en tredjelandsmedborgare med avseende på dennes återvändande eller vidarebosättning. I avsaknad av ett beslut om adekvat skyddsnivå genom en genomförandeakt enligt förordning (EU) 2016/679 eller lämpliga skyddsåtgärder för överföringar enligt den förordningen bör det i undantagsfall vara möjligt att överföra VIS-uppgifter till ett tredjeland eller en internationell organisation i samband med återvändande eller vidarebosättning endast om överföringen är nödvändig av viktiga skäl som rör allmänintresset enligt den förordningen.
- (48) Det bör även vara möjligt att överföra personuppgifter som har erhållits av medlemsstaterna enligt förordning (EG) nr 767/2008 till ett tredjeland i brådskande undantagsfall då det föreligger en överhängande fara som är kopplad till ett terroristbrott eller då en persons liv är i omedelbar fara och denna fara är kopplad till ett grovt brott. Att en persons liv är i omedelbar fara bör förstås som att det omfattar en fara i samband med ett grovt brott mot den personen, såsom grov misshandel, olaglig handel med mänskliga organ eller vävnader, människorov, olaga frihetsberövande och tagande av gisslan, sexuell exploatering av barn och barnpornografi samt våldtäkt. Sådana uppgifter bör överföras till ett tredjeland endast om motsvarande tillhandahållande av information om viseringsregister som innehas av det begärande tredjelandet till de medlemsstater som har tagit VIS i drift är säkerställt.
- (49) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725⁽¹⁸⁾ är tillämplig på verksamheten inom unionens institutioner, organ och byråer när de utför de uppgifter för vilka de ansvarar avseende den operativa förvaltningen av VIS.
- (50) Konsultering av den förteckning över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas, vilken fastställs genom Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU⁽¹⁹⁾, utgör en obligatorisk del av förfarandet för prövning av viseringar för kortare vistelse. Viseringsmyndigheterna bör systematiskt tillämpa denna skyldighet och därför bör den förteckningen införlivas i VIS för att möjliggöra automatisk verifiering av om sökandens resehandling är erkänd.
- (51) Utan att det påverkar medlemsstaternas ansvar för att de uppgifter som förs in i VIS är korrekta bör eu-Lisa ansvara för att förbättra uppgifternas kvalitet genom att utveckla och upprätthålla ett centralt kontrollverktyg för uppgiftskvalitet och för att regelbundet tillställa medlemsstaterna rapporter.
- (52) I syfte att möjliggöra bättre övervakning av användningen av VIS för att analysera tendenser i fråga om migrationstryck och gränsförvaltning bör eu-Lisa kunna utveckla en kapacitet för statistisk rapportering till medlemsstaterna, kommissionen och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån utan att dataintegriteten äventyras. Därför bör eu-Lisa lagra vissa statistiska uppgifter i den centrala databasen för rapporter och statistik i enlighet med förordning (EU) 2019/817. Den statistik som tas fram bör inte innehålla personuppgifter.

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG (EUT L 295, 21.11.2018, s. 39).

⁽¹⁹⁾ Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU av den 25 oktober 2011 om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning (EUT L 287, 4.11.2011, s. 9).

- (53) Denna förordning påverkar inte tillämpningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG ⁽²⁰⁾.
- (54) Särskilda bestämmelser bör tillämpas på tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav och som är familjemedlemmar till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller till en tredjelandsmedborgare som åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten, och som inte innehar ett sådant uppehållskort som avses i direktiv 2004/38/EG. Enligt artikel 21.1 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ska varje unionsmedborgare ha rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier, om inte annat följer av de begränsningar och villkor som föreskrivs i fördragen och fastställs i de åtgärder som antas för att ge verkan åt dessa begränsningar och villkor. Dessa begränsningar och villkor fastställs i direktiv 2004/38/EG.
- (55) Såsom bekräftats av Europeiska unionens domstol har sådana familjemedlemmar inte bara rätt att resa in till medlemsstatens territorium utan också att erhålla en inresevisering för detta ändamål. Medlemsstaterna måste ge dessa personer all den hjälp de behöver för att få nödvändiga viseringar som måste utfärdas gratis så snart som möjligt på grundval av ett påskyndat förfarande.
- (56) Rätten att erhålla en visering är inte ovillkorlig eftersom den kan nekas familjemedlemmar av hänsyn till allmän ordning, säkerhet eller hälsa enligt direktiv 2004/38/EG. Mot denna bakgrund kan familjemedlemmars personuppgifter endast verifieras om uppgifterna är relaterade till att identifiera dem och fastställa deras status och endast i den mån dessa uppgifter är relevanta för bedömningen av den säkerhetsrisk eller det hot mot folkhälsan som de kan utgöra. Prövningen av sådana familjemedlemmars viseringsansökningar bör göras utslutande i förhållande till farhågorna avseende säkerheten eller folkhälsan och inte i förhållande till de farhågor som rör migrationsrisker.
- (57) Eftersom målen för denna förordning inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna utan snarare, på grund av behovet av att säkerställa genomförandet av en gemensam viseringspolitik, en hög säkerhetsnivå inom området utan kontroller vid de inre gränserna och det stegvisa upprättandet av ett integrerat system för förvaltning av de yttre gränserna, kan uppnås bättre på unionsnivå, kan unionen vidta åtgärder i enlighet med subsidiaritetsprincipen i artikel 5 i fördraget om Europeiska unionen (EU-fördraget). I enlighet med proportionalitetsprincipen i samma artikel går denna förordning inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå dessa mål.
- (58) I denna förordning fastställs strikta regler för åtkomst till VIS och nödvändiga skyddsåtgärder. I denna förordning föreskrivs även enskilda personers rätt till åtkomst, rättelse, radering och korrigerande åtgärder, särskilt rätten till rättsmedel och oberoende myndigheters tillsyn av uppgiftsbehandlingen. Ytterligare skyddsåtgärder införs genom denna förordning för att täcka de specifika behoven hos de nya uppgiftskategorier som kommer att behandlas av VIS. Denna förordning är därför förenlig med de grundläggande rättigheterna och de principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, särskilt rätten till människans värdighet, rätten till frihet och säkerhet, respekten för privatlivet och familjelivet, skyddet av personuppgifter, rätten till asyl och skyddet av principen om *non-refoulement* och skyddet vid avlägsnande, utvisning och utlämning, rätten till icke-diskriminering, barnets rättigheter och rätten till ett effektivt rättsmedel.
- (59) I enlighet med artiklarna 1 och 2 i protokoll nr 22 om Danmarks ställning, fogat till EU-fördraget och EUF-fördraget, deltar Danmark inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Danmark. Eftersom denna förordning är en utveckling av Schengenregelverket ska Danmark, i enlighet med artikel 4 i det protokollet, inom sex månader efter det att rådet har beslutat om denna förordning, besluta huruvida landet ska genomföra den i sin nationella lagstiftning.

⁽²⁰⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77).

- (60) Denna förordning utgör en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket i vilka Irland inte deltar i enlighet med rådets beslut 2002/192/EG⁽²¹⁾. Irland deltar därför inte i antagandet av denna förordning, som inte är bindande för eller tillämplig på Irland.
- (61) När det gäller Island och Norge utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket⁽²²⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A, B, C och F i rådets beslut 1999/437/EG⁽²³⁾.
- (62) När det gäller Schweiz utgör denna förordning, i enlighet med avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket⁽²⁴⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A, B, C och F i beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2008/146/EG⁽²⁵⁾ och med artikel 3 i rådets beslut 2008/149/RIF⁽²⁶⁾.
- (63) När det gäller Liechtenstein utgör denna förordning, i enlighet med protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, en utveckling av de bestämmelser i Schengenregelverket⁽²⁷⁾ som omfattas av det område som avses i artikel 1 A, B, C och F i rådets beslut 1999/437/EG jämförd med artikel 3 i rådets beslut 2011/350/EU⁽²⁸⁾ och med artikel 3 i rådets beslut 2011/349/EU⁽²⁹⁾.
- (64) När det gäller Cypern, Bulgarien, Rumänien och Kroatien utgör bestämmelserna i denna förordning bestämmelser som utvecklar Schengenregelverket eller som på annat sätt har samband med detta i den mening som avses i artikel 3.2 i 2003 års anslutningsakt, artikel 4.2 i 2005 års anslutningsakt jämförd med rådets beslut (EU) 2017/1908⁽³⁰⁾ samt artikel 4.2 i 2011 års anslutningsakt.

⁽²¹⁾ Rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket (EGT L 64, 7.3.2002, s. 20).

⁽²²⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽²³⁾ Rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtal som har ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa båda staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EGT L 176, 10.7.1999, s. 31).

⁽²⁴⁾ EUT L 53, 27.2.2008, s. 52.

⁽²⁵⁾ Rådets beslut 2008/146/EG av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska gemenskapens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 1).

⁽²⁶⁾ Rådets beslut 2008/149/RIF av den 28 januari 2008 om ingående på Europeiska unionens vägnar av avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket (EUT L 53, 27.2.2008, s. 50).

⁽²⁷⁾ EUT L 160, 18.6.2011, s. 21.

⁽²⁸⁾ Rådets beslut 2011/350/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, om avskaffande av kontroller vid de inre gränserna och om personers rörlighet (EUT L 160, 18.6.2011, s. 19).

⁽²⁹⁾ Rådets beslut 2011/349/EU av den 7 mars 2011 om ingående på Europeiska unionens vägnar av protokollet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen, Schweiziska edsförbundet och Furstendömet Liechtenstein om Furstendömet Liechtensteins anslutning till avtalet mellan Europeiska unionen, Europeiska gemenskapen och Schweiziska edsförbundet om Schweiziska edsförbundets associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket, särskilt om polisamarbete och straffrättsligt samarbete (EUT L 160, 18.6.2011, s. 1).

⁽³⁰⁾ Rådets beslut (EU) 2017/1908 av den 12 oktober 2017 om inledande av tillämpningen av vissa bestämmelser i Schengenregelverket rörande Informationssystemet för viseringar i Republiken Bulgarien och Rumänien (EUT L 269, 19.10.2017, s. 39).

- (65) Beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF bör upphöra att gälla. Hänvisningar till de upphävda besluten ska anses som hänvisningar till förordning (EG) nr 767/2008 och läsas i enlighet med jämförelsetabellerna i bilaga I respektive bilaga II.
- (66) Förordningarna (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 bör ändras.
- (67) Europeiska datatillsynsmannen har hörts i enlighet med artikel 28.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 ⁽³¹⁾ och avgav ett yttrande den 12 december 2018 ⁽³²⁾.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Ändringar av förordning (EG) nr 767/2008

Förordning (EG) nr 767/2008 ska ändras på följande sätt:

1. Titeln ska ersättas med följande:

”Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om Informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd (VIS-förordningen)”.

2. Artikel 1 ska ändras på följande sätt:

- a) Första stycket ska ersättas med följande:

”Genom denna förordning inrättas Informationssystemet för viseringar (VIS) och häri anges ändamålet, funktionen och ansvarsfördelningen för systemet. I förordningen fastställs villkor och förfaranden för utbyte mellan medlemsstaterna av uppgifter om ansökningar om viseringar för kortare vistelse och beslut som fattats om dessa ansökningar, inbegripet beslut om huruvida viseringen ska upphävas, återkallas eller förlängas, i syfte att underlätta prövningen av sådana ansökningar och beslut om dessa.”

- b) Följande stycke ska införas efter första stycket:

”I denna förordning fastställs också förfaranden för utbyte av information mellan medlemsstaterna vad gäller viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, inbegripet vad gäller vissa beslut om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd.”

3. Artikel 2 ska ersättas med följande:

”Artikel 2

Syftet med VIS

1. Syftet med VIS är att förbättra genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken för kortare vistelser, det konsulära samarbetet och samrådet mellan viseringsmyndigheter genom att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna om ansökningar och de beslut som fattas om dessa, för att

- a) underlätta viseringsansökningsförfarandet,
- b) förebygga kringgående av kriterierna för att avgöra vilken medlemsstat som har ansvaret för att pröva viseringsansökan,
- c) underlätta kampen mot bedrägeri,
- d) underlätta kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium,

⁽³¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 45/2001 av den 18 december 2000 om skydd för enskilda då gemenskapsinstitutionerna och gemenskapsorganen behandlar personuppgifter och om den fria rörligheten för sådana uppgifter (EGT L 8, 12.1.2001, s. 1).

⁽³²⁾ EUT C 50, 8.2.2019, s. 4.

- e) bistå vid identifiering och återvändande av personer som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium,
 - f) bistå vid identifieringen av personer under särskilda omständigheter enligt artikel 22p,
 - g) underlätta tillämpningen av Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 * och Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU **,
 - h) bidra till att förebygga, förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott,
 - i) bidra till att förebygga hot mot någon av medlemsstaternas inre säkerhet,
 - j) bidra till en korrekt identifiering av personer,
 - k) stödja målen för Schengens informationssystem (SIS) avseende registreringar om tredjelandsmedborgare som har nekats inresa, personer som är efterlysta för att gripas, överlämnas eller utlämnas, försvunna personer eller sårbara personer, personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande samt personer som är registrerade för diskreta kontroller, undersökningskontroller eller särskilda kontroller.
2. När det gäller viseringar för längre vistelser och uppehållstillstånd ska VIS ha till syfte att underlätta utbytet av uppgifter mellan medlemsstaterna om ansökningar och beslut om dessa, för att
- a) stödja en hög säkerhetsnivå i samtliga medlemsstater genom att bidra till bedömningen av huruvida en sökande eller en innehavare av en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan,
 - b) underlätta kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna och inom medlemsstaternas territorium,
 - c) bistå vid identifiering och återvändande av personer som inte, eller inte längre, uppfyller villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium,
 - d) bidra till att förebygga, förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott,
 - e) bidra till en korrekt identifiering av personer,
 - f) bistå vid identifiering av personer under särskilda omständigheter enligt artikel 22p,
 - g) underlätta tillämpningen av förordning (EU) nr 604/2013 och direktiv 2013/32/EU,
 - h) stödja målen för SIS avseende registreringar om tredjelandsmedborgare som har nekats inresa, personer som är efterlysta för att gripas, överlämnas eller utlämnas, försvunna personer eller sårbara personer, personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande samt personer som är registrerade för diskreta kontroller, undersökningskontroller eller särskilda kontroller.

Artikel 2a

Struktur

1. VIS ska vara baserat på en centraliserad struktur och bestå av
 - a) den gemensamma databas för identitetsuppgifter (CIR) som inrättats genom artikel 17.1 i förordning (EU) 2019/817,
 - b) ett centralt informationssystem (*VIS centrala system*),
 - c) enhetliga nationella gränssnitt i varje medlemsstat som bygger på gemensamma tekniska specifikationer och är identiska för samtliga medlemsstater samt möjliggör anslutning av VIS centrala system till medlemsstaternas nationella infrastrukturer,
 - d) en kommunikationsinfrastruktur mellan VIS centrala system och de enhetliga nationella gränssnitten,
 - e) en säker kommunikationskanal mellan VIS centrala system och in- och utresesystemets centrala system,

- f) en säker kommunikationsinfrastruktur mellan VIS centrala system och
 - i) de centrala infrastrukturerna för den europeiska sökportal (ESP) som inrättats genom artikel 6 i förordning (EU) 2019/817,
 - ii) den gemensamma biometriska matchningstjänst som inrättats genom artikel 12 i förordning (EU) 2019/817,
 - iii) CIR, och
 - iv) den detektor för multipla identiteter som inrättats genom artikel 25 i förordning (EU) 2019/817,
- g) en mekanism för samråd om ansökningar och utbyte av information mellan viseringsmyndigheter (VISMail),
- h) en nätportal för transportörer,
- i) en säker webbtjänst som möjliggör kommunikation mellan VIS centrala system, å ena sidan, och nätportalen för transportörer och de internationella systemen (Interpoldatabaser), å andra sidan,
- j) en databas med uppgifter för rapporterings- och statistikändamål.

VIS centrala system, de enhetliga nationella gränssnitten, webbtjänsten, nätportalen för transportörer och VIS kommunikationsinfrastruktur ska dela och så långt det är tekniskt möjligt återanvända maskinvaru- och programvarukomponenterna från in- och utresesystemets centrala system, de enhetliga nationella gränssnitten för in- och utresesystemet, Etias nätportal för transportörer, in- och utresesystemets webbtjänst respektive in- och utresesystemets kommunikationsinfrastruktur.

2. Det ska finnas minst två enhetliga nationella gränssnitt enligt punkt 1 c för varje medlemsstat, vilka ska utgöra den fysiska förbindelsen mellan medlemsstaterna och VIS fysiska nätverk. Förbindelsen via den kommunikationsinfrastruktur som avses i punkt 1 d ska vara krypterad. De enhetliga nationella gränssnitten ska vara belägna i medlemsstaternas lokaler. De enhetliga nationella gränssnitten får endast användas för ändamål som fastställts i unionslagstiftningsakter.

3. VIS centrala system ska stå för teknisk tillsyn och administration och ha en reserv för VIS centrala system, som kan säkerställa alla funktioner i VIS centrala system om det systemet skulle sluta fungera. VIS centrala system ska vara beläget i Strasbourg (Frankrike) och reserven för VIS centrala system ska vara belägen i Sankt Johann im Pongau (Österrike).

4. Kommunikationsinfrastrukturen ska stödja och bidra till att säkerställa oavbruten tillgänglighet för VIS. Den ska inbegripa redundanser för förbindelserna mellan VIS centrala system och reserven för VIS centrala system och redundanser för förbindelserna mellan varje enhetligt nationellt gränssnitt, å ena sidan, och VIS centrala system och reserven för VIS centrala system, å andra sidan. Kommunikationsinfrastrukturen ska tillhandahålla ett krypterat, virtuellt privat nätverk för VIS-uppgifter och för kommunikation mellan medlemsstaterna och mellan medlemsstaterna och eu-Lisa.

5. eu-Lisa ska genomföra tekniska lösningar för att säkerställa oavbruten tillgänglighet för VIS, antingen genom samtidig drift av VIS centrala system och reserven för VIS centrala system – under förutsättning att reserven för VIS centrala system bibehåller kapaciteten att säkerställa driften av VIS om VIS centrala system skulle sluta fungera – eller genom duplicering av systemet eller dess komponenter.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös person har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 29.6.2013, s. 31).

** Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 29.6.2013, s. 60)."

4. Artikel 3 ska utgå.

5. Artikel 4 ska ändras på följande sätt:

a) Leden 3, 4 och 5 ska ersättas med följande:

”3. *viseringsmyndigheter*: de myndigheter i varje medlemsstat som är ansvariga för att behandla och fatta beslut om viseringsansökningar eller för att fatta beslut om huruvida viseringar ska upphävas, återkallas eller förlängas, inbegripet de centrala viseringsmyndigheterna och de myndigheter som ansvarar för att utfärda viseringar vid gränsen.

3a. *utsedd myndighet*: en myndighet som har utsetts av en medlemsstat enligt artikel 22l.1 som ansvarig för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott.

3b. *utsedd VIS-myndighet*: en myndighet som har utsetts av en medlemsstat enligt artikel 9d.1 som ansvarig för manuell verifiering och uppföljningsåtgärder avseende träffar enligt den punkten.

3c. *Etias centralenhet*: den enhet som inrättats inom Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 *.

4. *ansökningsformulär*: det harmoniserade ansökningsformuläret för Schengenvisering i bilaga I till förordning (EG) nr 810/2009.

5. *sökande*: en person som har lämnat in en ansökan om visering, visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).”

b) Leden 12, 13 och 14 ska ersättas med följande:

”12. *VIS-uppgifter*: alla uppgifter som lagras i VIS centrala system och i CIR i enlighet med artiklarna 9–14 och 22a–22f.

13. *identitetsuppgifter*: de uppgifter som avses i artiklarna 9.4 a och aa samt 22a.1 d.

14. *fingeravtrycksuppgifter*: VIS-uppgifter om fingeravtryck.

15. *ansiktsbild*: en digital bild av ansiktet.

16. *träff*: förekomsten av en motsvarighet som fastställts genom en automatisk jämförelse av personuppgifter som har registrerats i en ansökningsakt i VIS med de särskilda riskindikatorer som avses i artikel 9j eller med personuppgifter som finns i en post, akt eller registrering i VIS, ett annat EU-informationssystem som avses i artikel 9a eller 22b (EU-informationssystem), i Europoluppgifter eller i Interpoldatabaser där VIS gör en sökning.

17. *Europoluppgifter*: personuppgifter som behandlas av Europol för det syfte som avses i artikel 18.2 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 *.

18. *uppehållstillstånd*: ett uppehållstillstånd som utfärdas av en medlemsstat i enlighet med den enhetliga utformning som fastställs i rådets förordning (EG) nr 1030/2002 ** och en handling som avses i artikel 2.16 b i förordning (EU) 2016/399.

19. *visering för längre vistelse*: ett tillstånd som utfärdas av en medlemsstat i enlighet med artikel 18 i Schengenkonventionen.

20. *tillsynsmyndigheter*: den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 *** samt den tillsynsmyndighet som avses i artikel 41 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 ****.

21. *brottbekämpning*: förebyggande, förhindrande, upptäckt eller utredning av terroristbrott eller andra grova brott.
22. *terroristbrott*: något av de brott enligt nationell rätt som avses i artiklarna 3–14 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 **** eller, för de medlemsstater som inte är bundna av det direktivet, de brott enligt nationell rätt som är likvärdiga med ett av de brotten.
23. *grovt brott*: ett brott som motsvarar eller är likvärdigt med ett av de brott som avses i artikel 2.2 i rådets rambeslut 2002/584/RIF ***** om det enligt nationell rätt kan bestraffas med fängelse eller annan frihetsberövande åtgärd för en maximal tidsperiod på minst tre år.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/794 av den 11 maj 2016 om Europeiska unionens byrå för samarbete inom brottbekämpning (Europol) och om ersättande och upphävande av rådets beslut 2009/371/RIF, 2009/934/RIF, 2009/935/RIF, 2009/936/RIF och 2009/968/RIF (EUT L 135, 24.5.2016, s. 53).

** Rådets förordning (EG) nr 1030/2002 av den 13 juni 2002 om en enhetlig utformning av uppehållstillstånd för medborgare i tredjeland (EGT L 157, 15.6.2002, s. 1).

*** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/679 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 4.5.2016, s. 1).

**** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2016/680 av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behöriga myndigheters behandling av personuppgifter för att förebygga, förhindra, utreda, avslöja eller lagföra brott eller verkställa straffrättsliga påföljder, och det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av rådets rambeslut 2008/977/RIF (EUT L 119, 4.5.2016, s. 89).

***** Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2017/541 av den 15 mars 2017 om bekämpande av terrorism, om ersättande av rådets rambeslut 2002/475/RIF och om ändring av rådets beslut 2005/671/RIF (EUT L 88, 31.3.2017, s. 6).

***** Rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 18.7.2002, s. 1).”

6. Artiklarna 5 och 6 ska ersättas med följande:

“Artikel 5

Uppgiftskategorier

1. Endast följande uppgiftskategorier ska registreras i VIS:

a) Alfnumeriska uppgifter

i) om viseringssökanden och om begärda, utfärdade, nekade, upphävda, återkallade eller förlängda viseringar enligt artiklarna 9.1–9.4 och 10–14,

ii) om sökanden av visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd och om begärda, utfärdade, nekade, återtagna, återkallade, upphävda, förlängda eller förnyade viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd enligt artiklarna 22a och 22c–22f,

iii) om de träffar som avses i artiklarna 9a och 22b samt de motiverade yttranden som avses i artiklarna 9e, 9g och 22b.

b) Ansiktsbilder enligt artiklarna 9.5 och 22a.1 j.

c) Fingeravtrycksuppgifter enligt artiklarna 9.6 och 22a.1 k.

ca) De skannade kopior av sidan med personuppgifter i resehandlingen som avses i artiklarna 9.7 och 22a.1 h.

d) Länkar till andra ansökningar som avses i artiklarna 8.3, 8.4 och 22a.4.

- 1a. CIR ska innehålla de uppgifter som avses i artiklarna 9.4 a–ca, 9.5 och 9.6 samt 22a.1 d–g, j och k. De återstående VIS-uppgifterna ska lagras i VIS centrala system.
- 1b. Verifiering och identifiering i VIS med en ansiktsbild ska vara möjliga endast mot ansiktsbilder som finns registrerade i VIS med angivelse om att ansiktsbilden tagits på plats vid inlämning av ansökan i enlighet med artiklarna 9.5 och 22a.1 j.
2. Utan att det påverkar registreringen av uppgiftsbehandling enligt artikel 34 ska de meddelanden som översänds av VISMail i enlighet med artiklarna 16, 24.2 och 25.2 inte registreras i VIS.

Artikel 5a

Förteckning över erkända resehandlingar

1. Den förteckning över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas, vilken återfinns i Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU *, ska integreras i VIS.
2. VIS ska tillhandahålla en funktion för centraliserad förvaltning av förteckningen över erkända resehandlingar och av underrättelsen om erkännande eller icke-erkännande av förtecknade resehandlingar enligt artikel 4 i beslut nr 1105/2011/EU.
3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser om förvaltning av den funktion som avses i punkt 2 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

Artikel 6

Åtkomst till systemet för att föra in, ändra, radera och inhämta uppgifter

1. Åtkomst till VIS för att föra in, ändra eller radera de uppgifter som avses i artikel 5.1 ska uteslutande vara förbehållet vederbörligen bemyndigad personal vid viseringsmyndigheterna samt de myndigheter som är behöriga att uppta eller besluta om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd i enlighet med artiklarna 22a–22f. Antalet vederbörligen bemyndigade bland personalen ska vara begränsat till vad som faktiskt är nödvändigt för deras tjänsteutövning.
2. Åtkomst till VIS för att inhämta uppgifter ska uteslutande förbehållas den vederbörligen bemyndigade personal vid de nationella myndigheter i varje medlemsstat och de unionsorgan som är behöriga för de ändamål som anges i artiklarna 15–22, 22g–22m och 45e i denna förordning samt för de syften som anges i artiklarna 20 och 21 i förordning (EU) 2019/817.

Sådan åtkomst ska endast ges i den utsträckning som uppgifterna är nödvändiga för utförandet av dessa myndigheters och unionsorgans arbetsuppgifter i enlighet med dessa ändamål och ska stå i proportion till de mål som eftersträvas.

- 2a. Genom undantag från bestämmelserna om användning av uppgifter i kapitlen II, III och IIIa får barns fingeravtrycksuppgifter och ansiktsbilder endast användas för sökningar i VIS samt, vid en träff, ges åtkomst till endast för att verifiera barnets identitet
 - a) inom ramen för viseringsansökningsförfarandet i enlighet med artikel 15, eller
 - b) vid de yttre gränserna eller inom medlemsstaternas territorium i enlighet med artikel 18, 19 eller 20 eller artikel 22g, 22h eller 22i.

Om en sökning med alfanumeriska uppgifter inte kan genomföras på grund av att resehandling saknas, får barns fingeravtrycksuppgifter även användas för sökningar i VIS inom ramen för asylförfarandet i enlighet med artikel 21, 22, 22j eller 22k.

- 2b. Genom undantag från bestämmelserna om användning av uppgifter i artikel 22h ska – när det gäller personer som i tio år eller mer oavbrutet har innehaft giltiga uppehållstillstånd som har registrerats i VIS – de myndigheter som är behöriga att utföra kontroller inom medlemsstaternas territorium endast ha åtkomst till VIS för inhämtande av de uppgifter som avses i artikel 22c d, e och f samt statusinformation för uppehållstillståndet.

- 2c. Genom undantag från bestämmelserna om användning av uppgifter i artikel 22i ska – när det gäller personer som i tio år eller mer oavbrutet har innehaft giltiga uppehållstillstånd som har registrerats i VIS – de myndigheter som är behöriga att utföra kontroller inom medlemsstaternas territorium endast ha åtkomst till VIS för inhämtande av de uppgifter som avses i artikel 22c d, e och f samt statusinformation för uppehållstillståndet. Om personen inte visar upp en giltig resehandling eller det råder tvivel om den uppvisade resehandlingens äkthet eller verifieringen enligt artikel 22h har misslyckats, ska de behöriga myndigheterna även ha åtkomst till VIS för inhämtande av de uppgifter som avses i artikel 22a.1 d–g och i.
- 2d. Genom undantag från bestämmelserna om användning av uppgifter i artiklarna 22j och 22k ska de behöriga asylmyndigheterna inte ha åtkomst till VIS-uppgifter för personer som i tio år eller mer oavbrutet har innehaft giltiga uppehållstillstånd som har registrerats i VIS i enlighet med kapitel IIIa.
- 2e. Genom undantag från bestämmelserna om användning av uppgifter i kapitel IIIb ska medlemsstaternas utsedda myndigheter och Europol inte ha åtkomst till VIS-uppgifter för personer som i tio år eller mer oavbrutet har innehaft giltiga uppehållstillstånd som har registrerats i VIS i enlighet med kapitel IIIa.
- 2f. Genom undantag från bestämmelserna om användning av uppgifter i artiklarna 45e och 45f ska medlemmarna i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna – med undantag för gränsförvaltningsenheterna – inte ha åtkomst till VIS-uppgifter för personer som i tio år eller mer oavbrutet har innehaft giltiga uppehållstillstånd som har registrerats i VIS i enlighet med kapitel IIIa.

3. Varje medlemsstat ska utse de behöriga myndigheter vilkas vederbörligen bemyndigade personal ska ha åtkomst till VIS för att föra in, ändra, radera eller inhämta VIS-uppgifter. Varje medlemsstat ska utan dröjsmål översända en förteckning över dessa myndigheter till kommissionen och eu-Lisa i enlighet med artikel 45b. I den förteckningen ska det anges för vilket ändamål varje myndighet får behandla VIS-uppgifter. Varje medlemsstat får när som helst ändra eller ersätta den förteckning som den har översänt och ska underrätta kommissionen och eu-Lisa om detta.

De myndigheter som har rätt att söka i eller få åtkomst till VIS i syfte att förebygga, förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott ska utses i enlighet med kapitel IIIb.

4. Förutom de meddelanden som omnämns i punkt 3 ska varje medlemsstat utan dröjsmål till eu-Lisa översända en förteckning över de operativa enheter hos de nationella behöriga myndigheterna som vid tillämpning av denna förordning har åtkomst till VIS. I förteckningen ska anges för vilket ändamål varje operativ enhet ska ha åtkomst till VIS-uppgifter. VIS ska tillhandahålla en funktion för centraliserad förvaltning av dessa förteckningar.

5. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser om förvaltning av funktionen för centraliserad förvaltning av den förteckning som avses i punkt 3 i denna artikel. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

* Europaparlamentets och rådets beslut nr 1105/2011/EU av den 25 oktober 2011 om förteckningen över resehandlingar som möjliggör passage av de yttre gränserna och i vilka en visering kan införas samt om införandet av en mekanism för upprättande av denna förteckning (EUT L 287, 4.11.2011, s. 9).”

7. Artikel 7.2 ska ersättas med följande:

”2. Varje behörig myndighet ska säkerställa att behandlingen av personuppgifter i VIS inte leder till att sökande eller innehavare av viseringar, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd diskrimineras på grund av kön, ras, hudfärg, etniskt eller socialt ursprung, genetiska särdrag, språk, religion eller övertygelse, politiska eller andra åsikter, tillhörighet till en nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning.

Vid behandling av personuppgifter i VIS ska varje behörig myndighet fullt ut respektera människovärdet samt de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, inbegripet rätten till respekt för privatlivet och skydd av personuppgifter.

Särskild hänsyn ska tas till barn, äldre och personer med funktionsnedsättning.

3. Medlemsstaterna ska sätta barnets bästa i främsta rummet vid alla förfaranden enligt denna förordning i enlighet med de garantier som anges i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter.

Hänsyn ska tas till barnets välfärd, trygghet och säkerhet, särskilt om det finns risk för att barnet kan vara offer för människohandel. Hänsyn ska även tas till barnets åsikter, med beaktande i lämplig grad av barnets ålder och mognad.”

8. Titeln på kapitel II ska ersättas med följande:

”VISERINGSMYNDIGHETERNAS INFÖRANDE OCH ANVÄNDNING AV UPPGIFTER OM VISERINGAR”.

9. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. När ansökan kan tas upp till prövning enligt artikel 19 i förordning (EG) nr 810/2009 ska viseringsmyndigheten inom tre arbetsdagar upprätta en ansökningsakt genom att i VIS föra in de uppgifter som avses i artikel 9, i den mån sökanden måste lämna dessa uppgifter.”

b) Punkt 5 ska ersättas med följande:

”5. Om vissa uppgifter inte måste lämnas av rättsliga skäl eller om de inte kan lämnas, ska de särskilda datafälten markeras som ”inte tillämpliga”. Om det saknas fingeravtryck ska detta anges med ”VIS 0”; systemet ska dessutom tillåta att åtskillnad görs mellan fall enligt artikel 13.7 a–e i förordning (EG) nr 810/2009.

6. Vid upprättande av ansökningsakten i enlighet med de förfaranden som avses i punkterna 1–5 i denna artikel ska VIS automatiskt inleda sökningar enligt artikel 9a och tillhandahålla resultat. Den behöriga viseringsmyndigheten ska söka i VIS för att pröva ansökan i enlighet med artikel 15.”

10. Artikel 9 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:

i) Leden a–ca ska ersättas med följande:

”a) Efternamn (familjenamn); förnamn; födelsedatum; nuvarande medborgarskap; kön.

aa) Efternamn vid födseln (tidigare efternamn); födelseort och födelse land; medborgarskap vid födseln.

b) Resehandlingens typ och nummer.

c) Resehandlingens sista giltighetsdag.

ca) Det land som utfärdade resehandlingen och dagen för utfärdandet.”

ii) Led l ska ersättas med följande:

”l) Nuvarande sysselsättning (yrkesgrupp) och arbetsgivare; för studerande: utbildningsanstaltens namn.”

iii) Följande led ska läggas till:

"n) I förekommande fall, det faktum att sökanden ansöker i egenskap av familjemedlem till en unionsmedborgare som omfattas av Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG * eller till en tredjelandsmedborgare som åtnjuter en rätt till fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt en överenskommelse mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan.

* Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (EUT L 158, 30.4.2004, s. 77)."

b) Punkterna 5 och 6 ska ersättas med följande:

"5. En ansiktsbild av sökanden i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 810/2009, med angivande av huruvida ansiktsbilden har tagits på plats vid inlämnandet av ansökan.

6. Sökandens fingeravtryck i enlighet med artikel 13 i förordning (EG) nr 810/2009.

7. En skannad kopia av sidan med personuppgifter i resehandlingen."

c) Följande stycken ska läggas till:

"Sökanden ska ange sin nuvarande sysselsättning (yrkesgrupp) i en på förhand fastställd förteckning.

Kommissionen ska anta delegerade akter i enlighet med artikel 48a för att upprätta denna på förhand fastställda förteckning över sysselsättningar (yrkesgrupper)."

11. Följande artiklar ska införas:

"Artikel 9a

Sökningar i andra informationssystem och databaser

1. Ansökningsakterna ska behandlas automatiskt av VIS för att identifiera träffar i enlighet med denna artikel. VIS ska pröva varje ansökningsakt individuellt.

2. När en ansökningsakt upprättas ska VIS – genom att utföra en automatisk sökning mot den förteckning över erkända resehandlingar som avses i artikel 5a i denna förordning – kontrollera om den resehandling som är kopplad till ansökan är erkänd i enlighet med beslut nr 1105/2011/EU och tillhandahålla ett resultat. Om sökningen visar att resehandlingen inte är erkänd av en eller flera medlemsstater, ska artikel 25.3 i förordning (EG) nr 810/2009 tillämpas vid utfärdande av visering.

3. För de kontroller som föreskrivs i artikel 21.1, 21.3 a, c och d samt 21.4 i förordning (EG) nr 810/2009 och för det syfte som avses i artikel 2.1 k i den här förordningen ska VIS med hjälp av ESP inleda en sökning för att jämföra de relevanta uppgifter som avses i artikel 9.4, 9.5 och 9.6 i den här förordningen med de uppgifter som finns i en post, akt eller registrering i

a) SIS,

b) in- och utresesystemet,

c) EU-systemet för reseuppgifter och resetillstånd (Etias), inbegripet Etias bevakningslista som avses i artikel 34 i förordning (EU) 2018/1240 (Etias bevakningslista),

d) Eurodac,

e) det europeiska informationssystemet för utbyte av uppgifter ur kriminalregister avseende tredjelandsmedborgare (Ecris-TCN),

- f) Europoluppgifterna,
- g) Interpols databas över stulna och förkomna resehandlingar (Interpol SLTD), och
- h) Interpols databas för resehandlingar som är föremål för ett meddelande (Interpol TDAWN).

Jämförelsen ska göras med både alfanumeriska och biometriska uppgifter, såvida inte det informationssystem eller den databas där sökning görs innehåller endast en av dessa uppgiftskategorier.

4. VIS ska särskilt verifiera följande:

- a) När det gäller SIS, huruvida
 - i) den resehandling som använts för ansökan motsvarar en förkommen, stulen, förskingrad eller ogiltigförklarad resehandling,
 - ii) sökanden är föremål för en registrering om nekad inresa och vistelse,
 - iii) sökanden är föremål för en registrering om återvändande,
 - iv) sökanden är föremål för en registrering om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas enligt en europeisk arresteringsorder eller som är efterlysta för att gripas i syfte att utlämnas,
 - v) sökanden är föremål för en registrering om försvunna personer eller sårbara personer som behöver hindras från att resa,
 - vi) sökanden är föremål för en registrering om personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande,
 - vii) sökanden eller resehandlingen är föremål för en registrering om personer eller föremål som omfattas av diskreta kontroller, undersökningskontroller eller särskilda kontroller.
- b) När det gäller in- och utresesystemet, huruvida
 - i) sökanden för närvarande är registrerad som en person som har överskridit den tillåtna vistelsen eller tidigare har registrerats som en person som har överskridit den tillåtna vistelsen i in- och utresesystemet,
 - ii) sökanden är registrerad som en person som har nekats inresa i in- och utresesystemet,
 - iii) sökandens planerade vistelse kommer att överskrida den maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium, oberoende av eventuella vistelser som tillåts genom nationell visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd,
- c) När det gäller Etias, huruvida
 - i) sökanden är en person för vilken ett utfärdat, nekat, ogiltigförklarat eller återkallat resetillstånd är registrerat i Etias eller sökandens resehandling motsvarar ett sådant utfärdat, nekat, ogiltigförklarat eller återkallat resetillstånd,
 - ii) de uppgifter som ingår i ansökan motsvarar uppgifter som finns i Etias bevakningslista.
- d) När det gäller Eurodac, huruvida sökanden är registrerad i den databasen.
- e) När det gäller Ecris-TCN, huruvida sökanden motsvarar en person vars uppgifter har registrerats i det systemet under de föregående 25 åren såvitt avser fällande domar för terroristbrott eller under de föregående 15 åren såvitt avser fällande domar för andra grova brott.
- f) När det gäller Europoluppgifter, huruvida uppgifterna i ansökan motsvarar uppgifter registrerade i Europoluppgifter.
- g) När det gäller Interpoldatabaser, huruvida
 - i) den resehandling som har använts för ansökan motsvarar en resehandling som har anmälts som förkommen, stulen eller ogiltig i Interpol SLTD,
 - ii) den resehandling som har använts för ansökan motsvarar en resehandling som har registrerats i en akt i Interpol TDAWN,

5. Sökningar i SIS-registreringar avseende försvunna personer eller sårbara personer, personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande samt personer eller föremål som är registrerade för diskreta kontroller, undersökningskontroller eller särskilda kontroller ska endast göras i det syfte som avses i artikel 2.1 k.

6. När det gäller Interpol SLTD och Interpol TDawn ska varje sökning eller verifiering göras på ett sådant sätt att ingen information avslöjas för Interpol-registreringens ägare. Om det krav som föreskrivs i denna punkt inte är uppfyllt, ska VIS inte göra några sökningar i Interpoldatabaser.

7. När det gäller Europoluppgifter ska den automatiska behandlingen motta den lämpliga underrättelsen i enlighet med artikel 21.1b andra stycket i förordning (EU) 2016/794.

8. En träff ska genereras om alla eller vissa av uppgifterna i den ansökningsakt som används för sökningen helt eller delvis motsvarar de uppgifter som finns i en post, registrering eller akt i de informationssystem eller databaser som avses i punkt 3. I den manual som avses i artikel 9h.2 ska delvis motsvarighet definieras, inbegripet graden av sannolikhet i syfte att begränsa antalet falska träffar.

9. Om den automatiska jämförelse som avses i punkt 3 ger en träff avseende punkt 4 a i, ii och iii, b, c i, d och g i ska VIS till ansökningsakten föga en hänvisning till en sådan träff och, när så är relevant, de medlemsstater som förde in eller tillhandahöll de uppgifter som gav upphov till träffen.

10. Om den automatiska jämförelse som avses i punkt 3 ger en träff avseende punkt 4 a iv, c ii, e, f och g ii ska VIS i ansökningsakten endast ange att ytterligare verifiering krävs.

I händelser av träffar enligt punkt 4 a iv, e, f och g ii ska VIS skicka en automatisk underrättelse om sådana träffar till den utsedda VIS-myndigheten i den medlemsstat som behandlar ansökan. En sådan automatisk underrättelse ska innehålla de uppgifter som registrerats i ansökningsakten i enlighet med artikel 9.4, 9.5 och 9.6.

I händelse av träffar enligt punkt 4 c ii ska VIS skicka en automatisk underrättelse om sådana träffar till den nationella Etias-enheten i den medlemsstat som förde in uppgifterna eller – om uppgifterna fördes in av Europol – till den nationella Etias-enheten i den medlemsstat som behandlar ansökan. Denna automatiska underrättelse ska innehålla de uppgifter som registrerats i ansökningsakten i enlighet med artikel 9.4.

11. Om den automatiska jämförelse som avses i punkt 3 ger en träff avseende punkt 4 a v, vi och vii, ska VIS varken registrera träffen i ansökningsakten eller ange i ansökningsakten att ytterligare verifiering krävs.

12. Det unika referensnumret för den uppgiftspost som har genererat en träff ska bevaras i ansökningsakten med tanke på loggar, rapportering och statistik i enlighet med artiklarna 34 och 45a.

13. VIS ska jämföra de relevanta uppgifter som avses i artikel 9.4 a, aa, g, h, j, k och l med de särskilda riskindikatorer som avses i artikel 9j.

Artikel 9b

Särskilda bestämmelser för familjemedlemmar till unionsmedborgare eller till andra tredjelandsmedborgare som åtnjuter rätt till fri rörlighet enligt unionsrätten

1. När det gäller en tredjelandsmedborgare som är familjemedlem till en unionsmedborgare som omfattas av direktiv 2004/38/EG eller till en tredjelandsmedborgare som åtnjuter en rätt till fri rörlighet som är likvärdig med unionsmedborgarnas enligt en överenskommelse mellan unionen och dess medlemsstater, å ena sidan, och ett tredjeland, å andra sidan, ska de automatiska sökningarna enligt artikel 9a.3 utföras enbart i syfte att kontrollera att det inte finns några faktiska indikationer eller rimliga skäl grundade på faktiska indikationer som tyder på att personens närvaro på medlemsstaternas territorium innebär en säkerhetsrisk eller en hög epidemisk risk i enlighet med direktiv 2004/38/EG.

2. VIS ska inte verifiera

a) huruvida sökanden för närvarande har rapporterats vara en person som har överskridit den tillåtna vistelsen eller om det tidigare till följd av en sökning i in- och utresesystemet har rapporterats att sökanden har överskridit den tillåtna vistelsen,

b) huruvida sökanden motsvarar en person vars uppgifter har registrerats i Eurodac.

3. Om den automatiska behandlingen enligt artikel 9a.3 i denna förordning har gett en träff som motsvarar en registrering om nekad inresa och vistelse som avses i artikel 24 i förordning (EU) nr 2018/1861, ska viseringsmyndigheten kontrollera grunden för det beslut som ledde till att denna registrering fördes in i SIS. Om denna grund är kopplad till en risk för olaglig invandring, ska registreringen inte beaktas vid bedömningen av ansökan. Viseringsmyndigheten ska gå vidare i enlighet med artikel 26.2 i förordning (EU) 2018/1861.

4. De särskilda riskindikatorer som grundas på en risk för olaglig invandring och som fastställs enligt artikel 9j ska inte tillämpas.

Artikel 9c

Behöriga viseringsmyndigheters manuella verifiering och uppföljningsåtgärder avseende träffar

1. En träff enligt artikel 9a.9 ska verifieras manuellt av den behöriga viseringsmyndigheten i den medlemsstat som behandlar viseringsansökan.

2. I syfte att göra en manuell verifiering enligt punkt 1 i denna artikel ska den behöriga viseringsmyndigheten ha åtkomst till ansökningsakten och eventuella länkade ansökningsakter samt till de träffar som genererats under den automatiska behandlingen enligt artikel 9a.9.

Den behöriga viseringsmyndigheten ska även ha tillfällig åtkomst till de uppgifter i SIS, in- och utresesystemet, Etias, Eurodac eller Interpol SLTD som gav upphov till träffen så länge de verifieringar som avses i denna artikel och prövningen av viseringsansökan varar samt i händelse av ett överklagandeförfarande. Sådan tillfällig åtkomst ska ske i enlighet med de rättsliga instrument som reglerar SIS, in- och utresesystemet, Etias, Eurodac och Interpol SLTD.

3. Den behöriga viseringsmyndigheten ska verifiera om sökandens identitet som registrerats i ansökningsakten motsvarar uppgifterna i något av de informationssystem eller någon av de databaser där sökning görs.

4. Om personuppgifterna i ansökningsakten motsvarar de uppgifter som lagras i det relevanta informationssystemet eller den relevanta databasen ska träffen beaktas vid prövningen av viseringsansökan enligt artikel 21 i förordning (EG) nr 810/2009.

5. Om personuppgifterna i ansökningsakten inte motsvarar de uppgifter som lagras i det relevanta informationssystemet eller den relevanta databasen ska den behöriga viseringsmyndigheten i ansökningsakten radera den felaktiga träffen.

6. Om den automatiska jämförelsen enligt artikel 9a.13 i denna förordning ger en träff, ska den behöriga viseringsmyndigheten bedöma säkerhetsrisken, risken för olaglig invandring eller den höga epidemirisken och beakta dessa vid prövningen av en viseringsansökan enligt artikel 21 i förordning (EG) nr 810/2009. Den behöriga viseringsmyndigheten får under inga omständigheter fatta beslut automatiskt på grundval av en träff baserad på särskilda riskindikatorer. Den behöriga viseringsmyndigheten ska i samtliga fall göra en individuell bedömning av säkerhetsrisken, risken för olaglig invandring och den höga epidemirisken.

Artikel 9d

Manuell verifiering av träffar som görs av utsedda VIS-myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse en myndighet (*utsedd VIS-myndighet*) för manuell verifiering och uppföljningsåtgärder avseende träffar enligt artikel 9a.4 a iv-vii, e, f och g ii. Medlemsstaterna får utse fler än en myndighet till utsedd VIS-myndighet. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och eu-Lisa om den utsedda VIS-myndigheten.

Om medlemsstaterna väljer att utse Sirenekontoret till utsedd VIS-myndighet, ska de avsätta tillräckliga ytterligare resurser för att Sirenekontoret ska kunna fullgöra de uppgifter som enligt denna förordning anförtros den utsedda VIS-myndigheten.

2. Den utsedda VIS-myndigheten ska vara verksam åtminstone under normal arbetstid. Den ska ha tillfällig åtkomst – så länge de verifieringar som avses i denna artikel samt artikel 9g varar – till de uppgifter som är registrerade i ansökningsakten och de uppgifter i SIS, Ecris-TCN, Europoluppgifter eller Interpol TDAWN som gav upphov till träffen.

3. Den utsedda VIS-myndigheten ska inom två arbetsdagar från den av VIS skickade underrättelsen verifiera huruvida sökandens identitet som registrerats i ansökningsakten motsvarar de uppgifter som finns i ett av de informationssystem eller en av de databaser där sökning görs.
4. Om personuppgifterna i ansökningsakten inte motsvarar de uppgifter som lagras i det relevanta informationssystemet eller den relevanta databasen ska den utsedda VIS-myndigheten i ansökningsakten radera noteringen om att ytterligare verifiering krävs.

Artikel 9e

Manuell verifiering och uppföljningsåtgärder avseende träffar i Etias bevakningslista

1. Den nationella Etias-enheten i den medlemsstat som införde uppgifterna i Etias bevakningslista eller – om uppgifterna infördes av Europol – den nationella Etias-enheten i den medlemsstat som behandlar ansökan ska manuellt verifiera och vidta uppföljningsåtgärder avseende träffar enligt artikel 9a.4 c ii.
2. De relevanta nationella Etias-enheterna ska inom två arbetsdagar från den av VIS skickade underrättelsen verifiera huruvida de uppgifter som registrerats i ansökningsakten motsvarar uppgifterna i Etias bevakningslista.
3. Om uppgifterna i ansökningsakten motsvarar uppgifterna i Etias bevakningslista ska den nationella Etias-enheten tillhandahålla ett motiverat yttrande till den centrala viseringsmyndigheten i den medlemsstat som behandlar viseringsansökan om huruvida sökanden utgör en risk för den allmänna säkerheten, vilket ska beaktas vid prövningen av viseringsansökan enligt artikel 21 i förordning (EG) nr 810/2009.
4. Om det var Europol som förde in uppgifterna i Etias bevakningslista, ska den nationella Etias-enheten i den medlemsstat som behandlar ansökan utan dröjsmål begära ett yttrande från Europol för beaktande vid utarbetandet av sitt motiverade yttrande. I detta syfte ska den nationella Etias-enheten skicka de i enlighet med artikel 9.4 i ansökningsakten registrerade uppgifterna till Europol. Europol ska svara inom 60 timmar från dagen för begäran. Om Europol inte svarar inom denna tidsfrist ska det inte anses finnas några skäl att invända mot utfärdandet av viseringen.
5. Den nationella Etias-enheten ska skicka det motiverade yttrandet till den centrala viseringsmyndigheten inom sju kalenderdagar från den underrättelse som skickats av VIS. Om den nationella Etias-enheten inte skickar något motiverat yttrande inom denna tidsfrist ska det inte anses finnas några skäl att invända mot utfärdandet av viseringen.
6. Det motiverade yttrandet ska registreras i ansökningsakten på så sätt att det endast görs åtkomligt för den centrala viseringsmyndigheten i den medlemsstat som behandlar viseringsansökan.
7. Om uppgifterna i ansökningsakten inte motsvarar uppgifterna i Etias bevakningslista, ska den nationella Etias-enheten informera den centrala viseringsmyndigheten i den medlemsstat som behandlar viseringsansökan om detta, och den myndigheten ska i ansökningsakten radera posten om att ytterligare verifiering krävs.

Artikel 9f

Sirenekontorets uppföljningsåtgärder avseende vissa träffar

1. I händelse av träffar enligt artikel 9a.4 a iii–vii och efter manuell verifiering ska den behöriga viseringsmyndigheten eller den utsedda VIS-myndigheten underrätta Sirenekontoret i den medlemsstat som behandlar ansökan om sådana träffar.
2. I händelse av träffar enligt artikel 9a.4 a iii ska Sirenekontoret i den medlemsstat som behandlar ansökan göra följande:
 - a) Om beslutet om återvändande åtföljs av ett inreseförbud, omedelbart informera den registrerande medlemsstaten genom utbyte av tilläggsinformation. Den registrerande medlemsstaten ska omedelbart radera registreringen om återvändande och föra in en registrering om nekad inresa och vistelse enligt artikel 24.1 b i förordning (EU) 2018/1861.
 - b) Om beslutet om återvändande inte åtföljs av ett inreseförbud, omedelbart informera den registrerande medlemsstaten genom utbyte av tilläggsinformation, så att den registrerande medlemsstaten utan dröjsmål kan radera registreringen.

3. I händelse av träffar enligt artikel 9a.4 a iv–vii i denna förordning ska Sirenekontoret i den medlemsstat som behandlar ansökan vidta lämpliga uppföljningsåtgärder i enlighet med förordning (EU) 2018/1862.

Artikel 9g

De utsedda VIS-myndigheternas uppföljningsåtgärder avseende vissa träffar

1. I händelse av verifierade träffar enligt artikel 9a.4 e, f eller g ii ska den utsedda VIS-myndigheten om så krävs vidta lämpliga uppföljningsåtgärder. För det ändamålet ska den när så är lämpligt samråda med Interpols nationella centralbyrå i den medlemsstat som behandlar ansökan, Europol eller den centralmyndighet i den dömande medlemsstaten som utsetts i enlighet med artikel 3.1 i rådets rambeslut 2009/315/RIF*.

2. Den utsedda VIS-myndigheten ska tillhandahålla ett motiverat yttrande till den centrala viseringsmyndigheten i den medlemsstat som behandlar viseringsansökan om huruvida sökanden utgör en risk för den allmänna säkerheten, vilket ska beaktas vid prövningen av viseringsansökan enligt artikel 21 i förordning (EG) nr 810/2009.

3. I händelse av verifierade träffar enligt artikel 9a.4 e i denna förordning, och om den fällande domen har avkunnats innan Ecris-TCN tas i drift i enlighet med artikel 35.4 i förordning (EU) 2019/816, ska den utsedda VIS-myndigheten i det motiverade yttrande som avses i punkt 2 i den här artikeln inte beakta fällande domar för terroristbrott som avkunnades mer än 25 år före dagen för viseringsansökan eller fällande domar för andra allvarliga brott som avkunnades mer än 15 år före dagen för viseringsansökan.

4. Om en träff som verifierats manuellt av den utsedda VIS-myndigheten avser de Europoluppgifter som avses i artikel 9a.4 f, ska den utsedda VIS-myndigheten utan dröjsmål begära ett yttrande från Europol i syfte att utföra sin uppgift enligt punkt 2 i den här artikeln. För det ändamålet ska den utsedda VIS-myndigheten skicka de i enlighet med artikel 9.4, 9.5 och 9.6 i ansökningsakten registrerade uppgifterna till Europol. Europol ska svara inom 60 timmar från dagen för begäran. Om Europol inte svarar inom denna tidsfrist ska det inte anses finnas några skäl att invända mot utfärdandet av viseringen.

5. I händelse av verifierade träffar enligt artikel 9a.4 a iv i denna förordning och efter samråd med Sirenekontoret i den medlemsstat som gjort registreringen ska den utsedda VIS-myndigheten i den medlemsstat som behandlar ansökan tillhandahålla ett motiverat yttrande till den centrala viseringsmyndighet som behandlar viseringsansökan om huruvida sökanden utgör en risk för den allmänna säkerheten, vilket ska beaktas vid prövningen av viseringsansökan enligt artikel 21 i förordning (EG) nr 810/2009.

6. Det motiverade yttrandet ska registreras i ansökningsakten på så sätt att det endast görs åtkomligt för den utsedda VIS-myndighet som avses i artikel 9d i den medlemsstat som behandlar ansökan och för den centrala viseringsmyndigheten i samma medlemsstat.

7. Den utsedda VIS-myndigheten ska skicka det motiverade yttrandet till den centrala viseringsmyndigheten inom sju kalenderdagar från den underrättelse som skickats av VIS. I händelse av verifierade träffar enligt artikel 9a.4 e ska tidsfristen för att skicka det motiverade yttrandet vara tio kalenderdagar. Om den utsedda VIS-myndigheten inte skickar något sådant motiverat yttrande inom denna tidsfrist ska det inte anses finnas några skäl att invända mot utfärdandet av viseringen.

Artikel 9h

Genomförande och manual

1. Vid genomförandet av artiklarna 9a–9g ska eu-Lisa i samarbete med medlemsstaterna och Europol upprätta lämpliga kanaler för de underrättelser och det informationsutbyte som avses i de artiklarna.

2. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 48a för att i en manual fastställa de förfaranden och regler som är nödvändiga för sökningar, verifieringar och bedömningar.

*Artikel 9i***Europols ansvarsområden**

Europol ska anpassa sitt informationssystem för att säkerställa att automatisk behandling av sökningar enligt artiklarna 9a.3 och 22b.2 är möjlig.

*Artikel 9j***Särskilda riskindikatorer**

1. De särskilda riskindikatorerna ska tillämpas som en algoritm som möjliggör profilering enligt definitionen i artikel 4.4 i förordning (EU) 2016/679 genom jämförelse i enlighet med artikel 9a.13 i den här förordningen av de registrerade uppgifterna i en ansökningsakt i VIS med särskilda riskindikatorer fastställda av Etias centralenhet enligt punkt 4 i den här artikeln som tyder på säkerhetsrisker, risk för olaglig invandring eller höga epidemirisker. Etias centralenhet ska föra in de särskilda riskindikatorerna i VIS.

2. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 48a för att ytterligare definiera säkerhetsrisker eller risker för olaglig invandring eller höga epidemirisker på grundval av följande:

- a) Statistik från in- och utresesystemet som tyder på att onormalt många överskridit den tillåtna vistelsen och att onormalt många inresor nekats för en viss grupp av viseringsinnehavare.
- b) Statistik som genererats av VIS i enlighet med artikel 45a och som tyder på att onormalt många viseringsansökningar har avslagits med hänvisning till en säkerhetsrisk, en risk för olaglig invandring eller en hög epidemirisk i samband med en viss grupp av viseringsinnehavare.
- c) Statistik som genererats av VIS i enlighet med artikel 45a samt in- och utresesystemet och som tyder på kopplingar mellan information som samlats in från ansökningsformulär och viseringsinnehavare som överskridit den tillåtna vistelsen eller nekats inresa.
- d) Information som styrkts med sakliga och evidensbaserade uppgifter från medlemsstaterna om särskilda säkerhetsriskindikatorer eller hot som identifierats av en medlemsstat.
- e) Information som styrkts med sakliga och evidensbaserade uppgifter från medlemsstaterna om att onormalt många överskridit den tillåtna vistelsen och att onormalt många inresor nekats för en viss grupp av viseringsinnehavare för en medlemsstat.
- f) Information från medlemsstaterna om särskilda höga epidemirisker och information om epidemiologisk övervakning och riskbedömningar från Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar samt sjukdomsutbrott som rapporterats av Världshälsoorganisationen.

3. Kommissionen ska anta en genomförandeakt för att specificera de risker, enligt definitionen i denna förordning och i den delegerade akt som avses i punkt 2 i denna artikel, på vilka de särskilda riskindikatorer som avses i punkt 4 i denna artikel ska vara baserade. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

De särskilda risker som avses i första stycket i denna punkt ska ses över minst var sjätte månad, och när så är nödvändigt ska en ny genomförandeakt antas av kommissionen i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

4. På grundval av de särskilda risker som fastställts i enlighet med punkt 3 ska Etias centralenhet fastställa en uppsättning särskilda riskindikatorer som består av en kombination av uppgifter som inbegriper en eller flera av följande:

- a) Åldersgrupp, kön, medborgarskap.
- b) Bosättningsland och bosättningsort.
- c) Destinationsmedlemsstater.
- d) Första inresemedlemsstat.
- e) Ändamålet med resan.
- f) Nuvarande sysselsättning (yrkesgrupp).

5. De särskilda riskindikatorerna ska vara riktade och proportionella. De får under inga omständigheter grundas enbart på en persons kön eller ålder eller på information som avslöjar en persons hudfärg, ras, etniska eller sociala ursprung, genetiska särdrag, språk, politiska eller andra åsikter, religiösa eller filosofiska övertygelse, medlemskap i en fackförening, tillhörighet till en nationell minoritet, förmögenhet, börd, funktionsnedsättning eller sexuella läggning.

6. De särskilda riskindikatorerna ska definieras, fastställas, bedömas på förhand, genomföras, utvärderas i efterhand, ses över och raderas av Etias centralenhet efter det att VIS-granskningsnämnden har hörts.

Artikel 9k

VIS-granskningsnämnden

1. En VIS-granskningsnämnd med en rådgivande funktion inrättas härmed inom Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Den ska bestå av en företrädare för den centrala viseringsmyndigheten i varje medlemsstat, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån samt Europol.

2. Etias centralenhet ska samråda med VIS-granskningsnämnden när det gäller definition, fastställande, förhandsbedömning, genomförande, efterhandsutvärdering, översyn och radering av de särskilda riskindikatorer som avses i artikel 9j.

3. VIS-granskningsnämnden ska utfärda yttranden, riktlinjer, rekommendationer och bästa praxis för de ändamål som avses i punkt 2. När VIS-granskningsnämnden utfärdar rekommendationer ska den beakta de rekommendationer som utfärdats av VIS-rådgivningsnämnden för grundläggande rättigheter.

4. VIS-granskningsnämnden ska sammanträda närhelst det är nödvändigt och minst två gånger per år. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska stå för kostnader och tjänster i samband med granskningsnämndens möten.

5. VIS-granskningsnämnden får samråda med VIS-rådgivningsnämnden för grundläggande rättigheter i särskilda frågor som rör grundläggande rättigheter, särskilt när det gäller rätten till privatliv, skyddet av personuppgifter samt icke-diskriminering.

6. VIS-granskningsnämnden ska anta sin arbetsordning vid sitt första möte med enkel majoritet av nämndens ledamöter.

Artikel 9l

VIS-rådgivningsnämnden för grundläggande rättigheter

1. En oberoende VIS-rådgivningsnämnd för grundläggande rättigheter med en rådgivande och utvärderande funktion inrättas härmed. Utan att det påverkar dessas respektive befogenheter och oberoende ska den bestå av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns ombud för grundläggande rättigheter, en företrädare för Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns rådgivande forum för grundläggande rättigheter, en företrädare för Europeiska datatillsynsmannen, en företrädare för Europeiska dataskyddsstyrelsen som inrättades genom förordning (EU) 2016/679 samt en företrädare för Europeiska unionens byrå för grundläggande rättigheter.

2. VIS-rådgivningsnämnden för grundläggande rättigheter ska göra regelbundna utvärderingar och utfärda rekommendationer till VIS-granskningsnämnden om inverkan på de grundläggande rättigheterna av behandlingen av ansökningar och av genomförandet av artikel 9j, särskilt när det gäller rätten till privatliv, skyddet av personuppgifter samt icke-diskriminering.

VIS-rådgivningsnämnden för grundläggande rättigheter ska även stödja VIS-granskningsnämnden vid utförandet av dess uppgifter när den samråder med rådgivningsnämnden i särskilda frågor som rör grundläggande rättigheter, särskilt när det gäller rätten till privatliv, skyddet av personuppgifter samt icke-diskriminering.

VIS-rådgivningsnämnden för grundläggande rättigheter ska ha tillgång till de granskningar som avses i artikel 7.2 e i förordning (EU) 2018/1240.

3. VIS-rådgivningsnämnden för grundläggande rättigheter ska sammanträda närhelst det är nödvändigt och minst två gånger per år. Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska stå för kostnader och tjänster i samband med nämndens möten. Mötena ska äga rum i Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns lokaler. Sekretariatet för mötena ska tillhandahållas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. VIS-rådgivningsnämnden för grundläggande rättigheter ska anta sin arbetsordning vid sitt första möte med enkel majoritet av nämndens ledamöter.
4. En företrädare för VIS-rådgivningsnämnden för grundläggande rättigheter ska inbjudas att delta vid VIS-granskningsnämndens möten i en rådgivande funktion. Ledamöterna i VIS-rådgivningsnämnden för grundläggande rättigheter ska ha tillgång till VIS-granskningsnämndens uppgifter och akter.
5. VIS-rådgivningsnämnden för grundläggande rättigheter ska utarbeta en årsrapport. Rapporten ska göras tillgänglig för allmänheten.

* Rådets rambeslut 2009/315/RIF av den 26 februari 2009 om organisationen av medlemsstaternas utbyte av uppgifter ur kriminalregistret och uppgifternas innehåll (EUT L 93, 7.4.2009, s. 23)."

12. I artikel 10.1 ska led f ersättas med följande:

"f) Det territorium inom vilket viseringsinnehavaren har rätt att resa, i enlighet med artiklarna 24 och 25 i förordning (EG) nr 810/2009."

13. Artikel 11 ska utgå.

14. Artikel 12.2 ska ändras på följande sätt:

a) I led a ska följande led införas:

"iia) kan inte styrka ändamålet och villkoren för den planerade flygplatstransiteringen,".

b) Följande stycke ska läggas till:

"Numreringen av skälen för avslag i VIS ska motsvara numreringen av skälen för avslag i standardformuläret vid avslag i bilaga VI till förordning (EG) nr 810/2009."

15. I artikel 13 ska följande punkt läggas till:

"4. När ansökningsakten har uppdaterats enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel ska VIS skicka en underrättelse till den medlemsstat som utfärdade viseringen med uppgift om beslutet att upphäva eller återkalla viseringen samt skälen till det beslutet. En sådan underrättelse ska genereras automatiskt av VIS centrala system och ska överföras via VISMail i enlighet med artikel 16."

16. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Den behöriga viseringsmyndigheten ska söka i VIS för att pröva ansökningar och fatta beslut om sådana ansökningar, inbegripet beslut om huruvida viseringar ska upphävas, återkallas eller förlängas i enlighet med relevanta bestämmelser. Den behöriga viseringsmyndighetens sökning i VIS ska fastställa

a) huruvida sökanden har varit föremål för ett beslut om utfärdande, nekande, upphävande, återkallande eller förlängning av en visering samt

b) huruvida sökanden har varit föremål för ett beslut om utfärdande, nekande, återtagande, återkallande, upphävande, förlängning eller förnyelse av en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd."

b) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

"c) Resehandlingens typ och nummer, resehandlingens sista giltighetsdag samt det land som utfärdade resehandlingen och dagen för utfärdandet."

ii) Led f ska ersättas med följande:

”ea) Ansiktsbild.

f) Viseringsmärkets, viseringen för längre vistelses eller uppehållstillståndets nummer samt dagen för utfärdandet av eventuella tidigare viseringar, viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd.”

c) Följande punkt ska införas:

”2a. Den ansiktsbild som avses i punkt 2 ea får inte vara det enda sökkriteriet.”

d) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. Om sökningen på grundval av en eller flera av de uppgifter som förtecknas i punkt 2 i denna artikel visar att det finns uppgifter om sökanden registrerade i VIS, ska den behöriga viseringsmyndigheten ges åtkomst till ansökningsakterna och de länkade ansökningsakterna enligt artiklarna 8.3, 8.4 och 22a.4, endast för de ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln.”

17. Artikel 16 ska ersättas med följande:

”Artikel 16

Användning av VIS för samråd och framställningar om handlingar

1. Vid samråd mellan centrala viseringsmyndigheter om ansökningar i enlighet med artikel 22 i förordning (EG) nr 810/2009 ska begäran om samråd och svaren på denna begäran översändas i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

2. När det upprättas en ansökningsakt i VIS om en medborgare från ett specifikt tredjeland eller som tillhör en specifik kategori av sådana medborgare för vilka föregående samråd begärs enligt artikel 22 i förordning (EG) nr 810/2009 ska VIS automatiskt översända begäran om samråd via VISMail till den eller de medlemsstater som angetts.

Den eller de medlemsstater som begäran riktar sig till ska översända sitt svar till VIS, som ska vidarebefordra det svaret via VISMail till den medlemsstat som upprättade ansökan.

I händelse av ett negativt svar ska det i svaret anges huruvida sökanden utgör ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten, folkhälsan eller internationella förbindelser.

Uteslutande i syfte att utföra samrådsförfarandet ska förteckningen över de medlemsstater som kräver att andra medlemsstaters centrala myndigheter samråder med deras centrala myndigheter under handläggningen av viseringsansökningar om enhetliga viseringar som lämnats in av medborgare från specifika tredjeländer eller specifika kategorier av sådana medborgare i enlighet med artikel 22 i förordning (EG) nr 810/2009 integreras i VIS. VIS ska tillhandahålla en funktion för centraliserad förvaltning av den förteckningen.

3. Översändandet av information via VISMail ska även gälla följande:

a) Översändandet av information om viseringar som utfärdats till medborgare från specifika tredjeländer eller till specifika kategorier av sådana medborgare (*efterhandsunderrättelse*) enligt artikel 31 i förordning (EG) nr 810/2009.

b) Översändandet av information om viseringar som utfärdats med territoriellt begränsad giltighet enligt artikel 25.4 i förordning (EG) nr 810/2009.

c) Översändandet av information om beslut att upphäva och återkalla en visering samt skälen till det beslutet enligt artikel 13.4.

d) Översändandet av begäranden om rättelse eller radering av uppgifter enligt artikel 24.2 respektive artikel 25.2 samt kontakter mellan medlemsstaterna enligt artikel 38.2.

e) Alla andra meddelanden med anknytning till konsulärt samarbete som inbegriper överföring av personuppgifter som registrerats i VIS eller som är kopplade till det, översändande av begäranden till behörig viseringsmyndighet om att vidarebefordra kopior av handlingar som ligger till grund för ansökan och översändande av elektroniska kopior av dessa handlingar.

- 3a. Förteckningen över de medlemsstater som enligt artikel 31 i förordning (EG) nr 810/2009 kräver att deras centrala myndigheter underrättas om viseringar som utfärdas av andra medlemsstater till medborgare från specifika tredjeländer eller till specifika kategorier av sådana medborgare ska integreras i VIS. VIS ska stå för den centraliserade förvaltningen av den förteckningen.
- 3b. Översändandet av information enligt punkt 3 a, b och c ska generas automatiskt av VIS.
- 3c. De behöriga viseringsmyndigheterna ska besvara begäranden enligt punkt 3 e inom tre arbetsdagar.
4. Personuppgifter som översänds enligt denna artikel ska endast användas för samråd mellan och information till centrala viseringsmyndigheter och konsulärt samarbete.”
18. Artikel 17 ska utgå.
19. Titeln på kapitel III ska ersättas med följande:
”ANDRA MYNDIGHETERS ÅTKOMST TILL UPPGIFTER OM VISERINGAR”.
20. Artikel 17a ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 3 ska led e ersättas med följande:
- ”e) verifiera en viseringsinnehavares identitet på grundval av fingeravtryck eller, om ansiktsbilden finns registrerad i VIS med angivelse om att den togs på plats vid inlämnandet av ansökan, med ansiktsbilden mot VIS, i enlighet med artikel 23.2 och 23.4 i förordning (EU) 2017/2226 och artikel 18.6 i den här förordningen, i de fall då en viseringsinnehavares identitet verifieras på grundval av fingeravtryck eller en ansiktsbild.”
- b) Följande punkter ska införas:
- ”3a. Interoperabilitet ska göra det möjligt för VIS att aktivera processen för radering av den ansiktsbild som avses i artikel 16.1 d i förordning (EU) 2017/2226 från personakten i in- och utresesystemet om en ansiktsbild finns registrerad i VIS med angivelse om att den togs på plats vid inlämnandet av ansökan.
- 3b. Interoperabilitet ska göra det möjligt för in- och utresesystemet att automatiskt underrätta VIS i enlighet med artikel 23.3 i denna förordning om utresan av ett barn under 12 år införs i in- och utreseposten i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) 2017/2226.”
21. Artikel 18 ska ändras på följande sätt:
- a) I punkt 4 ska led b ersättas med följande:
”b) Ansiktsbilder.”
- b) I punkt 5 ska led b ersättas med följande:
”b) Ansiktsbilder.”
- c) Punkt 6 ska ändras på följande sätt:
- i) I första stycket ska led a ii ersättas med följande:
”ii) identiteten verifieras, vid det berörda gränsövergångsstället, på grundval av fingeravtryck eller den ansiktsbild som tagits på plats i enlighet med artikel 23.2 i förordning (EU) 2017/2226.”
- ii) Andra stycket ska ersättas med följande:
”De behöriga myndigheter som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift ska verifiera viseringsinnehavarens fingeravtryck eller ansiktsbild mot de fingeravtryck eller den på plats tagna ansiktsbild som har registrerats i VIS. För viseringsinnehavare vars fingeravtryck eller ansiktsbild inte kan användas ska den sökning som avses i punkt 1 göras på grundval av de alfanumeriska uppgifter som föreskrivs i punkt 1.”
- d) Punkt 7 ska ersättas med följande:
”7. För att verifiera fingeravtrycken eller ansiktsbilderna med hjälp av VIS i enlighet med punkt 6 får den behöriga myndigheten göra en sökning i VIS från in- och utresesystemet.”

22. Artikel 19 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska andra stycket ersättas med följande:

”Om identiteten för innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet inte kan verifieras med hjälp av fingeravtryck, får de behöriga myndigheterna även använda sig av ansiktsbilden för verifieringen.”

b) I punkt 2 ska led b ersättas med följande:

”b) Ansiktsbilder.”

23. Artikel 19a.4 ska ersättas med följande:

”4. Om sökningen på grundval av de uppgifter som avses i punkt 2 visar att det finns uppgifter registrerade om tredjelandsmedborgaren i VIS ska den behöriga myndighet som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift dessutom verifiera tredjelandsmedborgarens fingeravtryck eller ansiktsbild mot de fingeravtryck eller den på plats tagna ansiktsbild som har registrerats i VIS. Myndigheten får utföra denna verifiering från in- och utresesystemet. För tredjelandsmedborgare vars fingeravtryck eller ansiktsbild inte kan användas ska sökningen göras enbart på grundval av de alfanumeriska uppgifter som föreskrivs i punkt 2.”

24. Artikel 20 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. De behöriga myndigheter som ansvarar för kontroller vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift eller inom medlemsstaternas territorium av huruvida villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda ska ha åtkomst till VIS för sökning med hjälp av personens fingeravtryck, dock endast för ändamålet att identifiera varje person som tidigare kan ha registrerats i VIS eller som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium.

Om den personens fingeravtryck inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte lyckas, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 9.4 a, aa, b, c eller ca eller artikel 9.5. Ansiktsbilden får emellertid inte vara det enda sökkriteriet.”

b) I punkt 2 ska leden c och d ersättas med följande:

”c) Ansiktsbilder.

d) Uppgifter om utfärdade, nekade, upphävda, återkallade eller förlängda viseringar, enligt artiklarna 10–14.”

25. Artiklarna 21 och 22 ska ersättas med följande:

”Artikel 21

Åtkomst till VIS-uppgifter för att fastställa vem som ansvarar för ansökningar om internationellt skydd

1. De behöriga asylmyndigheterna ska ha åtkomst till VIS för sökning med hjälp av fingeravtrycken från en person som ansöker om internationellt skydd, dock endast för att fastställa vilken medlemsstat som ansvarar för prövningen av en ansökan om internationellt skydd i enlighet med artiklarna 12 och 34 i förordning (EU) nr 604/2013.

Om fingeravtrycken från den person som ansöker om internationellt skydd inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte lyckas, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 9.4 a, aa, b, c eller ca eller artikel 9.5. Ansiktsbilden får emellertid inte vara det enda sökkriteriet.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 i denna artikel visar att det i VIS har registrerats en utfärdad visering vars giltighetstid löper ut högst sex månader innan dagen för ansökan om internationellt skydd eller en visering vars giltighetstid har förlängts så att den löper ut högst sex månader innan dagen för ansökan om internationellt skydd, ska den behöriga asylmyndigheten ha åtkomst till VIS för att inhämta följande uppgifter i ansökningsakten och – i fråga om de uppgifter som förtecknas i led e i den här punkten – uppgifter om make/maka och barn enligt artikel 8.4, dock endast för det ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln:

a) Ansökans nummer och den myndighet som har utfärdat eller förlängt viseringen samt huruvida myndigheten utfärdat viseringen på en annan medlemsstats vägnar.

- b) De uppgifter i ansökningsformuläret som avses i artikel 9.4 a och aa.
 - c) Ansiktsbilder.
 - d) Uppgifter om utfärdade, upphävda, återkallade eller förlängda viseringar, enligt artiklarna 10, 13 och 14.
 - e) De uppgifter i länkade ansökningsakter beträffande make/maka och barn som avses i artikel 9.4 a och aa.
3. Sökningar i VIS enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel får endast utföras av de utsedda nationella myndigheter som avses i artikel 34.6 i förordning (EU) nr 604/2013.

Artikel 22

Åtkomst till VIS-uppgifter för att pröva ansökan om internationellt skydd

1. De behöriga asylmyndigheterna ska i enlighet med artikel 34 i förordning (EU) nr 604/2013 ha åtkomst för sökning med hjälp av fingeravtrycken från den person som ansöker om internationellt skydd, dock endast för att pröva en ansökan om internationellt skydd.

Om fingeravtrycken från den person som ansöker om internationellt skydd inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte lyckas, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 9.4 a, aa, b, c eller ca eller artikel 9.5. Ansiktsbilden får emellertid inte vara det enda sökkriteriet.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 i denna artikel visar att uppgifter finns registrerade i VIS om den person som ansöker om internationellt skydd, ska den behöriga asylmyndigheten ha åtkomst till VIS för att inhämta följande uppgifter om sökanden och om eventuella länkade ansökningsakter för sökanden enligt artikel 8.3 och – i fråga om de uppgifter som förtecknas i led f i den här punkten – uppgifter om make/maka och barn enligt artikel 8.4, dock endast för det ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln:

- a) Ansökans nummer.
 - b) De uppgifter i ansökningsformulären som avses i artikel 9.4.
 - c) Ansiktsbilder enligt artikel 9.5.
 - d) Skannade kopior av sidan med personuppgifter i resehandlingen enligt artikel 9.7.
 - e) Uppgifter om utfärdade, upphävda, återkallade eller förlängda viseringar, enligt artiklarna 10, 13 och 14.
 - f) De uppgifter som avses i artikel 9.4 i länkade ansökningsakter beträffande make/maka och barn.
3. Sökningar i VIS enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel får endast utföras av de utsedda nationella myndigheter som avses i artikel 34.6 i förordning (EU) nr 604/2013.”

26. Efter artikel 22 ska följande kapitel införas:

”KAPITEL IIIa

INFÖRANDE OCH ANVÄNDNING AV UPPGIFTER OM VISERINGAR FÖR LÄNGRE VISTELSE OCH UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Artikel 22a

Förfaranden för införande av uppgifter vid ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd

1. När den myndighet som är behörig för upptagande eller prövning av ansökan mottar en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd, ska den utan dröjsmål upprätta en ansökningsakt genom att föra in följande uppgifter i VIS i den mån som sökanden i enlighet med relevant unionsrätt eller nationell rätt måste tillhandahålla dessa uppgifter:

- a) Ansökans nummer.

- b) Statusinformation som anger att en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har begärts.
 - c) Den myndighet som har tagit emot ansökan, inbegripet var denna är belägen.
 - d) Efternamn (familjenamn), förnamn, födelsedatum, nuvarande medborgarskap, kön, födelseort.
 - e) Resehandlingens typ och nummer.
 - f) Resehandlingens sista giltighetsdag.
 - g) Det land som utfärdade resehandlingen och dagen för utfärdandet.
 - h) En skannad kopia av sidan med personuppgifter i resehandlingen.
 - i) När det gäller underåriga, vårdnadshavarnas eller förmyndarnas efternamn och förnamn.
 - j) En ansiktsbild av sökanden med angivande av huruvida ansiktsbilden togs på plats vid inlämnandet av ansökan.
 - k) Sökandens fingeravtryck.
2. När det gäller fingeravtryck enligt punkt 1 k får fingeravtryck från barn under 6 år inte införas i VIS.

När det gäller ansiktsbilder och fingeravtryck enligt punkt 1 j och k får uppgifter om underåriga endast införas i VIS om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Den personal som upptar uppgifter för en underårig har utbildats särskilt för att uppta en underårigs biometriska uppgifter på ett barnvänligt och barnanpassat sätt och med full respekt för barnets bästa samt för de garantier som fastställs i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter.
 - b) Varje underårig åtföljs av en vuxen familjemedlem eller en förmyndare då uppgifterna upptas.
 - c) Inget tvång används då uppgifterna upptas.
3. Vid upprättande av ansökningsakten ska VIS automatiskt inleda sökningar enligt artikel 22b.
4. Om sökanden har ansökt som en del av en grupp eller tillsammans med en familjemedlem, ska myndigheten upprätta en ansökningsakt för varje person i gruppen och länka akterna för de personer som har ansökt tillsammans om viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd.
5. Om vissa uppgifter inte måste lämnas i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt eller om de inte kan lämnas, ska de särskilda datafälten markeras som "inte tillämpliga". När det gäller fingeravtryck ska systemet göra det möjligt att skilja mellan fall där fingeravtryck inte måste lämnas i enlighet med unionsrätten eller nationell rätt och fall där de inte kan lämnas.

Artikel 22b

Sökningar i informationssystem och databaser

1. Ansökningsakterna ska behandlas automatiskt av VIS för att identifiera träffar i enlighet med denna artikel. VIS ska pröva varje ansökningsakt individuellt.
2. För att bedöma huruvida en person kan utgöra ett hot mot medlemsstaternas allmänna ordning, inre säkerhet eller folkhälsa enligt artikel 6.1 e i förordning (EU) 2016/399 och för det ändamål som avses i artikel 2.2 f i den här förordningen ska VIS med hjälp av ESP inleda en sökning för att jämföra de relevanta uppgifter som avses i artikel 22a.1 d–g, i, j och k i den här förordningen med de uppgifter som finns i en post, akt eller registrering i
 - a) SIS,
 - b) in- och utresesystemet,
 - c) Etias, inbegripet Etias bevakningslista,
 - d) VIS,

- e) Ecris-TCN,
- f) Europoluppgifterna,
- g) Interpol SLTD, och
- h) Interpol TDAWN.

Jämförelsen ska göras med både alfanumeriska och biometriska uppgifter, såvida inte det informationssystem eller den databas där sökning görs innehåller endast en av dessa uppgiftskategorier.

3. VIS ska särskilt verifiera följande:

- a) När det gäller SIS, huruvida
 - i) den resehandling som använts för ansökan motsvarar en förkommen, stulen, förskingrad eller ogiltigförklarad resehandling,
 - ii) sökanden är föremål för en registrering om nekad inresa och vistelse,
 - iii) sökanden är föremål för en registrering om återvändande,
 - iv) sökanden är föremål för en registrering om personer som är efterlysta för att gripas och överlämnas enligt en europeisk arresteringsorder eller som är efterlysta för att gripas i syfte att utlämnas,
 - v) sökanden är föremål för en registrering om försvunna personer eller sårbara personer som behöver hindras från att resa,
 - vi) sökanden är föremål för en registrering om personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande,
 - vii) sökanden eller resehandlingen är föremål för en registrering om personer eller föremål som omfattas av diskreta kontroller, undersökningskontroller eller särskilda kontroller.
- b) När det gäller in- och utresesystemet, huruvida det i in- och utresesystemet har registrerats att sökanden har nekats inresa av ett skäl som motsvarar punkterna B, D, H eller I i del B i bilaga V till förordning (EU) 2016/399.
- c) När det gäller Etias, huruvida
 - i) sökanden är en person för vilken ett nekat, ogiltigförklarat eller återkallat resetillstånd är registrerat i Etias av ett skäl som motsvarar artikel 37.1 a, b, d eller e eller artikel 37.2 i förordning (EU) 2018/1240, eller sökandens resehandling motsvarar ett sådant nekat, ogiltigförklarat eller återkallat resetillstånd,
 - ii) de uppgifter som ingår i ansökan motsvarar uppgifter som finns i Etias bevakningslista,
- d) När det gäller VIS, huruvida sökanden motsvarar en person
 - i) för vilken en nekad, upphävd eller återkallad visering har registrerats i VIS av ett skäl som motsvarar artikel 12.2 a i, v eller vi eller b,
 - ii) för vilken en nekad, återtagen, återkallad eller upphävd visering för längre vistelse eller ett nekat, återtaget, återkallat eller upphävt uppehållstillstånd har registrerats i VIS av ett skäl som motsvarar artikel 22d.1 a, eller
 - iii) vars resehandling motsvarar en nekad, återtagen, återkallad eller upphävd visering, visering för längre vistelse eller ett nekat, återtaget, återkallat eller upphävt uppehållstillstånd som avses i led i eller ii.
- e) När det gäller Ecris-TCN, huruvida sökanden motsvarar en person vars uppgifter har registrerats i det systemet under de föregående 25 åren såvitt avser fällande domar för terroristbrott eller under de föregående 15 åren såvitt avser fällande domar för andra grova brott.
- f) När det gäller Europoluppgifter, huruvida uppgifterna i ansökan motsvarar uppgifter registrerade i Europoluppgifter.
- g) När det gäller Interpoldatabaser, huruvida
 - i) den resehandling som har använts för ansökan motsvarar en resehandling som har anmälts som förkommen, stulen eller ogiltig i Interpol SLTD,
 - ii) den resehandling som har använts för ansökan motsvarar en resehandling som har registrerats i en akt i Interpol TDAWN,

4. Sökningar i SIS-registreringar för försvunna personer eller sårbara personer, personer som söks för att delta i ett rättsligt förfarande samt personer eller föremål som är registrerade för diskreta kontroller, undersökningskontroller eller särskilda kontroller ska endast göras i det syfte som avses i artikel 2.2 f.

5. När det gäller Interpol SLTD och Interpol TDawn ska varje sökning eller verifiering genomföras på ett sådant sätt att ingen information avslöjas för Interpol-registreringens ägare.

Om det krav som föreskrivs i denna punkt inte är uppfyllt, ska VIS inte göra några sökningar i Interpoldatabaser.

6. När det gäller Europoluppgifter ska den automatiska behandlingen motta den lämpliga underrättelsen i enlighet med artikel 21.1b i förordning (EU) 2016/794.

7. En träff ska genereras om alla eller vissa av uppgifterna i den ansökningsakt som används för sökningen helt eller delvis motsvarar de uppgifter som finns i en post, registrering eller akt i de informationssystem eller databaser som avses i punkt 2. I den manual som avses i punkt 18 ska delvis motsvarighet definieras, inbegripet graden av sannolikhet, i syfte att begränsa antalet falska träffar.

8. Om den automatiska jämförelse som avses i punkt 2 ger en träff avseende punkt 3 a i, ii och iii, b, c i, d och g i ska VIS till ansökningsakten foga en hänvisning till en sådan träff och, när så är relevant, de medlemsstater som förde in eller tillhandahöll de uppgifter som gav upphov till träffen.

9. Om den automatiska jämförelse som avses i punkt 2 ger en träff avseende punkt 3 a iv, c ii, e, f och g ii ska VIS i ansökningsakten endast ange att ytterligare verifiering krävs.

I händelse av träffar enligt punkt 3 a iv, e, f, och g ii ska VIS skicka en automatisk underrättelse om sådana träffar till den utsedda VIS-myndigheten i den medlemsstat som behandlar ansökan. En sådan automatisk underrättelse ska innehålla de uppgifter som registrerats i ansökningsakten i enlighet med artikel 22a.1 d–g, i, j och k.

I händelse av träffar enligt punkt 3 c ii ska VIS skicka en automatisk underrättelse om sådana träffar till den nationella Etias-enheten i den medlemsstat som förde in uppgifterna eller – om uppgifterna fördes in av Europol – till den nationella Etias-enheten i den medlemsstat som behandlar ansökan. Denna automatiska underrättelse ska innehålla de uppgifter som registrerats i ansökningsakten i enlighet med artikel 22a.1 d–g och i.

10. Om den automatiska jämförelse som avses i punkt 2 ger en träff avseende punkt 3 a v, vi och vii, ska VIS varken registrera träffen i ansökningsakten eller ange i ansökningsakten att ytterligare verifiering krävs.

11. Det unika referensnumret för den uppgiftspost som har genererat en träff ska bevaras i ansökningsakten med tanke på loggar, rapportering och statistik i enlighet med artiklarna 34 och 45a.

12. En träff enligt punkt 6 ska verifieras manuellt av den behöriga viserings- eller invandringsmyndigheten i den medlemsstat som behandlar ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd.

För ändamålet att göra den manuella verifieringen enligt första stycket i denna punkt ska den behöriga myndigheten ha åtkomst till ansökningsakten och eventuella länkade ansökningsakter samt till de träffar som genererats under den automatiska behandlingen enligt punkt 6.

Den behöriga myndigheten ska även ha tillfällig åtkomst till de uppgifter i VIS, SIS, in- och utresesystemet, Etias, eller Interpol SLTD som gav upphov till träffen så länge de verifieringar som avses i denna artikel och prövningen av ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd varar samt i händelse av ett överklagandeförfarande.

Den behöriga myndigheten ska verifiera huruvida sökandens identitet som registrerats i ansökningsakten motsvarar uppgifterna i något av de informationssystem och databaser där sökning görs.

Om personuppgifterna i ansökningsakten motsvarar de uppgifter som lagras i det relevanta informationssystemet eller den relevanta databasen ska träffen beaktas vid bedömningen av huruvida sökanden av visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd kan utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan i de medlemsstater som behandlar ansökan.

Om träffen avser en person för vilken en registrering om nekad inresa och vistelse eller en registrering om återvändande har införts i SIS av en annan medlemsstat, ska föregående samråd enligt artikel 27 i förordning (EU) 2018/1861 eller artikel 9 i förordning (EU) 2018/1860 vara tillämpligt.

Om personuppgifterna i ansökningsakten inte motsvarar de uppgifter som lagras i det relevanta informationssystemet eller den relevanta databasen ska den behöriga myndigheten i ansökningsakten radera den felaktiga träffen.

13. För de utsedda VIS-myndigheternas manuella verifiering av träffar enligt punkt 3 a iv–vii, e, f och g ii i denna artikel ska artikel 9d vara tillämplig i överensstämmelse med detta.

14. För de nationella Etias-myndigheternas manuella verifiering och uppföljningsåtgärder avseende träffar i Etias bevakningslista enligt punkt 3 c ii i denna artikel ska artikel 9e vara tillämplig i överensstämmelse med detta. Hänvisningen till den centrala viseringsmyndigheten ska förstås som en hänvisning till den viserings- eller invandringsmyndighet som är behörig för viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd.

15. För Sirenekontorens uppföljningsåtgärder avseende träffar i SIS enligt punkt 3 a iv–vii i denna artikel ska artikel 9f vara tillämplig i överensstämmelse med detta.

16. För de utsedda VIS-myndigheternas uppföljningsåtgärder avseende träffar enligt punkt 3 e, f eller g ii i denna artikel ska artikel 9g vara tillämplig i överensstämmelse med detta. Hänvisningen till den centrala viseringsmyndigheten ska förstås som en hänvisning till den viserings- eller invandringsmyndighet som är behörig för viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd.

17. Vid genomförandet av denna artikel ska eu-Lisa i samarbete med medlemsstaterna och Europol upprätta lämpliga kanaler för de underrättelser och det informationsutbyte som avses i denna artikel.

18. Kommissionen ska anta en delegerad akt i enlighet med artikel 48a för att i en manual fastställa de förfaranden och regler som är nödvändiga för sökningar, verifieringar och bedömningar.

Artikel 22c

Uppgifter som ska läggas till för en utfärdad visering för längre vistelse eller ett utfärdat uppehållstillstånd

Om en behörig myndighet beslutar att utfärda en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, ska den lägga till följande uppgifter i ansökningsakten om uppgifterna samlas in i enlighet med relevant unionsrätt och nationell rätt:

- a) Statusinformation som anger att en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har utfärdats.
- b) Den myndighet som fattade beslutet.
- c) Plats och datum för beslutet om utfärdande av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.
- d) Typ av handling som utfärdats (visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd).
- e) Nummer på den utfärdade viseringen för längre vistelse eller det utfärdade uppehållstillståndet.
- f) Datum för inledandet och utgången av giltighetstiden för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.
- g) De uppgifter som förtecknas i artikel 22a.1, om de är tillgängliga och inte infördes i ansökningsakten i samband med ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd.

Artikel 22d

Uppgifter som ska läggas till i vissa fall vid avslag på en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd

1. Om en behörig myndighet beslutar att avslå en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd på grund av att sökanden anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan, eller att sökanden har lämnat in handlingar som förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller manipulerats, ska den lägga till följande uppgifter till ansökningsakten, om uppgifterna samlas in i enlighet med relevant unionsrätt och nationell rätt:

- a) Statusinformation som anger att ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd har avslagits på grund av att sökanden anses utgöra ett hot mot den allmänna ordningen, den inre säkerheten eller folkhälsan, eller på grund av att sökanden har lämnat in handlingar som förvärvats på bedrägligt sätt, förfalskats eller manipulerats.

- b) Den myndighet som fattade beslutet.
 - c) Plats och datum för beslutet.
2. Om ett slutgiltigt beslut har fattats om att på andra grunder än dem som avses i punkt 1 avslå en ansökan om visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, ska ansökningsakten utan dröjsmål raderas ur VIS.

Artikel 22e

Uppgifter som ska läggas till för en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd som har återtagits, återkallats eller upphävts

Om en behörig myndighet beslutar att återta, återkalla eller upphäva en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, ska den lägga till följande uppgifter i ansökningsakten, om uppgifterna samlas in i enlighet med relevant unionsrätt och nationell rätt:

- a) Statusinformation som anger att viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har återtagits, återkallats eller upphävts.
- b) Den myndighet som fattade beslutet.
- c) Ort och datum för beslutet.
- d) I tillämpliga fall, skälen till återtagandet, återkallandet eller upphävandet av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet i enlighet med artikel 22d.

Artikel 22f

Uppgifter som ska läggas till för en visering för längre vistelse som har förlängts eller ett uppehållstillstånd som har förnyats

1. Om en behörig myndighet beslutar att förlänga en visering för längre vistelse, ska den lägga till följande uppgifter i ansökningsakten om uppgifterna samlas in i enlighet med relevant unionsrätt och nationell rätt:

- a) Statusinformation som anger att viseringen för längre vistelse har förlängts.
 - b) Den myndighet som fattade beslutet.
 - c) Ort och datum för beslutet.
 - d) Viseringsmärkets nummer.
 - e) Datum för inledandet och utgången av giltighetstiden för viseringen för längre vistelse.
2. Om en behörig myndighet beslutar att förnya ett uppehållstillstånd är artikel 22c tillämplig.

Artikel 22g

Åtkomst till VIS-uppgifter för verifiering av viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna

1. Endast i syfte att verifiera identiteten för innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet eller äktheten och giltigheten för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet samt verifiera huruvida villkoren för inresa till medlemsstaternas territorium i enlighet med artikel 6 i förordning (EU) 2016/399 är uppfyllda, ska de behöriga myndigheter som ansvarar för kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna i enlighet med den förordningen ha åtkomst för att göra sökningar i VIS med hjälp av följande uppgifter:

- a) Efternamn (familjenamn), förnamn; födelsedatum; medborgarskap; kön; resehandlingens eller resehandlingarnas typ och nummer; en kod på tre bokstäver för det land som utfärdat resehandlingen eller resehandlingarna; samt sista giltighetsdag för resehandlingen eller resehandlingarna.
 - b) Nummer på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.
2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 i denna artikel visar att det finns uppgifter om innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet registrerade i VIS, ska den behöriga gränskontrollmyndigheten ha åtkomst till VIS för att inhämta följande uppgifter i ansökningsakten och länkade ansökningsakter enligt artikel 22a.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln:
- a) Statusinformation som anger huruvida viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har utfärdats, återtagits, återkallats, upphävts, förlängts eller förnyats.
 - b) De uppgifter som avses i artikel 22c d, e och f.

c) I tillämpliga fall, de uppgifter som avses i artikel 22f.1 d och e.

d) Ansiktsbilder enligt artikel 22a.1 j.

3. För de ändamål som avses i punkt 1 ska de myndigheter som är behöriga att utföra kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna även ha åtkomst till VIS för att verifiera fingeravtrycken eller ansiktsbilden för innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet mot de fingeravtryck eller den på plats tagna ansiktsbild som är registrerade i VIS.

4. Om verifieringen av innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet inte lyckas, eller om det råder tvivel om innehavarens identitet eller äktheten för viseringen för längre vistelse, uppehållstillståndet eller resehandlingen, ska vederbörligen bemyndigad personal vid de myndigheter som är behöriga att utföra kontroller vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna ha åtkomst till VIS-uppgifter i enlighet med artikel 22i.1 och 22i.2.

Artikel 22h

Åtkomst till VIS-uppgifter för verifiering inom medlemsstaternas territorium

1. Endast i syfte att verifiera identiteten för innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, eller äktheten och giltigheten för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet eller huruvida villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda ska de myndigheter som är behöriga att inom medlemsstaternas territorium kontrollera om villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda ha åtkomst till VIS för sökning med hjälp av numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet tillsammans med verifiering av fingeravtrycken från innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet eller med hjälp av numret för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.

Om identiteten för innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet inte kan verifieras på grundval av fingeravtryck, får de behöriga myndigheterna även använda sig av ansiktsbilden för verifieringen.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 i denna artikel visar att det finns uppgifter om innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet registrerade i VIS, ska den behöriga myndigheten ha åtkomst till VIS för att inhämta följande uppgifter i ansökningsakten och länkade ansökningsakter enligt artikel 22a.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln:

a) Statusinformation som anger huruvida viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet har utfärdats, återtagits, återkallats, upphävts, förlängts eller förnyats.

b) De uppgifter som avses i artikel 22c d, e och f.

c) I tillämpliga fall, de uppgifter som avses i artikel 22f.1 d och e.

d) Ansiktsbilder enligt artikel 22a.1 j.

3. Om verifieringen av innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet inte lyckas, eller om det råder tvivel om innehavarens identitet, äktheten för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet eller resehandlingen, ska vederbörligen bemyndigad personal vid de behöriga myndigheterna ha åtkomst till VIS-uppgifter i enlighet med artikel 22i.1 och 22i.2.

Artikel 22i

Åtkomst till VIS-uppgifter för identifiering

1. De behöriga myndigheter som ansvarar för kontroller vid gränsövergångsställena vid de yttre gränserna i enlighet med förordning (EU) 2016/399 eller inom medlemsstaternas territorium av huruvida villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda ska ha åtkomst till VIS för sökning med hjälp av personens fingeravtryck, dock endast för ändamålet att identifiera varje person som tidigare kan ha registrerats i VIS eller som inte uppfyller, eller inte längre uppfyller, villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium.

Om den personens fingeravtryck inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte lyckas, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 22a.1 d–g eller j. Ansiktsbilden får emellertid inte vara det enda sökkriteriet.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 i denna artikel visar att det finns uppgifter om sökanden i registrerade VIS, ska den behöriga myndigheten ha åtkomst till VIS för att inhämta följande uppgifter i ansökningsakten och länkade ansökningsakter enligt artikel 22a.4, dock endast för de ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln:

- a) Ansökans nummer, statusinformation och den myndighet som har tagit emot ansökan.
- b) De uppgifter som avses i artikel 22a.1 d–g och i.
- c) Ansiktsbilder enligt artikel 22a.1 j.
- d) De uppgifter som har införts för viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd som har utfärdats, nekats, återtagits, återkallats, ogiltigförklarats, förlängts eller förnyats enligt artiklarna 22c–22f.

3. När personen innehar en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, ska de behöriga myndigheterna ha åtkomst till VIS i enlighet med artikel 22g eller 22h.

Artikel 22j

Åtkomst till VIS-uppgifter för att fastställa vem som ansvarar för ansökningar om internationellt skydd

1. De behöriga asylmyndigheterna ska ha åtkomst till VIS för sökning med hjälp av fingeravtrycken från en person som ansöker om internationellt skydd, dock endast för att fastställa vilken medlemsstat som ansvarar för prövningen av en ansökan om internationellt skydd i enlighet med artiklarna 12 och 34 i förordning (EU) nr 604/2013.

Om fingeravtrycken från den person som ansöker om internationellt skydd inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte lyckas, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 22a.1 d–g eller j. Ansiktsbilden får emellertid inte vara det enda sökkriteriet.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 i denna artikel visar att en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har registrerats i VIS, ska den behöriga asylmyndigheten ha åtkomst till VIS för inhämtande av följande uppgifter i ansökningsakten, och, när det gäller de uppgifter som förtecknas i led e i denna punkt, i länkade ansökningsakter beträffande make/maka och barn enligt artikel 22a.4, dock endast för det ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln:

- a) Ansökans nummer samt den myndighet som har utfärdat, återkallat, upphävt, förlängt eller förnyat viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.
- b) De uppgifter som avses i artikel 22a.1 d–g och i.
- c) De uppgifter som har införts för viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd som har utfärdats, återtagits, återkallats, upphävts, förlängts eller förnyats enligt artiklarna 22c, 22e och 22f.
- d) Ansiktsbilder enligt artikel 22a.1 j.
- e) De uppgifter som avses i artikel 22a.1 d–g i länkade ansökningsakter beträffande make/maka och barn.

3. Sökningar i VIS enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel får endast utföras av de utsedda nationella myndigheter som avses i artikel 34.6 i förordning (EU) nr 604/2013.

Artikel 22k

Åtkomst till VIS-uppgifter för att pröva ansökan om internationellt skydd

1. De behöriga asylmyndigheterna ska i enlighet med artikel 34 i förordning (EU) nr 604/2013 ha åtkomst till VIS för sökning med hjälp av fingeravtrycken från den person som ansöker om internationellt skydd, dock endast för att pröva en ansökan om internationellt skydd.

Om fingeravtrycken från den person som ansöker om internationellt skydd inte kan användas eller om sökningen på grundval av fingeravtrycken inte lyckas, ska sökningen göras på grundval av de uppgifter som avses i artikel 22a.1 d–g eller j. Ansiktsbilden får emellertid inte vara det enda sökkriteriet.

2. Om en sökning på grundval av de uppgifter som förtecknas i punkt 1 i denna artikel visar att det i VIS finns uppgifter registrerade om den person som ansöker om internationellt skydd, ska den behöriga asylmyndigheten ha åtkomst till VIS för att inhämta följande uppgifter i ansökningsakten och – i fråga om de uppgifter som förtecknas i led f i denna punkt – i makens/makans och barnens länkade ansökningsakter enligt artikel 22a.4, dock endast för det ändamål som avses i punkt 1 i den här artikeln:

- a) Ansökans nummer.
- b) De uppgifter som avses i artikel 22a.1 d–g och i.
- c) Ansiktsbilder enligt artikel 22a.1 j.
- d) Skannade kopior av sidan med personuppgifter i resehandlingen enligt artikel 22a.1 h.
- e) De uppgifter som har införts för viseringar för längre vistelse eller uppehållstillstånd som har utfärdats, återtagits, återkallats, upphävts, förlängts eller förnyats enligt artiklarna 22c, 22e och 22f.
- f) De uppgifter som avses i artikel 22a.1 d–g i länkade ansökningsakter beträffande make/maka och barn.

3. Sökningar i VIS enligt punkterna 1 och 2 i denna artikel får endast utföras av de utsedda nationella myndigheter som avses i artikel 34.6 i förordning (EU) nr 604/2013.

KAPITEL IIIb

FÖRFARANDE OCH VILLKOR FÖR ÅTKOMST TILL VIS FÖR BROTTSEKÄMPANDE ÄNDAMÅL

Artikel 22l

Medlemsstaternas utsedda myndigheter

1. Varje medlemsstat ska utse de myndigheter som har rätt att inhämta VIS-uppgifter i syfte att förebygga, förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott.

De uppgifter som dessa myndigheter har inhämtat får endast behandlas för det specifika fall för vilket uppgifterna har inhämtats.

2. Varje medlemsstat ska föra en förteckning över sina utsedda myndigheter och ska översända den förteckningen till kommissionen och eu-Lisa. Varje medlemsstat får när som helst ändra eller ersätta den förteckning som den har översänt och ska underrätta kommissionen och eu-Lisa om detta.

3. Varje medlemsstat ska utse en central åtkomstpunkt som ska ha åtkomst till VIS. Den centrala åtkomstpunkten ska kontrollera att de villkor för åtkomst till VIS-uppgifter som anges i artikel 22o är uppfyllda.

De utsedda myndigheterna och den centrala åtkomstpunkten får ingå i samma organisation om detta tillåts enligt nationell rätt, men den centrala åtkomstpunkten ska agera helt oberoende av de utsedda myndigheterna när den fullgör sina uppgifter enligt denna förordning. Den centrala åtkomstpunkten ska vara åtskild från de utsedda myndigheterna och får inte ta emot instruktioner från dessa vad avser resultatet av kontrollen, som den ska utföra självständigt.

Medlemsstaterna får utse fler än en central åtkomstpunkt för att avspegla sin organisatoriska och administrativa struktur vid uppfyllandet av sina konstitutionella eller rättsliga skyldigheter.

4. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen och eu-Lisa om sin centrala åtkomstpunkt och får när som helst ändra eller ersätta sin underrättelse.

5. På nationell nivå ska varje medlemsstat föra en förteckning över de operativa enheter inom de utsedda myndigheterna som har tillstånd att begära åtkomst till VIS-uppgifter genom den centrala åtkomstpunkten.

6. Endast vederbörligen bemyndigad personal vid den centrala åtkomstpunkten ska ha behörighet att få åtkomst till VIS-uppgifter i enlighet med artiklarna 22n och 22o.

*Artikel 22m***Europol**

1. Europol ska utse en av sina operativa enheter till *Europols utsedda myndighet* och ska ge denna behörighet att begära åtkomst till VIS-uppgifter genom den utsedda centrala åtkomstpunkt för VIS som avses i punkt 2, i syfte att stödja och stärka medlemsstaternas åtgärder för att förebygga, förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott.

De uppgifter som Europol har inhämtat ska endast behandlas i samband med det specifika fall för vilket uppgifterna har inhämtats.

2. Europol ska utse en specialiserad enhet med vederbörligen bemyndigade Europoltjänstemän som central åtkomstpunkt. Den centrala åtkomstpunkten ska kontrollera att de villkor för åtkomst till VIS-uppgifter som anges i artikel 22r är uppfyllda.

Den centrala åtkomstpunkten ska agera oberoende när den fullgör sina uppgifter enligt denna förordning och får inte ta emot instruktioner från Europols utsedda myndighet vad avser resultatet av kontrollen.

*Artikel 22n***Förfarande för åtkomst till VIS-uppgifter för brottsbekämpande ändamål**

1. De operativa enheter som avses i artikel 22l.5 ska lämna in en motiverad elektronisk eller skriftlig begäran till de centrala åtkomstpunkter som avses i punkt 3 i den artikeln för åtkomst till VIS-uppgifter. Vid mottagande av en begäran om åtkomst ska den centrala åtkomstpunkten kontrollera om villkoren enligt artikel 22o är uppfyllda. Om villkoren är uppfyllda ska den centrala åtkomstpunkten behandla begäran. De VIS-uppgifter till vilka åtkomst ges ska överföras till de operativa enheter som avses i artikel 22l.5 på ett sådant sätt att uppgifternas säkerhet inte äventyras.

2. I ett exceptionellt brådskande fall där det är nödvändigt att avvärja en överhängande fara för en persons liv som är kopplad till ett terroristbrott eller ett annat grovt brott, ska den centrala åtkomstpunkten behandla begäran omedelbart och ska först i efterhand kontrollera att alla villkor som anges i artikel 22o är uppfyllda, däribland om det verkligen var fråga om ett brådskande fall. Efterhandskontrollen ska äga rum utan onödigt dröjsmål och under alla omständigheter senast sju arbetsdagar efter det att begäran har behandlats.

3. Om det vid efterhandskontrollen framkommer att åtkomsten till VIS-uppgifter inte var motiverad, ska alla myndigheter som har haft åtkomst till sådana uppgifter utan dröjsmål radera de uppgifter som de fått åtkomst till från VIS och informera den centrala åtkomstpunkten om raderingen.

*Artikel 22o***Villkor för åtkomst till VIS-uppgifter för medlemsstaternas utsedda myndigheter**

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 22 i förordning (EU) 2019/817 ska utsedda myndigheter ha åtkomst till VIS för sökningar om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Sökningen är nödvändig och proportionell för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda ett terroristbrott eller ett annat grovt brott.
- b) Sökningen är nödvändig och proportionell i ett särskilt fall.
- c) Det finns rimliga skäl att anta att inhämtande av VIS-uppgifter väsentligen kommer att bidra till att brotten i fråga förebyggs, förhindras, upptäcks eller utreds, särskilt om det finns välgrundade misstankar om att den person som misstänks för, har begått eller utsatts för ett terroristbrott eller ett annat grovt brott omfattas av en kategori i denna förordning.
- d) En sökning i CIR har inletts i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) 2019/817 och det svar som mottagits enligt punkt 2 i den artikeln visar att det finns uppgifter lagrade i VIS.

2. Uppfyllande av villkoret i punkt 1 d ska inte krävas i situationer där åtkomst till VIS behövs som ett verktyg för att kontrollera viseringshistoriken eller perioder av tillåten vistelse på medlemsstaternas territorium för en person som misstänks för, har begått eller misstänks ha utsatts för ett terroristbrott eller ett annat grovt brott, eller den uppgiftskategori med vilken sökningen genomförs inte lagras i CIR.

3. Sökningarna i VIS ska vara begränsade till sökningar med någon eller några av följande uppgifter i ansökningsakten:

- a) Efternamn (familjenamn), förnamn, födelsedatum, medborgarskap och/eller kön.
- b) Resehandlingens eller resehandlingarnas typ och nummer, det land som utfärdade resehandlingen samt resehandlingens sista giltighetsdag.
- c) Viseringsmärkets nummer eller numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet samt sista giltighetsdag för viseringen, viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, beroende på vad som är tillämpligt.
- d) Fingeravtryck, inklusive fingeravtrycksspår.
- e) Ansiktsbild.

4. Den ansiktsbild som avses i punkt 3 e får inte vara det enda sökkriteriet.

5. Sökningar i VIS ska, i händelse av en träff, ge åtkomst till de uppgifter som förtecknas i punkt 3 i denna artikel, liksom till eventuella övriga uppgifter ur ansökningsakten, inbegripet uppgifter om en handling som utfärdats, vägrats, ogiltigförklarats, återkallats, dragits tillbaka, förnyats eller förlängts. Åtkomst till de uppgifter som avses i artikel 9.4 l och som registrerats i ansökningsakten ska endast ges om inhämtande av de uppgifterna uttryckligen har begärts i en motiverad begäran och godkänts vid en oberoende kontroll.

6. Genom undantag från punkterna 3 och 5 får de uppgifter som avses i punkt 3 d och e tillhörande barn under 14 år endast användas för sökning i VIS och får endast ges åtkomst till vid träff om

- a) det är nödvändigt för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda ett allvarligt brott som dessa barn är offer för samt för att skydda försvunna barn,
- b) det är nödvändigt i ett specifikt fall, och
- c) användningen av uppgifterna är för barnets bästa.

Artikel 22p

Åtkomst till VIS-uppgifter för att identifiera personer under särskilda omständigheter

1. Genom undantag från artikel 22o.1 ska de utsedda myndigheterna inte vara skyldiga att uppfylla de villkor som anges i den punkten för åtkomst till VIS i syfte att identifiera personer som har försvunnit, förts bort eller identifierats som offer för människohandel om det finns rimliga skäl att anse att inhämtande av VIS-uppgifter om dem kommer att stödja deras identifiering eller bidra till att utreda specifika fall av människohandel. Under sådana omständigheter får de utsedda myndigheterna söka i VIS med de personernas fingeravtryck.

2. Om fingeravtrycken från de personer som avses i punkt 1 inte kan användas eller sökningen på grundval av fingeravtrycken inte lyckas, ska sökningen göras med hjälp av de uppgifter som avses i artikel 9.4 a–ca eller artikel 22a.1 d–g.

3. Sökningar i VIS ska, i händelse av en träff, ge åtkomst till samtliga uppgifter i artiklarna 9 och 22a samt till uppgifterna i länkade ansökningsakter i enlighet med artikel 8.3 och 8.4 eller artikel 22a.4.

Artikel 22q

Användning av VIS-uppgifter för införande av registreringar i SIS om försvunna personer eller sårbara personer som behöver hindras från att resa samt åtkomst till dessa uppgifter

1. VIS-uppgifter får användas för införande i SIS av en registrering om försvunna personer eller sårbara personer som behöver hindras från att resa i enlighet med artikel 32 i förordning (EU) 2018/1862. I dessa fall ska den centrala åtkomstpunkt som avses i artikel 22l.3 säkerställa översändandet av uppgifter via en säker kommunikationskanal.

2. I händelse av en träff mot en SIS-registrering genom användning av VIS-uppgifter enligt punkt 1 får barnskyddsmyndigheter och nationella rättsliga myndigheter begära att en myndighet som har åtkomst till VIS ger dem åtkomst till dessa uppgifter för utförandet av deras arbetsuppgifter. Sådana nationella rättsliga myndigheter ska inbegripa de myndigheter som är ansvariga för att väcka allmänt åtal inom ramen för brottmålsförfaranden och för rättsliga utredningar som föregår åtal mot en person samt deras samordningsmyndigheter enligt artikel 44.3 i förordning (EU) 2018/1862. De villkor som fastställs i unionsrätten och nationell rätt ska gälla. Medlemsstaterna ska säkerställa att uppgifterna överförs på ett säkert sätt.

Artikel 22r

Förfarande och villkor för Europols åtkomst till VIS-uppgifter

1. Europol ska ha åtkomst till VIS för sökning om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Sökningen är nödvändig och proportionell för att stödja och stärka medlemsstaternas åtgärder för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda terroristbrott eller andra grova brott som omfattas av Europols mandat.
- b) Sökningen är nödvändig och proportionell i ett särskilt fall.
- c) Det finns rimliga skäl att anta att inhämtande av VIS-uppgifter väsentligen kommer att bidra till att brotten i fråga förebyggs, förhindras, upptäcks eller utreds, särskilt om det finns välgrundade misstankar om att den person som misstänks för, har begått eller utsatts för ett terroristbrott eller ett annat grovt brott omfattas av en kategori i denna förordning.
- d) En sökning i CIR har inletts i enlighet med artikel 22 i förordning (EU) 2019/817 och det svar som mottagits enligt punkt 2 i den artikeln visar att det finns uppgifter lagrade i VIS.

2. Uppfyllande av villkoret i punkt 1 d ska inte krävas i situationer där åtkomst till VIS behövs som ett verktyg för att kontrollera viseringshistoriken eller perioder av tillåten vistelse på medlemsstaternas territorium för en person som misstänks för, har begått eller misstänks ha utsatts för ett terroristbrott eller ett annat grovt brott, eller den uppgiftskategori med vilken sökningen genomförs inte lagras i CIR.

3. Sökningar i VIS ska vara begränsade till sökningar med någon eller några av följande uppgifter i ansökningsakten:

- a) Efternamn (familjenamn), förnamn, födelsedatum, medborgarskap och/eller kön.
- b) Resehandlingens eller resehandlingarnas typ och nummer, det land som utfärdade resehandlingen samt resehandlingens sista giltighetsdag.
- c) Viseringsmärkets nummer eller numret på viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet samt sista giltighetsdag för viseringen, viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, beroende på vad som är tillämpligt.
- d) Fingeravtryck, inklusive fingeravtrycksspår.
- e) Ansiktsbild.

4. Den ansiktsbild som avses i punkt 3 e får inte vara det enda sökkriteriet.

5. Sökningar i VIS ska, i händelse av en träff, ge åtkomst till de uppgifter som förtecknas i punkt 3 i denna artikel, liksom till eventuella övriga uppgifter ur ansökningsakten, inbegripet uppgifter om en handling som utfärdats, vägrats, ogiltigförklarats, återkallats, dragits tillbaka, förnyats eller förlängts. Åtkomst till de uppgifter som avses i artikel 9.4 l och som registrerats i ansökningsakten ska endast ges om inhämtande av de uppgifterna uttryckligen har begärts i en motiverad begäran och godkänts vid en oberoende kontroll.

6. Genom undantag från punkterna 3 och 5 får de uppgifter som avses i punkt 3 d och e tillhörande barn under 14 år endast användas för sökning i VIS och får endast ges åtkomst till vid träff om

- a) det är nödvändigt för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda ett allvarligt brott som dessa barn är offer för samt för att skydda försvunna barn,
- b) det är nödvändigt i ett specifikt fall, och
- c) användningen av uppgifterna är för barnets bästa.

7. Europols utsedda myndighet får till Europols centrala åtkomstpunkt lämna in en motiverad elektronisk begäran om inhämtande av samtliga VIS-uppgifter eller en viss uppsättning VIS-uppgifter. Vid mottagande av en begäran om åtkomst ska Europols centrala åtkomstpunkt kontrollera om villkoren enligt punkterna 1 och 2 är uppfyllda. Om samtliga villkor är uppfyllda ska den vederbörligen bemyndigade personalen vid den centrala åtkomstpunkten behandla begäran. De VIS-uppgifter till vilka åtkomst ges ska överföras till Europols utsedda myndighet på ett sådant sätt att uppgifternas säkerhet inte äventyras.

8. Behandling av uppgifter som Europol har erhållit genom inhämtande av VIS-uppgifter förutsätter tillstånd från uppgifternas ursprungsmedlemsstat. Detta tillstånd ska inhämtas genom den medlemsstatens nationella Europolenhet.

Artikel 22s

Förande av loggar avseende begäranden om inhämtande av VIS-uppgifter i syfte att förebygga, förhindra, upptäcka och utreda terroristbrott eller andra grova brott

1. eu-Lisa ska föra logg över all uppgiftsbehandling i VIS som innebär åtkomst för de centrala åtkomstpunkter som avses i artikel 22l.3 för de ändamål som avses i kapitel IIIb. De loggarna ska visa datum och tidpunkt för varje operation, de uppgifter som legat till grund för sökningen, de uppgifter som överförts av VIS och namn på den vederbörligen bemyndigade personal vid de centrala åtkomstpunkterna som fört in och hämtat uppgifterna.

2. Därutöver ska varje medlemsstat och Europol föra logg över all uppgiftsbehandling i VIS som sker till följd av begäranden om inhämtande av VIS-uppgifter eller åtkomst till VIS-uppgifter för de ändamål som avses i kapitel IIIb.

3. Av de loggar som avses i punkt 2 ska följande framgå:

- a) Det exakta ändamålet med en begäran om inhämtande av eller åtkomst till VIS-uppgifter, inklusive berört terroristbrott eller annat grovt brott och, för Europols del, det exakta ändamålet med begäran om inhämtande av uppgifter.
- b) Det beslut som fattats om huruvida begäran är prövningsbar.
- c) Referensnummer för den nationella akten.
- d) Datum och exakt klockslag för den centrala åtkomstpunktens begäran om åtkomst till VIS.
- e) När så är tillämpligt, användning av det förfarande för brådskande undantagsfall som avses i artikel 22n.2 och resultatet av efterhandskontrollen.
- f) Vilka uppgifter eller vilken uppsättning uppgifter enligt artikel 22o.3 som har använts för sökningen.
- g) I enlighet med nationella regler eller förordning (EU) 2016/794, beteckningen för den tjänsteman som utförde sökningen och för den tjänsteman som beordrade sökningen eller uppgiftsöverföringen.

4. De loggar som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel får bara användas för att kontrollera att begäran var prövningsbar, övervaka att uppgiftsbehandlingen skett lagligt samt för att säkerställa dataintegriteten och datasäkerheten. Loggarna ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst. De ska raderas ett år efter det att den lagringsperiod som avses i artikel 23 har löpt ut, om loggarna inte behövs för övervakningsförfaranden som redan har inletts. Europeiska datatillsynsmannen och de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna ska ha åtkomst till loggarna på begäran, för att kunna fullgöra sina uppgifter. Den myndighet som ansvarar för att kontrollera om begäran är prövningsbar ska också ha åtkomst till loggarna i samma syfte. Utöver sådana syften ska personuppgifter raderas i alla nationella akter och i Europols akter efter en månad, om inte uppgifterna behövs för den pågående brottsutredning för vilken de begärdes av en medlemsstat eller av Europol. Endast loggar som inte innehåller personuppgifter får användas för den övervakning och utvärdering som avses i artikel 50.

Artikel 22t

Villkor för åtkomst till VIS-uppgifter för utsedda myndigheter i en medlemsstat i vilken denna förordning ännu inte har fått verkan

1. Utsedda myndigheter i en medlemsstat i vilken denna förordning ännu inte har fått verkan ska ha åtkomst till VIS för sökningar om sådan åtkomst

- a) omfattas av dessa behöriga myndigheters befogenheter,
- b) omfattas av samma villkor som anges i artikel 22o.1,
- c) föregås av en vederbörligen motiverad skriftlig eller elektronisk begäran till en utsedd myndighet i en medlemsstat på vilken denna förordning är tillämplig; denna myndighet ska därefter begära att den nationella centrala åtkomstpunkten gör sökningen i VIS.

2. En medlemsstat i vilken denna förordning ännu inte har fått verkan ska göra sina uppgifter om viseringar tillgängliga för medlemsstater på vilka denna förordning är tillämplig, på grundval av en vederbörligen motiverad skriftlig eller elektronisk begäran, förutsatt att de villkor som fastställs i artikel 22o.1 är uppfyllda.”

27. Artikel 23 ska ersättas med följande:

”Artikel 23

Lagringsperiod för uppgifter

1. Varje ansökningsakt ska lagras i VIS i högst fem år, utan att detta påverkar tillämpningen av bestämmelserna om radering i artiklarna 24 och 25 eller bestämmelserna om förande av loggar i artikel 34.

Denna period börjar löpa

- a) samma dag som viseringen, viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet upphör att gälla, om en visering, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har utfärdats,
- b) den nya sista giltighetsdagen för viseringen, viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, om en visering, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har förlängts eller förnyats,
- c) samma dag som ansökningsakten upprättas i VIS, om ansökan har dragits tillbaka och avskrivits,
- d) samma dag som den ansvariga myndighetens beslut fattades, om en visering, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd har nekats, återtagits, återkallats eller upphävt, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Efter utgången av den period som avses i punkt 1 i denna artikel ska VIS automatiskt radera ansökningsakten samt länkarna till den akten enligt artikel 8.3 och 8.4 samt artikel 22a.4.

3. Genom undantag från punkt 1 ska fingeravtryck från och ansiktsbilder av barn under 12 år raderas när viseringen, viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet löper ut samt, med avseende på viseringar, när barnet har gjort en utresa vid de yttre gränserna.

Vid tillämpning av denna radering ska in- och utresesystemet automatiskt underrätta VIS när barnets utresa förs in i in- och utreseposten i enlighet med artikel 16.3 i förordning (EU) 2017/2226.”

28. Artikel 24 ska ersättas med följande:

”Artikel 24

Ändring av uppgifter

1. Endast den ansvariga medlemsstaten ska ha rätt att ändra uppgifter som den har översänt till VIS genom att rätta eller radera sådana uppgifter.

2. Om en medlemsstat har bevis som tyder på att uppgifter som behandlas i VIS är oriktiga eller att uppgifter har behandlats i VIS i strid med denna förordning, ska den omedelbart informera den ansvariga medlemsstaten. Det meddelandet ska översändas via VISMail i enlighet med förfarandet i artikel 16.3.

Om de oriktiga uppgifterna avser länkar som skapats enligt artikel 8.3 eller 8.4 eller artikel 22a.4 eller om en länk saknas, ska den ansvariga medlemsstaten kontrollera de berörda uppgifterna och tillhandahålla ett svar inom tre arbetsdagar samt vid behov korrigera länken. Om inget svar tillhandahålls inom den tidsfristen, ska den begärande medlemsstaten korrigera länken och via VISMail underrätta den ansvariga medlemsstaten om den korrigering som gjorts.

3. Den ansvariga medlemsstaten ska så snart som möjligt kontrollera de berörda uppgifterna och om nödvändigt omedelbart rätta eller radera dem.”

29. Artikel 25 ska ändras på följande sätt:

a) Rubriken ska ersättas med följande:

”Radering av uppgifter i förtid”.

b) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:

”1. Om en sökande har erhållit medborgarskap i en medlemsstat före utgången av den period som avses i artikel 23.1, ska de ansökningsakter som upprättats och de länkar som skapats enligt artikel 8.3 och 8.4 eller artikel 22a.4 avseende sökanden utan dröjsmål raderas ur VIS av den medlemsstat som upprättade ansökningsakterna och skapade länkarna.

2. Varje medlemsstat i vilken en sökande har erhållit medborgarskap ska utan dröjsmål informera de ansvariga medlemsstaterna. Det meddelandet ska översändas via VISMail i enlighet med förfarandet i artikel 16.3.”

30. Artikel 26 ska ersättas med följande:

”Artikel 26

Operativ förvaltning

1. eu-Lisa ska ansvara för den tekniska och operativa förvaltningen av VIS och dess komponenter i enlighet med artikel 2a. eu-Lisa ska i samarbete med medlemsstaterna säkerställa att bästa tillgängliga teknik, med förbehåll för en kostnads-nyttanalytisk, alltid används för de komponenterna.

2. eu-Lisa ska ansvara för följande uppgifter i samband med kommunikationsinfrastrukturen mellan VIS centrala system och de enhetliga nationella gränssnitten:

a) Övervakning.

b) Säkerhet.

c) Samordningen av förbindelserna mellan medlemsstaterna och leverantören.

d) Uppgifter som gäller genomförandet av budgeten.

e) Förvärv och förnyande.

f) Avtalsfrågor.

3. Den operativa förvaltningen av VIS ska bestå i alla de arbetsuppgifter som krävs för att systemet ska kunna fungera dygnet runt alla dagar i veckan i enlighet med denna förordning. Den ska särskilt inkludera det underhåll och den tekniska utveckling som krävs för att säkerställa att VIS fungerar med tillfredsställande driftskvalitet, särskilt vad gäller svarstiden när sökningar i VIS görs av viseringsmyndigheter, myndigheter som är behöriga att besluta om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd och av gränsmyndigheter. Sådana svarstider ska vara så korta som möjligt.

8a. eu-Lisa får använda anonymiserade verkliga personuppgifter i VIS för teständamål under följande omständigheter:

a) För diagnostik och reparationer när fel upptäcks i VIS centrala system.

b) För tester av ny teknik och nya metoder som är relevanta för att förbättra prestandan för VIS centrala system eller överföringen av uppgifter till det systemet.

I de fall som avses i första stycket b ska säkerhetsåtgärderna, åtkomstkontrollen och loggningsaktiviteterna i testmiljön vara likvärdiga med dem som finns i VIS. Verkliga personuppgifter som används för tester ska anonymiseras på ett sådant sätt att den registrerade inte längre kan identifieras.

9. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 17 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska gemenskaperna enligt förordning (EEG, Euratom, EKSG) nr 259/68 * ska eu-Lisa tillämpa lämpliga regler avseende tystnadsplikt eller motsvarande sekretesskrav som omfattar all personal som arbetar med VIS-uppgifter. Denna skyldighet ska gälla även efter det att sådan personal lämnar sin tjänst eller anställning eller efter det att deras verksamhet har upphört.

10. Om eu-Lisa samarbetar med externa entreprenörer i samband med VIS-relaterade arbetsuppgifter ska eu-Lisa noga övervaka entreprenörens verksamhet för att säkerställa att denna förordning efterlevs, särskilt i fråga om säkerhet, konfidentialitet och dataskydd.

* EGT L 56, 4.3.1968, s. 1”.

31. Artikel 27 ska utgå.
32. Följande artikel ska införas:

"Artikel 27a

Interoperabilitet med andra EU-informationssystem och Europoluppgifter

Interoperabilitet mellan VIS och SIS, in- och utresesystemet, Etias, Eurodac, Ecris-TCN och Europoluppgifter ska upprättas för att möjliggöra automatisk behandling av sökningar i andra system enligt artiklarna 9a–9g och 22b. Interoperabilitet ska bygga på ESP."

33. Artikel 28 ska ändras på följande sätt:
 - a) Punkterna 1 och 2 ska ersättas med följande:
 1. VIS ska vara anslutet till det nationella systemet i varje medlemsstat via de enhetliga nationella gränssnitten i den berörda medlemsstaten.
 2. Varje medlemsstat ska utse en nationell myndighet som ska ge de behöriga myndigheter som avses i artikel 6.1 och 6.2 åtkomst till VIS, och ansluta den nationella myndigheten till det enhetliga nationella gränssnittet."
 - b) Punkt 4 ska ändras på följande sätt:
 - i) Led a ska ersättas med följande:

"a) utvecklingen av det nationella systemet och dess anpassning till VIS,".
 - ii) Led d ska ersättas med följande:

"d) kostnaderna för det nationella systemet och kostnaderna för att ansluta detta system till det enhetliga nationella gränssnittet, inbegripet investeringar och driftskostnader för kommunikationsinfrastrukturen mellan det enhetliga nationella gränssnittet och det nationella systemet."
34. Artikel 29 ska ersättas med följande:

"Artikel 29

Ansvar för användningen av uppgifter och för uppgifternas kvalitet

1. Varje medlemsstat ska se till att uppgifterna behandlas på ett lagligt sätt och särskilt att endast vederbörligen bemyndigad personal har åtkomst till uppgifter som behandlats i VIS för utförande av arbetsuppgifter i enlighet med denna förordning. Den ansvariga medlemsstaten ska särskilt se till att
 - a) uppgifterna samlas in på lagligt sätt,
 - b) uppgifterna överförs på lagligt sätt till VIS,
 - c) uppgifterna är korrekta, aktuella och av en lämplig kvalitet och fullständighet när de överförs till VIS.
2. eu-Lisa ska säkerställa att driften av VIS sker i enlighet med denna förordning och dess genomförandebestämmelser som avses i artikel 45. I synnerhet ska eu-Lisa
 - a) vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa säkerheten för VIS centrala system och kommunikationsinfrastrukturen mellan VIS centrala system och de enhetliga nationella gränssnitten, utan att detta påverkar det ansvar som åligger varje medlemsstat,
 - b) säkerställa att endast vederbörligen bemyndigad personal har åtkomst till uppgifter som behandlas i VIS för utförande av eu-Lisas arbetsuppgifter i enlighet med denna förordning.
- 2a. eu-Lisa ska utveckla och upprätthålla en mekanism och förfaranden för att utföra kvalitetskontroller av uppgifterna i VIS och ska regelbundet rapportera till medlemsstaterna. eu-Lisa ska regelbundet rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de problem som konstateras.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa och utveckla mekanismen och förfarandena för kvalitetskontroll samt lämpliga krav för efterlevnad av uppgiftskvaliteten. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

3. eu-Lisa ska underrätta Europaparlamentet, rådet och kommissionen om de åtgärder som den vidtar enligt punkt 2.

4. När det gäller behandlingen av personuppgifter i VIS ska varje medlemsstat utse den myndighet som ska anses vara personuppgiftsansvarig i enlighet med artikel 4.7 i förordning (EU) 2016/679 och som ska ha centralt ansvar för den medlemsstatens behandling av uppgifter. Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om vilken myndighet som har utsetts.

Artikel 29a

Särskilda regler för införande av uppgifter

1. De uppgifter som avses i artiklarna 6.4, 9–14, 22a och 22c–22f ska endast införas i VIS efter en kvalitetskontroll som utförts av de ansvariga nationella myndigheterna och ska behandlas av VIS efter en kvalitetskontroll som utförts av VIS i enlighet med punkt 2 i den här artikeln.

2. Kvalitetskontroller av de uppgifter som avses i artiklarna 9–14, 22a och 22c–22f ska utföras av VIS i enlighet med denna punkt.

Kvalitetskontrollerna ska inledas när ansökningsakter upprättas eller uppdateras i VIS. Om kvalitetskontrollerna inte uppfyller den fastställda kvalitetsstandarden ska den eller de ansvariga myndigheterna automatiskt underrättas av VIS. De automatiska sökningarna enligt artiklarna 9a.3 och 22b.2 får endast utlösas av VIS efter en godkänd kvalitetskontroll.

Kvalitetskontroller av ansiktsbilder och fingeravtryck ska utföras när ansökningsakter upprättas eller uppdateras i VIS för att säkerställa att minimistandarder för uppgiftskvaliteten uppfylls som möjliggör biometrisk matchning.

Kvalitetskontroller av de uppgifter som avses i artikel 6.4 ska utföras vid lagring av information om de nationella behöriga myndigheterna i VIS.

3. Det ska fastställas kvalitetsstandarder för lagring av de uppgifter som avses i punkterna 1 och 2 i denna artikel.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa specifikationerna för dessa kvalitetsstandarder. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.”

35. Artikel 31 ska ersättas med följande:

”Artikel 31

Överföring av uppgifter till tredjeländer eller internationella organisationer

1. Uppgifter som behandlats i VIS enligt denna förordning får inte överföras eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller för en internationell organisation, med undantag för överföring till Interpol för genomförande av de sökningar som avses i artikel 9a.4 g och artikel 22b.3 g i denna förordning. Överföringar av personuppgifter till Interpol omfattas av bestämmelserna i kapitel V i förordning (EU) 2018/1725 och kapitel V i förordning (EU) 2016/679.

2. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel får de uppgifter som avses i artikel 9.4 a, b, ca, k och m, artikel 9.6 och 9.7 eller artikel 22a.1 d–i och k i denna förordning vara åtkomliga för behöriga myndigheter och överföras eller göras tillgängliga för ett tredjeland eller en internationell organisation som förtecknas i bilagan, under förutsättning att detta i enskilda fall är nödvändigt för att styrka tredjelandsmedborgares identitet i återvändandesyfte i enlighet med direktiv 2008/115/EG eller, när det gäller överföringar till internationella organisationer som förtecknas i bilagan till denna förordning, i vidarebosättningssyfte i enlighet med europeiska eller nationella vidarebosättningssystem, och under förutsättning att ett av följande villkor är uppfyllt:

- a) Kommissionen har antagit ett beslut om den adekvata skyddsnivån för personuppgifter i det tredjelandet eller den internationella organisationen i enlighet med artikel 45.3 i förordning (EU) 2016/679.
- b) Lämpliga skyddsåtgärder har vidtagits enligt artikel 46 i förordning (EU) 2016/679, till exempel genom ett återtagandeavtal som är i kraft mellan unionen eller en medlemsstat och det aktuella tredjelandet.
- c) Artikel 49.1 d i förordning (EU) 2016/679 är tillämplig.

De uppgifter som avses i första stycket får dessutom överföras endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Överföringen av uppgifterna utförs i enlighet med relevanta bestämmelser i unionsrätten, särskilt bestämmelser om dataskydd, återtagandeavtal, och den nationella rätten i den medlemsstat som överför uppgifterna.
- b) Den medlemsstat som har infört uppgifterna i VIS har gett sitt godkännande.
- c) Tredjelandet eller den internationella organisationen samtycker till att endast behandla uppgifterna för de ändamål som de tillhandahållits för.

Om ett beslut om återvändande som antagits enligt direktiv 2008/115/EG har utfärdats med avseende på en tredjelandsmedborgare ska, med förbehåll för första och andra stycket i denna punkt, de uppgifter som avses i första stycket överföras endast om verkställigheten av beslutet om återvändande inte har skjutits upp och inget överklagande har inletts som kan leda till att verkställigheten skjuts upp.

3. Överföring av personuppgifter till tredjeländer eller till internationella organisationer enligt punkt 2 ska inte påverka rättigheterna för personer som ansöker om eller har beviljats internationellt skydd, särskilt när det gäller principen om *non-refoulement*.

4. Personuppgifter som en medlemsstat eller Europol har erhållit från VIS för brottsbekämpande ändamål får inte överföras eller göras tillgängliga för tredjeländer, internationella organisationer eller privata enheter som är etablerade i eller utanför unionen. Förbudet ska också gälla om dessa uppgifter behandlas vidare på nationell nivå eller mellan medlemsstater enligt direktiv (EU) 2016/680.

5. Genom undantag från punkt 4 i denna artikel får de uppgifter som avses i artikel 9.4 a–ca och artikel 22a.1 d–g överföras av den utsedda myndigheten till ett tredjeland i enskilda fall endast om samtliga följande villkor är uppfyllda:

- a) Det rör sig om ett brådskande undantagsfall och det föreligger
 - i) en överhängande fara som är kopplad till ett terroristbrott, eller
 - ii) omedelbar fara för en persons liv och denna fara är kopplad till ett grovt brott.
- b) Uppgiftsöverföringen är nödvändig för att förebygga, förhindra, upptäcka eller utreda ett terroristbrott eller ett annat grovt brott på medlemsstaternas territorium eller i det berörda tredjelandet.
- c) Den utsedda myndigheten har åtkomst till sådana uppgifter i enlighet med det förfarande och de villkor som anges i artiklarna 22n och 22o.
- d) Överföringen utförs i enlighet med tillämpliga villkor i direktiv (EU) 2016/680, särskilt kapitel V i det direktivet.
- e) En vederbörligen motiverad skriftlig eller elektronisk begäran från tredjelandet har lämnats in.
- f) Det har säkerställts att det begärande landet å sin sida kommer att tillhandahålla de medlemsstater som har tagit VIS i drift eventuell information från dess informationssystem för viseringar.

Om en överföring görs enligt första stycket i denna punkt ska den dokumenteras och dokumentationen, inbegripet datum och tidpunkt för överföringen, information om mottagande behörig myndighet, skälen för överföringen samt överförda personuppgifter, ska på begäran göras tillgänglig för den tillsynsmyndighet som avses i artikel 41.1 i direktiv (EU) 2016/680.”

36. Artikel 32 ska ändras på följande sätt:

- a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:
 - i) Följande led ska införas:

”ea) hindra obehöriga från att med hjälp av datakommunikationsutrustning använda automatiserade system för uppgiftsbehandling.”

ii) Följande led ska införas:

- ”ja) säkerställa att installerade system i händelse av driftavbrott kan återställas till normal drift,
- jb) Säkerställa driftsäkerhet genom att se till att eventuella driftfel i systemen rapporteras på korrekt sätt och att nödvändiga tekniska åtgärder vidtas för att säkerställa att personuppgifter kan återställas om de skadas till följd av att systemen inte fungerar som de ska.”

b) Punkt 3 ska ersättas med följande:

”3. eu-Lisa ska med avseende på driften av VIS vidta de åtgärder som är nödvändiga för att uppnå de mål som anges i punkt 2, inbegripet antagandet av en dataskyddsplan.”

37. Följande artikel ska införas:

”Artikel 32a

Säkerhetsincidenter

1. Varje händelse som har eller kan ha inverkan på VIS säkerhet och som kan orsaka skada på eller förlust av VIS-uppgifter ska betraktas som en säkerhetsincident, särskilt om obehörig åtkomst till uppgifter kan ha inträffat eller uppgifters tillgänglighet, integritet och konfidentialitet har äventyrats eller kan ha äventyrats.

2. Säkerhetsincidenter ska hanteras på ett sätt som säkerställer snabba, effektiva och välavvägda motåtgärder.

3. Utan att det påverkar anmälan av och information om personuppgiftsincidenter enligt artikel 33 i förordning (EU) 2016/679, artikel 30 i direktiv (EU) 2016/680 eller båda, ska medlemsstaterna underrätta kommissionen, eu-Lisa och Europeiska datatillsynsmannen om säkerhetsincidenter. Om en säkerhetsincident inträffar i VIS centrala system ska eu-Lisa underrätta kommissionen och Europeiska datatillsynsmannen. Europol och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska underrätta kommissionen och Europeiska datatillsynsmannen i händelse av en VIS-relaterad säkerhetsincident.

4. Information om en säkerhetsincident som har eller kan ha inverkan på VIS drift eller på VIS-uppgifternas tillgänglighet, integritet och konfidentialitet ska tillhandahållas kommissionen och, om de är berörda, medlemsstaterna, Europol och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån. Sådana incidenter ska också rapporteras i enlighet med den incidenthanteringsplan som eu-Lisa ska tillhandahålla.

5. Medlemsstaterna, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, eu-Lisa och Europol ska samarbeta om en säkerhetsincident inträffar.

6. Kommissionen ska utan dröjsmål underrätta Europaparlamentet och rådet om allvarliga incidenter och om de åtgärder som vidtagits för att hantera dem. Denna information ska i lämpliga fall ges säkerhetsskyddsklassificeringen EU RESTRICTED/RESTREINT UE i enlighet med tillämpliga säkerhetsbestämmelser.”

38. Artiklarna 33 och 34 ska ersättas med följande:

”Artikel 33

Skadeståndsskyldighet

1. Utan att det påverkar rätten till ersättning från den personuppgiftsansvarige eller personuppgiftsbiträdet, eller deras skadeståndsskyldighet enligt förordning (EU) 2016/679, direktiv (EU) 2016/680 och förordning (EU) 2018/1725, ska följande gälla:

- a) Varje person eller medlemsstat som har lidit materiell eller immateriell skada till följd av en otillåten behandling av personuppgifter eller någon annan åtgärd från en medlemsstats sida som är oförenlig med denna förordning ska ha rätt till ersättning från den medlemsstaten.
- b) Varje person eller medlemsstat som har lidit materiell eller immateriell skada till följd av en åtgärd från någon av unionens institutioner, organ eller byråer som är oförenlig med denna förordning ska ha rätt till ersättning från institutionen, organet eller byrån i fråga.

Medlemsstaten, unionsinstitutionen, unionsorganet eller unionsbyrån ska helt eller delvis undantas från sitt ansvar enligt första stycket om de bevisar att de inte är ansvariga för den händelse som orsakade skadan.

2. Om en medlemsstats underlåtenhet att fullgöra sina skyldigheter enligt denna förordning skadar VIS, ska den medlemsstaten hållas ansvarig för denna skada, såvida inte och endast i den mån eu-Lisa eller en annan medlemsstat som deltar i VIS har underlåtit att vidta rimliga åtgärder för att förhindra skadan eller för att begränsa dess verkningar.

3. Skadeståndsanspråk mot en medlemsstat för sådan skada som avses i punkterna 1 och 2 ska regleras av den medlemsstatens nationella rätt. Skadeståndsanspråk mot en unionsinstitution, ett unionsorgan eller en unionsbyrå för sådan skada som avses i punkterna 1 och 2 ska omfattas av de villkor som föreskrivs i fördragen.

Artikel 34

Förande av loggar

1. Varje medlemsstat, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och eu-Lisa ska föra logg över all sin uppgiftsbehandling inom VIS. Av dessa loggar ska framgå

- a) syftet med åtkomsten,
- b) datum och tidpunkt,
- c) den typ av uppgifter som förts in,
- d) den typ av uppgifter som använts för sökningar, och
- e) namnet på den myndighet som fört in eller hämtat uppgifterna.

Dessutom ska varje medlemsstat föra logg över den personal som är vederbörligen bemyndigad att föra in eller hämta uppgifter i VIS.

2. Vad gäller de sökningar som avses i artiklarna 9a–9g och 22b ska en logg föras över all uppgiftsbehandling i VIS respektive i in- och utresesystemet, Etias, SIS, Ecris TCN och Eurodac i enlighet med den här artikeln respektive artikel 28a i förordning (EU) nr 603/2013, artikel 46.2 i förordning (EU) 2017/2226, artikel 69 i förordning (EU) 2018/1240, artikel 18a i förordning (EU) 2018/1861, artikel 18a i förordning (EU) 2018/1862 och artikel 31a i förordning (EU) 2019/816.

3. Vad gäller de åtgärder som förtecknas i artikel 45c i denna förordning ska en logg föras över all uppgiftsbehandling i VIS och in- och utresesystemet i enlighet med den artikeln och artikel 46 i förordning (EU) 2017/2226. Vad gäller de åtgärder som förtecknas i artikel 17a i den här förordningen ska en logg föras över all uppgiftsbehandling i VIS och in- och utresesystemet i enlighet med den här artikeln och artikel 46 i förordning (EU) 2017/2226.

4. Loggar som förs enligt denna artikel får enbart användas för att övervaka uppgiftsskyddet med avseende på om behandlingen är tillåten och för att säkerställa uppgifternas säkerhet. Loggarna ska på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst och ändringar och ska raderas ett år efter det att den lagringsperiod som avses i artikel 23 har löpt ut, om de inte behövs för övervakningsförfaranden som redan har inletts.”

39. Artikel 36 ska ersättas med följande:

”Artikel 36

Sanktioner

Utän att det påverkar tillämpningen av förordning (EU) 2016/679 och direktiv (EU) 2016/680 ska medlemsstaterna fastställa regler om sanktioner för överträdelse av bestämmelserna i den här förordningen, inbegripet för behandling av personuppgifter som sker i strid med den här förordningen, och vidta alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de tillämpas. Sanktionerna ska vara effektiva, proportionella och avskräckande.”

40. I kapitel VI ska följande artikel införas:

”Artikel 36a

Dataskydd

1. Förordning (EU) 2018/1725 ska vara tillämplig på behandling av personuppgifter som utförs av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån samt eu-Lisa enligt den här förordningen.

2. Förordning (EU) 2016/679 ska vara tillämplig på behandling av personuppgifter som utförs av viseringsmyndigheter, gränsmyndigheter, asylmyndigheter samt immigrationsmyndigheter när de fullgör sina uppgifter enligt den här förordningen.
3. Direktiv (EU) 2016/680 ska vara tillämpligt på behandling av personuppgifter lagrade i VIS, inbegripet åtkomst till sådana uppgifter, som utförs för de ändamål som avses i kapitel IIIb i den här förordningen av medlemsstaternas utsedda myndigheter enligt det kapitlet.
4. Förordning (EU) 2016/794 ska vara tillämplig på behandling av personuppgifter som utförs av Europol enligt den här förordningen.”
41. Artikel 37 ska ändras på följande sätt:
- a) Punkt 1 ska ändras på följande sätt:
- i) Inledningsfrasen ska ersättas med följande:
- ”1. Utan att det påverkar den rätt till information som avses i artiklarna 15 och 16 i förordning (EU) 2018/1725, artiklarna 13 och 14 i förordning (EU) 2016/679 samt artikel 13 i direktiv (EU) 2016/680 ska sökandena och de personer som avses i artikel 9.4 f i den här förordningen erhålla följande information av den ansvariga medlemsstaten:”.
- ii) Led a ska ersättas med följande:
- ”a) Identiteten på den personuppgiftsansvarige som avses i artikel 29.4, inbegripet den personuppgiftsansvariges kontaktuppgifter.”
- iii) Led c ska ersättas med följande:
- ”c) Kategorier av uppgiftsmottagare, inbegripet de myndigheter som avses i artikel 221 samt Europol.
- ca) Det faktum att medlemsstaterna och Europol kan få åtkomst till VIS för brottsbekämpande ändamål.”
- iv) Följande led ska införas:
- ”ea) Det faktum att personuppgifter som lagras i VIS kan överföras till ett tredjeland eller en internationell organisation i enlighet med artikel 31 i denna förordning och till medlemsstaterna i enlighet med rådets beslut (EU) 2017/1908 *.
- * Rådets beslut (EU) 2017/1908 av den 12 oktober 2017 om inledande av tillämpningen av vissa bestämmelser i Schengenregelverket rörande Informationssystemet för viseringar i Republiken Bulgarien och Rumänien (EUT L 269, 19.10.2017, s. 39).”
- v) Led f ska ersättas med följande:
- ”f) Rätten att begära åtkomst till uppgifter som rör dem och begära att oriktiga uppgifter som rör dem rättas, att ofullständiga personuppgifter som rör dem kompletteras eller att olagligt behandlade personuppgifter som rör dem raderas eller att behandlingen av dem begränsas, samt rätten att få information om förfarandena för utövande av dessa rättigheter, inklusive kontaktuppgifter till tillsynsmyndigheterna eller, i tillämpliga fall, Europeiska datatillsynsmannen, som ska pröva klagomål som rör skydd av personuppgifter.”
- b) Punkt 2 ska ersättas med följande:
- ”2. Den information som avses i punkt 1 i denna artikel ska tillhandahållas sökanden skriftligen i en koncis, klar och tydlig, begriplig och lättillgänglig form med användning av ett klart och tydligt språk när de uppgifter, den ansiktsbild och de fingeravtrycksuppgifter som avses i artiklarna 9 och 22a samlas in. Barn måste informeras på ett åldersanpassat sätt, inbegripet genom användning av visuella verktyg för att förklara förfarandet för att lämna fingeravtryck.”
- c) I punkt 3 ska andra stycket ersättas med följande:
- ”I avsaknad av ett sådant formulär undertecknat av dessa personer, ska denna information lämnas i enlighet med artikel 14 i förordning (EU) 2016/679.”

42. Artiklarna 38–43 ska ersättas med följande:

”Artikel 38

Rätt till åtkomst till, rättelse, komplettering och radering samt begränsning av behandlingen av personuppgifter

1. I syfte att utöva sina rättigheter enligt artiklarna 15–18 i förordning (EU) 2016/679 ska var och en ha rätt att få del av uppgifter om honom eller henne i VIS och om vilken medlemsstat som har infört uppgifterna i VIS. Den medlemsstat som tar emot begäran ska pröva och besvara den så snart som möjligt, och senast inom en månad efter att begäran mottagits.

2. Var och en får begära att oriktiga uppgifter om honom eller henne rättas och att uppgifter som registrerats på olagligt sätt raderas.

Om begäran är riktad till den ansvariga medlemsstaten och det konstateras att VIS-uppgifterna är oriktiga i sak eller har registrerats på ett olagligt sätt, ska den ansvariga medlemsstaten i enlighet med artikel 24.3 utan dröjsmål, och senast inom en månad efter att begäran mottagits, rätta eller radera dessa uppgifter i VIS. Den ansvariga medlemsstaten ska omedelbart lämna skriftlig bekräftelse till den berörda personen på att den har vidtagit åtgärder för att rätta eller radera uppgifterna om den personen.

Om begäran är riktad till en annan medlemsstat än den ansvariga medlemsstaten, ska myndigheterna i den medlemsstat som begäran är riktad till inom sju dagar kontakta myndigheterna i den ansvariga medlemsstaten. Den ansvariga medlemsstaten ska agera i enlighet med andra stycket i denna punkt. Den medlemsstat som kontaktade myndigheten i den ansvariga medlemsstaten ska informera den berörda personen om att dennes begäran vidarebefordrats, till vilken medlemsstat detta skedde och om det fortsatta förfarandet.

3. Om den ansvariga medlemsstaten inte instämmer i påståendet att uppgifterna i VIS är oriktiga i sak eller har registrerats på ett olagligt sätt, ska den utan dröjsmål anta ett administrativt beslut med en skriftlig förklaring till den berörda personen om varför den inte har för avsikt att rätta eller radera uppgifter som rör den personen.

4. Det administrativa beslut som avses i punkt 3 ska även ge den berörda personen information om möjligheten att invända mot det beslutet, och vid behov information om hur överklagande eller klagomål kan inges till behöriga myndigheter eller domstolar samt information om möjligheterna till bistånd, även från behöriga tillsynsmyndigheter.

5. En begäran som görs enligt punkt 1 eller 2 ska innehålla den information som behövs för att den berörda personen ska kunna identifieras. Denna information ska uteslutande användas för att de rättigheter som avses i punkt 1 eller 2 ska kunna utövas.

6. Den ansvariga medlemsstaten ska bevara en skriftlig handling om att en begäran som avses i punkt 1 eller 2 har gjorts och vilken åtgärd den ledde till. Den ska utan dröjsmål, och senast sju dagar efter det beslut om att korrigera eller radera de uppgifter som avses i punkt 2 andra stycket eller efter det administrativa beslut som avses i punkt 3, ställa denna handling till förfogande för de behöriga nationella tillsynsmyndigheterna.

7. Genom undantag från punkterna 1–6 i denna artikel och endast med avseende på uppgifter som ingår i de motiverade yttranden som registreras i VIS i enlighet med artiklarna 9e.6, 9g.6, 22b.14 och 22b.16 som ett resultat av sökningarna enligt artiklarna 9a och 22b ska en medlemsstat besluta att endast delvis eller inte alls lämna ut information till den berörda personen i enlighet med nationell rätt eller unionsrätt, i den mån och så länge som en sådan partiell eller fullständig begränsning utgör en nödvändig och proportionell åtgärd i ett demokratiskt samhälle med vederbörlig hänsyn till den berörda personens grundläggande rättigheter och berättigade intressen, för att

- a) inte försvåra officiella eller rättsliga utredningar, undersökningar eller förfaranden,
- b) undvika menlig inverkan på förebyggande, förhindrande, upptäckt, utredning eller lagföring av brott eller på verkställighet av straffrättsliga påföljder,
- c) skydda den allmänna säkerheten,
- d) skydda den nationella säkerheten, eller
- e) skydda andra personers rättigheter och friheter.

Medlemsstaten ska i de fall som avses i första stycket utan onödigt dröjsmål skriftligen informera den berörda personen om varje vägran eller begränsning av åtkomst och om skälen för vägran eller begränsningen. Sådan information får utelämnas om tillhandahållandet av den skulle undergräva något av skälen i

leden a–e i första stycket. Medlemsstaten ska informera den berörda personen om möjligheten att lämna in ett klagomål till en tillsynsmyndighet eller begära rättslig prövning. Medlemsstaten ska dokumentera de sakliga eller rättsliga grunderna för beslutet att inte lämna ut informationen till den berörda personen. Denna information ska göras tillgänglig för tillsynsmyndigheterna.

I sådana fall ska den berörda personen även kunna utöva sina rättigheter genom de behöriga tillsynsmyndigheterna.

Artikel 39

Samarbete för att säkerställa rätten till dataskydd

1. De behöriga myndigheterna i medlemsstaterna ska samarbeta aktivt för att se till att de rättigheter som fastställs i artikel 38 kan utövas.
2. I varje medlemsstat ska den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51.1 i förordning (EU) 2016/679 på begäran bistå och ge råd till registrerade om hur de kan utöva sin rätt att rätta, komplettera eller radera personuppgifter som rör dem eller begränsa behandlingen av sådana uppgifter i enlighet med förordning (EU) 2016/679.

För att uppnå de mål som avses i första stycket ska tillsynsmyndigheten i den ansvariga medlemsstaten och tillsynsmyndigheten i den medlemsstat till vilken begäran ställts samarbeta med varandra.

Artikel 40

Rättsmedel

1. Utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 77 och 79 i förordning (EU) 2016/679 ska varje person ha rätt att väcka talan eller inge klagomål till de behöriga myndigheterna eller domstolarna i den medlemsstat som har vägrat vederbörande den rätt till åtkomst eller den rätt att få uppgifter som rör denne rättade, kompletterade eller raderade som föreskrivs i artiklarna 38 och 39.2 i den här förordningen. Rätten att väcka en sådan talan eller inge klagomål ska också gälla om en begäran om åtkomst, rättelse, komplettering eller radering inte besvarades inom de tidsfrister som anges i artikel 38 eller aldrig behandlades av den personuppgiftsansvarige.
2. Biståndet från den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51.1 i förordning (EU) 2016/679 ska finnas tillgängligt under hela förfarandet.

Artikel 41

Nationella tillsynsmyndigheters tillsyn

1. Varje medlemsstat ska säkerställa att den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51.1 i förordning (EU) 2016/679 på ett oberoende sätt övervakar att den berörda medlemsstaten behandlar personuppgifterna enligt den här förordningen på ett lagligt sätt.
2. Den tillsynsmyndighet som avses i artikel 41.1 i direktiv (EU) 2016/680 ska övervaka att medlemsstaternas behandling av personuppgifter i enlighet med kapitel IIIb, inbegripet medlemsstaternas åtkomst till personuppgifter och överföringen av dessa till och från VIS, sker på ett lagligt sätt.
3. Den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51.1 i förordning (EU) 2016/679 ska säkerställa att en granskning av den uppgiftsbehandling som utförs av de ansvariga nationella myndigheterna genomförs i enlighet med relevanta internationella revisionsstandarder minst vart fjärde år. Resultaten av granskningen kan beaktas vid de utvärderingar som utförs inom ramen för den mekanism som inrättats genom rådets förordning (EU) nr 1053/2013 *. Den tillsynsmyndighet som avses i artikel 51.1 i förordning (EU) 2016/679 ska varje år offentliggöra antalet begäranden om rättelse, komplettering, radering eller begränsning av behandling av uppgifter, åtgärder som vidtagits till följd av detta och antalet rättelser, kompletteringar, raderingar och begränsningar av behandling som gjorts till följd av begäranden från berörda personer.

4. Medlemsstaterna ska säkerställa att deras tillsynsmyndigheter har de resurser som krävs för att fullgöra de uppgifter som de anförtros inom ramen för denna förordning och har tillgång till rådgivning från personer med tillräcklig kunskap om biometriska uppgifter.

5. Medlemsstaterna ska tillhandahålla all information som begärs av tillsynsmyndigheterna och ska särskilt förse dem med information om den verksamhet som bedrivs i enlighet med deras ansvarsområden enligt denna förordning. Medlemsstaterna ska bevilja tillsynsmyndigheterna åtkomst till sina loggar, och de ska när som helst ges tillträde till de lokaler som är relaterade till VIS.

Artikel 42

Europeiska datatillsynsmannens tillsyn

1. Europeiska datatillsynsmannen ska ansvara för att övervaka eu-Lisas, Europols och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyråns behandling av personuppgifter enligt denna förordning och för att säkerställa att sådan verksamhet utförs i enlighet med denna förordning och förordning (EU) 2018/1725 eller, när det gäller Europol, i enlighet med förordning (EU) 2016/794.

2. Europeiska datatillsynsmannen ska säkerställa att en granskning av eu-Lisas behandling av personuppgifter genomförs i enlighet med internationella revisionsstandarder minst vart fjärde år. En rapport från denna granskning ska sändas till Europaparlamentet, rådet, eu-Lisa, kommissionen och de nationella tillsynsmyndigheterna. eu-Lisa ska ges tillfälle att yttra sig innan rapporterna antas.

3. eu-Lisa ska tillhandahålla de upplysningar som begärs av Europeiska datatillsynsmannen, ge Europeiska datatillsynsmannen åtkomst till alla dokument och till de loggar som avses i artiklarna 22s, 34 och 45c samt när som helst bevilja Europeiska datatillsynsmannen tillträde till alla sina lokaler.

Artikel 43

Samarbete mellan tillsynsmyndigheter och Europeiska datatillsynsmannen

1. Tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen ska, var och en inom ramen för sina respektive befogenheter, aktivt samarbeta inom ramen för sina ansvarsområden för att säkerställa en samordnad tillsyn av VIS och de nationella systemen.

2. Europeiska datatillsynsmannen och tillsynsmyndigheterna ska utbyta relevant information, bistå varandra vid granskningar och inspektioner, utreda eventuella svårigheter med tolkningen eller tillämpningen av denna förordning, bedöma problem i samband med utövandet av oberoende tillsyn eller i utövandet av den registrerade rättigheter, utarbeta harmoniserade förslag till gemensamma lösningar på eventuella problem samt i förekommande fall främja medvetenheten om rättigheterna i fråga om dataskydd.

3. Vid tillämpningen av punkt 2 ska tillsynsmyndigheterna och Europeiska datatillsynsmannen sammanträda minst två gånger om året inom ramen för Europeiska dataskyddsstyrelsen. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska organisera och bära kostnaderna för dessa möten. En arbetsordning ska antas vid det första mötet. Ytterligare arbetsmetoder ska, efter behov, utvecklas gemensamt.

4. Europeiska dataskyddsstyrelsen ska vartannat år sända en gemensam rapport om verksamhet som bedrivits enligt denna artikel till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Europol, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån och eu-Lisa. Denna rapport ska innehålla ett kapitel om varje medlemsstat som utarbetats av den medlemsstatens tillsynsmyndighet.

* Rådets förordning (EU) nr 1053/2013 av den 7 oktober 2013 om inrättande av en utvärderings- och övervakningsmekanism för kontroll av tillämpningen av Schengenregelverket och om upphävande av verkställande kommitténs beslut av den 16 september 1998 om inrättande av Ständiga kommittén för genomförande av Schengenkonventionen (EUT L 295, 6.11.2013, s. 27)."

43. Artikel 44 ska utgå.
44. Artikel 45 ska ersättas med följande:

”Artikel 45

Genomförande av kommissionen

1. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som är nödvändiga för att utveckla VIS centrala system, de enhetliga nationella gränssnitten i varje medlemsstat och kommunikationsinfrastrukturen mellan VIS centrala system och de enhetliga nationella gränssnitten med avseende på följande:

- a) Utformningen av den fysiska strukturen för VIS centrala system, inklusive dess kommunikationsnätverk.
- b) Tekniska aspekter som påverkar skyddet av personuppgifter.
- c) Tekniska aspekter som har allvarliga finansiella följder för medlemsstaternas budgetar eller allvarliga tekniska konsekvenser för de nationella systemen.
- d) Framtagandet av säkerhetskrav, inklusive biometriska aspekter.

2. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de åtgärder som krävs för det tekniska genomförandet av VIS centrala systems funktioner, i synnerhet för

- a) införande av uppgifter och länkning av ansökningar i enlighet med artiklarna 8, 10–14, 22a och 22c–22f,
- b) åtkomst till uppgifter i enlighet med artiklarna 15, 18–22, 22g–22k, 22n–22r, 45e och 45f,
- c) rättelse, radering och radering i förtid av uppgifter i enlighet med artiklarna 23, 24 och 25,
- d) förande av och åtkomst till loggar i enlighet med artikel 34,
- e) den samrådsmekanism och de förfaranden som avses i artikel 16,
- f) åtkomst till uppgifter för rapporterings- och statistikändamål i enlighet med artikel 45a.

3. Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa de tekniska specifikationerna för kvalitet, bildupplösning och användning av fingeravtryck och ansiktsbild för biometrisk verifiering och identifiering i VIS.

4. De genomförandeakter som avses i punkterna 1, 2 och 3 i denna artikel ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

Artikel 45a

Användning av VIS-uppgifter för rapportering och statistik

1. Den vederbörligen bemyndigade personalen vid medlemsstaternas behöriga myndigheter, kommissionen, eu-Lisa, Europeiska stödkontoret för asylfrågor och Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, inbegripet Etias centralenhet i enlighet med artikel 9j, ska ha åtkomst till VIS för att inhämta följande uppgifter endast för rapporterings- och statistikändamål, utan att det är möjligt att identifiera enskilda personer och i enlighet med de garantier rörande icke-diskriminering som avses i artikel 7.2:

- a) Statusinformation.
- b) Den myndighet som har tagit emot ansökan, inbegripet var denna är belägen.
- c) Sökandens kön, ålder och medborgarskap.
- d) Sökandens bosättningsland och bosättningsort, endast vad gäller viseringar.
- e) Sökandens nuvarande sysselsättning (yrkesgrupp), endast vad gäller viseringar.
- f) Medlemsstater som är första inreseland och destination, endast vad gäller viseringar.
- g) Datum och ort för ansökan och det beslut som gäller ansökan (om utfärdande, återtagande, nekande, upphävande, återkallelse, förnyande eller förlängning).
- h) Typ av handling som ansökts om eller utfärdats, dvs. en visering för flygplatstransitering, en enhetlig visering eller en visering med territoriellt begränsad giltighet, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd.

- i) Resehandlingens typ och det land som utfärdat resehandlingen, endast vad gäller viseringar.
- j) Beslutet om ansökan och, om det gäller ett beslut om nekande, återtagande, upphävande eller återkallelse, de skäl som anges för det beslutet.
- k) Träffar från sökningar i EU-informationssystem, Europoluppgifter eller Interpol databaser enligt artikel 9a eller 22b, uppdelade på system eller databas, eller träffar mot de särskilda riskindikatorerna enligt artikel 9j samt träffar där, efter manuell verifiering enligt artikel 9c, 9d, 9e eller 22b, sökandens personuppgifter har bekräftats motsvara de uppgifter som finns i ett av de informationssystem eller en av de databaser där sökning görs.
- l) Beslut om att neka en visering, en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd mot bakgrund av en manuellt verifierad och bekräftad träff i ett av de informationssystem eller en av de databaser där sökning görs eller en träff mot de särskilda riskindikatorerna.
- m) Behörig myndighet som beslutade om ansökan, inbegripet var myndigheten är belägen, och datum för beslutet, endast vad gäller viseringar.
- n) Fall där samma sökande har ansökt om visering vid fler än en viseringsmyndighet, med uppgift om vilka dessa viseringsmyndigheter är, var de är belägna och datum för besluten.
- o) Resans huvudsakliga syften, endast vad gäller viseringar.
- p) Viseringsansökningar som behandlas via representation enligt artikel 8 i förordning (EG) nr 810/2009.
- q) De uppgifter som förts in om varje handling som dragits tillbaka, ogiltigförklarats, återkallats, förnyats eller förlängts, beroende på vad som är tillämpligt.
- r) Sista giltighetsdag för viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet.
- s) Antal personer som är undantagna från kravet på att lämna fingeravtryck enligt artikel 13.7 i förordning (EG) nr 810/2009.
- t) De fall där de uppgifter som avses i artikel 9.6 inte har kunnat lämnas i enlighet med artikel 8.5.
- u) De fall där de uppgifter som avses i artikel 9.6 inte har krävts av rättsliga skäl i enlighet med artikel 8.5.
- v) De fall där en person som inte kunnat lämna de uppgifter som avses i artikel 9.6 har fått avslag på sin viseringsansökan, i enlighet med artikel 8.5.
- w) Länkar till sökandens tidigare ansökningsakt samt länkar till ansökningsakterna för personer som reser tillsammans, endast vad gäller viseringar.

Den vederbörligen bemyndigade personalen vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån ska ha åtkomst till VIS för inhämtande av de uppgifter som avses i första stycket i denna punkt i syfte att utföra de riskanalyser och sårbarhetsanalyser som avses i artiklarna 29 och 32 i förordning (EU) 2019/1896.

2. Vid tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska eu-Lisa lagra de uppgifter som avses i den punkten i den centrala databas för rapporter och statistik som avses i artikel 39 i förordning (EU) 2019/817. I enlighet med artikel 39.1 i den förordningen ska systemöverskridande statistiska uppgifter och analysrapporter ge de myndigheter som förtecknas i punkt 1 i den här artikeln möjlighet att få anpassade rapporter och statistik, för att stödja genomförandet av de särskilda riskindikatorer som avses i artikel 9j i den här förordningen, för att bättre kunna bedöma säkerhetsrisken, risken för olaglig invandring och den höga epidemirisken, för att effektivisera in- och utresekontroller samt för att hjälpa viseringsmyndigheterna att behandla viseringsansökningar.

3. De förfaranden som införs av eu-Lisa i syfte att övervaka VIS verksamhet och som avses i artikel 50.1 ska inbegripa möjligheten att ta fram regelbunden statistik för att säkerställa denna övervakning.

4. Varje kvartal ska eu-Lisa sammanställa statistik på grundval av VIS-uppgifter om viseringar för varje plats där en viseringsansökan har lämnats in och för varje medlemsstat, särskilt om följande:

- a) Antalet viseringar för flygplatstransitering (A-viseringar) som det lämnats in ansökningar om; antalet A-viseringar som utfärdats, uppdelat på enstaka flygplatstransitering och flera flygplatstransiteringar; antalet nekade A-viseringar.

- b) Antalet viseringar för kortare vistelse (C-viseringar) som det lämnats in ansökningar om (uppdelat efter resans huvudsakliga syfte); antalet C-viseringar som utfärdats, uppdelat på sådana som utfärdats för enstaka inresa, två inresor eller flera inresor, de sistnämnda uppdelade efter giltighetstid (sex månader eller mindre, ett år, två år, tre år, fyra år respektive fem år); antalet utfärdade viseringar med territoriellt begränsad giltighet; antalet nekade C-viseringar.

Den dagliga statistiken ska lagras i den centrala databasen för rapporter och statistik i enlighet med artikel 39 i förordning (EU) 2019/817.

5. Varje kvartal ska eu-Lisa sammanställa statistik för varje plats på grundval av VIS-uppgifter om viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, särskilt om följande:

- a) Det totala antalet viseringar för längre vistelse som det lämnats in ansökningar om, utfärdats, nekats, återtagits, återkallats, upphävts och förlängts.
- b) Det totala antalet uppehållstillstånd som det lämnats in ansökningar om, utfärdats, nekats, återtagits, återkallats, upphävts och förnyats.

6. I slutet av varje år ska statistiska uppgifter sammanställas i form av en årsrapport för det året. Statistiken ska innehålla en uppdelning av uppgifterna för varje plats och varje medlemsstat. Rapporten ska offentliggöras och översändas till Europaparlamentet, rådet, kommissionen, Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, Europeiska datatillsynsmannen och tillsynsmyndigheterna.

7. På begäran av kommissionen ska eu-Lisa tillhandahålla den statistik om specifika aspekter som rör genomförandet av den gemensamma viseringspolitiken eller av migrations- och asylpolitiken, inbegripet aspekter enligt tillämpningen av förordning (EU) nr 1053/2013.

Artikel 45b

Underrättelser

1. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen om vilken myndighet som ska anses vara personuppgiftsansvarig enligt artikel 29.4.

2. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och eu-Lisa om de behöriga myndigheter som avses i artikel 6.3 och som har åtkomst till VIS för att föra in, ändra, radera eller inhämta uppgifter i VIS och om den utsedda VIS-myndighet som avses i artiklarna 9d.1 och 22b.14.

Tre månader efter den dag då VIS tas i drift enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 *, ska eu-Lisa offentliggöra en konsoliderad förteckning över de myndigheter som är föremål för underrättelse enligt första stycket i denna punkt i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Medlemsstaterna ska utan dröjsmål till kommissionen och eu-Lisa anmäla eventuella ändringar avseende de myndigheter som är föremål för underrättelsen. I händelse av sådana ändringar ska eu-Lisa en gång om året offentliggöra en uppdaterad konsoliderad förteckning i *Europeiska unionens officiella tidning*. eu-Lisa ska upprätthålla en fortlöpande uppdaterad offentlig webbplats som innehåller den informationen.

3. Medlemsstaterna ska underrätta kommissionen och eu-Lisa om sina utsedda myndigheter och sina centrala åtkomstpunkter enligt artikel 221 och utan dröjsmål anmäla eventuella förändringar i detta avseende.

4. Kommissionen ska offentliggöra den information som avses i punkterna 1 och 3 i *Europeiska unionens officiella tidning*. Om informationen ändras ska kommissionen en gång om året offentliggöra en uppdaterad konsoliderad version av denna. Kommissionen ska upprätthålla en fortlöpande uppdaterad offentlig webbplats som innehåller den informationen.

Artikel 45c

Transportörers åtkomst till uppgifter i verifieringssyfte

1. I syfte att fullgöra sin skyldighet enligt artikel 26.1 b i Schengenkonventionen ska lufttrafikföretag, sjötransportörer och internationella transportörer som ansvarar för grupptransporter med buss sända en förfrågan till VIS i syfte att verifiera huruvida tredjelandsmedborgare som omfattas av ett viseringskrav eller ett krav på visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd innehar en giltig visering för kortare vistelse, en giltig visering för längre vistelse eller ett giltigt uppehållstillstånd, beroende på vad som är tillämpligt.

2. Säker åtkomst till den nätportal för transportörer som avses i artikel 2a h, med möjlighet att använda mobila tekniska lösningar, ska möjliggöra för transportörerna att göra den sökning som avses i punkt 1 i den här artikeln innan passageraren går ombord.

För detta ändamål, när det gäller viseringar, ska transportören tillhandahålla de uppgifter som avses i artikel 9.4 a, b och c samt, när det gäller viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd, de uppgifter som avses i artikel 22a.1 d, e och f och som ingår i resehandlingen. Transportören ska även ange den medlemsstat där den första inresan äger rum eller, när det gäller flygplatstransitering, transiteringsmedlemsstaten.

Genom undantag från andra stycket i denna punkt ska transportören vid flygplatstransitering inte vara skyldig att sända en förfrågan till VIS, utom om tredjelandsmedborgaren är skyldig att inneha visering för flygplatstransitering i enlighet med artikel 3 i förordning (EG) nr 810/2009.

3. VIS ska ge transportörerna ett svar i form av OK/NOT OK, med angivande av huruvida personen har en giltig visering, en giltig visering för längre vistelse eller ett giltigt uppehållstillstånd, beroende på vad som är tillämpligt.

Om en visering med begränsad territoriell giltighet har utfärdats i enlighet med artikel 25 i förordning (EG) nr 810/2009, ska svaret från VIS ta hänsyn till i vilka medlemsstater viseringen är giltig samt i vilken medlemsstat den första inresan äger rum enligt transportörens uppgift.

Transportörer får lagra den skickade informationen och det mottagna svaret i enlighet med tillämplig rätt. Svaret i form av OK/NOT OK får inte betraktas som ett beslut om att tillåta eller neka inresa i enlighet med förordning (EU) 2016/399.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att fastställa närmare bestämmelser om driftsvillkoren för nätportalen för transportörer och de dataskydds- och säkerhetsregler som är tillämpliga. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

4. Om tredjelandsmedborgare nekas ombordstigning till följd av en förfrågan till VIS ska transportören informera dem om att detta nekande har sin grund i information som lagras i VIS och om deras rättigheter vad gäller åtkomst till och rättelse eller radering av personuppgifter i VIS.

5. Ett autentiseringssystem, som enbart förbehålls transportörer, ska inrättas för att ge transportörernas vederbörligen bemyndigade personal åtkomst till nätportalen för transportörer vid tillämpning av denna artikel. Vid inrättandet av autentiseringssystemet ska hänsyn tas till riskhantering avseende informations säkerhet samt principerna om inbyggt dataskydd och dataskydd som standard.

Kommissionen ska anta genomförandeakter för att inrätta autentiseringssystemet för transportörer. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

6. Nätportalen för transportörer ska använda en separat skrivskyddad databas som uppdateras dagligen via en envägsextraktion av minsta nödvändiga delmängd VIS-uppgifter. eu-Lisa ska ansvara för säkerhetsaspekterna i fråga om nätportalen för transportörer och personuppgifterna i denna och för förfarandet för extrahering av personuppgifter till den separata skrivskyddade databasen.

7. Genom undantag från punkt 1 i denna artikel ska, för transportörer som ansvarar för grupptransporter med buss, den verifiering som avses i punkt 1 vara frivillig under de första 18 månader som följer på den dag då VIS tas i drift enligt artikel 11 i förordning (EU) 2021/1134.

8. Vid tillämpning av punkt 1 eller för att lösa eventuella tvister i samband med dess tillämpning ska eu-Lisa föra logg över all uppgiftsbehandling som utförs av transportörer via nätportalen för transportörer. Dessa loggar ska visa datum och tidpunkt för varje behandling, vilka uppgifter som använts för sökning, vilka uppgifter som överförts av nätportalen för transportörer och den berörda transportörens namn.

eu-Lisa ska lagra loggarna under en tvåårsperiod. eu-Lisa ska säkerställa att loggarna på lämpligt sätt skyddas mot obehörig åtkomst.

*Artikel 45d***Reservförfaranden om det är tekniskt omöjligt för transportörer att få åtkomst till uppgifter**

1. Om det är tekniskt omöjligt att göra den förfrågan som avses i artikel 45c.1 på grund av ett fel i någon del av VIS ska transportörerna undantas från skyldigheten att kontrollera innehav av en giltig visering, en giltig visering för längre vistelse eller ett giltigt uppehållstillstånd med hjälp av nätportalen för transportörer. Om eu-Lisa upptäcker ett sådant fel ska Etias centralenhet underrätta transportörerna och medlemsstaterna. Den ska också underrätta transportörerna och medlemsstaterna när felet är åtgärdat. Om transportörerna upptäcker ett sådant fel får de underrätta Etias centralenhet. Etias centralenhet ska utan dröjsmål informera medlemsstaterna om underrättelsen från transportörerna.
2. Om det av andra skäl än fel i någon del av VIS under en längre tid är tekniskt omöjligt för en transportör att göra den förfrågan som avses i artikel 45c.1, ska transportören underrätta Etias centralenhet. Etias centralenhet ska utan dröjsmål informera medlemsstaterna om underrättelsen från den transportören.
3. Kommissionen ska anta en genomförandeakt för att fastställa de närmare detaljerna för reservförfarandena i händelse av att det är tekniskt omöjligt för transportörer att få åtkomst till uppgifter. Den genomförandeakten ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

*Artikel 45e***Europeiska gräns- och kustbevakningsenheters åtkomst till VIS-uppgifter**

1. För att utföra de uppgifter och utöva de befogenheter som avses i artikel 82.1 och 82.10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 ** ska medlemmarna i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna samt personalenheter som arbetar med återvändanderelaterade insatser, inom ramen för sitt uppdrag, ha rätt att få åtkomst till och söka i VIS-uppgifter.
2. För att säkerställa den åtkomst som avses i punkt 1 i denna artikel ska Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån utse en specialiserad enhet med vederbörligen bemyndigade tjänstemän vid den europeiska gräns- och kustbevakningen som central åtkomstpunkt. Den centrala åtkomstpunkten ska kontrollera att de villkor för att begära åtkomst till VIS som anges i artikel 45f är uppfyllda.

*Artikel 45f***Villkor och förfarande för europeiska gräns- och kustbevakningsenheters åtkomst till VIS-uppgifter**

1. Vad gäller den åtkomst som avses i artikel 45e.1 får en europeisk gräns- och kustbevakningsenhet lämna in en begäran om att söka i alla VIS-uppgifter eller en specifik uppsättning VIS-uppgifter till europeiska gräns- och kustbevakningens centrala åtkomstpunkt som avses i artikel 45e.2. I begäran ska det hänvisas till medlemsstatens operativa plan för in- och utresekontroller, gränsövervakning eller återvändande som ligger till grund för begäran. Vid mottagande av en begäran om åtkomst ska europeiska gräns- och kustbevakningens centrala åtkomstpunkt kontrollera om villkoren för åtkomst enligt punkt 2 i den här artikeln är uppfyllda. Om samtliga villkor för åtkomst är uppfyllda, ska den vederbörligen bemyndigade personalen vid den centrala åtkomstpunkten behandla begäran. De VIS-uppgifter till vilka åtkomst ges ska överföras till enheten på ett sådant sätt att uppgifternas säkerhet inte äventyras.
2. För att åtkomst ska beviljas ska följande villkor gälla:
 - a) Världmedlemsstaten ger medlemmarna i den europeiska gräns- och kustbevakningsenheten tillstånd att söka i VIS i syfte att uppfylla de operativa mål som anges i den operativa planen för in- och utresekontroller, gränsövervakning och återvändande.
 - b) En sökning i VIS är nödvändig för att utföra de särskilda uppgifter som världmedlemsstaten har anförtrott enheten.
3. I enlighet med artikel 82.4 i förordning (EU) 2019/1896 får medlemmar i europeiska gräns- och kustbevakningsenheter, liksom de personalenheter som har återvändanderelaterade arbetsuppgifter agera till följd av information som erhållits från VIS endast enligt instruktioner från och, i allmänhet, i närvaro av gränskontrolltjänstemän eller personal som har återvändanderelaterade arbetsuppgifter i den världmedlemsstat där de är verksamma. Världmedlemsstaten får ge medlemmar i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna tillstånd att agera för dess räkning.

4. Om det råder tvivel eller om verifieringen av identiteten på viseringsinnehavaren, innehavaren av en visering för längre vistelse eller innehavaren av ett uppehållstillstånd inte lyckas ska medlemmen i den europeiska gräns- och kustbevakningsenheten hänvisa personen till en gränskontrolltjänsteman i värdmedlemsstaten.

5. Sökningar i VIS-uppgifter som görs av enheternas medlemmar ska göras på följande sätt:

- a) När medlemmarna i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna utför arbetsuppgifter avseende in- och utresekontroller enligt förordning (EU) 2016/399 ska de ha åtkomst till VIS-uppgifter för verifiering vid gränsövergångsställen vid de yttre gränserna i enlighet med artikel 18 respektive 22g i den här förordningen.
- b) Vid verifiering av huruvida villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium är uppfyllda, ska enheternas medlemmar ha åtkomst till VIS-uppgifter för verifiering inom territoriet av tredjelandsmedborgare i enlighet med artikel 19 respektive 22h i denna förordning.
- c) När enheternas medlemmar identifierar en person som inte uppfyller eller inte längre uppfyller villkoren för inresa till, vistelse inom eller bosättning på medlemsstaternas territorium ska de ha åtkomst till VIS-uppgifter för identifiering i enlighet med artiklarna 20 och 22i i denna förordning.

6. Om åtkomst och sökningar enligt punkt 5 visar att det finns uppgifter registrerade i VIS, ska värdmedlemsstaten underrättas om detta.

7. Varje logg om uppgiftsbehandling i VIS som görs av en medlem i de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna eller de personalenheter som har återvändanderelaterade arbetsuppgifter ska bevaras av eu-Lisa i enlighet med artikel 34.

8. Varje åtkomst och varje sökning som utförs av de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna ska loggas i enlighet med artikel 34 och varje användning av de uppgifter som de europeiska gräns- och kustbevakningsenheterna fått åtkomst till ska registreras.

9. Vid tillämpningen av artikel 45e och den här artikeln ska inga delar av VIS vara anslutna till något datasystem för insamling och behandling av uppgifter drivet av eller vid Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån, och de VIS-uppgifter som Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån har åtkomst till ska inte heller överföras till ett sådant system. Ingen del av VIS får laddas ned. Loggning av åtkomst och sökningar ska inte anses utgöra en nedladdning eller kopiering av VIS-uppgifter.

10. Åtgärder för att säkerställa datasäkerhet enligt artikel 32 ska antas och tillämpas av Europeiska gräns- och kustbevakningsbyrån.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 av den 7 juli 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 och om upphävande av rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF i syfte att reformera Informationssystemet för viseringar (EUT L 248, 13.7.2021, s 11).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/1896 av den 13 november 2019 om den europeiska gräns- och kustbevakningen och om upphävande av förordningarna (EU) nr 1052/2013 och (EU) 2016/1624 (EUT L 295, 14.11.2019, s. 1)."

45. Artiklarna 46, 47 och 48 ska utgå.

46. Följande artikel ska införas:

"Artikel 48a

Utövande av delegeringen

1. Befogenheten att anta delegerade akter ges till kommissionen med förbehåll för de villkor som anges i denna artikel.

2. Den befogenhet att anta delegerade akter som avses i artiklarna 9, 9h.2, 9j.2 och 22b.18 ges till kommissionen för en period på fem år från och med den 2 augusti 2021. Kommissionen ska utarbeta en rapport om delegeringen av befogenhet senast nio månader före utgången av perioden på fem år. Delegeringen av befogenhet ska genom tyst medgivande förlängas med perioder av samma längd, såvida inte Europaparlamentet eller rådet motsätter sig en sådan förlängning senast tre månader före utgången av perioden i fråga.

3. Den delegering av befogenhet som avses i artiklarna 9, 9h.2, 9j.2 och 22b.18 får när som helst återkallas av Europaparlamentet eller rådet. Ett beslut om återkallelse innebär att delegeringen av den befogenhet som anges i beslutet upphör att gälla. Beslutet får verkan dagen efter det att det offentliggörs i *Europeiska unionens officiella tidning*, eller vid ett senare i beslutet angivet datum. Det påverkar inte giltigheten av delegerade akter som redan har trätt i kraft.

4. Innan kommissionen antar en delegerad akt ska den samråda med experter som utsetts av varje medlemsstat i enlighet med principerna i det interinstitutionella avtalet av den 13 april 2016 om bättre lagstiftning.

5. Så snart kommissionen antar en delegerad akt ska den samtidigt delge Europaparlamentet och rådet denna.

6. En delegerad akt som antas enligt artikel 9, 9h.2, 9j.2 eller 22b.18 ska träda i kraft endast om varken Europaparlamentet eller rådet har gjort invändningar mot den delegerade akten inom en period på två månader från den dag då akten delgavs Europaparlamentet och rådet, eller om både Europaparlamentet och rådet, före utgången av den perioden, har underrättat kommissionen om att de inte kommer att invända. Denna period ska förlängas med två månader på Europaparlamentets eller rådets initiativ.”

47. Artiklarna 49 och 50 ska ersättas med följande:

”Artikel 49

Kommittéförfarande

1. Kommissionen ska biträdas av den kommitté som inrättats genom artikel 68.1 i förordning (EU) 2017/2226. Denna kommitté ska vara en kommitté i den mening som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 *.

2. När det hänvisas till denna punkt ska artikel 5 i förordning (EU) nr 182/2011 tillämpas.

Artikel 49a

Rådgivande grupp

eu-Lisa ska inrätta en rådgivande grupp som ska bistå eu-Lisa med sakkunskap om VIS, särskilt i samband med utarbetandet av dess årliga arbetsprogram och dess årliga verksamhetsrapport.

Artikel 50

Övervakning och utvärdering

1. eu-Lisa ska säkerställa att det finns förfaranden för att övervaka VIS verksamhet i förhållande till målen vad gäller produktivitet, kostnadseffektivitet, säkerhet och tjänsternas kvalitet.

2. eu-Lisa ska ha åtkomst till den information om uppgiftsbehandling i VIS som behövs för det tekniska underhållet.

3. eu-Lisa ska vartannat år rapportera till Europaparlamentet, rådet och kommissionen om hur VIS tekniskt har fungerat, inbegripet ur säkerhets- och kostnadssynpunkt. Rapporten ska även, när tekniken väl har tagits i bruk, innehålla en utvärdering av användningen av ansiktsbilder för identifiering av personer, inklusive en bedömning av eventuella problem som uppstått.

4. Varje medlemsstat och Europol ska, med iakttagande av bestämmelserna i nationell rätt om offentliggörande av känsliga uppgifter, utarbeta årliga rapporter om hur ändamålsenlig åtkomsten till VIS-uppgifter har varit för brottsbekämpande ändamål, vilka ska innehålla information och statistik om

a) det exakta syftet med sökningen, inbegripet typ av terroristbrott eller annat grovt brott,

b) rimliga skäl som angetts avseende en välgrundad misstanke om att den misstänkte, gärningsmannen eller offret omfattas av denna förordning,

- c) antalet begäranden om åtkomst till VIS för brottsbekämpande ändamål och om åtkomst till uppgifter om barn under 14 års ålder,
- d) antal och typ av ärenden där de förfaranden för brådskande undantagsfall som avses i artikel 22n.2 har använts, inklusive fall där brådskande inte godtagits som skäl vid den centrala åtkomstpunktens efterhandskontroll,
- e) antal och typ av ärenden som har lett till identifieringar.

Medlemsstaternas och Europols årsrapporter ska översändas till kommissionen senast den 30 juni påföljande år.

En teknisk lösning ska göras tillgänglig för medlemsstaterna i syfte att underlätta insamlingen av dessa uppgifter enligt kapitel IIIb i syfte att generera statistik som avses i denna punkt. Kommissionen ska, genom genomförandeakter, anta specifikationerna för den tekniska lösningen. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 49.2.

5. Tre år efter den dag då VIS tas i drift enligt artikel 11 i förordning (EU) 2021/1134 och därefter vart fjärde år ska kommissionen utarbeta en övergripande utvärdering av VIS. Den övergripande utvärderingen ska innehålla en granskning av uppnådda resultat i förhållande till målen och kostnader som uppkommit och en bedömning av huruvida de grundläggande förutsättningarna fortfarande är giltiga och hur de påverkar grundläggande rättigheter samt av tillämpningen av den här förordningen när det gäller VIS, säkerheten hos VIS, tillämpningen av de bestämmelser som avses i artikel 31 och eventuella konsekvenser för framtida verksamhet. Den ska också innehålla en utförlig analys av de uppgifter som tillhandahålls i de årliga rapporter som föreskrivs i punkt 4 i den här artikeln i syfte att bedöma hur ändamålsenlig åtkomsten till VIS-uppgifter har varit för brottsbekämpande ändamål samt huruvida VIS sökningar i Ecris-TCN har bidragit till att stödja målet om bedömning av huruvida sökanden kan utgöra ett hot mot den allmänna ordningen eller den allmänna säkerheten. Kommissionen ska överlämna utvärderingen till Europaparlamentet och rådet.

6. Medlemsstaterna ska förse eu-Lisa och kommissionen med den information som de behöver för att utarbeta de rapporter som avses i punkterna 3, 4 och 5.

7. eu-Lisa ska förse kommissionen med den information som den behöver för att ta fram de övergripande utvärderingar som avses i punkt 5.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 182/2011 av den 16 februari 2011 om fastställande av allmänna regler och principer för medlemsstaternas kontroll av kommissionens utövande av sina genomförandebefogenheter (EUT L 55, 28.2.2011, s. 13).”

Artikel 2

Ändringar av förordning (EG) nr 810/2009

Förordning (EG) nr 810/2009 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 10 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

”1. Om så krävs i enlighet med artikel 13 ska sökande när de lämnar in en ansökan infinna sig personligen för att lämna fingeravtryck eller ansiktsbilder. Utan att det påverkar tillämpningen av första meningen i denna punkt och artikel 45 får sökande lämna in sina ansökningar elektroniskt när så är möjligt.”

b) Punkt 3 ska ändras på följande sätt:

i) Led c ska ersättas med följande:

”c) tillåta att hans eller hennes ansiktsbild tas på plats i enlighet med artikel 13, eller, om de undantag som avses i artikel 13.7a är tillämpliga, ge in ett fotografi i enlighet med standarderna i förordning (EG) nr 1683/95,”

ii) Följande stycke ska läggas:

”Utan att det påverkar tillämpningen av led c i denna punkt får medlemsstaterna begära att sökanden vid varje ansökan ger in ett fotografi i enlighet med standarderna i förordning (EG) nr 1683/95.”

2. Artikel 13 ska ändras på följande sätt:

a) Punkterna 1–4 ska ersättas med följande:

”1. Medlemsstaterna ska uppta biometriska kännetecken från sökanden bestående av en ansiktsbild av och tio fingeravtryck från sökanden i enlighet med de garantier som fastställts i Europarådets konvention om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter.

2. Vid inlämnandet av den första ansökan – och därefter åtminstone var 59:e månad efter det – är sökanden skyldig att inställa sig personligen. Vid det tillfället ska följande biometriska kännetecken avseende sökanden samlas in:

a) En ansiktsbild som tagits på plats vid ansökningstillfället.

b) Tio platta fingeravtryck som upptas digitalt.

2a. De ansiktsbilder och fingeravtryck som avses i punkt 2 i denna artikel ska samlas in endast för registrering i VIS i enlighet med artikel 9.5 och 9.6 i VIS-förordningen samt i de nationella systemen för handläggning av viseringsansökningar.

3. Om fingeravtryck och en på plats tagen ansiktsbild av tillräckligt bra kvalitet har tagits av sökanden och införts i VIS som en del av en ansökan som lämnades in mindre än 59 månader före dagen för den nya ansökan, ska dessa uppgifter kopieras in i följande ansökan.

Om det råder rimliga tvivel i fråga om sökandens identitet, ska konsulatet emellertid ta sökandens fingeravtryck och ansiktsbild inom den period som anges i första stycket.

Om det när ansökan lämnas in inte omedelbart kan bekräftas att fingeravtrycken har tagits inom den period som anges i första stycket, får sökanden begära att de tas.

4. Den ansiktsbild av tredjelandsmedborgare som avses i punkt 2 ska ha tillräckligt hög bildupplösning och vara av tillräcklig kvalitet för att kunna användas för automatiserad biometrisk matchning. De tekniska kraven för denna ansiktsbild av sökanden som avses i punkt 2 ska överensstämma med de internationella standarder som fastställs i Internationella civila luftfartsorganisationens (Icao) dokument 9303, 8:e upplagan.”

b) Följande punkt ska införas:

”6a. Vid insamling av underårigas biometriska kännetecken ska samtliga följande villkor vara uppfyllda:

a) Den personal som upptar biometriska kännetecken för en underårig har utbildats särskilt för att uppta en underårigs biometriska uppgifter på ett barnvänligt och barnanpassat sätt och med full respekt för barnets bästa samt för de garantier som fastställs i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter.

b) Varje underårig åtföljs av en vuxen familjemedlem eller en förmyndare då de biometriska kännetecknen upptas.

c) Inget tvång används för upptagningen av de biometriska kännetecknen.”

c) Punkt 7 ska ändras på följande sätt:

i) Led a ska ersättas med följande:

”a) Barn under 6 år och personer över 75 år.”

ii) Följande led ska läggas till:

”e) Personer som måste framträda som vittnen vid internationella domstolar och tribunaler på medlemsstaternas territorium och vars personliga inställelse för att lämna in en viseringsansökan skulle försätta dem i allvarlig fara.”

d) Följande punkter ska införas:

”7a. Även sökande som avses i punkt 7 c, d och e får undantas från kravet på tagande av ansiktsbilder på plats vid inlämning av ansökan.

7b. I undantagsfall där kvalitets- och bildupplösningsspecifikationerna för registrering av en ansiktsbild som tagits på plats inte kan uppfyllas, får ansiktsbilden tas fram elektroniskt från chippet i de elektroniska maskinläsbara resehandlingarna. Innan uppgifterna tas fram från chippet ska äktheten och integriteten hos uppgifterna i chippet bekräftas med hjälp av en fullständig och giltig certifikatkedja, såvida inte detta är tekniskt omöjligt eller omöjligt på grund av att inga giltiga certifikat finns att tillgå. I sådana fall ska ansiktsbilden endast infogas i ansökningsakten i VIS enligt artikel 9 i VIS-förordningen efter elektronisk verifiering av att den ansiktsbild som är registrerad i chippet i de elektroniska maskinläsbara resehandlingarna motsvarar den ansiktsbild av den berörda tredjelandsmedborgaren som tagits på plats.”

e) Punkt 8 ska utgå.

3. Artikel 21 ska ändras på följande sätt:

a) Följande punkter ska införas:

”3a. Vid bedömning av de inresevillkor som föreskrivs i punkt 3 i denna artikel, ska konsulatet eller de centrala myndigheterna i tillämpliga fall beakta resultatet av verifieringarna av träffar enligt artikel 9c i VIS-förordningen eller det motiverade yttrande som tillhandahålls i enlighet med artiklarna 9e och 9g i den förordningen av den utsedda VIS-myndigheten enligt definitionen i artikel 4.3b i VIS-förordningen eller den nationella Etias-enheten enligt artikel 8 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 *.

Med avvikelse från artikel 4.1 ska de centrala myndigheterna, när det gäller ansökningar där den utsedda VIS-myndigheten eller den nationella Etias-enheten har tillhandahållit ett motiverat yttrande, antingen ha befogenhet att själva fatta beslut om ansökan eller, efter att ha gjort en bedömning av det motiverade yttrandet, underrätta det konsulat som behandlar ansökan om att de motsätter sig att en visering utfärdas.

3b. I syfte att bedöma de inresevillkor som föreskrivs i punkt 3 i denna artikel ska konsulatet eller de centrala myndigheterna i det fall en röd länk föreligger i enlighet med artikel 32 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 ** bedöma och ta i beaktande skillnaderna mellan de länkade identiteterna.

3c. Träffar mot de särskilda riskindikatorer som avses i artikel 9j i VIS-förordningen enligt artikel 9a.13 i den förordningen ska tas i beaktande vid prövningen av en ansökan. Konsulatet eller de centrala myndigheterna får under inga omständigheter fatta beslut automatiskt på grundval av en träff baserad på särskilda riskindikatorer. Konsulatet eller de centrala myndigheterna ska i samtliga fall göra en individuell bedömning av säkerhetsrisken, risken för olaglig invandring och den höga epidemirisken.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226 (EUT L 236, 19.9.2018, s. 1).

** Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2019/817 av den 20 maj 2019 om inrättande av en ram för interoperabilitet mellan EU-informationssystem på området gränser och viseringar, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1726 och (EU) 2018/1861 samt rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF (EUT L 135, 22.5.2019, s. 27).”

b) Punkt 4 ska ersättas med följande:

"4. Konsulatet eller de centrala myndigheterna ska, med hjälp av den information som erhållits från in- och utresesystemet och i enlighet med artikel 24 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 *, kontrollera att sökanden i och med sin planerade vistelse inte kommer att överskrida den maximalt tillåtna vistelsetiden på medlemsstaternas territorium, oberoende av eventuella vistelser som tillåts genom nationell visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utresesystem för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjeland-medborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011 (EUT L 327, 9.12.2017, s. 20)."

c) Följande punkt ska införas:

"8a. I syfte att förhindra barnhandel ska konsulaten lägga särskild vikt vid att korrekt verifiera underårigas identitet och kopplingen till den person som är vårdnadshavare eller förmyndare."

4. I artikel 25.1 a ska följande led läggas till:

"iv) utfärda en visering av brådskande skäl, även om verifieringen av träffar i enlighet med artiklarna 9a–9g i VIS-förordningen inte har slutförts,".

5. I artikel 35 ska följande punkt införas:

"5a. En tredjeland-medborgare för vilken verifieringen av träffar i enlighet med artiklarna 9a–9g i VIS-förordningen inte har slutförts ska som huvudregel inte kunna få en visering utfärdad vid den yttre gränsen.

I enlighet med artikel 25.1 a får dock en visering med territoriellt begränsad giltighet, som gäller för den utfärdande medlemsstatens territorium, i undantagsfall utfärdas vid den yttre gränsen till sådana personer."

6. Artikel 36.3 ska ersättas med följande:

"3. Denna artikel ska inte påverka tillämpningen av artikel 35.3–35.5a."

7. Artikel 39.2 och 39.3 ska ersättas med följande:

"2. Personal vid konsulaten och de centrala myndigheterna ska under utförandet av sina arbetsuppgifter visa full respekt för den mänskliga värdigheten och de grundläggande rättigheter och principer som erkänns i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna. Eventuella åtgärder som vidtas ska stå i proportion till de mål som eftersträvas med åtgärderna.

3. Personal vid konsulaten och de centrala myndigheterna får under utförandet av sina arbetsuppgifter inte diskriminera någon på grund av kön, ras, etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning. De ska ta särskild hänsyn till barn, äldre och personer med funktionsnedsättning. Barnets bästa ska sättas i främsta rummet."

8. Artikel 46 ska utgå.

9. Artikel 57 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. Två år efter det att alla bestämmelserna i denna förordning har blivit tillämpliga ska kommissionen göra en övergripande utvärdering av tillämpningen. Den övergripande utvärderingen ska innehålla en granskning av de uppnådda resultaten i förhållande till de mål som eftersträvas och av genomförandet av denna förordning."

b) Punkterna 3 och 4 ska utgå.

10. I punkt C b i bilaga X ska andra strecksatsen ersättas med följande:

- respekterar sökandenas värdighet och integritet, inte diskriminerar någon på grund av kön, ras eller etniskt ursprung, religion eller övertygelse, funktionsnedsättning, ålder eller sexuell läggning,
- respekterar de bestämmelser om upptagning av biometriska kännetecken som fastställs i artikel 13, och".

11. Bilaga XII ska utgå.

Artikel 3

Ändringar av förordning (EU) 2016/399

Förordning (EU) 2016/399 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 8.3 ska ändras på följande sätt:

a) Följande led ska införas:

”bb) Om tredjelandsmedborgaren innehar en visering för längre vistelse eller ett uppehållstillstånd, ska de noggranna kontrollerna vid inresa omfatta verifiering av identiteten på innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet och av äktheten och giltigheten hos viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet, genom sökning i VIS i enlighet med artikel 22g i förordning (EG) nr 767/2008.

I händelse av att verifieringen av identiteten på innehavaren av viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet eller av giltigheten hos viseringen för längre vistelse eller uppehållstillståndet inte lyckas eller om det råder tvivel om innehavarens identitet eller giltigheten hos viseringen för längre vistelse, uppehållstillståndet eller resehandlingen, ska vederbörligen bemyndigad personal vid dessa behöriga myndigheter gå vidare med att verifiera chippet i handlingen.”

b) Leden c–f ska utgå.

2. I bilaga VII ska punkt 6 ersättas med följande:

”6. Underåriga

6.1 Gränskontrolltjänstemännen ska vara särskilt uppmärksamma på underåriga, oavsett om de åtföljs av vuxna eller inte. Underåriga som passerar en yttre gräns ska underkastas samma kontroller vid inresa och utresa som vuxna i enlighet med denna förordning.

6.2 När underåriga åtföljs av vuxna, ska gränskontrolltjänstemännen kontrollera om den medföljande har föräldraansvar för den underårige eller är dennes förmyndare, särskilt i de fall då den underårige endast åtföljs av en vuxen och det finns en grundad anledning att misstänka att den underårige olagligen har förts bort från de personer som har det lagliga föräldraansvaret eller är förmyndare. I det sistnämnda fallet ska gränskontrolltjänstemännen göra ytterligare utredningar i syfte att upptäcka eventuella inkonsekvenser eller motsägelser i den information som lämnats.

6.3 Om underåriga reser utan en medföljande vuxen, ska gränskontrolltjänstemännen genom noggranna kontroller av resehandlingar och verifikationer försäkra sig om att de underåriga inte lämnar territoriet mot de föräldraansvarigas eller förmyndarnas vilja.

6.4 Medlemsstaterna ska utse nationella kontaktpunkter för samråd om underåriga och informera kommissionen om detta. Kommissionen ska tillhandahålla medlemsstaterna en förteckning över dessa nationella kontaktpunkter.

6.5 Om det råder tvivel om de förhållanden som anges i punkterna 6.1., 6.2. och 6.3., ska gränskontrolltjänstemännen använda förteckningen över nationella kontaktpunkter för rådgivning om underåriga.

6.6 Medlemsstaterna ska säkerställa att gränskontrolltjänstemän som verifierar barns biometriska kännetecken eller använder dem för att identifiera ett barn har utbildats särskilt för att göra detta på ett barnvänligt och barnanpassat sätt och med full respekt för barnets bästa och de garantier som fastställs i Förenta nationernas konvention om barnets rättigheter. Om barnet åtföljs av en förälder eller förmyndare ska denna person åtfölja barnet när de biometriska kännetecknen verifieras eller används för identifiering. Inget tvång får användas. Medlemsstaterna ska om så krävs säkerställa att infrastrukturen vid gränsövergångsställen anpassas för användning av barns biometriska kännetecken.”

Artikel 4

Ändringar av förordning (EU) 2017/2226

Förordning (EU) 2017/2226 ska ändras på följande sätt:

1. Artikel 8 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska led e ersättas med följande:

”e) vid gränser vid vilka in- och utresesystemet har tagits i drift verifiera en viseringsinnehavares identitet genom att jämföra viseringshavarens fingeravtryck eller ansiktsbild med fingeravtryck eller på plats tagen ansiktsbild registrerade i VIS, i enlighet med artikel 23.2 och 23.4 i denna förordning och artikel 18.6 i förordning (EG) nr 767/2008 när en viseringsinnehavares identitet verifieras med hjälp av fingeravtryck eller ansiktsbild. Endast ansiktsbilder som har registrerats i VIS med angivande av att de togs på plats vid inlämnandet av viseringsansökan ska användas för den jämförelsen.”

b) Följande punkter ska införas:

”3a. Interoperabilitet ska göra det möjligt att radera den ansiktsbild som avses i artikel 16.1 d från personakten om en ansiktsbild finns registrerad i VIS med angivelse om att den togs på plats vid inlämnandet av viseringsansökan.

3b. Interoperabilitet ska göra det möjligt för in- och utresesystemet att automatiskt underrätta VIS i enlighet med artikel 23.3 i förordning (EG) nr 767/2008 om utresan av ett barn under 12 år införs i in- och utreseposten i enlighet med artikel 16.3 i den här förordningen.”

c) Följande punkt ska läggas till:

”5. Från och med den dag då VIS tas i drift enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 * ska in- och utresesystemet vara anslutet till ESP för att möjliggöra automatisk behandling enligt artiklarna 9a och 22b i förordning (EG) nr 767/2008.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 av den 7 juli 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 och om upphävande av rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF i syfte att reformera Informationssystemet för viseringar (EUT L 248, 13.7.2021, s. 11).”

2. I artikel 9.2 ska följande stycke läggas till:

”In- och utresesystemet ska tillhandahålla en funktion för centraliserad förvaltning av denna förteckning. Närmare bestämmelser om förvaltning av denna funktion ska fastställas i genomförandeakter. Dessa genomförandeakter ska antas i enlighet med det granskningsförfarande som avses i artikel 68.2.”

3. I artikel 13 ska punkt 3 ersättas med följande:

”3. För att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 26.1 b i konventionen om tillämpning av Schengenavtalet ska transportörer använda webbtjänsten för att verifiera huruvida en tredjelandsmedborgare som innehar en visering för kortare vistelse som utfärdats för en eller två inresor redan har använt det tillåtna antalet inresor eller om innehavaren av en visering för kortare vistelse har uppnått den maximala längden på den tillåtna vistelsen.

Transportörer ska tillhandahålla de uppgifter som förtecknas i artikel 16.1 a, b och c i denna förordning. På grundval av detta ska webbtjänsten ge transportörer ett svar i form av OK/NOT OK. Transportörer får lagra den skickade informationen och det mottagna svaret i enlighet med tillämplig rätt. Transportörer ska inrätta ett autentiseringssystem för att säkerställa att endast behörig personal får åtkomst till webbtjänsten. Svaret i form av OK/NOT OK får inte betraktas som ett beslut om att tillåta eller neka inresa i enlighet med förordning (EU) 2016/399.

Om tredjelandsmedborgare nekas ombordstigning på grund av svaret från webbtjänsten ska transportören informera dem om att detta nekande har sin grund i information som lagras i in- och utresesystemet och om deras rättigheter vad gäller åtkomst till och rättelse eller radering av personuppgifter i in- och utresesystemet.”

4. Artikel 15 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 1 ska ersättas med följande:

"1. När det är nödvändigt att skapa en personakt eller att uppdatera den ansiktsbild som avses i artiklarna 16.1 d och 17.1 b ska ansiktsbilden tas på plats. Detta ska inte gälla tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav, om en ansiktsbild finns registrerad i VIS med angivelse om att den togs på plats vid inlämnandet av ansökan."

b) Punkt 5 ska utgå.

5. Artikel 16 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 1 ska led d ersättas med följande:

"d) den ansiktsbild som avses i artikel 15, såvida inte en ansiktsbild finns registrerad i VIS med angivelse om att den togs på plats vid inlämnandet av ansökan."

b) Följande punkt ska införas:

"1a. Om, med avseende på en tredjelandsmedborgare vars personakt innehåller en ansiktsbild som avses i punkt 1 d, en ansiktsbild vid ett senare tillfälle registreras i VIS med angivande av att den togs på plats vid inlämnandet av ansökan ska in- och utresesystemet radera ansiktsbilden i personakten."

6. I artikel 18.2 ska följande stycke läggas till:

"Genom undantag från artiklarna 15.1 och 16.1 d i denna förordning ska den ansiktsbild som avses i led a i denna punkt tas på plats och föras in i personakten oberoende av om någon ansiktsbild finns registrerad i VIS, om tredjelandsmedborgaren nekas inresa på grundval av ett skäl som motsvarar led B eller D i del B i bilaga V till förordning (EU) 2016/399 och om det råder tvivel om äktheten hos den ansiktsbild som finns registrerad i VIS."

7. Artikel 23 ska ändras på följande sätt:

a) I punkt 2 ska tredje stycket ersättas med följande:

"Om sökningen i in- och utresesystemet med de uppgifter som anges i första stycket i denna punkt visar att uppgifter om tredjelandsmedborgaren har registrerats i in- och utresesystemet, ska gränsmyndigheterna

a) när det gäller tredjelandsmedborgare som inte omfattas av viseringskrav, jämföra den ansiktsbild som tagits på plats med den ansiktsbild som avses i artikel 17.1 b eller verifiera fingeravtrycken med hjälp av in- och utresesystemet, och

b) när det gäller tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav

i) jämföra den ansiktsbild som tagits på plats med den ansiktsbild som registrerats i in- och utresesystemet och som avses i artikel 16.1 d i denna förordning eller med den ansiktsbild som tagits på plats och som registrerats i VIS i enlighet med artikel 9.5 i förordning (EG) nr 767/2008, eller

ii) verifiera fingeravtrycken direkt mot VIS i enlighet med artikel 18 i förordning (EG) nr 767/2008.

För verifiering av viseringsinnehavares fingeravtryck eller på plats tagna ansiktsbild med hjälp av VIS får gränsmyndigheterna göra en sökning i VIS direkt från in- och utresesystemet i enlighet med artikel 18.6 i förordning (EG) nr 767/2008."

b) I punkt 4 andra stycket ska led a ersättas med följande:

"a) En verifiering av fingeravtryck eller den på plats tagna ansiktsbilden med hjälp av VIS ska göras i enlighet med artikel 18.6 i förordning (EG) nr 767/2008 när det gäller tredjelandsmedborgare som omfattas av viseringskrav, om sökningen i VIS på grundval av de uppgifter som avses i artikel 18.1 i den förordningen visar att uppgifter om tredjelandsmedborgaren finns registrerade i VIS. För detta ändamål får gränsmyndigheten göra en sökning i VIS från in- och utresesystemet i enlighet med artikel 18.7 i förordning (EG) nr 767/2008. Om verifieringen av en tredjelandsmedborgare enligt punkt 2 i den här artikeln inte lyckats ska gränsmyndigheterna söka i VIS-uppgifterna för identifiering i enlighet med artikel 20 i förordning (EG) nr 767/2008."

8. I artikel 24 ska följande punkt läggas till:

”5. De behöriga viseringsmyndigheterna och de myndigheter som är behöriga att besluta om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd ska ha åtkomst till relevanta uppgifter i in- och utresesystemet för den manuella verifieringen av träffar från sökningar i in- och utresesystemet i enlighet med artiklarna 9c och 22b i förordning (EG) nr 767/2008 samt för prövning av och beslut om dessa ansökningar.”

9. Artikel 35.4 ska ersättas med följande:

”4. Om en medlemsstat har bevis som tyder på att viseringsrelaterade uppgifter som registrerats i in- och utresesystemet är oriktiga i sak eller ofullständiga eller på att sådana uppgifter behandlats i in- och utresesystemet i strid med denna förordning ska den först kontrollera med hjälp av VIS om uppgifterna är korrekta och om så krävs rätta eller komplettera dem i, eller radera dem från, in- och utresesystemet. Om de uppgifter som registrerats i VIS är desamma som de som registrerats i in- och utresesystemet ska den i enlighet med artikel 24.2 i förordning (EG) nr 767/2008 omedelbart informera den medlemsstat som har ansvar för att föra in de uppgifterna i VIS. Den medlemsstat som har ansvar för att föra in uppgifterna i VIS ska kontrollera de uppgifterna och om nödvändigt omedelbart rätta eller komplettera dem i, eller radera dem från, VIS och informera den berörda medlemsstaten, som vid behov utan dröjsmål ska rätta eller komplettera dem i, eller radera dem från, in- och utresesystemet och, i tillämpliga fall, den förteckning över identifierade personer som avses i artikel 12.3.”

Artikel 5

Ändringar av förordning (EU) 2018/1240

Förordning (EU) 2018/1240 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4 ska följande led införas:

”da) Stödja syftet med VIS att underlätta viseringsansökningsförfarandet och bidra till att förebygga hot mot medlemsstaternas inre säkerhet genom att möjliggöra sökningar i Etias, inbegripet Etias bevakningslista som avses i artikel 34.”

2. Artikel 7 ska ändras på följande sätt:

a) Punkt 2 ska ändras på följande sätt:

i) Följande led ska införas:

”ca) definiera, fastställa, bedöma på förhand, genomföra, utvärdera i efterhand, se över och radera de särskilda riskindikatorer som avses i artikel 9j i förordning (EG) nr 767/2008 efter att ha hört VIS granskningsnämnd.”

ii) Led e ska ersättas med följande:

”e) genomföra regelbunden granskning av hur ansökningarna handläggs och av hur artikel 33 i denna förordning och artikel 9j i förordning (EG) nr 767/2008 tillämpas, bland annat genom att regelbundet utvärdera hur de grundläggande rättigheterna påverkas, särskilt med avseende på rätten till privatliv och skydd av personuppgifter.”

iii) Led h ska ersättas med följande:

”h) meddela transportörerna vid fel på Etias informationssystem, i enlighet med vad som avses i artikel 46.1 i denna förordning, eller vid fel på VIS i enlighet med vad som avses i artikel 45d.1 i förordning (EG) nr 767/2008.”

b) I punkt 3 ska följande led införas:

”aa) information om funktionssättet vad gäller de särskilda riskindikatorerna för VIS.”

3. I artikel 8.2 ska följande led läggas till:

”h) manuellt verifiera de träffar i Etias bevakningslista som avses i artikel 34 i denna förordning och som genererats av automatiska sökningar från VIS enligt artiklarna 9a och 22b i förordning (EG) nr 767/2008 samt följa upp dessa träffar i enlighet med artikel 9e i den förordningen.”

4. Följande artikel ska införas:

”Artikel 11a

Interoperabilitet med VIS

Från och med den dag då VIS tas i drift enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 * ska Etias centrala system och CIR vara anslutna till ESP för att möjliggöra automatisk behandling enligt artiklarna 9a och 22b i förordning (EG) nr 767/2008.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 av den 7 juli 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 och om upphävande av rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF i syfte att reformera Informationssystemet för viseringar (EUT L 248, 13.7.2021, s. 11).”

5. I artikel 13 ska följande punkt införas:

”4b. Åtkomsten till Etias centrala system i enlighet med artiklarna 9a och 22b i förordning (EG) nr 767/2008 för viseringsmyndigheter och myndigheter som är behöriga att besluta om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd ska vara begränsad till att avse en verifiering av om sökanden av visering, visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd, eller dennes resehandling, motsvarar ett utfärdat, nekat, återkallat eller ogiltigförklarat resetillstånd i Etias centrala system, samt en kontroll av skälen till ett sådant utfärdande, nekande, återkallande eller ogiltigförklarande.”

6. Följande kapitel ska införas:

”KAPITEL IXa

ANVÄNDNING AV ETIAS AV VISERINGSMYNDIGHETER OCH MYNDIGHETER SOM ÄR BEHÖRIGA ATT BESLUTA OM EN ANSÖKAN OM VISERING FÖR LÄNGRE VISTELSE ELLER UPPEHÅLLSTILLSTÅND

Artikel 49a

Åtkomst till uppgifter för viseringsmyndigheter och myndigheter som är behöriga att besluta om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd

I syfte att utföra de verifieringar som fastställs i artiklarna 9c och 22b i förordning (EG) nr 767/2008 ska behöriga viseringsmyndigheter och myndigheter som är behöriga att besluta om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd ha rätt att få åtkomst till relevanta uppgifter i Etias centrala system och CIR.”

7. I artikel 69.1 ska följande led läggas till:

”h) de träffar som uppkommit vid automatiska sökningar som VIS utför enligt artiklarna 9a och 22b i förordning (EG) nr 767/2008, de uppgifter som behandlas av behöriga viseringsmyndigheter och myndigheter som är behöriga att besluta om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd i syfte att manuellt verifiera träffarna i enlighet med artiklarna 9c och 22b i den förordningen, och de uppgifter som behandlas av de nationella Etias-enheterna i enlighet med artikel 9e i den förordningen.”

8. I artikel 75.1 ska följande led läggas till:

”d) de särskilda riskindikatorer som avses i artikel 9j i förordning (EG) nr 767/2008.”

Artikel 6

Ändringar av förordning (EU) 2018/1860

I förordning (EU) 2018/1860 ska artikel 19 ersättas med följande:

”Artikel 19

Tillämpning av bestämmelserna i förordning (EU) 2018/1861

I den mån detta inte fastställs i denna förordning ska bestämmelserna om införande, behandling och uppdatering av registreringar och om medlemsstaternas och eu-Lisas ansvarsområden, villkoren för åtkomst till och tidsfrist för översyn av registreringar, databehandling, dataskydd, skadeståndsansvar, övervakning och statistik, som fastställs i artiklarna 6–19, 20.3 och 20.4, 21, 23, 32, 33, 34.5, 36a och 38–60 i förordning (EU) 2018/1861 vara tillämpliga på uppgifter som förs in i och behandlas i SIS i enlighet med den här förordningen.”

Artikel 7

Ändringar av förordning (EU) 2018/1861

Förordning (EU) 2018/1861 ska ändras på följande sätt:

1. Följande artikel ska införas:

”Artikel 18a

Förande av loggar för interoperabilitet med VIS

I enlighet med artikel 18 i denna förordning och artikel 34 i förordning (EG) nr 767/2008 ska det föras logg över all uppgiftsbehandling som sker inom SIS och VIS enligt artikel 36c i den här förordningen.”

2. Följande artikel ska införas:

”Artikel 36a

Interoperabilitet med VIS

Från och med den dag då VIS tas i drift enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 * ska det centrala SIS vara anslutet till ESP för att möjliggöra automatisk behandling enligt artiklarna 9a och 22b i förordning (EG) nr 767/2008.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 av den 7 juli 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 och om upphävande av rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF i syfte att reformera Informationssystemet för viseringar (EUT L 248, 13.7.2021, s. 11).”

Artikel 8

Ändringar av förordning (EU) 2019/817

Förordning (EU) 2019/817 ska ändras på följande sätt:

1. I artikel 4 ska led 20 ersättas med följande:

”20. *utsedda myndigheter*: medlemsstaternas utsedda myndigheter enligt definitionen i artikel 3.1.26 i förordning (EU) 2017/2226, artikel 4.3a i förordning (EG) nr 767/2008 och artikel 3.1.21 i förordning (EU) 2018/1240.”

2. I artikel 13.1 ska led b ersättas med följande:

”b) De uppgifter som avses i artikel 9.5 och 9.6 samt artikel 22a.1 k och j i förordning (EG) nr 767/2008, förutsatt att ansiktetsbilderna har registrerats i VIS med angivande av att den togs på plats vid inlämnandet av ansökan.”

3. I artikel 18.1 ska led b ersättas med följande:

”b) De uppgifter som avses i artikel 9.4 a–ca, 9.5 och 9.6 samt artikel 22a.1 d–g, j och k i förordning (EG) nr 767/2008.”

4. I artikel 26.1 ska led b ersättas med följande:

”b) viseringsmyndigheterna och de myndigheter som är behöriga att besluta om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd enligt artikel 6.1 i förordning (EG) nr 767/2008 när de upprättar eller uppdaterar en ansökningsakt i VIS i enlighet med den förordningen,

ba) de utsedda VIS-myndigheter som avses i artiklarna 9d och 22b i förordning (EG) nr 767/2008 när de manuellt verifierar träffar som genererats av automatiska sökningar från VIS i Ecris-TCN i enlighet med den förordningen.”

5. I artikel 27.3 ska led b ersättas med följande:

”b) Efternamn (familjenamn), förnamn, födelsedatum, födelseort, kön och medborgarskap enligt artikel 9.4 a och aa samt artikel 22a.1 d i förordning (EG) nr 767/2008.”

6. I artikel 29.1 ska led b ersättas med följande:

- "b) Viseringsmyndigheterna och de myndigheter som är behöriga att besluta om en ansökan om visering för längre vistelse eller uppehållstillstånd enligt artikel 6.1 i förordning (EG) nr 767/2008 för träffar som uppstår när de upprättar eller uppdaterar en ansökningsakt i VIS i enlighet med den förordningen, med undantag för de fall som avses i led ba i den här punkten.
- ba) De utsedda VIS-myndigheter som avses i artiklarna 9d och 22b i förordning (EG) nr 767/2008 endast för gula länkar som skapas mellan uppgifter i VIS och Ecris-TCN när en ansökningsakt upprättas eller uppdateras i VIS i enlighet med den förordningen."

7. I artikel 39 ska punkt 2 ersättas med följande:

"2. eu-Lisa ska inrätta, implementera och hysa i sina tekniska anläggningar CRRS som innehåller de uppgifter och den statistik som avses i artikel 63 i förordning (EU) 2017/2226, artikel 45a i förordning (EG) nr 767/2008, artikel 84 i förordning (EU) 2018/1240, artikel 60 i förordning (EU) 2018/1861 och artikel 16 i förordning (EU) 2018/1860, logiskt åtskilda per EU-informationssystem. Åtkomst till CRRS ska beviljas via kontrollerad, säkrad åtkomst och specifika användarprofiler, enbart för rapportering och statistik, till de myndigheter som avses i artikel 63 i förordning (EU) 2017/2226, artikel 45a i förordning (EG) nr 767/2008, artikel 84 i förordning (EU) 2018/1240 och artikel 60 i förordning (EU) 2018/1861."

8. I artikel 72 ska följande punkt införas:

"1a. Utan att det påverkar tillämpningen av punkt 1 i denna artikel ska, för ändamål som rör automatisk behandling enligt artiklarna 9a och 22b i förordning (EG) nr 767/2008, ESP tas i drift enbart för dessa ändamål från och med den dag då VIS tas i drift enligt artikel 11 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 *.

* Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2021/1134 av den 7 juli 2021 om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 767/2008, (EG) nr 810/2009, (EU) 2016/399, (EU) 2017/2226, (EU) 2018/1240, (EU) 2018/1860, (EU) 2018/1861, (EU) 2019/817 och (EU) 2019/1896 och om upphävande av rådets beslut 2004/512/EG och 2008/633/RIF i syfte att reformera Informationssystemet för viseringar (EUT L 248, 13.7.2021, s. 11)."

Artikel 9

Ändringar av förordning (EU) 2019/1896

I artikel 10.1 i förordning (EU) 2019/1896 ska följande led införas:

"afa) Fullgöra de uppgifter och skyldigheter som åläggs byrån enligt förordning (EG) nr 767/2008."

Artikel 10

Upphävande

Besluten 2004/512/EG och 2008/633/RIF ska upphöra att gälla. Hänvisningar till dessa beslut ska anses som hänvisningar till förordning (EG) nr 767/2008 och läsas i enlighet med jämförelsetablerna i bilaga I respektive bilaga II till den här förordningen.

Artikel 11

Driftsstart

1. Senast den 31 december 2023 ska kommissionen genom en genomförandeakt anta ett beslut om fastställande av den dag då VIS ska tas i drift enligt denna förordning. Kommissionen ska anta det beslutet när följande villkor har uppfyllts:

- a) De åtgärder som avses i artiklarna 5a.3, 6.5, 9 tredje stycket, 9h.2, 9j.2, 9j.3, 22b.18, 29.2a andra stycket, 29a.3 andra stycket, 45, 45c.3 fjärde stycket, 45c.5 andra stycket, 45d.3 och 50.4 tredje stycket i förordning (EG) nr 767/2008 har antagits.

- b) eu-Lisa har underrättat kommissionen om att all testverksamhet har slutförts med gott resultat.
- c) Medlemsstaterna har underrättat kommissionen om att de har vidtagit de tekniska åtgärder och antagit den lagstiftning som krävs för att de ska kunna behandla uppgifter enligt denna förordning och har lämnat den information som avses i artikel 45b i förordning (EG) nr 767/2008 till kommissionen och eu-Lisa.
2. Kommissionen ska noga övervaka hur de villkor som anges i punkt 1 gradvis uppfylls och ska informera Europaparlamentet och rådet om resultatet av den testverksamhet som avses i led b i den punkten.
3. Senast den 3 augusti 2022 och därefter varje år, till dess att det kommissionsbeslut som avses i punkt 1 har fattats, ska kommissionen överlämna en rapport till Europaparlamentet och rådet om det aktuella läget i förberedelserna inför ett fullständigt genomförande av denna förordning. Denna rapport ska innehålla detaljerad information om kostnader som uppkommit och uppgifter om eventuella risker som kan påverka de övergripande kostnaderna för VIS, vilka ska belasta unionens allmänna budget.

Om det uppstår förseningar i det fullständiga genomförandet av denna förordning ska kommissionen så snart som möjligt informera Europaparlamentet och rådet om orsakerna till förseningarna och vilka tidsmässiga och kostnadsmissiga konsekvenser de får.

4. Det beslut som avses i punkt 1 ska offentliggöras i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 12

Ikraftträdande och tillämpning

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska tillämpas från och med den dag som fastställs av kommissionen i enlighet med artikel 11, med undantag för

- a) följande bestämmelser som ska tillämpas från och med den 2 augusti 2021:
- i) Artikel 1.6 i denna förordning, vad gäller artikel 5a.3 och artikel 6.5 i förordning (EG) nr 767/2008.
 - ii) Artikel 1.10 c i denna förordning, vad gäller artikel 9 tredje stycket i förordning (EG) nr 767/2008.
 - iii) Artikel 1.11 i denna förordning, vad gäller artiklarna 9h.2, 9j.2 och 9j.3 i förordning (EG) nr 767/2008.
 - iv) Artikel 1.26 i denna förordning, vad gäller artikel 22b.18 i förordning (EG) nr 767/2008.
 - v) Artikel 1.34 i denna förordning, vad gäller artikel 29.2a andra stycket och artikel 29a.3 andra stycket i förordning (EG) nr 767/2008.
 - vi) Artikel 1.44 i denna förordning, vad gäller artikel 45, artikel 45c.3 fjärde stycket samt artikel 45c.5 andra stycket och artikel 45d.3 i förordning (EG) nr 767/2008.
 - vii) Artikel 1.46.
 - viii) Artikel 1.47 i denna förordning, vad gäller artikel 49 och artikel 50.4 tredje stycket i förordning (EG) nr 767/2008.
 - ix) Artikel 4.2 i denna förordning, vad gäller artikel 9.2 i förordning (EU) 2017/2226.
- b) artikel 1.40–1.43, som ska tillämpas från och med den 3 augusti 2022,
- c) artikel 1.44 i denna förordning, vad gäller artiklarna 45e och 45f i förordning (EG) nr 767/2008, som ska tillämpas från och med den 3 augusti 2023.

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i medlemsstaterna i enlighet med fördragen.

Utfärdad i Strasbourg den 7 juli 2021.

På Europaparlamentets vägnar
D.M. SASSOLI
Ordförande

På rådets vägnar
A. LOGAR
Ordförande

BILAGA I

JÄMFÖRELSETABELL FÖR BESLUT 2004/512/EG

Beslut 2004/512/EG	Förordning (EG) nr 767/2008
Artikel 1.1	Artikel 1
Artikel 1.2	Artikel 2a
Artikel 2	–
Artiklarna 3 och 4	Artikel 45
Artikel 5	Artikel 49
Artikel 6	–

BILAGA II

JÄMFÖRELSETABELL FÖR BESLUT 2008/633/RIF

Beslut 2008/633/RIF	Förordning (EG) nr 767/2008
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 4
Artikel 3	Artiklarna 22l och 22m Artikel 45b
Artikel 4	Artikel 22n
Artikel 5	Artikel 22o
Artikel 6	Artikel 22t
Artikel 7	Artikel 22m Artikel 22r
Artikel 8	Artikel 28.5, artikel 31.4 och 31.5 samt Kapitel VI
Artikel 9	Artikel 32
Artikel 10	Artikel 33
Artikel 11	Artikel 35
Artikel 12	Artikel 36
Artikel 13	Artikel 30
Artikel 14	Artikel 38
Artikel 15	–
Artikel 16	Artikel 22s
Artikel 17	Artikel 50

Sammanfattning av departementspromemorian Anpassning av svensk rätt till den reviderade VIS-förordningen

Informationssystemet för viseringar (VIS) är ett EU-gemensamt informationssystem för utbyte av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, s.k. Schengenviseringar.

I juli 2021 antogs en EU-förordning i syfte att reformera VIS. Förordningen innebär omfattande ändringar av EU:s nuvarande regelverk och att ett en uppdaterad version av VIS ska tas i drift vid ett datum som kommissionen ska fastställa. I förhållande till den tidigare regleringen innebär förordningen bl.a. att VIS också ska innehålla uppgifter om viseringar för längre vistelse, s.k. nationella viseringar, och om uppehållstillstånd. VIS kommer även att utnyttja den möjlighet till kommunikation mellan EU-gemensamma informationssystem som för närvarande tas fram inom unionen och utföra automatiska jämförelser mellan uppgifter i en ansökan och uppgifter i flera andra informationssystem. Vidare kommer åtkomsten till VIS för brottsbekämpande myndigheter att förbättras.

EU-förordningen som reformerar VIS är direkt tillämplig och gäller direkt som lag i Sverige. För att tillämpningen av dess bestämmelser ska fungera på ett ändamålsenligt sätt och för att anpassa svensk rätt till dessa föreslås det i promemorian vissa författningsändringar. Förslagen innebär bl.a. att Polismyndigheten ska utses till VIS-myndighet med ansvar för att hantera vissa träffar mot andra informationssystem. Förslagen innebär vidare att det tydliggörs i vilka situationer en utlänning är skyldig att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas för att en kontroll mot VIS ska kunna genomföras och att en sådan skyldighet ska införas i ärenden om nationell visering. Det lämnas också förslag om åtkomst till VIS för brottsbekämpande ändamål. Vidare innebär förslagen att det tydliggörs hur regelverket förhåller sig till annan dataskyddsreglering.

Den nya regleringen kan förväntas leda till en effektivare gräns- och utlänningskontroll samt en mer effektiv brottsbekämpning.

Förordningen är förenlig med de grundläggande rättigheter som erkänns i Europeiska stadgan om de rättigheterna.

Författningsändringarna föreslås träda i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Förslag till lag om ändring i utlänningslagen (2005:716)

Härigenom föreskrivs i fråga om utlänningslagen (2005:716)

dels att 9 kap. 8 d och 8 h §§ ska ha följande lydelse,

dels att det ska införas tre nya paragrafer, 1 kap. 4 g § och 9 kap. 8 j och 18 §§, och närmast före 1 kap. 4 g § och 9 kap. 18 § nya rubriker av följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

VIS-förordningen

4 g §

Med VIS-förordningen avses i denna lag Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om Informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd (VIS-förordningen).

Lydelse enligt SFS (2022:242)

Föreslagen lydelse

9 kap.

8 d §

Vid en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 i i kodexen om Schengengränserna är en utlänningskyldig att låta en polisman, en särskilt förordnad passkontrollant eller en tjänsteman vid Tullverket, Kustbevakningen eller Migrationsverket ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med artikel 20 i *Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen)* och kontroll i

Vid en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 i i kodexen om Schengengränserna är en utlänningskyldig att låta en polisman, en särskilt förordnad passkontrollant eller en tjänsteman vid Tullverket, Kustbevakningen eller Migrationsverket *fotografera honom eller henne och* ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med artikel 20 i *VIS-förordningen* och kontroll i enlighet med artikel 27 i in- och utreseförordningen. *Samma skyldighet gäller vid en in- eller utresekontroll enligt artikel 8.3 bb i kodexen om Schengen-*

enlighet med artikel 27 i in- och utreseförordningen. *Vid en sådan in- eller utresekontroll är utlänningen även skyldig att låta sig bli fotograferad för kontroll i enlighet med artikel 27 i in- och utreseförordningen.*

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck gäller inte om utlänningen är under tolv år eller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

När en sådan in- eller utresekontroll som avses i första stycket har genomförts för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen, ska de fingeravtryck som tagits för kontrollen omedelbart förstöras. Det gäller också de biometriska data som tagits fram i samband med kontrollen.

gränserna för kontroll i enlighet med artikel 22g i VIS-förordningen.

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med VIS-förordningen gäller inte om utlänningen är under sex år. Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med in- och utreseförordningen gäller inte om utlänningen är under tolv år. Skyldigheten gäller inte heller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

När en sådan in- eller utresekontroll som avses i första stycket har genomförts för kontroll i enlighet med artikel 20 i VIS-förordningen, ska *det fotografi* och de fingeravtryck som tagits för kontrollen omedelbart förstöras. Det gäller också de biometriska data som tagits fram i samband med kontrollen.

8 h §

En utlänning är vid en kontroll enligt 9 § skyldig att låta en polisman, eller en tjänsteman vid Kustbevakningen eller Migrationsverket, fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med artiklarna 26 och 27 i in- och utreseförordningen.

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck gäller inte om utlänningen är under tolv år eller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

En utlänning är vid en kontroll enligt 9 § skyldig att låta en polisman, eller en tjänsteman vid Kustbevakningen eller Migrationsverket, fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck för kontroll i enlighet med artiklarna 19, 20, 22h och 22i i VIS-förordningen och artiklarna 26 och 27 i in- och utreseförordningen.

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med VIS-förordningen gäller inte om utlänningen är under sex år. Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck för kontroll i enlighet med in- och

utreseförordningen gäller inte om utlänningen är under tolv år. *Skyldigheten* gäller inte heller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

När en kontroll enligt första stycket har genomförts ska det fotografi och de fingeravtryck som har tagits för kontrollen omedelbart förstöras om det framkommer att utlänningen har rätt att vistas i Sverige.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

8 j §

En utlänning som ansöker om nationell visering är skyldig att låta Migrationsverket, en utlandsmyndighet eller Regeringskansliet fotografera honom eller henne och ta hans eller hennes fingeravtryck.

Skyldigheten att låta en myndighet ta fingeravtryck gäller inte om utlänningen är under sex år eller om det är fysiskt omöjligt för utlänningen att lämna fingeravtryck.

Bemyndigande

18 §

Regeringen eller den myndighet som regeringen bestämmer får meddela föreskrifter om ytterligare undantag från kravet att lämna fingeravtryck och låta sig fotograferas enligt 8 j §.

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Förslag till lag om ändring i utlänningsdatalagen (2016:27)

Härigenom föreskrivs att 6 och 15 §§ utlänningsdatalagen (2016:27) ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

6 §¹

När personuppgifter behandlas med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet mellan medlemsstaterna av uppgifter om viseringar för kortare vistelse (VIS-förordningen) ska bestämmelserna om rätten till ersättning i artikel 82 i EU:s dataskyddsförordning tillämpas om inte något annat följer av VIS-förordningen. I övrigt är denna lag inte tillämplig när personuppgifter behandlas med stöd av VIS-förordningen.

Denna lag är inte tillämplig när personuppgifter behandlas med stöd av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om Informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd (VIS-förordningen).

Lydelse enligt SFS 2022:243

Föreslagen lydelse

15 §

Migrationsverket får föra separata register över fingeravtryck och fotografier som tas med stöd av 9 kap. 8 och 8 h §§ utlänningslagen (2005:716).

Migrationsverket får föra separata register över fingeravtryck och fotografier som tas med stöd av 9 kap. 8, 8 h och 8 j §§ utlänningslagen (2005:716).

Med begränsning av de ändamål som annars gäller enligt 11 och 13 §§ får uppgifter om fingeravtryck eller fotografier i registren användas endast

1. vid prövning av ansökningar om uppehållstillstånd där skäl som anges i 4 kap. 1–2 a §§ utlänningslagen åberopas,
2. i ärenden om avvisning och utvisning,
3. i testverksamhet,
4. om det behövs för att kontrollera identiteten av en person på ett fotografi som kommit in till Migrationsverket,
5. om det behövs för att Migrationsverket ska kunna kontrollera ett fingeravtryck mot fingeravtrycks- och signalementsregister som Polismyndigheten för enligt 5 kap. 11 § lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område, eller

6. vid kontroll av utlänningar under vistelsen i Sverige.

Regeringen kan med stöd av 8 kap. 7 § regeringsformen meddela

1. ytterligare föreskrifter om vilka uppgifter som får behandlas i registren över fingeravtryck och fotografier, och

2. föreskrifter om gallring.

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Förslag till lag om ändring i lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete

Härigenom föreskrivs i fråga om lagen (2017:496) om internationellt polisiärt samarbete¹

dels att 9 kap. ska upphöra att gälla,

dels att 1 kap. 3 § ska ha följande lydelse.

Nuvarande lydelse

Föreslagen lydelse

1 kap.

3 §²

I lagen avses med

- *Schengenkonventionen*: konventionen om tillämpning av Schengenavtalet av den 14 juni 1985,
 - *avtalet med Danmark*: avtalet av den 6 oktober 1999 mellan Konungariket Sveriges regering och Konungariket Danmarks regering om polisiärt samarbete i Öresundsregionen,
 - *Öresundsförbindelsen*: den fasta förbindelsen över Öresund som den definieras i artikel 2 i avtalet med Danmark,
 - *Prümrådsbeslutet*: rådets beslut 2008/615/RIF av den 23 juni 2008 om ett fördjupat gränsöverskridande samarbete, särskilt för bekämpning av terrorism och gränsöverskridande brottslighet,
 - *Atlasrådsbeslutet*: rådets beslut 2008/617/RIF av den 23 juni 2008 om förbättrat samarbete i krissituationer mellan Europeiska unionens medlemsstaters särskilda insatsgrupper,
 - *avtalet med Norge*: avtalet av den 4 september 2018 mellan Sveriges regering och Norges regering om ömsesidigt bistånd mellan polisens särskilda insatsgrupper i krissituationer,
 - *referensuppgifter*: registeruppgifter som inte röjer identiteten på en person, antingen i form av en sifferbeteckning och ett fingeravtryck eller en sifferbeteckning och en dna-profil från den icke-kodifierande delen av personens dna,
 - *CBE-direktivet*: Europa-parlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, i den ursprungliga lydelsen,
 - *VIS-rådsbeslutet*: rådets beslut 2008/633/RIF av den 23 juni 2008 om åtkomst till informations-
- *CBE-direktivet*: Europa-parlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/413 av den 11 mars 2015 om underlättande av gränsöverskridande informationsutbyte om trafiksäkerhetsrelaterade brott, i den ursprungliga lydelsen, och

¹ Senaste lydelse av

9 kap. 4 § 2018:1714

9 kap. 5 § 2018:1714.

² Senaste lydelse 2020:80.

*systemet för viseringar (VIS) för
sökningar för medlemsstaternas
utsedda myndigheter och för
Europol i syfte att förhindra,
upptäcka och utreda terroristbrott
och andra grova brott, och*

– *avtalet med USA*: avtalet av den 16 december 2011 mellan
Konungariket Sveriges regering och Amerikas förenta staters regering om
ett förstärkt samarbete för att förebygga och bekämpa brottslighet.

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Förslag till lag om ändring i lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område

Härigenom föreskrivs att 1 kap. 2 § lagen (2018:1693) om polisens behandling av personuppgifter inom brottsdatalagens område ska ha följande lydelse.

Lydelse enligt SFS 2023:339

Föreslagen lydelse

1 kap.

2 §

Denna lag gäller inte vid behandling av personuppgifter enligt

1. vapenlagen (1996:67),
2. lagen (1998:620) om belastningsregister,
3. lagen (1998:621) om misstankeregister,
4. lagen (2006:444) om passagerarregister,
5. lagen (2014:400) om Polismyndighetens elimineringsdatabas,
6. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1860 av den 28 november 2018 om användning av Schengens informationssystem för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna,
7. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1861 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området in- och utresekontroller, om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och om ändring och upphävande av förordning (EG) nr 1987/2006,
8. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1862 av den 28 november 2018 om inrättande, drift och användning av Schengens informationssystem (SIS) på området polissamarbete och straffrättsligt samarbete, om ändring och upphävande av rådets beslut 2007/533/RIF och om upphävande av Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1986/2006 och kommissionens beslut 2010/261/EU,
9. lagen (2021:1187) med kompletterande bestämmelser till EU:s förordningar om Schengens informationssystem och föreskrifter som har meddelats i anslutning till den lagen,
10. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utrese-system för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och
10. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/2226 av den 30 november 2017 om inrättande av ett in- och utrese-system för registrering av in- och utreseuppgifter och av uppgifter om nekad inresa för tredjelandsmedborgare som passerar medlemsstaternas yttre gränser, om fastställande av villkoren för åtkomst till in- och utresesystemet för brottsbekämpande ändamål och om ändring av konventionen om tillämpning av Schengenavtalet och

förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011, *eller*

11. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226.

förordningarna (EG) nr 767/2008 och (EU) nr 1077/2011,

11. Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1240 av den 12 september 2018 om inrättande av ett EU-system för reseuppgifter och resetillstånd (Etias) och om ändring av förordningarna (EU) nr 1077/2011, (EU) nr 515/2014, (EU) 2016/399, (EU) 2016/1624 och (EU) 2017/2226, *eller*

12. Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 767/2008 av den 9 juli 2008 om Informationssystemet för viseringar (VIS) och utbytet av information mellan medlemsstaterna om viseringar för kortare vistelse, viseringar för längre vistelse och uppehållstillstånd (VIS-förordningen).

Bilaga 3

Denna lag träder i kraft den dag som regeringen bestämmer.

Förteckning över remissinstanserna

Efter remiss har yttranden kommit in från Barnombudsmannen, Diskrimineringsombudsmannen, Domstolsverket, Ekobrottsmyndigheten, Försvarmakten, Förvaltningsrätten i Luleå, Förvaltningsrätten i Stockholm, Göteborgs tingsrätt, Hovrätten över Skåne och Blekinge, Institutet för mänskliga rättigheter, Integritetsskyddsmyndigheten, Justitiekanslern, Kammarrätten i Stockholm, Kustbevakningen, Migrationsverket, Polismyndigheten, Riksdagens ombudsmän, Skatteverket, Sveriges advokatsamfund, Sveriges ambassad i Abu Dhabi, Sveriges ambassad i New Delhi, Sveriges ambassad i Peking, Swedavia AB, Säkerhetspolisen, Säkerhetsskydds- och integritetsskyddsnämnden, Tullverket, Uppsala universitet (juridiska fakulteten) och Åklagarmyndigheten.

Amnesty international – svenska sektionen, Civil Rights Defenders, Rädda barnen, Svenska Röda Korset och Transportföretagen har avstått från att yttra sig.